Machine Translated by Google

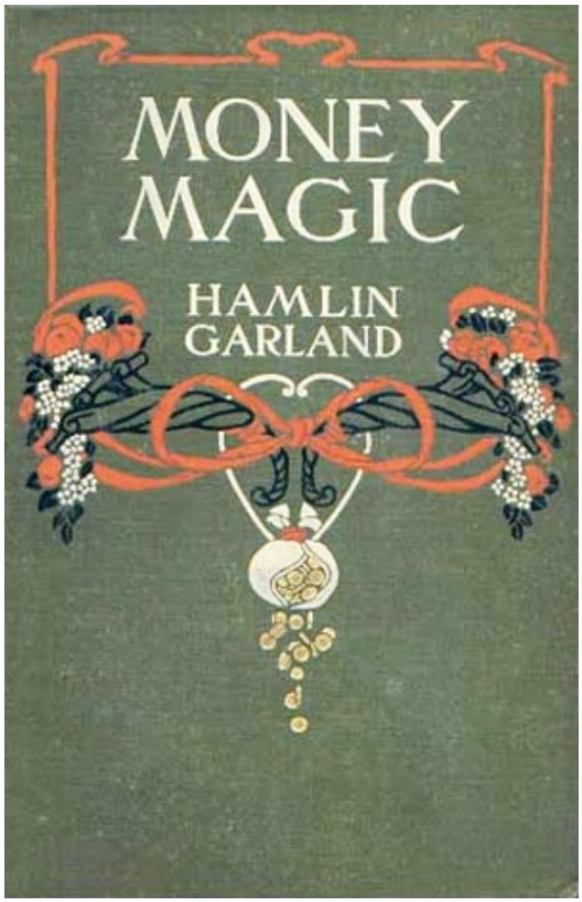

Para Büyüsü, Hamlin Garland

Gutenberg Projesi Para Büyüsü E-Kitabı, Hamlin Garland tarafından Bu e-Kitap, herhangi bir yerde, herhangi bir ücret ödemeden ve neredeyse hiçbir kısıtlama olmaksızın herkesin kullanımına yöneliktir. Bu e-Kitapta yer alan Project Gutenberg Lisansı koşulları altında veya çevrimiçi olarak www.gutenberg.org adresinden kopyalayabilir, başkasına verebilir veya yeniden kullanabilirsiniz.

Başlık: Para Büyüsü Bir Roman

Yazar: Hamlin Garland

Yayın Tarihi: 23 Ekim 2009 [EBook #30318]

Dil ingilizce

Machine Translated by Google

Karakter seti kodlaması: ISO-8859-1

*** BU PROJENİN BAŞLANGICI GUTENBERG EBOOK PARA BÜYÜ ***

David Yingling, Bethanne M. Simms, Mary Meehan ve http://www.pgdp.net adresindeki Çevrimiçi Dağıtılmış Düzeltme Ekibi tarafından hazırlanmıştır.

para büyüsü

HAMLIN GARLAND tarafından

SUNSET SÜRÜMÜ

HARPER & BROTHERS NEW YORK VE LONDRA

TELİF HAKKI 1907 HAMLIN GARLAND TARAFINDAN

[Resim: YÜKSELDİ VE AŞAĞI YÜRÜDÜ]

İÇİNDEKİLER

I. ALTIN KARTALIN KATILIMI

II. MARSHALL HANEY KALP DEĞİŞTİRİYOR

III. BERTHA BAŞA ÇIKARMAYA VERİYOR

IV. HANEY BİR İNTİKAMCIYLA TANIŞIYOR

V. BERTHA'NIN YUKARI UÇUŞU

VI. HANEY SARAYI

VII. BERTHA BİR DÜŞMANI İPTAL EDİYOR

Machine Translated by Google

VIII. BERTHA BİR DAVETİYE GELDİ

IX. BERTHA BEN FORDYCE'LE TANIŞIYOR

X. BEN FORDYCE AT SIRTINDA GÖRÜŞÜR

XI. BEN, MRS'İN DANIŞMANI OLUR. HANEY

XII. ALICE HEATH'IN BİR VİZYONU VAR

XIII. BERTHA'NIN SARI ARABASI

XIV. KEYİFLİ GÖNDERİ

XV. MART'IN KARDEŞİNİ ZİYARETİ

XVI. AKŞAM YEMEĞİ VE OYUN

XVII. BERTHA SANAT HAYVANI OLUR

XVIII. BERTHA'NIN PORTRESİ TARTIŞILDI

XIX. UZAK DOĞU

XX. BERTHA MANHATTAN'LA TANIŞIYOR

XXI. BERTHA BİR SÖZ VERİYOR

XXII. YILANIN BOBİNİ

XXIII. BERTHA'NIN UÇUŞU

XXIV. HANEYS DOĞRULARA DÖNÜYOR

XXV. BERTHA'NIN KARARI

Machine Translated by Google

XXVI. ALICE HANEY'İ ZİYARET ETTİ

XXVII. MARSHALL HANEY'İN CÜMLELERİ

XXVIII. Erdem Zaferleri

XXIX. MARSHALL HANEY'İN SON İZLERİ

Machine Translated by Google

BÖLÜM I

ALTIN KARTALIN KATİBİ

Sibley Kavşağı, Colorado'nun subtropik bölgesindedir. Denizden yaklaşık dört bin fit yükseklikte, sıcak, kuru ama son derece verimli bir vadide, sulama hendekleriyle bezeli, büyük pamuklu ağaçların gölgelediği ve güler yüzlü, cömert fikirli bir adam tarafından dövülen bir köyde yatıyor. güneş. Golden Eagle Hotel'deki yatılılar ön verandada oturabilir ve güneydeki dağların karla dolu vadilerini görebilir ve başlarının üzerindeki geniş yapraklar nabzı atmazken ve sıcakken bile eski Uncompahgre'nin etrafındaki gök gürültüsünü neredeyse duyabilirler. gün ortası ışığının bir kısmı erimiş metalin kataraktıdır.

Söylediğim gibi, verimli bir topraktır, çünkü bu kül rengi, kaktüs benekli, itici yassı adamlar, yukarı dünyanın serin, tatlı sularını ve bu hayat veren sıvının toprağa değdiği her yerde çimen ve tahıl pınarı. büyü gibi yukarı.

Tüm vahşi ve güzel ortamına rağmen, Sibley artık madencilerden ziyade çiftçilerin ve tüccarların şehridir. Kapılardan giren vagonlar cevher ve dev toz yerine buğday, kavun ve şeftali yüklüdür ve otellere yavan görünümlü çiftçiler, ayakkabı ve şeker davulcuları, yakın çevredeki berberler ve tezgahtarlar uğrar. dükkanlar tarafından. Aslında, Cripple Creek'in şeytaniliği ile Creede'in çöküşü arasına düşmüş bir parça yavaş ilerleyen köy hayatı.

Bununla birlikte, arada sırada yükseklerden gerçek bir karavan ya da mesalardan gelen inek adam, geçici bir iş için şehre iner ve kendine özgü konuşması ve adımlarıyla tembel kasaba aylaklarına uzaklarda devam eden canlı hayatı hatırlatır. onların üstünde. Bu tip tipler neredeyse her zaman, ana caddenin kaldırımına kadar uzanan ve bir kaydı olan bir pansiyon olan Eagle Hotel'de bulunurdu.

Bu hikayenin yazıldığı sıralarda Kartal'da ticaret iki nedenden dolayı iyiydi. Bayan. Gilman hem ev sahibesi hem de aşçıydı ve mükemmel bir aşçıydı.

Machine Translated by Google

Daha da çekici olan güzel kızı Bertha, sekreter ve genel müdürdü. Davulcu tipi müşteriler, otellerine çok sadıktır ve kadınların çekiciliğine inanılmaz derecede duyarlıdır - bu nedenle, her yerde çekici bir kız olarak adlandırılacak olan Bertha, hattaki her frenci tarafından geniş çapta tanınır ve şefkatle hatırlanırdı. Uzun boylu ve düzdü, kahverengi saçları ve iri, samimi, ciddi gözleri vardı - sükunet içindeyken dalgındı, masasının arkasında işine bakarken ya da veda eden misafirlerini kapıda hızlandırırken gülümserken çocuksu bir şekilde açık sözlü ve doğrudandı.

Bayan Gilman bir gün anlayışlı bir konuğa, "Bertie'nin okulda olması gerektiğini biliyorum," dedi. "Ama ne yapabilirim? Yaşamalıyız. Buraya sağlığım için gelmedim, ama Tanrı biliyor ki, sıcak bir mutfakta bu şekilde köle olmayı hiç beklemiyordum. Bay Gilman yaşasaydı..."

Gösterilerini -hatta cümlelerini- yarım bırakma alışkanlığı,
kısmen bir tencerenin taşmasını önlemek için acele etme ihtiyacından ve kısmen de zayıflayan güçlerinden kaynaklanan bir tuhaflıktı. Bir zamanlar yakışıklıydı - ama sobanın sıcaklığı, küvetin buharı ve günlük yaşamının sıkıntıları ve uzun süren çabaları çarpıtıp solmuş ve onu zavallı bir kadınlık enkazına sürüklemişti.

"Oğlumun çiftliğinin parasını alır almaz bu işi bırakacağım. Görüyorsun..."

Bunu bitirmedi ama arkadaşı anladı. Bertha'nın okul zamanı geçmişti. Kızın düşler diyarına, romantizme çoktan girmişti. Şimdiye kadar ona yarı gülerek, yarı suçla, onun bir çocuk olduğunu bilerek kur yapan adamlar, sonunda tüm hileleri bırakmışlardı. Onlara göre o bir "kız"dı, bu kelimenin anlamı kadın hakları konusunda fazla titiz olmayan erkekler için geçerliydi.

"İşler bu kadar iyiyken şimdi bırakmamalıyım," diye eklemek için yemek odasına döndü Bayan Gilman. "Cumartesi günü her zaman doluyum ve kalabalık oluyorum. Gittikçe daha fazla erkek, Pazar günü kalmak için bilerek hattan geliyor. Eğer bir süre dışarı çıkarabilirsem-"

Machine Translated by Google

"Çocukların pazar günü kalmak için sıraya girmelerinin" nedeni, bir gün yemeklerini Eagle'da yiyen berber Winchell tarafından dile getirildi.

Yirmi dört ya da beş yaşlarında, ağzının kenarlarından aşağıya doğru sarkık, özenle taranmış kahverengi bıyığı olan, temiz traşlı bir genç adamdı.

Bertha'ya söyleyerek başladı:

"Keşke işimden çıkabilseydim. Yahuda, ama bundan bıktım! Çiftliği terk ettiğimde hiç düşünmezdim kendimi bir berber dükkânının zeminine çivilenmiş bulurdum ama işte buradayım. ve iyi para kazanmak. Çiftliğe gitmeye ne dersin?" anlamlı bir şekilde sordu.

"Beğeneceğime inanmıyorum. Çok yalnızım," diye yanıtladı, sorusunun gizli anlamını hicvetmeye çalışmadan. "Bu otel işini çok seviyorum. Her gün yeni insanların gelip geçmesi hoşuma gidiyor. Görünüşe göre tekrar özel hayata adım atmaya dayanamadım, bu kamusal şeye çok alıştım. Tek dileğim annem. çok çalışmak zorunda değildim - şu anda beni rahatsız eden tek şey bu."

Konuşması, onun yaşındaki kızların bir sevgiliyi eğlendirdiği kuş gibi gevezelikten oldukça farklıydı. Oldukça yavaş ve bir iş adamının ciddiyetiyle konuşuyordu ve açık sözlü ifadeleri gülümsemesini daha büyüleyici ve iri, kahverengi gözlerini daha kız gibi yaptı. Kıkırdamadı ya da kızarmadı - sırıtan yüzünün ötesine, güneş ışınlarının alev gibi uzandığı sokağa baktı. Yine de adamdan derinden etkilenmişti, çünkü adam şık bir şekilde yakışıklı bir adamdı.

"Aynen aynı, katip olmamalısın," dedi berber. "Kızlara göre bir yer değil zaten. Kat hizmetleri tamam, ama bu katip çok aleni."

"Ah, bilmiyorum! Çok güzel bir adetimiz var ve bunda kötü bir şey görmüyorum. Burada bulunarak pek çok iyi adamla tanıştım."

Machine Translated by Google

Berber bir an sessiz kaldı, sonra saatini çıkardı. "Pekala, geri dönmeliyim." Sesini düşürdü. "Seninle eşcinsel olmalarına izin verme.
Unutma, senin üzerinde bir ipotek var. Bunlardan herhangi biri tazelenirse bana haber ver - tekrar etmeyecekler."

"Endişelenme," diye yanıtladı kendinden emin bir gülümsemeyle. "Kendi başımın çaresine bakabilirim. Colorado'da büyüdüm. Ben yufka değilim."

Birkaç adam yemek odasından çıkıp tezgâhtan puro almak için durduğunda, bu çocukça, zavallı kendini övme duygusu hâlâ dudaklarındaydı. İçlerinden biri ilk bakışta çok yakışıklı, belirgin Batılı bir adamdı. Yeleksiz uzun, gri bir frak ve üzerinde kırmızı bir kravatın uçuştuğu koyu mavi, sert kolalı bir gömlek giymişti.

Arabası dikti, elleri geniş hareket ediyordu ve kalın çizgileriyle profili çok inceydi. Gözleri griydi ve ifadesi soğuk ve deliciydi, burnu genişti ve ağzının köşeleri acıydı. Genç olarak adlandırılamazdı ve yine de orta yaşlı bile değildi. Sesi derin ve sertti, ama kızla konuşurken içine belli bir tatlılık geldi.

"Pekala, Bebeğim, yine buradayım. Pazar gününü geçirmek için aşağı inmeden geçinemezdim - öyle görünüyor ki Williams pazar günü kiliseye gitmeli ya da lütuf şansını kaybetmeli."

Siyah bıyıklı, ağzında neredeyse bir daire çizen kısa boylu bir adam olan arkadaşı, sessizce sırıttı.

Bertha, "Sanırım yarın öğleden sonra izin alacağım Yüzbaşı Haney ve ikinizin de hayatınızda bir kez olsun ayine gitmesini göreceğim" diye yanıtladı.

İri adam ona ani bir yoğunlukla baktı. "Beni götürürsen, giderim."
Sesinde ve gözlerinde kızı şaşırtan bir şey vardı. Biraz geri çekildi, ama cesurca gülümsedi, şakayı yaptı.

"Bunun için seni ararım. Su almazsan yarın kiliseye gidersin."

Machine Translated by Google

İri adam arkadaşını iterek uzaklaştırdı ve tezgahın üzerine eğilerek alçak ve son derece anlamlı bir tonda konuştu:

"Bu dünyada Mart Haney ile yapamayacağın hiçbir şey yok - bir şey değil. Buraya sana bunu söylemek için geldim - her gün çiftliğimin patronu olabilirsin."

Kız gözle görülür bir şekilde paniğe kapılmıştı, ama hâlâ onun gözleri ve sesi karşısında büyülenmiş halde, dinginliğini yeniden kazanmaya çalışırken, başka bir grup yemek yiyen gürültüyle yanlarından geçti ve iri adam, veda eden bir bakışla dışarı çıkıp birine oturdu. yürüyüş sırasında üst üste duran sandalyelerden. Puroyu tutan eli gözle görülür şekilde titredi ve arkadaşı şöyle dedi:

"Dikkatli ol Mart-"

Haney onu bir bakışla susturdu. "Burada dışarıdasın, ortak."

"Ben karışmak istemedim-"

"Anlıyorum, ama bu o küçük kızla benim aramda bir mesele," diye yanıtladı iri adam, arkadaş canlısı olmakla birlikte, arkadaşının tüm sözlerini bitirirken, biraz duraksadıktan sonra ayağa kalktı ve yürümeye başladı. uzak.

Haney oturduğu yerde kaldı, düşüncelere gömüldü, kızla karşılaşmasının kanına bulaştırdığı ateşe hayret etti.

Haftalardır her cumartesi aşağı indiği doğruydu - bu çocuğu, bu okullu oğlan çocuğunu görmek için haftanın en güzel akşamında büyük salonunu terk ediyordu. Vahşi, bencil ve sınırsız bir şekilde onu sevdi ve ona sahip olmaya - gerekirse satın almaya - karar verdi. Yorgun annenin ağır ağır çektiği zorluklar hakkında bir şeyler biliyordu ve bir gün onun yanında olacağından emin bir şekilde eğilip solmasını izledi.

Evde ve ondan uzaktayken, kızı yakalayabileceğini hissetti - eski zamanların vahşisi gelinini kazanırken onu sırtında taşıyabiliyordu; ama ne zaman

Machine Translated by Google

onun berrak, sakin gözlerine baktı, haylazlığı, kararlılığı ondan uzaklaştı. Kendisini yalnızca yakın zamanın bir adamı değil, aynı zamanda bir Katolik olarak buldu - en azından eğitimde - ve söylemeyi planladığı kelimeler dudaklarında öldü. Özgürlükçü olsa da, kanunsuzluğunun bile aşamayacağı çizgiler vardı.

Çaresiz bir karakterdi - şiddete meyilli bir adamdı - ve hiçbir kadın hayatında çok hassas değildi; ama daha çocukluk yıllarında, iyi İrlandalı annesi ona adil dövüşmeyi, daha küçük ve daha zayıf çocukları korumayı öğretmişti ve bu eğitim bir kumarbaz olarak işinde en tuhaf ve beklenmedik davranışlara yol açtı.

Bir keresinde ortağı Williams'a öfkeyle, "Benim evimde erkek çocuklarım olmayacak," dedi, "ve orada kadınlara da sahip olmayacağım. Bunlar olmadan hesabını verecek kadar günahım var. Kes şunu!" Ara sıra tuhaf bir şekilde cömert davranıyordu ve sık sık eve gidebilecek kadar acemi bir paraya dönüyordu. "Çiftlikte kal evlat, Cañon City'de bir hücreyi doldurmaktansa, boynunun arkasında sivrisinek olan bir ineği sağmak daha iyidir."

Diğer yönlerden acımasızdı, ziyaretçileri ile oyunun tehlikelerini üstleniyor ve soğuk bakışlar ve kararlı bir el ile paralarını tırmıklıyordu. Tüm notları acımasızca topladı - ve bu şekilde "Alt Dolar" ve "Flora" madenlerindeki çıkarlarını elde etmişti - o zamanlar "beklentiler", ancak şu anda son derece değerli. Bertha'ya dava açması üzerine onu belirleyen, gerçekten de bu yeni ve ölçülebilir derecede saygın servetti. Orada otururken çok önemli bir sonuca vardı. "Neden kızla evlenip dürüst yaşamıyorsun?" kendine sordu; ve onun tatlılığı ve espri anlayışından etkilenerek, "Yapacağım" dedi ve bu karar yüreğini tuhaf bir zevkle doldurdu.

Konuyu önce anneye sundu, doğru olanı yapma niyetiyle değil, sadece kız dönmeden önce odaya geldiği ve yeni bulduğu zarafetle dolup taştığı için.

Machine Translated by Google

Bayan Gilman, annesinin yaptığı gibi yüzünü önlüğüne silerek içeri girdi ve bu ona neredeyse bir okşama gibi dokundu. Ayağa kalktı ve kabul ettiği, çok gurur duyduğu bir sandalye verdi.

"Burası size sıcak geliyor olmalı, Kaptan?" dedi yanına otururken.

"Öyle. Cripple'da iş yapıyor olsaydın buna katlanmak zorunda kalmazdım. Johnny pastanı ve turtanı bırakamam; bu annemin yapmadığı türden bir şeydi - çünkü o İrlandalıydı. "

"Oraya gitmeyi düşündüm," diye yanıtladı, aslına bakarsanız, "ama irtifaya dayanamıyorum, korkarım - ve sonra burada oğlumun bize yumurta vermesi için küçük çiftliği var. ve sebzeler."

"Bu bir avantaj," diye itiraf etti; "ama zirvede kimse sebze beklemiyor - yine de bir jambon ve yumurta meselesi."

"Böylece?" diye sordu endişeyle.

"Aslında bu. Palace Hotel'de yaşıyorum ve biliyorum. Ancak, konuşmak istediğim bu değildi Bayan Gilman. Bu sıcak havada bu kadar sıkı çalıştığınızı görmek beni üzdü. Dinlenmeniz gerekiyor. --bir tatil, düşünüyorum."

"Bunu söylemek için çok komşusunuz, Kaptan, ama bunu almanın bir yolunu göremiyorum."

"Ayrıca, kızınız her gün burada memur olamayacak kadar iyi. Kendi evinde olmalı."

"Okulda olması gerek," diye içini çekti anne, "ama onun yerini doldurmak için birini işe almanın bir yolunu göremiyorum - onun işini bir erkek yapar."

"Öyle olur. Nadir bulunan küçük bir iş kadını. Bakalım kaç yaşında?"

Machine Translated by Google

"On sekiz önümüzdeki Kasım."

"Yirmi yaşında bir kadına benziyor."

"O olmadan bir hafta koşamazdım," diye yanıtladı anne, gerçek bir sohbete başladıklarını kabul ederek kollarını sıvayarak.

"O küçük bir kraliçe," diye ilan etti Haney.

Hava çok sıcaktı ve sinekler vızıldıyordu, ama büyük kumarbazın bu rahatsızlıklara aldırması yoktu, o yüzden teklifini annesinin önüne getirmeye niyetliydi. Sandalyesinde doğruldu ve yüzüne keskin bir bakış atarak saldırıya başladı. "Herhangi bir şeyin seni rahatsız etmesine izin vermem budalalık, sevgili kadınım - herhangi bir borç basarsa, bana haber ver, senin için kaldırayım."

Yorgun anne onun teklifinin samimiyetini hissetti ve büyük bir duyguyla yanıtladı: "Çok iyisin, Kaptan Haney, ama biz kendimizi tutmaktan daha fazlasıyız ve bir yıl daha çiftliğin temiz olduğunu görecek. Ben sadece yine de sana borçluyum; sen gerçek bir arkadaşsın."

"Ama seni bir yıl daha burada düşünmekten hoşlanmıyorum - ve Bertie her Tom, Dick ve Harry onunla pijamalarını geçirirken bir gün daha burada durmamalı. Büyük bir evin metresi olmaya daha uygun. kendi, ona vermeyi düşündüğüm bir şey; ve yapabilirim, çünkü artık engebeli durumda değilim. Tepedeki en iyi iki madene sahibim ve onun da beni paylaşmasını istiyorum. bana iyi şanslar."

Yıpranmış olan Bayan Gilman, kızının iyiliği söz konusu olduğunda hâlâ hızlıydı ve iri adama merakla, merakla ve bakışlarında belli bir suçlamayla baktı.

"Ne demek istiyorsun Kaptan?"

Büyük kumarbaz sonunda kararıyla yüz yüze geldi ve bir an tereddüt ederek, "Karım olarak, yani, tabii ki" diye yanıtladı.

Machine Translated by Google

Koltuğunda arkasına yaslandı ve şaşkın gözlerle ona baktı.
"Neden, Kaptan Haney! Gerçekten bunu mu demek istiyorsun?"

"Yaparım!" O an, niyetlerinde her zaman onurlu olduğu hissine kapıldı.

"Ama--ama--sen çok yaşlısın--yani çok daha yaşlı--"

"Öyle olduğumu biliyorum ve kabayım. Bunu inkar etmiyorum. Kırk yaşındayım, ama sonra iyi korunmuş dedikleri kişiyim," diye gülümsedi, zaferle, "ve yakında bir gelirim olacak. yılda yüz bin dolar."

Bu, duygularının akışını değiştirdi - nefesi kesildi. "Yüz bin dolar!"

Bir uyarı elini kaldırdı. Benden daha genç olanlar var, bu doğru, ama parada bir tür tasarruf lütfu var. Hepinizi bu günlük karodan göz kırpıyormuş gibi çıkarabilirim - tüm yapmanız gereken bir kelimeyi söylemek ve Colorado Springs veya Denver'da bir evimiz olacak - hatta New York'ta bile. Her haftanın en yoğun gününde bana iş bıraktığımı mı sandın? Tatlı kızını görmekti. ve bu sefer ondan benimle geri dönmesini istemeye geldim."

"Ne dedi?"

"Söylemedi. Konuşmak için zamanımız yoktu. Şimdi teklif ettiğim şey, çiftliğe gidip bu konuyu konuşmamız. Williams burada onun yerini dolduracak. Aslında ev benim. Onu ben aldım. bu sabah."

Zavallı kadın, ne dediğini pek az anlayarak sersemlemiş biri gibi oturdu. Oda dönüyor gibiydi. Yer ayaklarının altında yol açmıştı ve gökler açılıyordu. İlk hissettiği şey korkuydu. Böyle güçlü bir adamdan korkuyordu - bir anda, elinin bir hareketiyle tüm dünyasını altüst edebilecek bir adam. Muazzam serveti, şüphe etmesine rağmen gözlerini kamaştırdı. O orada oturup onunla konuşurken - o önlüğüyle ve saçları dağınıkken bu nasıl doğru olabilirdi? O

Machine Translated by Google

Bu konuşmayı sürdürecek kadar prezentabl olma içgüdüsüyle aceleyle ayağa kalktı. Zayıf bir şekilde dururken, tutarsız bir şekilde özür diledi.

"Kaptan, nezaketiniz için teşekkür ederim - her zaman iyi bir müşteri oldunuz - yapmayı sevdiğim biri - ama çok üzgünüm - aklımı alamıyorum -"

"Acele etmeyin hanımefendi," dedi cömert bir niyetle. "Yarın geliyor. Hiç acele etmeyin - hiç."

Aceleyle dışarı çıktı, onu saatle, kediyle ve kaldırımı pamuk ağaçlarının altına püskürten ev sahibiyle yalnız bırakarak. Kızın reddedeceği korkusuyla titreyen kumarbaz ayağa kalktı ve bu yeni benlikle iletişim kurmak için güneşli sokaklara çıktı.

Bayan Gilman için hayat artık basit değildi. Gerçekten de, bir korku rüzgarıyla doluydu. Haney'nin yoksulluktan kurtulma vaadi çok tatlıydı, ancak rüyaların sevinci gibi rahatsız edici bir şekilde boştu ve yine de sözleri nefesini kesti - yargısını bulandırdı, içgörüsünü buğulandırdı.

Kızının kollarında uyuşukluk ve beyninde bir baş dönmesi ile yemek yediği yemek odasına geri döndü ve masadaki bir sandalyeye düşerek nefesini verdi:

"Biliyor musun - Kaptan Haney az önce bana ne dedi?"

"Akıl okuyucu değilim, değilim," diye yanıtladı kız sakince, ancak annesinin beyaz, huşu içinde yüzü onu etkilemişti.

"O seni istiyor!"

Bertha kızardı ve iki elini masaya dayadı, "Eh, bana sahip olamaz!"

Kızının sesindeki muhalefetle Bayan Gilman aniden tartışmaya başladı.

Machine Translated by Google

"Bunun ne anlama geldiğini bir düşün, Bertie! O zengin. Bunu biliyor muydun? İki madeni var."

"Onun bir kumarbaz olduğunu ve iki salon işlettiğini biliyorum. Görüyorsun, çocuklar beni haberdar ediyor ve bir kumarbazla evlenmiyorum - bu yaz değil," diye kararlı bir şekilde sona erdi.

"Ama bundan vazgeçecek," diyor. Bunu söylememişti ama söyleyeceğinden emindi. "Yılda yüz bin dolar geliri var. Bir düşünün!"

Kız hafifçe kaşlarını çatarak, "Bunu düşünmek istemiyorum," diye yanıtladı. "Başımı ağrıtıyor. Kimsenin bu kadar paraya hakkı yok. Nasıl aldı?"

"Onun madeni dışında - ve ah, Bertie, eğer söylersen bu sıcak, yağlı eski yerde bir günlük iş daha yapmamıza gerek olmadığını söylüyor! Ev onunmuş zaten. Bunu biliyor muydun?"

Bertha bir an için annesine yakından baktı - soğukkanlı, parlak, suçlayıcı gözlerle - sonra yumuşadı. "Zavallı yaşlı anne, sana karşı oldukça sert sözler - bunun iki yolu yok. İşin ağır tarafı sende. Seni rahatlatmak için çoğu kişiyle evlenirdim - ama anne, Kaptan Haney öyle. kırk, eğer bir günse ve sert bir vatandaşsa. Hayatı boyunca bir kumarbazdı. Onun gibi bir sporcuyla evlenmemi bekleyemezsiniz. Ve sonra Ed var."

Annenin yüzü değişti. "Bir berber!" diye bağırdı, küçümseyerek.

"Evet, şimdi bir berber ama yakında bir ara verecek ve başka bir şeye başlayacak."

"Ed'e bel bağlama Bertie; asla şimdi olduğundan daha fazla bir şey olmayacak. Berber olarak işe başlayan hiç kimse bir yere varmamıştır."

"Bir kumarbaz ve emin bir adamla evlenmemi mi tercih ederdin? Bana Haney'in adamını öldürdüğünü söylediler."

Machine Translated by Google

"Bunların hepsi konuşma olabilir. Her neyse, seni görmek ve bu konuyu konuşmak istiyor; ve ah, Bertie, bu harika bir fırsat gibi görünüyor - ve kalbim bugün o kadar kötü ki, yapamayacakmışım gibi geliyor. başka bir yemek ısmarlamak istemiyorsan onunla evlenmeni istemiyorum - senden evlenmeni istemiyorum. evlenmeyeceğimi biliyorsun.
Ama o asil görünümlü bir adam ve bazen çok cesaretim kırılıyor. Ölmeyi düşünmek ve seni güvencesiz bırakmak beni korkutuyor."

Garsonlardan biri meraktan yarı ölüydü, masayı fırçalıyormuş gibi yaparak yanına yanaştı ve böylece hanım ayağa kalktı ve vekilharçlığının yükünü üstlendi.

"Ama bu gece konuşuruz. Acele etme."

"Yapmayacağım," diye yanıtladı kız.

Hiçbir şekilde pes ettiği kadar hareketsiz değildi. Kaptan Haney'e her zaman hayran olmuş ve onu sevmişti, gerçi onu hiçbir zaman genç berberin yaptığı gibi etkilememişti (çünkü Ed Winchell'in yakışıklılığı kadar gençliği de vardı ve gençlikte ilahi bir yumuşaklık vardır), yine de hoş karşılanmıştı. misafir. "Yılda yüz bin dolar! Ve yine de bir yıldır küçük otelimize geliyor - beni görmek için!"

Bu düşünce onu en çok duygulandıran şeydi. Tüm o mülayim sözler, tekil kur yapmasının şakacı cümleleri şimdi derin bir anlam yüklü olarak aklına geliyordu. Buna "joshing" demişti ve tıpkı tanıdığı frencilerin kaba şakalarını savuşturduğu gibi her şeyi bir kenara bırakmıştı.

Şimdi onun ciddi olduğunu gördü.

Bu sakin yüzlü, keskin gözlü kız, yıllarının ötesinde bilgeydi, zorluklarla kendi başının çaresine bakmak için eğitilmişti. Kurtlarla çevrili yaşadığını içgüdüsel olarak biliyordu ve Kaptan Haney'in iri cüssesine ve cesur profiline hayran olsa da onu düşmanları arasına yerleştirmişti. Onun gelişi onu her zaman memnun etti ama aynı zamanda onu savunmaya da aldı.

Söylemesi garip, hırpalanmış küçük otelindeki pozisyonundan hoşlanıyordu. "Eğer zavallı yaşlı anne olmasaydı..." Kendini tutukladı ve geri döndü.

Machine Translated by Google

Belli bir çekingenlikle, onun için yeni bir özbilinçle, niyetinin onurlu olduğunu bildiği için kumarbazla yüzleşmekten korkarak karşılık verdi.

Oda boştu, bütün erkekler sıcaktan kaçmak için yürüyüşe çıkmışlardı ve o masasının arkasına oturdu ve kendini bu kadar çok servete sahip olmanın ona getireceği hayatı düşünmeye verdi. Sınırsız yeni elbisesi olabilirdi, seyahat edebilirdi ve annesini angarya ve endişeden kurtarabilirdi. Bunları ayırt edebiliyordu - ama paranın ona açabileceği daha büyük yaşam hakkında sadece belli belirsiz hayal edebiliyordu.

Marshall Haney ile evlenmenin ilk etkisi, Sibley'deki hayatını kısaltmak olacaktır; ikincisi, onlar hakkında büyük kamplarda bir ev kurulması.

Sineklerle dolu pis odaya bakarken, kapılarından sonsuza kadar çıkarken çekeceği acının önsezisini hissetti.

Haney bir saat sonra geri döndüğünde, soğuk, ciddi bir bakışla, kadının ona bir uyarı verdiğini okudu, bu yüzden sıradan konularda birkaç söz söyledi ve ruh halindeki bir değişikliği beklemek için yürüyüşteki koltuğuna geri döndü.

Güçlü bir adamın bu uysallığı kızı duygulandırdı ve biraz sonra kapıya gitti ve kalabalığa genel olarak, "Bir adamın kavun falan açmaması hayret verici" dedi.

Haney parmağını ağzına götürdü ve karşıdaki bakkala ıslık çaldı. Kaçmaya geldi, ticaret için alarma geçti.

Haney, büyük ölçüde "Birkaç büyük kavun topla" dedi. "Hepimiz burada küle dönüyoruz."

Aylak aylaklar alkışladılar ama kız daha alçak bir sesle, "Sadece şaka yapıyordum," dedi.

Machine Translated by Google

"Söylediklerin geçerli," diye anlamlı bir şekilde yanıtladı.

Kavunların kesildiğini görmek için kalmadı, masasına geri döndü ve ona bir dilim dilim getirdi.

Aldı ama "Bana sahip olduğunu düşünmemelisin - henüz değil" dedi. Sesi kırgındı. "Böyle şeyler söylemeni istemiyorum - insanların önünde."

"Ne gibi?" O sordu.

Cevap vermedi.

Devam etti: "Hiçbir şeyi varsaymak niyetinde değilim, Tanrı bilir. Sadece bekliyorum ve umuyorum. İstersen giderim ve bunu kendi başına düşünmene izin veririm."

"Keşke yapsaydın," dedi, bunun onu en azından onun teklifini değerlendirmeye mecbur ettiğini fark ederek.

O elini uzattı. "Hoşçakal - gelecek cumartesiye kadar."

Küçük, kahverengi elini onunkinin içine koydu. Sertçe ezdi ve cesur yüzü yumuşadı. "Sana ihtiyacım var kızım. Elbette istiyorum!" Ve onun gözünde çok kazanan bir şey vardı.

Machine Translated by Google

BÖLÜM II

MARSHALL HANEY KALP DEĞİŞTİRİYOR

Bertie'nin kumar tahtalarının üzerinde dikkatli, keskin gözlü, asık suratlı otururken onu görmemesi Haney için iyi oldu, çünkü ondan korkarak titrerdi. "Haney's" hem salon hem de kumarhaneydi. Önde, sağda, parlak pirinç ve cilalı maun ile uzun çubuk (Denver'ın batısındaki en iyi bara sahip olmaktan gurur duyuyordu) ve arkada, odanın her iki yanını işgal eden iki uzun sıra vardı. kart masaları ve zar tahtaları ile birlikte faro ve rulet kıyafetleri. Kamplardaki en büyük ve en zengin kumar salonuydu ve her akşam oyunseverlerle ve seyirci olarak gelenlerle dolup taşıyordu.

Sağ tarafta, salonun ortasında yükseltilmiş bir koltukta, Haney genellikle yakışıklı bir figür olarak otururdu, geniş beyaz şapkalı, tertemiz keten kumaşlı ve iyi kesimli fraklı, yüzü salondaki bir rahibinki kadar solgundu. büyük elektrik ışığının parıltısı. Diğer tarafta ve tam karşıda Williams, bayiler ve kalabalığın üzerinde "gözcülük" yapmaya devam etti. Mart Haney ile herhangi bir maskaralığa kalkışan cesur bir adamdı ve salonlarındaki oyunların dürüst olduğu bildirildi.

Bu acımasız kumarbazla evli, silah ve bıçakla yaralanmış genç ve masum bir kızı düşünmek, bekaretine saygısızlıktı - ve yine de, ara sıra bir rüyaya düştüğünde, bir tür vahşi güzelliğe büründü. bir kadını cezbedebilir ve mahvedebilir. Başka ne olursa olsun, ne sıradan ne de kabaydı. "Modern Batılı umutsuzluğumuzun bir türü" olarak gösterildiği ziyaretçiler, her zaman onun rolüne baktığını kabul ettiler. Gülümsemesi benzersiz bir tatlılıktaydı -nadir olması nedeniyle daha da cezbediciydi- ve büyük, yumuşak elinin sıcak tokası onu San Juan County'de şerif yapmıştı ve cesareti ve adil oyuna olan sevgisi iyi biliniyordu ve madencilerin beğenisini kazandı.

Rüya gören bir leoparı andıran yüzündeki kasvetli bakış, şimdi zihninin meşgul olduğu yeni ve gizli planlardan kaynaklanıyordu.
"Beni alırsa bu işi bırakırım," diye söz vermişti kendi kendine. "O

Machine Translated by Google

beni hor görüyor, anne de öyle ve bu yüzden evi temizlemenin bana bağlı olduğunu düşünüyorum."

Sonra, aynı önyargıya sahip olan ve kazancının bir kuruşunu bile almayacak olan kendi annesini düşündü. "Bu işte bir zarar görmüyorum" dedi. "İnsanlar içecek ve kumar oynayacaklar ve ben de herhangi biri gibi onların isteklerine hizmet edebilirim - gerçekten daha iyi, çünkü hiç kimse beni karanlık yollardan suçlayamaz ya da evimin düzeninden şikayet edemez. Ben bir iş adamıyım, bakkal dükkânı işleten adamla aynı; ama önemli değil, ondan hoşlanmaz ve bu biter. O, aklı başında bir asalak," diye düşündü ona karşı bir hayranlık parıltısıyla. "Kaptan o."

Artık onu kurbanı olarak -acımasızca zevk alınacak bir şey olarak- düşünmüyordu, erkeklerin dünyasında olduğu gibi iri, cesur ve amansız bir şekilde onun önünde titriyordu. "Başıma ne geldi?" kendine sordu. "Elbette beni dizlerimin üstüne çökertiyor - cadı. Aklım onunla dolu."

Tüm hafta boyunca ajanları, salonlarını satmaya çalışmakla meşguldü.
"Bir an önce kapatmaya hazırım," dedi.

Zaman zaman, yerine otururken, kalabalığın, kaba şapkalı, kararlı adamların ve tüccarların monoton çağrılarının bilincini kaybetti. Topların tıkırtıları, alçak tonlu yorumların uğultuları kulaklarından kesildi - yirmi yıldır görmediği ya da yazmadığı babasını aramak için Truva'ya geri dönmüştü. Kendini, kolunda zarif, küçük bir kadınla tekneyi New York'a götürürken gördü. "Şehrin en büyük oteline gideceğim, kız eski şehrin en iyisine sahip olacak. Hiçbir şey onun için iyi olmayacak..."

Dirseğine dokunmak için doğruldu. Menajerlerinden biri iki salon için yeni bir teklifte bulundu. Hala işin değerinden daha azdı, ama yumuşamış bir ruh hali içinde, "Gidiyor!" dedi.

"Kağıtlarınızı hazırlayın," diye yanıtladı diğer adam, neredeyse aynı kısalıkta.

Akşamın geri kalanında, kumarbaz, karışık bir rahatlama ve pişmanlık duygusuyla kendi düzeninin üzerinde oturdu. Sonuçta burada komutan oydu. O

Machine Translated by Google

Bu işi biliyordu ve kampı ya da hava durumunu tartışmak ya da onu bir av gezisine davet etmek için yanına uğrayan adamların arkadaşlığını ve hayranlığını seviyordu. Kendini kasabanın önde gelenlerinden biri olarak hissediyordu ve isterse her an onların Temsilcisi olabileceğini hissediyordu. Birkaç yıldır (nedenini söyleyemezdi) daha önce bilmediği bir tasarrufa girişmişti ve kesinlikle işine odaklanmıştı.

Şimdi bunun Bertha'nın bir ön bilgisinden geldiğini anladı. Onda hem madencinin hem de kumarbazın hurafeleri birbirine karışmıştı. Kartlar üç yıldır aleyhine işlemişti, şimdi ise lehine düşüyordu. "Onlardan yararlanacağım" dedi.

Kalabalık yavaş yavaş azaldı ve saat birde sadece birkaç hırslı poker oyuncusu ve hala rulet çarkını "çarpmak" olan bir ya da iki genç adam kaldı ve adamlarından birini göreve çağırarak, Haney Williams'a başını salladı. ve sokağa çıktılar.

Dışarıdaki soğuk, gevrek, lezzetli nadir havaya ulaştığında şapkasını çıkardı ve istemsizce masmavi gece yarısı göğünde parlayan yıldızlara baktı. Ciddi bir sesle ortağına şöyle dedi: "Pekala, 'Spot', Mart Haney'nin salon işi burada sona eriyor. Hepimiz içerideyiz."

Williams, ortağının düşüncesizce davrandığını hissetti. "Ah, bunu söylemezdim! Tekrar girebilirsin."

"Hayır - küçük kız ve annesi buna dayanmayacak ve ayrıca, ne faydası var? Yapmama gerek yok ve eğer dünyayı bir gün göreceksem, şimdi benim şansım. Kaç tane erkek ve kız kardeşim olduğunu öğrenmek için Doğu'ya dönüyorum. Yaşlı baba oralarda bir yerlerde dolaşıyor. Ben de ona sürpriz yapacağım. Şimdi, o kağıtları imzaya hazır hale getir. Yarın saat on bir. Vadiden öğlen treniyle ineceğim."

"Tamam, Mart, ama bir hata yapıyorsun."

"Boş ver, ben kovboy. Bu benim kendi oyunum ve madenler ayırabileceğin tüm gri cevheri alacak."

Machine Translated by Google

Koca adam oteline doğru uzaklaşırken bir kadın onu karşıladı.
"Merhaba Mart!"

"Merhaba, Mag; ne yapıyorsun?"

Kamburlaşmış ve üstü başı örtülüydü ve yüzü ay ışığında bembeyaz görünüyordu.
"Hiçbir şey. Sıcak bir çorbaya bir adam ver, değil mi?"

"Tabii, Mag." Ona beş dolarlık bir altın parçası verdi. "O kadar kötü mü? Yaşlı adam bugünlerde ne yapıyor?"

"Zamana hizmet ediyor," diye yanıtladı acı acı.

"Ah, o da öyle!" Haney aceleyle yanıtladı. "Unutmuştum. Kendine iyi bak," diye ekledi, kadının ızdırabını anında unutarak yürümeye devam etti, çünkü aklı küçük kardeşi Charley'nin kısa süre önce ona yaptığı konuşmaya çevrilmişti. Denver.

Neşeli bir sohbet değildi, çünkü Charley hiçbir aile toplantısı yapmadığını ve kardeşleri hakkında bildiği her şeyi tesadüfen elde ettiğini saygısızca itiraf etti. Onları özetleyerek, "Hepsi harika ayyaşlar," dedi.
"Tim, Buffalo'da bir gardiyandır - topçulara yüklü sahne kapısında beni görmeye geldi.
Tom, Merkez'de yağlı, üç parmaklı bir frenci.
Fannie bir marangozla evlendi ve yaklaşık on yedi çocuğu var. Mary öldü, biliyor musun?"

"Hayır, bilmiyordum."

"Evet, yaklaşık dört yıl önce öldü. Annem gibiydi - hoş bir kız. Babam bana onun ölümünü bildiren bir kağıt gönderdi. O asla yazmıyor, ama arada sırada Tim kavga ettiğinde ya da Tom sarhoş olduğunda ve suç sütununa kayar, onları duydum."

Charles öyle söylemedi ama Mart, ailenin diğer yoksulluk çeken, değersiz üyeleri arasında toplandığını biliyordu. O zaman kardeşini aldatmamıştı, ama artık kumarbaz olmadığı için

Machine Translated by Google

kuaför, artık zengin olduğuna göre, babasına sadece iyi talihini ve hayatındaki değişikliği bildirmeye karar vermekle kalmadı, aynı zamanda (ve bu Bertie'nin etkisinden dolayıydı) ailesine yardım etmeyi içtenlikle istedi. onların bataklığı.

"İçimizde iyi şeyler vardı" dedi, "ama anne bizi terk ettikten sonra yanıldık."

Sokakta yürürken, dünyaya garip bir parlaklık geldi.
Sangre de Cristo sıradağlarının uzak dorukları loş ve gölgeli bir görkemle güneye doğru yükseliyordu ve yüreğinde kıpırdayan duygu karşısında hayretler içinde kalarak, yeniden canlanan çaresizlik, ayın büyük zirvenin tacının üzerinde yükseldiğini görmek için döndü. doğu. Uzun yıllardan sonra ilk kez kalbi dünyanın güzelliği duygusuyla doldu.

Machine Translated by Google

BÖLÜM III

BERTHA BAŞA ÇIKARMAYA VERİYOR

Haney Eagle Otel'e girdiğinde Bertie daha yaşlı ve ciddi görünüyordu ve kalbi kısmen babacan bir şefkatle genişledi. Çok genç görünüyordu ve çok solgun ve sorunlu görünüyordu.

Onu gülümsemeden selamladı ve sakince kayıt yapması için kalemi verdi.

"Hepiniz nasılsınız?" içten bir endişeyle sordu.

"Güzel serseri. Annem bu hafta pes etti. Sıcaklardan sanırım. Kasabaya geldiğimden beri yaşadığımız en sıcak hava."

"Neden bana haber vermedin?"

Sorusundan kaçındı. "Burada, Kavşakta çok alçaktayız. Annemin birkaç bin fit daha yükseğe çıkması gerekiyor. Dinlenmeye ve üzerini değiştirmeye ihtiyacı var. Onu çiftliğe gönderdim."

"Evi tek başına yönetmiyor musun?"

"Tabii ki! -yani, mutfakta annemin yerini kardeşimin karısı alması dışında. Geri kalanını üç yıldır yaptığım gibi ben yönetiyorum."

Söylemeden önce hayranlığına baktı. "Sen bir harikasın!"

"Sence de öyle değil mi? Nasıl oluyor da bugün buradasın? Cumartesi dedin."

"Bugünün tapularını sattım, imzaladım. İçki ticaretini sonsuza kadar bırakacağım."

Ciddi bir şekilde başını salladı. "Buna sevindim. İşi sevmiyorum - biraz değil."

Machine Translated by Google

Bunu bir teşvik olarak aldı. "Bilmediğini biliyordum. Eh, bugünden itibaren ne salon bekçisi ne de kumarbaz. Ben bir madenci ve kapitalistim - ve sahip olduğum tek şey senin," diye ekledi, bir aşığın sesiyle, eğilerek. ona keskin bir bakış.

Kız masasının arkasında çok dimdik duruyordu ve yüzü değişmedi, ama gözleri onun bakışları önünde değişti. "Bisküviler sıcakken yemeğe gitsen iyi olur," diye tavsiyede bulundu, soğukkanlılıkla.

Başka bir söz söylemeden ya da bakmadan vazgeçecek kadar inceliği vardı ve o gittikten sonra o hala aynı katı pozda orada duruyordu, ama yüzü daha yumuşaktı ve ciddi bir meditasyonla bulutlanmıştı. Bu zengin ve güçlü adamın onun için tüm hayatını değiştirdiğini düşünmek harikaydı.

Genç berber Winchell aceleyle içeri girdi, yüzü suçlama ve korkuyla doluydu. "İçeri giren Haney miydi?" diye sordu hiddetle.

"Evet, akşam yemeğinde - onu görmek ister misin?"

"Onu görüyor musun? Hayır! Ve onu görmeni istemiyorum ! Senin yanında çok özgür, Bert; bundan hoşlanmıyorum."

Hafifçe gülümsedi, meraklı bir gülümseme. " Onunla karıştırma Ed - daha sonra kalıntılarını görmek istemem."

"Bert, buraya bak! Son zamanlarda benimle komiksin." (Komik derken sorumsuz demek istedi.) "Ve annen bana bir şeyler ima ediyor - ve şimdi işte Haney haftanın ortasına gelmek için işini bırakıyor.
Bunun anlamı nedir?"

"Haftanın ortası değil. Bugün Cuma," diye düzeltti onu.

Devam etti: "Seni neden görmeye geldiğini biliyorum, ama Tanrı aşkına, onun gibi yaşlı ve kumarbaz bir adamla evlenmeyi düşünmüyor musun?"

"Yaşlı değil ve artık kumarbaz değil," diye anlamlı bir şekilde karşılık verdi.

Machine Translated by Google

"Ne demek istiyorsun?"

"O satıldı - bir düdük kadar temiz."

"Buna inanmıyor musun! Onun hakkında daha iyi düşünmeni sağlamak için bir numara. Bert, sakın bana karşı çıkma," diye bağırdı, uyararak - "cesaret etme!"

Kız aniden gülümsemeyi kesti ve kendini savundu. "Bak Ed, bana patronluk taslamaya çalışmasan iyi olur. Buna katlanamam. Birkaç dakikada bir buraya gelip bana neyin ne olduğunu söylemek için ne ehliyetin var? daha hızlı ilerleyeceğiz."

Öfke ve acıyla kekeledi. "Beni aşağı atarsan - o kadar - yaşlı tout, ikinizi de öldürürüm."

Kız uzun bir süre sessizce ona baktı ve beynine, onun temel küçüklüğüne ve zayıflığına dair yeni, hızlı ve açıklayıcı bir kavram geldi.
Güzelliği çekiciliğini yitirdi ve boğazına bir tür tiksinti yükseldi ve onu küçümseyici bir küçümsemeyle yavaşça söyledi:

"Gerçekten bunu demek istediysen! - ama öyle değil, sadece kendi konuşmanı duymak için konuşuyorsun. Şimdi çeneni kapa ve kaç. Burası paçavra çiğnemek için uygun bir yer değil zaten - bu benim yoğun günüm "

Bir an için adamın yüzü bir yaban kedisinin öfkesini ifade etti ve elleri kenetlendi. "Yapma - hepsi bu!" sonunda sırıttı. "Keşke yapmamış olsaydın."

"Kaç, küçük çocuk," dedi sinirli bir şekilde. "Beni yoruyorsun. Kimse tarafından rahatsız edilmek istemiyorum ve ayrıca henüz kimseye ipotekli değilim."

Ruh hali değişti. "Bertie, üzgünüm. Taze olmak istemedim. Ama benimle bu şekilde konuşma, beni tüketiyor."

Machine Translated by Google

"Öyleyse üflemeyi ve üflemeyi bırak. Annem hasta ve mutfakta yeni bir aşçı varken benim de dertlerim var."

"Özür dilerim Bert, bir daha asla yapmayacağım."

"Her şey yolunda."

"Ama düşünmek beni şeytan gibi çıldırttı..." diye tekrar başladı.

"Düşünme," diye kısaca araya girdi; "saç kesmek."

Onun ricası karşısında kötü bir ruh halinde olduğunu anlayınca o kadar üzgün döndü ki kız biraz yumuşadı ve seslendi:

"Söyle Eda!" Döndü ve geri geldi. "Şuraya bakın! Duygularını incitmek istemedim, ama bu hassas günlerimden biri ve sen yanlış tarafıma geldin. Üzgünüm. İşte elim - şimdi salla ve koş."

Yüzü aydınlandı ve güzel, beyaz dişlerini sergileyerek gülümsedi. "Sen bir dünya şampiyonusun, kesinlikle ve seni henüz yakalayacağım!"

"Kes şunu!" diye sertçe karşılık verdi, elini geri çekerek.

"Göreceksin!" diye bağırdı, yine umut dolu bir şekilde ona gülerek.

Purolarıyla yüzlerini güldürmeye çalışan iki ya da üç kişiyle aynı derecede sertti. "İş yapın çocuklar, bugün benim mal satma günüm" dedi ve ipucunu aldılar.

Haney akşam yemeğinden çıkınca sessizce tezgahın arkasına geçti ve şöyle dedi: "Ben senin yerini alacağım. Yemeğini al. O zaman şapkanı tak ve annenin nasıl olduğunu görmek için dışarı çıkalım." Kız, sorumluluğu ona bırakıp yemek odasının uzak köşesindeki koltuğuna geçtiğinde rahatladığını fark etti - hem rahatladı hem de tehlikeli bir rahatlama. Ne de olsa güçlü, emin bir elin sempatiyle uzandığını hissetmek bir zevkti - ve yorgundu. Oturup çayını beklerken bile

Machine Translated by Google

çöküş geldi ve başını ellerinin arasına alarak sessiz hıçkırıklarla salladı.

Garsonlar baktı ve genç Bayan Gilman aceleyle geldi. "Sorun ne Bertie; hasta mısın?"

"Ah hayır - ama endişeleniyorum - annem için."

"Hiçbir şey duymadın-?"

"Hayır, ama gittiğinde çok yaşlı ve yıpranmış görünüyordu. Burayı bir ay önce bırakmalıydı."

"Eh, merak etmem. Çiftliğin dışarısı daha serin ve hava o kadar temiz ki hemen uyanacak - göreceksin."

"Umarım öyledir, ama geri kalan günlerini rahat geçirmeli. Yeterince iş yaptı - ve ben biraz cesaretim kırıldı."

Yavaş yavaş kendine hakim oldu. Dalgın bir sessizlik içinde çayını içti ve sonunda şöyle dedi: "Ben dışarı çıkıyorum Cassie; işlere sen bakmak zorundasın. Çocuklardan bazılarını 'ofisle ilgilendireceğim'.

"Yalnız gitmiyor musun?"

"Hayır, Mart Haney beni götürecek."

"Ey!" Genç karısının yüzünde bir şaşkınlık ve şaşkınlık ifadesi vardı, ama sadece "Bu gece dönecek misin?" diye sordu.

"Evet, eğer annen daha kötü değilse."

Haney dışarı çıkarken kasabanın en zeki "teçhizatı" onu bekliyordu, ama beyaz elbisesine, çiçeklerden ve tülden yapılmış güzel şapkasına baktığında kusurları için özür diledi-" Krem rengi saten astarlı olması gerekirdi . olmak."

Machine Translated by Google

Buna biraz kızardı ama hemen yanıtladı: "Blarney. Senin bir İrlandalı olduğunu herkes bilirdi."

"Ben ve bununla gurur duyuyorum."

"Annemi görmek için doktoru dışarı çıkarmak istiyorum."

"Bu teçhizatta değil," diye itiraz etti.

Güldü. "Neden olmasın? Hayır, ama ofisine gidip bir telefon bırakmak istiyorum."

"Senin için dünyayı dolaşacağım," diye yanıtladı.

Güneş batarken ve kasaba insanlarla dolup taşarken, hava nefis bir şekilde serin ve hoş kokuluydu. Günün sıcağı ve zahmetinin sona erdiği sosyal saatti ve herkesin merakla gözlerini Haney ve arkadaşına çevirmek için zamanı vardı. Kız konumunu keskin bir şekilde hissetti. Bu türden tek bir görünüşün, tanıdıklarının zihnindeki bir nişana eşdeğer olduğunun farkındaydı, ama sevgilisinin yakışıklı yüzüne utangaçça bakıp dizginleri tutan güçlü ve hünerli ellerini seyrederken, ondan duyduğu gurur arttı. Nezaketini kabul etti ve yorgundu ve gücüne güvenmeye hazırdı.

"Annen ne zaman bıraktı?" diye sordu, kasabayı geride bıraktıktan sonra.

"Pazar gecesi. Görüyorsunuz, bütün gün büyük bir koşuşturma içindeydik ve bunun üzerine, saat on iki civarında, yan tarafta bir yangın alarmı vardı. Bu yüzden uyumadı. Pazartesi sabahı kalkmadı, Salı giyindi ama çalışamayacak kadar mutsuzdu, bu yüzden sonunda onu çiftliğe götürdüm."

"Bu doğruydu - sadece benim için göndermeliydin."

Sessiz kaldı ve yapmak üzere olduğu talebin bilinciyle kalbi çarpmaya başladı. Burada kendini zayıf ve korumasız hissediyordu -ofiste daha eşit şartlardaydılar- ama bilinçaltı bir şekilde bu işten zevk alıyordu.

Machine Translated by Google

atların hızlı koşuşturması, gün batımının ihtişamı ve sesindeki sakin otorite - gözlerini sürdükleri mesaya kaldırırken bile konuşmaya başladı.

"Aklımı biliyorsun, küçük kız. Sana yarına kadar sormak istemiyorum - işte o gün - ama söylemek istiyorum ki bütün hafta boyunca seni düşünerek evi temizledim. Bugünden itibaren önde gelen bir vatandaş olacağım.Benim için özür dilemene gerek yok.Hiç içki içmedim ama pervasız bir şeytan oldum. geniş bir yabani yulaf tarlası. Ancak, bu saatten ertelediğim her şey. 'Bu doğru, kırk yaşındayım, ama bu yaşlı değil - yirmi bir yaşımdan daha büyük değilim, elbette - ve, ayrıca, makyaj yapacak kadar gençsin." Gülümsedi ve gülümsediğinde yüzünün çekiciliğini bir kez daha kabul etti. "Sen yaşlanırken benim gençleştiğimi göreceksin ve böylece gün geçtikçe biz de bir yaşta olacağız."

Alışılmış cevap hazırlığı onu terk etmişti ve hala sessizce oturuyordu, boğazında bir hıçkırık, uzuvlarında tuhaf bir uyuşukluk.

Konuşmak istemediğini hissediyor gibiydi. "Benimle ortaklığa girersen, ekmek, kira ya da giysi sorunu hakkında asla endişelenmene gerek yok ve bu düşünmeye değer - Şimdi hangi yol?"

Sessizce solu işaret etti ve tepesi güneşi ikiye bölen büyük mesa'nın eteğine yaklaştılar.

Madenci minnettar bir saygı duruşunda bulundu. "'Bu harika bir dünya!" diye yumuşak bir sesle bağırdı. "Tabii, daha dün öğrendim ve başımı kaldırıp yirmi yıldır ilk kez tepelere ve yıldızlara baktım. ben ya da değil."

Bütün bunlar kız için harikaydı. Böyle güçlü bir adamın hayatını değiştirebilecek kapasitede olabilir miydi? Onu bir görev duygusuyla doldurduğu kadar, onu bir kadın yapan bir duyguyla da doldurdu. Aniden oteli ve tüm endişelerini çok, çok geride bırakmış gibi görünüyordu.

Machine Translated by Google

Onu ailesiyle tanıştırmak için bir dürtüye kapılan Haney, babasını ve beş oğlunu yönetme girişimlerini anlatmaya başladı. "Biz şeytandık," diye itiraf etti - "Broncos, eğer böyle iki ayak üzerinde yürüseydik. Okula gitmezdik - Charley'den başka bizden bıkmazdık; oldukça iyi iş çıkardı - ve balık tuttuk, top oynadık ve sirke gitti-" Kıkırdadı. "İlk kez bir sirkle evden ayrıldım. Aslan terbiyecisi olmak istedim ama yemek vagonunu sürmekle yetinmek zorunda kaldım. Sonra West'i vurdum ve bir daha hiç geri dönmedim ve hiç görmedim. O zamandan beri yaşlı adam, ama şimdi beni yığdım, sanırım eve gidip onu yakalayacağım ve ona yeni gözlükler alacağım; ben ayrıldığımda giydiği boynuz çerçeveli gözlüklerin aynısını kullandığı üç noktalı bir ace. "

Bertha ilgilendi. "Sirkte ne kadar kaldın?"

"Çok uzun sürmedi. Ev hasreti çektim ve geri döndüm, ama bir sonraki gidişimde fuar için ayrıldım. O zamandan beri Doğu dışında her yerdeydim. Çoğunlukla Colorado'daydım. 'Bu iyi bir Devlet."

"Beğendim - ama ülkenin geri kalanını görmek isterim."

"Yapabilirsin. Benimle el ele verirsen, topu birlikte atacağız."

Bu ipucunu takip etmedi. "Bir kez Denver'a gittim - bu gezi biletlerinden birine gittim."

"Orayı nasıl sevdin?"

"Oldukça iyi; ama çok yoruldum ve oteldeki yemek en kötüsüydü - elbette ucuz bir yerdi. Büyük yerlerin kapısından bakmaya cesaret edemedi."

"Royal Flush'ta bir sürü kuruma sahip olabilirsiniz - eğer isterseniz."

Yine yüzünü çevirdi. "Böyle otellerde yaşayacak kadar zengin birini hayal edemiyorum - işte bizim çiftliğimiz."

Machine Translated by Google

"Bir çakal kadar utangaç, değil mi?" işaret ettiği yere bakarken yorum yaptı.
"Kartal Evi'ni buna tercih ederim."

"Burayı seviyorum" dedi. "Ağaçların dikilmesine yardım ettim."

"Öyle mi? O zaman yeri istiyorum. Güzel ellerinin ektiği her şeyi istiyorum."

"Ah, fareler!" onun azarlayıcı yorumuydu ve bu onu kendi duygusal konuşmasına güldürdü.

Çiftlik evi, dar bir geçitten çıkan ve düz vadiye vuran bir derenin yanında, mesa'nın eteğinde duruyordu. Küçük bir evdi - yalnızca birkaç ek binayla çevrili bir kulübeydi, hepsi bir Kızılderili kampı kadar geçici görünüyordu, ama ağaçlar vardı - tutumlu yeşil - ve enerji ve iyiliğe tanıklık etmek için bazı tahıl yığınları vardı. sahibinin terbiyesi.

Bayan Gilman, küçük meyve bahçesinde dalgalanan dereye yakın bir köşe odasında yatıyordu ve hafif mırıltısı onu rahatlatmıştı - onu Oxford County'deki (Maine Eyaleti) evine geri götürdü. ilk kızlığı geçmişti. Bazen, vadideki küçük, eski, gri evde olduğu ve babasının keskin sesinin her an onun lezzetli uykusunu kırmak için gelebileceği görünüyordu.

Onun çöküşü, aşırı yüklenen görevleri kadar zihinsel kargaşasından da kaynaklanmıştı. Sıradan görevlerini yerine getiremeyecek kadar zayıf ve hasta olduğu bir dönemde (kızı aracılığıyla) güçlü bir ayartma ile karşı karşıya kaldı. Bu evliliği Bertha'ya zorlamak, onu gerçekleştirmek olurdu. Bunu biliyordu, çünkü kız "Öyle dersen yaparım anne" demişti.

"İstemiyorsan yapmanı istemiyorum," onun zayıf cevabı olmuştu.

Bertie sessizce, tuhaf bir şekilde olgun, neredeyse erkeksi bir tavırla içeri girdi ve annesine doğru eğilerek candan sordu, "Ee, bugün nasılsın?"

Machine Translated by Google

Hasta kadın kızının elini tuttu ve yaşlarla ıslanmış yanağına götürdü.
"Ah bebeğim! Şimdi seni terk etmeye dayanamıyorum."

"Böyle konuşma anne. Beni bırakmayacaksın. Doktor seni görmeye geliyor ve evde her şey yolunda gidiyor, merak etme. kendine iyi bak. Bu senin küçük numaran. Gerisini ben hallederim."

Bertie hiçbir zaman anne ve babasını okşayan biri olmamıştı ve şimdi tek derin duygu belirtisi sesinin titremesinde yatıyordu. Elini çekti ve kolunu annesinin boynuna dolayarak yanağını okşadı.
"Cassie iyi gidiyor," dedi aniden, "kızlar iyi. Duruma ayak uyduruyorlar ve - ve herkes bize iyi davranıyor. Sanırım dün bir düzine kilise hanımı nasıl olduğunu sormak için aradılar. --ve Kaptan Haney bugün işlerin nasıl gittiğini öğrenmek için bilerek indi."

Acı çekenin gözleri kocaman açıldı. "Bert, o seninle!"

"Evet, beni buraya o sürdü," diye yanıtladı kız sessizce. "Teklifine cevap vermek için geldi. Şu anda karar vermek bize kalmış."

Anne bir hıçkırık içinde kaldı. "Ah, sevgilim, ne düşüneceğimi bilmiyorum.
Bunu sana bırakmaktan korkuyorum - bu bir kız için korkunç bir ayartma. Sanırım buna karşı karar verdim. O senin evlenmen gereken türden bir adam değil."

Annesinin çığlığını bastırdı. "Şş! Seni duyacak," dedi ciddiyetle.
"Mart Haney'den çok daha kötü adamlar var."

"Ama o çok yaşlı - senin için."

"O çocuk değil, bu doğru, ama her şeyi gözden geçirdik. Davadaki yeni gerçek şu: Orada satıldı - salon işini bitirdi - ve hepsi benim için. Bir düşünün - ve Ben de ona tek kelime cesaret vermemiştim!
Şimdi bu onun için iyi konuşuyor, sence de öyle değil mi?"

Anne başını salladı. "Evet, kesinlikle öyle, ama sonra-"

Machine Translated by Google

Kız devam etti: "Şey, şimdi ondan nefret ediyormuşum gibi değil, çünkü sevmiyorum - ondan hoşlanıyorum, ondan her zaman hoşlandım. O tanıdığım en yakışıklı adam ve bana doğru davrandı. En başından beri. Beni acele ettirmek ya da beni kalabalıklaştırmak için aşağı inmedi, bu yüzden diyor. Eh, ona bir süre daha cevap vermeyeceğimi söyledim - zaman gerçekten yarına kadar değil. İstersem bir hafta daha sürebilir."

Anne birkaç dakika sessizce yattı ve sonra gözleri kapalı, sıcak gözyaşlarıyla akan kıza doğru yolda rehberlik etmesi için tekrar sessizce Tanrı'ya dua etti. Gözlerini açtığında Marshall Haney'in uzun boyu üzerinde yükseliyordu, o kadar yakışıklı, o kadar sessiz bir güçle doluydu ki, her şeyi yapabilirmiş gibi görünüyordu. Yüzü tuhaf bir şekilde tatlıydı ve şöyle dedi: "Bir dakika daha hiçbir şey için endişelenmemelisin. Sessizce uzanıp güçlenmekten başka çaren yok." Geniş, yumuşak, sıcak ve kaslı elini kadının iki katlı elinin üzerine koydu ve ekledi: "Bırakın, kendi anneme yaptığım gibi yapayım. 'Sizi hiçbir şeye bağlamayın." Onun ruh halini anlamış gibiydi - belki de yalvarışını duymuştu. "Sen iyileşene kadar bir karar sormuyorum, ama keşke şimdi bana güvensen - sen ve kız için çok daha fazlasını yapabilirdim. İşte doktor, o yüzden her şeyi şimdilik ertele. İyileşene kadar hiçbir şey sorma."

Eğer bu onun politikasıysa, başarılı olmuştur; çünkü eziyet çeken zavallı anne onun sesiyle ve elinin dokunuşuyla yüreğine dokundu ve sinirleri yatıştı ve evden çıktıklarında huzurlu bir uykudaydı ve doktorun raporu güven vericiydi. "Ama dinlenmeli," dedi olumlu bir şekilde, "ve bakımsız kalmalı."

"O alacak," dedi Haney, eşit bir kararla.

Güçlü formunun cazibesine eşlik eden bu blöf nezaket, kızı derinden etkiledi. Kalbi hayranlık ve güvenle ona doğru atıldı ve eve dönerlerken aniden ona döndü ve şöyle dedi:

"Bana karşı iyisin - ve anneme de iyi davrandın; cevabım için yarını beklemene gerek yok. Benden istediğini yapacağım - bir süre - hayır

Machine Translated by Google

şimdi - belki gelecek bahar."

Kolunu ona doladı ve onu öptü, gözleri yeni ve yumuşatıcı bir duyguyla karardı.

"Mart Haney'i yeni yaptın - öyle mi! Tanrı yaşamama izin verdiğine göre, seni mutlu edeceğim. Bir kraliçe gibi yaşayacaksın."

Machine Translated by Google

BÖLÜM IV

HANEY BİR İNTİKAMCIYLA TANIŞIYOR

Haney, hareketini bir yabancı gibi görmesine neden olan bir ruh hali içinde dağ kasabasına geri trene bindi. Bertha'nın güven veren elini ne zaman hatırlasa, şapkasını çıkarmak ister gibi hissediyordu - kalbinin heyecanı dini saygıya yakındı. "İnanç, büyük bir risk alıyor" dedi. "Ama onun kaybettiğini görmeyeceğim," diye ekledi, kumarbaz ifadesinin geri dönüşüyle. "Bu sefer fişlerini doğru yere yığdı."

Tüm kaba kuvvetiyle, bulutlu adalet duygusuyla, bu kumarbaz, bu salon adamı, niteliklerden yoksun değildi. O bir Kelt'ti ve hemen hemen her Kelt'te bir şair gizlidir. İngiltere'nin henüz kendi tipine geçmeyi başaramadığı tipik İrlandalı gibi, çabuk öfkelenen, çabuk şakalaşan ve aşklarında şiddetliydi. Üstelik, o bir Kelt olduğu kadar bir Amerikalıydı (ve Amerikalı, erkeklerin en duygusalıdır - öyle söylenir); ve şimdi onurlu bir evliliğe şaşırdığı için, işlerini karısının zevki ve görkemi için düzenlemeye başladı.

Onu kabul ettiği sözler, kulaklarında biraz tereddütlü bir şarkının cümleleri gibi oyalandı. Onun için kumar salonlarını satmıştı, onun için şu anda hayatının arkadaşlarını terk etmeye hazırdı.

Arabada oturmuş rüya gibi sigara içiyordu, arabadan geçen bir tanıdık bir selamlama sözcüğü ile durduğunda şapkasını alnına indirdi. Normalde Haney onun arkadaşlığından memnun olurdu, ama bu sefer isteksiz bir yavaşlıkla ona bir yer açtı.

"Nasılsın Slater? Yere otur."

"Sedanlarınızı sattığınızı duydum," diye başladı Slater yerine otururken.

Haney gülümsemeden başını salladı.

Komşusu gülümsedi. "Bugün pek girişken görünmüyorsun, Mart?"

Machine Translated by Google

"Değilim," diye yanıtladı Haney, açık açık.

"Genç Wilkinson'ın dün gece senin evini kırdığını ve senin için aldığını söylemek için yanına düştüm. İçkiyle erimiş ve keskin görünsen iyi olur yoksa seni öldürür. iki gün - bir deli gibi."

"Neden peşimden geliyor?" Haney sinirli bir şekilde sordu. "Bittim. Aptal yufka gibi. Onun baskınıyla hiçbir ilgim olmadığını bilmiyor mu?"

"Öyle görünmüyor - yoksa o kadar dalgın ki unutmuş. Tek bildiğim sana karşı bazı saçma sapan fikirlerle dolu olduğu ve seni tetikte tutacağımı düşündüm."

Birkaç dakika bunun hakkında konuştular ve sonra Slater ayağa kalktı ve Haney'i kendi haline bıraktı. Ama onun hassas ruh hali gitmişti. Kaşı çatıktı. Bir adamın yirmi yıl boyunca kötü bir iş yürütemeyeceğini anlamaya başladı ve sonra bir gün önceden haber vererek kendisini bunun tüm kötü sonuçlarından arındırdı. Kararlı bir şekilde kendi kendine, "Uyuyacağım," dedi. "Mayınları düzene sokacağım, vadiye ineceğim ve kızı da yanıma alacağım - Tanrı onu korusun! Biraz dönüş yapacağız New York'a kadar. İkisinin arasına uzun miller koyacağım. bizim ve tüm bu spor sicilim. O bundan hoşlanmıyor, ben de bırakacağım. Tamamen yeni bir hayata başlayacağım." Ve kalbini yeni bulunan erdemin parıltısı doldurdu. Wilkinson'dan korkmuyordu - sadece tiksinti. "Aptal neden beni takip etsin?" o tekrarladı. "Şansını denedi ve kaybetti. "Çiftçi" olmasaydı bırakırdı."

Akşam yemeğini otelde aynı soyutlama içinde yedi ve sonra yeni kariyeri için planlar içinde hâlâ ciddi bir şekilde, ortağı Williams'ı bulmak için sokağa çıktı. Eski meyhanesinin barında yetişmesi kaçınılmazdı; ne de olsa kasabada başka hiçbir yer evim gibi değildi. Alışkanlık onu tanıdık duvarlarına çekti. Orada birkaç eski arkadaş bulmaktan memnundu ve onlar, kıyafetinin satışını henüz duymuş olduklarından, onu selamlamak ve tebrik etmek için acele ettiler. En büyük talihinden, en büyük fetihinden, elbette hiçbir şey bilmiyorlardı ve o bunu onlara anlatacak durumda değildi.

Machine Translated by Google

Madenciler akşam yemeklerini henüz bitirmedikleri için bar odası neredeyse boştu ve yan kapı şiddetle açıldığında ve bir adam, beyaz bir adam, Haney ve iki ahbap ikinci tur içkilerini yeni almışlardı. ve vahşi, elinde çift namlulu bir av tüfeğiyle aniden içeri girdi. Yerde fırlayarak silahının namlusunu neredeyse Haney'nin göğsüne dayadı ve ateş etti, geri tepme anında vahşi bir lanet okudu.

Uzun boylu kumarbaz şokun altında sendeledi, yarı yolda sallandı, elleri tırabzana yapıştı, yüzünde ıstırap ve şaşkınlık ifadesi vardı.
Suikastçı, dikkatli, tetikte, bir görgü tanığı onu yere düşürmemiş olsaydı, tekrar ateş edecekti. Oda anında saldırmaya hevesli, nefretle gürleyen heyecanlı adamlarla doldu; ama Haney, bir avucunu göğsüne bastırmış, suskundu -tuhaf bir şekilde sessiz-kendini kontrol etme çabasıyla dudakları bembeyazdı.

Sonunda iki arkadaşı onu yakalayıp şefkatle sordular: "Nasıl gidiyor ihtiyar?
Canın yandı mı?"

Dudakları kıpırdadı - dinlediler - hafifçe fısıldarken: "Beni yakaladı çocuklar.
İşte bıraktığım yer."

"Öyle söyleme Mart. Dayanacaksın," dedi arkadaşı boğularak. Sonra vahşi bir sabırsızlıkla bağırdı: "Biri doktoru çağırsın! Lanet olsun, harekete geçin! Kanadığını görmüyor musunuz?"

Haney başını hafifçe hareket ettirdi. "Beni yere yatır Pete - paramparça oldum - her şeydeyim, korkarım. Al beni küçük kız - tek istediğim bu."

Kararlı barmen kalabalığı dışarı iterken, onu nazikçe kollarına aldılar ve arka odadaki kumar masalarından birine yatırdılar.

Haney sabırsızca, neredeyse şiddetle tekrar seslendi: "Bertie'yi gönderin - çabuk!"

Adamlar hayretle birbirlerine baktılar ve içlerinden biri, son aşk ilişkisini kimse bilmediğinden, önemli ölçüde alnına vurdu. Hala onlar iken

Machine Translated by Google

baktı Williams çılgınca içeri girdi. Her şey ona yol verdi ve onu takip eden genç doktor, alçakgönüllü memnuniyet sözleriyle karşılandı. Haney, tanıdığı ortağına emrini tekrarladı: "Bertie'yi ara." Williams, aceleyle bir karalamayla kızın adını ve adresini bir kağıda yazdı ve bağırdı: "İşte! Biri şunu alsın ve acele etsin. Tanrı'nın izin vereceği şekilde ona çabuk gelmesini söyle." Sonra bir kardeşin şefkatiyle Haney'e eğildi. "Nasıl Mert?"

Mart cevap vermedi. Cerrah kan akışını durdurmak için büyük bir aceleyle çalışırken, en büyük arzusu onu uyutmaya yakın bir hasta hareketsizliğine kaptırdı. Yara çok barbardı ve Williams'ın gözleri, saçma sapan bu muhteşem gövdeye bakarken yaşlarla doldu. Büyük ortağını seviyordu -Haney gerçekten de en büyük coşkusu, en büyük hayranlığıydı ve onun bu şekilde delik deşik olduğunu görmek şeytanın işiydi. Umudunu kaybetti. Birkaç dakika sonra bar odasını dolduran adamlara boğularak, "Mart Haney ile her şey bitti," dedi ve sonra suikastçıya karşı öfkesi patlak verdi. Eşini öldüren kişinin kanını arayan kaplan oldu. Lanetleri ilkel vahşete dönüştü. "O nerede?" O sordu.

Sesi sakin ama yoğun olan bir adam ona adım attı. "Davasına baktık Williams.
Bir sokak lambası direğinden ay ışığını alıyor.
Görmek istemek?"

İntikamcının hızlı sevincindeki payından kendisini aldatan bu hain arkadaşlarına karşı bir an için öfkesi alevlendi. Sonra gözyaşları tekrar gözlerini buğuladı ve arkadaşına ağır ağır bir övgüde bulunmadan önce konuşmasını asla süslemeyen bir haysiyet ve dokunaklılıkla: "Hiç kimsenin Mart Haney'i herhangi bir numarayla suçlamaya hakkı yoktu. Şansını denedi, adil ve Çarpık kartlarla ya da 'doktorlu' çarklarla oynamadı. Her şey onunla 'muhtemelen' idi. O ölü bir oyundu ve bir spordu, hepiniz bunu biliyorsunuz ve şimdi parayla paramparça edilecek - sadece bir eş alırken - cehennem gibi."

Sesi bocaladı ve bu ifşayı izleyen ölüm sessizliğinde
Haney'nin sırrını döndü ve yanındaki odaya bakmak için tekrar iç odaya girdi.

Machine Translated by Google

arkadaş.

Bardaki adamların üzerine çöken sessizlik, barmen usulca mırıldanana kadar sürdü: "Çocuklar, bu benim için yeni bir haber. Bu işi çok zorlaştırıyor." O zaman, şimdiye kadar katilin linç edilmesine karşı çıkanlar, fikirlerini değiştirdiler ve ona karşı yeni lanetler yağdırdılar ve ipi tutanlar, kendilerine daha fazla rahatlık ve daha fazla onur verdiler.

"Kadın kim?" diye bekleyenlerden biri sordu.

Bu soru, telgraf ofisinin habercisi dönene kadar cevapsız kaldı. O zaman bile, adının ötesinde çok az şey ortaya çıktı, ancak izleyicilerin her biri, gözleri sonsuza dek kapanmadan ölmekte olan adama ulaşabilmesi için dua etmeye başladı. "Gün doğumuna kadar yaşayamaz," dedi biri, "ve Kavşak'tan sabaha kadar tren yok. Buraya özel bir şey olmadan gelemez.

Onun için özel sipariş mi ettin?"

"Hayır, bunu düşünmedim," diye yanıtladı haberci, bir eksiklik duygusuyla.

"Yapılmalı!"

Slater, "Bununla ilgileneceğim," dedi. "Müfettişi tanıyorum. Onu görmesi için telgraf çekeceğim - ve onu getireceğim."

"Pekala, çabuk olun. Masraflar şimdi sayılmaz."

Birçoğu gibi kaba ve sefil olan bu vatandaşların durumun şiirsel değerine nasıl yükseldiğini görmek güzeldi. Kızı görmüş (ve seven) biri, gençliğini ve güzelliğini anlatırken, hepsi katı bir şekilde sessiz bir şekilde dikiliyordu. "O bir çocuktan fazlası değil," diye açıkladı, "ama hayatında bundan daha sağduyulu, küçük bir iş kadını görmedin. Junction'daki Golden Eagle Oteli'ni işletiyor ve bunu tek başına yapıyor. Mart'ı yakalayan da bu, görüyorsun ya. . O bir Ute kadar dürüst ve gözleri akik kadar berrak. O küçük bir kaptan - tam da Mart'ın eşi. Yapabilecek biri varsa onu kurtaracak."

Machine Translated by Google

"Gelecek mi? Kaçabilir mi?"

"Elbette gelecek. Buraya gelmek için bir motora binecek ya da düz bir arabaya atlayacak. Bu tür şeylerde bir kadına güvenebilirsin. Hesaplamak için durmuyor, o türden biri değil. O geliyor - bunun üzerine bahse girebilirsiniz. Sadece Mart'ın o gelene kadar dayanamayacağından endişeleniyorum."

Bu arada, Haney'nin yattığı odadaki her adam, bir bekleyiş havasında, kaçınılmaz sonu bekleyerek sessizce oturdu. Kanama kontrol edilmişti, ama hastanın nefesi ağrılı ve zahmetliydi ve yanında oturan doktor, yaşamı uzatmanın yollarını inceliyordu - onu kurtarma umudunu yitirmişti. Haney sertleşmiş dudaklarıyla ara sıra tekrarlıyordu: "O gelene kadar beni hayatta tut doktor. Benimle evlenmeli - burada. Sahip olduğum her şeye - her şeye sahip olmasını istiyorum!"

Başka bir zaman dedi ki: "Yargıcı getirin - her şeyi hazırlayın!"

Onlar anladı. Aşkını servetiyle çeyizlemek, vasiyetini herhangi bir yarışmacının ulaşamayacağı bir şekilde onun ellerine teslim etmek istedi ve bu karar, ıstırap saatleri boyunca, zayıflığının sersemliği aracılığıyla kahramanca devam etti - doktorun boğazına kadar. genç bakirenin yakında bu trajik dramın içine itileceğini düşündükçe, sempatik duygularla doldu. Sakinleştirici bir şekilde yanıtladı: "Yapabileceğim her şeyi yapacağım, Mart. İçinde henüz çok fazla canlılık var. Pes etmeyeceğiz. Onun yardımıyla üstesinden geleceksin."

Haney buna cevap vermedi ve saatler hayalet gibi adımlarla geçti. Genç doktor için, son kumarbazın bahsinin sona erdiği tehlikede şans çarkları hareketsiz, dağınık kartlarla dolu geniş odaya bakmak çok dokunaklı bir deneyimdi. Haney'in eskiden oturduğu "gözcü koltuğunda", şimdi görünmeyen bir hakem, hayatın hükmen yendiği bir maçı seyrediyor. Her tahtanın kan kırmızısı yerinde hayalet bir parmak duruyor gibiydi. Öndeki meyhaneden ses gelmiyordu. Madencilerin hepsi geri çekilmişti. Sadece barmen ve birkaç kişisel arkadaş istekli nöbet tuttu.

Machine Translated by Google

Saat dokuz sularında Slater'a bir yanıt telgrafı geldi: "Kız özel bölümden ayrılıyor. Tüm hızı mümkün kılacak."

Williams bu mesajı ona okuduğunda Haney hafifçe gülümsedi. "Biliyordum," diye fısıldadı, "gelecek." Ardından dudakları sert bir çizgi halini aldı. "Ve o geldiğinde burada olacağım." Bundan sonra, bir uçurumun üzerinde demir bir çözünürlükte çengelli parmaklarla asılı duran, her kaynağı kucaklayan - kendini yalnızca üstündeki mavi gökyüzünü düşünmeye zorlayan bir adam görünümüne sahipti.

Biraz sonra rahip kapıyı çaldı ve ölmekte olan adamı görmek istedi, ancak Haney bu isteği üzerine başını salladı ve fısıldadı. "Hayır, hayır; boşa harcayacak gücüm yok - ona iyi geldi. Bekle! Ona burada olmasını söyle - bizimle evlenmesi -" Ve rahip bu istekle yetinmek zorunda kaldı. "Rab Tanrı ona merhamet etsin!" arkasını dönerken hararetle bağırdı.

Bir kez daha, gece yarısına doğru, yaralı adam ayağa kalkıp şöyle dedi: "Tören yasal olmalı - bundan sonra dava istemiyorum. Kız korunmalı." Kendi türünden, açgözlü ve bencil kardeşlerini düşünüyordu. Her türlü önlem sevgilisinin hayatına atılmalıdır.

"Bununla ilgileneceğiz," diye yanıtladı, ortağının düşüncelerini okuyabiliyormuş gibi görünen Williams. "Her türlü önlemi alacağız. Rahip kadar hakimin de hazır olmasını istiyor," diye açıkladı doktora, "böylece kız isterse hem Mahkeme tarafından hem de Kilise tarafından evlenebilsin. "

Sırdaki her erkek, kızın muazzam bir servetle donatıldığını ve kaçınılmaz olarak, mülkteki haklarına saldırarak çıkarlarına hizmet edilecek her çıkarcı akrabanın taş ocağı olacağını tamamen anladı. Williams'ın yargıca verdiği emir, "Davalar kapatılmalı" idi. "Mart'ın erkek kardeşleri kurt gibi bir topluluk. Yakalamaları için herhangi bir gevşek son istemiyoruz."

Zaman zaman karşıdan gelen trenle sadık izleyiciler arasında mesajlar yanıp sönüyordu. Slater, "Her şey üst sınıf ama Johnson tüm rekorları kırıyor. Bu hızla buraya gün ışığında ulaşacak," dedi. "Ama Mart'ın o kaba yatakta beklemesi uzun bir zaman," diye ekledi Williams'a derin bir sesle.

Machine Translated by Google

sesinde sempati.

"Biliyorum ama onu yerinden oynatmak ölümünü hızlandırır. Doktor onu döndürmeye bile korkuyor. Ayrıca Mart'ın kendisi buna sahip olmayacak. 'Burada daha iyiyim' diyor. Bu yüzden onu destekledik. mümkün olan en kolay pozisyona. Kızı beklemekten başka yapacak bir şey yok."

Machine Translated by Google

BÖLÜM V

BERTHA'NIN YUKARI UÇUŞU

Bertha, küçük otelinde geçen zor bir günün ardından akşam yemeğini yerken, ona küçük sarı bir zarf verildi. Mesajın sözleri azdı ama anlam doluydu: "Hemen gelin. Mart yaralı, yaşaması beklenmiyor." Williams tarafından imzalandı. Hâlâ sersemlemiş ve tereddüt içinde otururken, bu talebin ağırlığı altında çok daha açık bir telgraf geldi: "Başkomiser Johnson'a sizi özel bir trenle getirmesi emredildi. Gecikme. Mart'ın sana ihtiyacı var - seni çağırıyor. sen. Hemen gel!"

"Seni çağırıyor" sözü kalbine ulaştı - karar verdi. Ayağa kalktı ve hizmetçisine bir açıklama yaparak şapkasını taktı ve koluna bir pelerin attı. "Cripple'a gitmeliyim. Kaptan Haney hasta ve ona gitmem gerekiyor. Ne zaman döneceğimi bilmiyorum," dedi.

"Elinizden geldiğince iyi geçinin." Yüzü bembeyazdı ama sakindi ve tavrı bilinçliydi. "Anneme Mart'ın yaralandığını haber ver, ben de onu görmeye gittim. Ona endişelenmemesini söyle."

Göreve gelen gece memuruna sessizce şunları söyledi: "Sanırım yarın işlerle ilgilenmen gerekecek. Ertesi gün dönmeye çalışacağım.
Yapmazsam, yerimi Lem Markham alacak." Hala işinin ayrıntılarını düzenlerken kapıdan kısa boylu, esmer bir adam içeri girdi ve görevini çok kibar ve ciddi bir şekilde açıkladı. "Ben Johnson, bölüm şefi. Bana özel bir telgraf çektiler ve seni kendim alacağım. Mart benim bir arkadaşım," diye ekledi biraz duyguyla.

Bir bakış atarak ve elini çabucak kavrayarak ona teşekkür etti ve birlikte aceleyle sokağa girdiler ve tek bir vagona bağlı bir lokomotifin vahşi bir hayvan gibi nefes nefese durduğu, kıvılcımla aydınlatılmış bir duman bulutunun yuvarlandığı istasyona gittiler. düşük yığınından. Koç sadece kısa bir vagondu; ama kız bir an tereddüt etmeden arabaya bindi ve motor hırslı bir at gibi rayı aldı. İtfaiyeci hızlanırken

Machine Translated by Google

araba şiddetle sallanmaya başladı ve Johnson kıza şöyle dedi: "Sanırım sandalyemi alsan iyi olur; yere sürgülenmiş ve virajları döndüğümüzde dayanabilirsin."

Anında itaat etti ve küçük elleriyle kaba koltuğun kol dayanaklarını kavrayarak sessizce sindi, bu sırada tırmanan canavar düz araziler üzerinde kükreyip kükreyerek yokuşları tırmandı, ara sıra, sanki birbirine karışmış bir acı ve acı içindeymiş gibi çığlıklar atarak. uyarı. Johnson ve frenci, çoğunlukla taretteki gözcülüğü tuttu ve kız tek başına sürdü - kızlıktan kadınlığa hızla geçerek çok uzaklara gitti, bu yolculuğun saatleri zorunlu meditasyonla doluydu. Arkasında tatlı ve tasasız bir şey bırakıyor gibiydi ve ölümle yüzleşmek üzere olduğu kesindi. Son derece net bir gebeliği vardı ve bu, ona en iyi şekilde davranan ve evlilik sözünü verdiği adamın ölmek üzere olduğu ve ona ihtiyacı olduğu - gece boyunca onu aradığıydı.

Çocukluğundan beri sorumlulukla yüklenmiş, kendi kararlarını vermeye alışmış, bu yolculuğun yeni ve uğursuz bir deneyim, hayatında köklü bir değişiklik anlamına geldiğini belli belirsiz bilerek bu duaya karşılık vermişti.

Başından beri Haney'e hayranlık duymuş ve ondan hoşlanmıştı, ama yine de duyguları, kahraman bir erkeğe karşı bir oğlan çocuğununkine çok benziyordu - bakışında kadın tutkusu çok az vardı. Yakında onu yüzüstü yatarken göreceğini düşünerek dehşete düştü ve uyuştu. Yakında ölüme kapanan o cesur gözlerle tanışmaya çağrılabileceği konusunda uyarılmıştı ama yine de bundan çekinmedi. Her kadında gizli olan hemşire, içinde ayağa kalktı ve acı çeken adama iyileştirici bir şekilde elini koymayı arzulayarak, aceleyle arzuyla ağrıyordu. Nezaketi, nezaketi, son flört döneminde derinlere batmıştı - cömertliği çok dolu, çok özgür, çok tereddütsüzdü.

Annesini düşündü ve hissedeceği alarm ve endişenin daha kapsamlı bir anlayışı olarak, ona bir telgraf göndermeye karar verdi.
"Gitmenin görevim olduğunu anlayacak," diye karar verdi. "Otele gelince - ne

Machine Translated by Google

Şimdi önemli mi?" Gerçekten de, arabasının hızından başka hiçbir şeyin önemi yok gibiydi.

Gece uzundu, bitmeyecek kadar uzundu. Johnson bir kez daha tüneğinden aşağı indi ve iyi niyetli cesaret verici birkaç beceriksiz söz söyledi, ama onu tepkisiz buldu. Beyni, eski kavramlara veda etmek ve yeni görevlerde ustalaşmakla o kadar meşguldü ki, arkadaşlarına belli belirsiz minnettar olmaktan başka bir şey değildi. Aklı başka bir noktada açıktı - bu yolculuk onu Marshall Haney'e adadı. Daha fazla tereddüt olamazdı. "Bir süre sonra, eğer yaşarsa, onunla evlenmeliyim," diye düşündü ve bu ilişkinin ne anlama gelebileceğine dair yeni bir fikir onu rahatsız etti. Birden kendini çok küçük, çok zayıf ve çok çaresiz hissetti. "Bana karşı iyi olmalı," diye mırıldandı. Ve sonra, duasının sözleri ona geri dönerken ekledi: "Ve ben ona iyi olacağım."

Çok daha aşağıda, küçük otelin ışıkları parladı ve kız gibi hayatının yoğun ve neşeli sahneleri hızla geri çekildi. O anda masası ve adamların uzandığı küçük oturma odası bir huzur ve bolluk cenneti gibi görünüyordu ve gece boyunca sallanan ve dalan araba, bilinmeyen yıldızların altında vahşi denizlerde yükselen ve düşen bir gemi gibiydi.

* * * * *

Dağ şafağının berrak ışığı, çalan zili ile lokomotif, koşusunun sonunda düz raydan yukarı kayarken ve küçük istasyonun yanında gizlice dururken, pirinci altına parlıyordu.

"Buradayız!" Johnson'ı kulesinden çağırdı ve Bertha ayağa kalktı, uzun gece yolculuğunda kaskatı ve sızladı, kararlılığı bir tür pasif dayanıklılığa dönüştü. "Ben hazırım!" geri aradı.

Williams onunla basamakta karşılaştı. "Sorun değil kardeşim. Mart hala burada - ve seni bekliyor."

Çirkin, tanıdık, arkadaş canlısı yüzünü gördüğünde, anında uyanık ve berrak bir beyin haline geldi. "O nasıl?"

Machine Translated by Google

"Oldukça kötü."

"Neyle ilgili? Nasıl oldu?"

"Giderken bunu açıklayacağım," diye yanıtladı ve bir arabaya doğru yol aldı.

İçeri girince keskin bakışlarını ona çevirdi. "Şimdi devam et - düz."

Bunu, hayatı her zaman sınırda olan ve eylemde ya da sözde hoş bir gölgesi olmayan bir adamın açık sözlü ifadeleriyle yaptı.

"Ölüyor mu?" diye sordu ilk duraklamada.

"Korkarım öyle kardeşim," diye yanıtladı nazikçe. "Geceyi bize uzun gösteren de bu; ama sen buradasın ve şimdi her şey yolunda."

Onu ölürken izleyeceği aklında ısrarla vardı, ama onu bir suikastçı tarafından ezildiğini görmek, korkusuna bir dehşet daha ekledi.
Cesur tavrına rağmen, hala kan görünce titreyecek kadar kızdı.

Williams devam etti. "Zayıf, çok konuşamayacak kadar zayıf ve bu yüzden sana ne istediğini söyleyeceğim. Ölmeden önce onunla evlenmeni istiyor."

Kız çekildi. "Bu dakika-bu gece değil mi?"

"Evet, sahip olduğu her şeyin yasal haklarını sana vermek istiyor ve bunu bir an önce yapmalısın. Ne olacağını kestirmek yok." Bunu söylerken sesi titriyordu.

Bertha'nın kanı dehşetle dondu. Kendini kontrol etme çabasıyla boğazı dolmuş ve göğsü şişmişti ve onu hayranlıkla parlayan gözlerle izleyen Williams sona doğru koştu. "Herşey hazır.
İstersen bir rahip var ve medeni bir törenle Yargıç Brady, bu seni daha çok memnun edecekse, yoksa bir Protestan papaz alırız; senin söylemen için. Sadece düğüm iyi ve sıkı bağlanmalıdır. Çocuklara Mart'ın hatırı için bir rahip alacağınızı söyledim. 'Su geçirmez yap' diyor. Demek ki hayır

Machine Translated by Google

vasiyetini bozan kardeşler veya kuzenler size kartları istifleyebilir. Ve şimdi sana kalmış küçük kız kardeşim. Zaten sadece birkaç saati var ve reddedebileceğinizi göremiyorum, özellikle de bu onun ölmesine neden oluyor..." Orada durdu.

Salonun kapısına yaklaştıklarında sokak sessizdi ve Bertha bir çocuk gibi dik, sakin, tatlı yüzü elektrik ışığında külden bembeyaz bir şekilde bar odasına girdiğinde yalnızca Slater ve bir ya da iki arkadaşı oradaydı. . Bir an için; orada, zeminin ortasında tek başına durdu, iri kara gözleri her yüzü araştırdı. Sonra nazik, kır saçlı bir adam olan Yargıç Brady yaklaştı ve elini tuttu. "Seni gördüğümüze çok sevindik," dedi ciddi bir şekilde kendini tanıtarak. İç odaya giren Williams hemen geri dönerek "Gel, bekliyor" dedi.

Gelin tek kelime etmeden damadın huzuruna girdi ve doktor, kumarbazın yanına eğilerek şöyle dedi: "Şimdi dikkatli ol Mart. Kalkmaya çalışma.
Tamamen hareketsiz ol. Bertie geldi."

Haney bir gülümsemeyle döndü - sevecen, esprili bir gülümseme - ve fısıldadı:
"Bertie, acushla mavorneen, bana gel!"

Sonra gözcüler onları yalnız bırakarak geri çekildiler ve kız üzerine eğilerek onu öptü. "Ah, Kaptan, bir şey yapamaz mıyım? Bir şeyler yapmalıyım ."

"Evet tatlım, yapabilirsin. Şu anda benimle evlenebilirsin ve evleneceksin. Ölüyorum kızım - öyle diyor doktor. Öyle hissetmiyorum; ama her neyse, kabul etmiyoruz." tek şansım senin için ve bu yüzden-"

Elini hiç dudaklarına koydu. "Sessiz olmalısın. Anlıyorum ve yapacağım - ama sadece seni iyileştirmek için." Kapıya döndü ve bekleyenlere “Ben hazırım” derken sesi netti.

"Peder Kearney'i alacak mısınız?" Williams'a sordu.

Haney'e döndü. "Tıpkı söylediği gibi."

Machine Translated by Google

Hareketin getirdiği acıyla dehşete düşmüş madenci, doktorun sorusuna sadece bir fısıltı ile cevap verdi: "Önce rahip."

Kız duydu ve güzel, net bakışı rahibin yüzüne dikildi.
Yanaklarında yaşlar vardı ama sesinde bir tür coşku vardı: "İstiyorum baba."

Rahip, kızın cesaretini takdir ettiğini gösteren bir bakışla öne çıktı ve onu damadının yanındaki yerine götürdü. Haney'nin iri, sinirsiz elini sıkıca kavradı ve birlikte onları karı koca yapan ciddi sözleri dinlediler. Kumarbazın açılış duası sırasında gölgeye geçtiği görülüyordu, ancak fısıldadığı yanıtlar uygun duraklamalarda ve yalnızca son kutsama verildiğinde ve rahip ve yargıç genç doktorun acelesi önünde geri çekildiklerinde geldi. Yaralı adamın gözleri son çöküşte kapandı mı? Gerçekten de sabrının sonuna gelmişti.

O zaman genç kadın buyurgan, neredeyse şiddetle konuştu ve sordu: "Neden burada yatıyor? Burası ona göre değil."

Doktor açıkladı. "Sen gelene kadar onu taşımaktan korktuk. Aslında onu taşımama izin vermedi. Şimdi söylersen onu alırız."
Bu sözlerle izleyiciler derin bir rahatlamayla iç çekerek sorumluluklarını onun omuzlarına yüklediler. Şimdi her ne olduysa, Mart'ın vasiyeti güvence altına alınmıştı. Emriyle kocasının üzerinde yattığı masayı kaldırdılar ve karısı, yolunu duvarlayan sessiz adam kalabalığına aldırmadan masanın yanında yürüdü. Kısmen Marshall Haney'in karısı olduğu için, ama daha çok gençliği ve onun berrak ve samimi gözlerinden görünen cesur yürek yüzünden herkes ona yol verdi, onu bekledi, ona hizmet etmeye hevesliydi.

Şimdi hiç tereddüt etmedi, hiçbir zayıflık sözü vermedi; tam tersine, şehrin karşılayabileceği her şeyi yardımına çağırarak kesin ve kesin bir şekilde emretti. En iyi cerrahları çağırıp yapılabilecek her şeyin yapıldığından emin oluncaya kadar, dinlenmeye, dinlenmeyi ya da annesini düşünmeye izin vermedi.

Machine Translated by Google

Williams, kocasının yatağının yanındaki bir divana yatıp derin bir hayranlıkla cerraha sordu: "O küçük bir Kaptan değil mi? Mart şimdi ölemez, değil mi? yaşamak için çok şey."

Machine Translated by Google

BÖLÜM VI

HANEY SARAYI

Ertesi yaz erken bir gün, bir tarafı çaresiz, uzun boylu, zayıf bir adam, Springs'teki Antlers Oteli'nin büyük, aydınlık salonuna girdi, yanında cesur bir görevli ve tatlı yüzlü, sakin dudaklı genç bir kadın eşlik etti. . Bu, hastalığından bu yana ilk kez dağdan inen Marshall Haney ve genç karısı Bertha'ydı ve hikayelerini bilen ve onları tanıyanlar, adama acıma ve kıza hayranlık dolu bir bakışla kenara çekildiler. Cesareti ve bağlılığı, kocasını hayata döndürmek ve eski gücünün giderek artan bir ölçüsünü geri getirmek için çok şey yapmış olan.

Marshall Haney, gerçekten de, cesur benliğinin zavallı bir parçasıydı. Bir akciğeri derinden yırtılmıştı, sol omzu neredeyse tamamen sakattı ve kambur ve ayak sürüyerek yürüyordu; ama fiziksel zayıflaması, zihinsel yumuşamasından daha belirgin değildi. Yumuşamıştı - atlıların dediği gibi "yumuşak". Gözleri daha büyüktü ve bir zamanlar çok sert ve ustaca olan yüzü, alnında gelişen derin yatay kırışıklıklar nedeniyle çekici bir ifade veriyordu. Bıyık bırakmıştı ve bu gri olmak ona daha yaşlı bir görünüm kazandırdı - daha yaşlı ve daha askeri. Kendisi ve çevresi üzerindeki hakimiyetini bir an olsun kaybetmeyen keskin gözlü, kayıtsız küçük karısına yaslandığı da açıktı. Parıldayan bakışları onunla ilgili her şeyi not ediyordu ve dudakları sıkı ve sıkıydı.

Her zamanki gibi çirkin ve tek kelime etmeyen Williams, onlar için ayrılmış olan güzel oda süitine girene kadar gururlu bir gülümsemeyle onları takip etti. "Marshall Haney ve yan ortağı için çok iyi bir şey yok," diye şükretti komiye.

Bunun üzerine Mart, genç gelinine hürmet dolu bir bakışla cevap verdi: "Yayınladı - ve daha fazlasını!"

Machine Translated by Google

Koltuğa çökerken sesinde bir iç çekiş ve iri gözlerinde tuhaf bir çekicilik vardı. "Burada kendimi daha iyi hissettiğime inanıyorum; kalbim daha rahat çalışıyor gibi. Şimdi iyileşeceğim sevgilim."

"Elbette öylesin," diye yanıtladı, bir kız sesiyle; sonra gülümseyerek ekledi: "Burayı seviyorum. Neden anlaşmıyorsunuz?"

Colorado Springs onun için göz kamaştırıcı bir sosyal merkezdi. Geniş caddeleri boyunca uzanan evlerin güzelliği, özel arabalarının görkemi onu neredeyse Denver'ın büyüklüğü ve görkemi kadar derinden etkiledi; fakat zayıflıklarını ve çekingenliğini gösterenlerden değildi. İlk akşam yemeğini yüksek Antlers yemek salonunda sessiz bir ağırbaşlılıkla yedi ve otelin garsonları tarafından iyi tanınan Haney olmasaydı özellikle farkedilemezdi. Onunla olan ilişkisi onu dağ kasabalarında belirgin bir figür haline getirmişti ve yorum yapmaya alışıktı.

Kendisine tam bir korkusuzluk ve samimiyetle hitap eden (sadece iyi giyimli kadınlardan korkardı), bir çobanın kolay argosu ile doğal ve bilinçsizce Batı'nın en pitoresk ifadelerini kullanan erkeklerle tanıştı. Konuşması keskin ve tereddütsüzdü, ancak hızlı değildi. Hiç gevezelik etmezdi ama "bahse girerim" ve "pekala" onun için geçerli İngilizceydi. "Bu kasabayı toplum için hiçbir yerde yenemeyeceğinizi söylüyorlar ve kesinlikle gördüklerimizin görünüşünü beğendim. Diyelim ki bu otelde bir süre takılıyoruz - çok uzun değil, çünkü çok pahalı." İşte gülümsedi - hızlı, yanıp sönen bir gülümseme. "Görüyorsun, para harcamaya alışamıyorum - korkarım her zaman uyanacağım. Bu tıpkı eskiden gördüğüm bir rüya gibi bir çıngırak bulmak gibi - hep bir şansım olmadan önce gelirdim. onunla başa çıkma ve gerçek olup olmadığını görme şansı."

Haney hoşgörüyle yanıtladı: "'Hepsi gerçek, Bertie. Tekrar kendim olduğumda sana bunu göstereceğim."

"Ah, buna inanıyorum - en azından zamanın bir bölümünde," diye karşılık verdi. "Ama bunu yapmak için para çekmem gerekecek - çekler işe yaramaz. Bir milyon çek imzalayabilirim ve onları gerçek para gibi görmem. Nakit söz konusu olduğunda Missouri'liyim."

Machine Translated by Google

Kızına karşı her zaman şaşkınlık ve merak içinde duran Bayan Gilman, şimdi tamamen bağımlıydı. O ve Williams, hükümdarlarının huzurunda tebaaya tapar gibi, genellikle sessizce hareket ederlerdi. Altının gücü ve önceliği konusunda hiçbir şüpheleri yoktu; Haney'e gelince, küçük karısının yargısına olan sorgusuz sualsiz güveni, dini inancın bir maddesi gibi olmuştu.

Kalışının ikinci gününde kahvaltıdan sonra Bertha bir araba sipariş etti ve inşa edilecek bir yer arayarak parlak sabah güneşi altında şehirde dolaştılar. Ev arayan küçük bir serçeye benziyordu. Her şirin kulübe onun için neredeyse karşı konulmaz bir çekicilikti. "Zekice bir yer var Kaptan," diye seslendi birkaç kez. "Böyle bir ev istemez miydin?"

Her seferinde daha büyük kavramlarla başını salladı. "Çok küçük Bertie. Güzel ve büyük bir yere hakkımız var - şimdi bunun gibi." Çimenlerine "Satılık" tabelası dikilmiş, gri taştan görkemli bir malikaneye doğru başını salladı.

Afallamıştı. "Vay canına! Böyle bir devlet evini ne yapardık?"

"İçinde yaşa, elbette."

"Böyle bir yerin icabına bakmak için dört oda hizmetçisi ve iki kiralık adam gerekir. Bir de mobilya stoklamak için harcayacağı parayı bir düşünün!" Yine de özlemle baktı. "Elbette o büyük bahçeyi ve şu sundurmayı severdim. O verandada oturup dağları görebilirdin, değil mi? Ama kulaklarım ve bıyıklarım, onu saklamanın bedeli!"

Diğer ve daha az saray olasılıklarına geçtiler ve kararsız bir şekilde otele döndüler. Şaşkın ve yorgun iki kadın, gün ortası yemeğine kadar kıyafet meselesini tartıştı ve tartıştı.

"Zengin olmayı seviyorum," dedi genç kadın, sevimli yemek odasında yerlerine otururlarken ve öyle parlak, öyle zarif masalara baktılar. "Böyle bir evi işletmek eğlenceli olurdu, sence de öyle değil mi?" Annesine hitap etti.

Machine Translated by Google

"Aman Tanrım, hayır! Yardım faturasını ve tüm bu gümüşlere bakma endişesini bir düşün! Hayır, bizim için fazla muhteşem."

Haney onlara gülümseyecek kadar eski mizahını hâlâ elinde tutuyordu. "Satın alacağım verandalı büyük taş evi senin idare ettiğini görmeyi tercih ederim."

"Bunu kastetmiyorsun değil mi?" dedi Bertha, Bayan Gilman onun üzerinden ona bakarken çorba.

Sessizce devam etti. "Tabii! Kararımı verdim. Sen bahçeyi istiyorsun ve ben sundurmayı seviyorum; bu yüzden 'akşam yemeğinden sonra acenteyi ara, bu öğleden sonra yukarı çıkıp hallederiz."

Bertha'nın göğsü heyecanla kabardı ve gözleri büyüdü. "Böyle bir evin içini bir kez görmek isterdim . Bu otelin yarısı kadar büyük olmalı - ama ona sahip olmak! Sen delisin Kaptan."

Bu harika köşkten geçmenin uzak bir olasılığı, genç karısının iştahını kaçırdı ve lezzetli bir kızarmış tavuğun karşısında sessiz ve düşünceli hale geldi. Kocasının servetinin büyüsü kendini en güçlü şekilde hissettirmeye başladı.

Haney lobide puro içmekte ısrar etti. Bertha, onlara verilecek olan muazzam karar hakkında konuşmak için annesini yanına aldı. "Bir ev istiyoruz," dedi kararlı bir şekilde, "ama öyle bir saray değil. Onunla ne yapacağız? Bunu düşünmek bile beni korkutuyor."

"Sanırım şaka yapıyordu," diye onayladı Bayan Gilman.

"Verandanın onun için iyi olacağını görebiliyorum," diye devam etti Bertha. "Ama jiminy spelter, hepimiz orada kaybolurduk!"

Haney Williams'ı yanına çağırdı ve ona evden bahsetti. "Burası büyük bir yer, ama ben istiyorum. Git ve ajanı gör. Küçük kızımın bir çatıya ihtiyacı var ve neden en iyisi olmasın?"

Machine Translated by Google

"Elbette!" Williams, ikna edici bir şekilde yanıtladı. "Onun bir şatoya hakkı var.
Sen kadınları topla, gerisini ben hallederim."

Evin dış görünüşünden daha görkemli ve ferah olduğu ortaya çıktı ve Bertha geniş salonlarında nefes nefese yürüdü. Aceleyle içeriyi inceledikten sonra geniş verandaya çıktılar ve uzun süre korku ve şaşkınlık içinde oyalandılar. Batıda meyve ve çiçeklerden oluşan görkemli bir bahçe uzanıyordu; yemyeşil çimenlerin üzerinde bir fıskiye çalıyordu; armut ve şeftali ağaçlarının tepelerinin üzerinde (ki biraz koruluk oluşturuyordu) Rampart sıradağlarının mor dorukları yükseliyordu.

"Ah, harika değil mi!" diye bağırdı Bertha.

Haney solgun yüzünde gergin bir ifadeyle ajana döndü - coşkulu bir güç ifadesi.

"Kağıtlarını çıkar," dedi sessizce. "Yeri alacağız - olduğu gibi."

Bertha, büyücünün asasının bu parıltısı karşısında şaşkına dönmüştü - ama sadece bir an için. Sözleşme imzalanır imzalanmaz, yeni bir iş girişimi için ayağa kalktı. "Eh, şimdi, ilk şey mobilya. Bakalım!
Yerde biraz halı ve perde var, değil mi? Ve bir çelik yelpazesi. Takımın dengesini canlı bir şekilde bir araya getirmek bana kalmış."

Ve böylece, yeni bir oteli donatmak için yapacağı gibi işe koyuldu - bu kadar çok yatak, bir odada pek çok sandalye, pek çok şifonyer ve çok geçmeden uzun bir liste hazırlanıp sipariş verildi.

Sonraki iki gün boyunca her anını mutfağı ve yemek odasını düzene sokmak için harcadı ve iki yatağı hazır olduğunda, taşınmak için ısrar etti. dolu. Kendi çatımızın altında olduğum için deliyim."

Haney, neredeyse onun kadar istekliydi, kabul etti ve üçüncü gün kapıya kadar sürdüler, işe aldıkları arabacıyı görevden aldılar ve bir Amerikan şatosunun efendisi ve metresi olan kapıdan içeri girdiler.

Machine Translated by Google

Mart döndü ve buğulu gözlerle ve mutluluktan boğulan bir sesle, "Pekala, sevgilim, şimdi elimizde - peri masallarının sarayı" dedi.

"Harika," diye tekrarladı, düşünceli bir şekilde; "ama burayı bir ev gibi gösteremem - mebbe içini mobilyalarla doldurduğumda değişecek, ama bahçe kesinlikle iyi."

İlk yemeklerini dağlara bakan verandada, sarmaşıklardaki esintiyi dinleyerek yediler. Cripple Creek'teki evlerinin çorak sefaletinden sonra cennet gibi tatlıydı ve bakmak ve hayal kurmaktan başka pek bir şey yapmadılar.

"Bir ekibe ihtiyacımız var," dedi Bertha sonunda.

"Bir tane al," diye yanıtladı Haney.

Böylece Bertha bir araba ve güzel bir siyah açıklık satın aldı. Bu harcama bir arabacıyı içeriyordu ve bu pozisyonu doldurmak için Williams'ın eski bir arkadaşı -geveze ve işgüzar bir eski madenci- işe alındı. Daha sonra, bulunabilecek en iyi Çinli bir aşçı ve oda işini yapacak bir kız tuttu. Hepsi eşek arısı gibi meşguldü ve Bertha günün her saatinde bir heyecan parıltısı içinde yaşıyordu - gerçi bunu belli etmemişti.

Haney'nin çek defteri, Alaaddin'in lambası kadar harikaydı ve kadınlar yavaş yavaş onun büyüsünden yararlanmalarına izin verdiler.
Akan yeleleri ve gösterişli parçalarıyla parıldayan siyahlar, kadınlar hiç bitmeyen lüks ev eşyası arayışlarında bir aşağı bir yukarı araba sürdükçe caddenin bir özelliği haline geldi - onlar sadece ihtiyaçların ötesine geçmişlerdi. Mart genellikle onlarla birlikte giderdi, onlar bakkal memurları ve mobilyacıları "ziyaret ederlerken" arabada otururdu. Doğal olduğu gibi, bu insanlar arasında çok popülerdiler.

"Küçük Bayan Haney" bir anda sonu gelmeyen yorumların konusu oldu - çoğunlukla olumsuz; Mart'ın salon yapımı itibarı iyi biliniyordu ve onunla evlenecek bir kadın hakkındaki mevcut fikir pek yüksek değildi. Kasabanın yabancı çevrelerinde onun, bir zamanlar kumarbazdan parası için yararlanan bayağı küçük bir oda hizmetçisi olduğu bildirildi.

Machine Translated by Google

ölüm döşeğinde olması gerekiyordu ve onun saray gibi bir konutun yönetimine yükselmesi "tuhaf bir şekilde Batı-Amerikalı" olarak gösterildi.

Ancak erkekler, yargıya karşı kadınlardan çok daha hoşgörülüydü. Kaba madencilerin ani, tesadüfi zenginlik içinde lüks içinde olduklarını görmeye az çok katılaşmışlardı; bu nedenle, Haney'e güler yüzle başlarını salladılar ve gülümseyerek güzel karısına şapkalarını uzattılar. Bankacılar, tüccarlar ve vergi mükellefleri olarak, genellikle bu kadar çok servete ve duruma sahip bir vatandaşı ihmal etmeyi göze alamazlardı.

Bayan Gilman, en yakın kiliseye kendi görüşüne göre bir tanıtım mektubu sundu ve Sibley'deki kadar alçakgönüllü bir şekilde hizmete gitti ve orada birkaç hanım tarafından candan ve damadının bağlantılarına dair hiçbir ipucu olmadan karşılandı. . Papazın karısı da dahil olmak üzere iki ya da üç kişi, hemen arayarak onu tanımak için özel çaba sarf etti, ancak bunlar Bertha'yı çekenlerden değildi; ve onlara evi gösterip sorularını cevaplamasına rağmen, arayacağına söz vermedi. "Çok meşgulüz," diye açıkladı. "Odaların yarısından fazlasını şekillendiremedim ve ayrıca kardeşimin ailesini Junction'dan indireceğiz - bütün gün koşuşturuyoruz."

Bu doğruydu. Kasabayı ziyaret ederken "Haneylere katlanmayı" uygun bulan Sibley'deki eski komşuları tarafından oldukça kuşatılmıştı. Aslında onu yeni ve muhteşem ortamında incelemeyi çok merak ediyorlardı; ve bazıları yatakların arasına bakıp şilteleri kaba bir merakla dövse de, genç ev kadını sadece güldü. Bütün hayatı bu doğrudan meraklı türden insanlar arasında geçmişti. Onların yaptıkları gibi hareket etmelerini bekledi ve çok demokratik olduğu kadar içten ve cömert bir ruh olarak onları mutlu bir şekilde gönderdi.

Gerçekten de, onu tanıyan herkesin övgüsünü kazandı. Ancak Springs'in -yabancı ve seçkin- kendini Batı dünyasının geri kalanından daha iyi olmasa da daha yüksek olarak gören bu küçük kısmı, "kumarbazın karısına ve onun ucube arkadaşlarına" ve eğimli olan Bayan Crego'ya kuşkuyla baktı. çok olmak

Machine Translated by Google

sansürlü, Haneylerle bulvarda karşılaştığında "atlı dilenciler" olarak anıldı.

Bertha, tüm bu eleştirel yorumlardan mutlu bir şekilde bilinçsiz kaldı ve Charles Haney bir veba gibi onların üzerine çökmemiş olsaydı, yakında düzgün bir arkadaş çevresi edinmiş olması muhtemeldi. Mart bu ağabeyden mektuplar alıyordu ama Bertha'ya istekleri hakkında hiçbir şey söylememişti. Williams'a, "Charles benimle Denver'da tanıştığında beni hor gördü," diye açıkladı. "O sırada yakalandım, kusura bakmayın." Göz kırptı.
"Ve şimdi gazetelerde Mart Haney'in zengin olduğunu okuduğunda, bir Haziran böceğinin üzerindeki şahin gibi üzerime geliyor. 'Önemli değil. Gelebilir - onu kovmayacağım. Ama yapmıyor. benimle çifte kartal oyna - o değil!"

Charles Haney, erkek kardeşinin karısını toplumsal ölçekte yetiştirmeye uygun değildi, çünkü o, trenlerde ve otellerin lobilerinde ayırt edilmesi gereken belirgin, ısrarcı aktör çeşitliliğine aitti - şişman, gösterişli, yüksek sesli bir komedyen. Çorbasını kepçeye dökerken yazılmamış oyunlarından sahneler canlandıran, sendeleyerek ve sandalyelere düşen son derece duygusal replikleri temsil eden ve daha da kötüsü refakatsiz her kadını adil bir oyun olarak görenlerdendi. Cesur bakışlar ve küstah bir gülümsemeyle, ilk karşılaşmalarından itibaren baldızına göz dikmeye başladı.

Onu şaşırttı. Kendi sınıfından bir kadın bekliyordu - maceracı, resimli, tasarımcı; ve bu tatlı küçük kızı bulmak için - "neden, o Mart için fazla iyi" diye bitirdi ve içi boş sempati iddialarını kardeşinden baldızına kaydırdı. Ziyaretinin ilk akşamı kapanmadan önce, ikiyüzlü bir üzüntü içinde ona Mart'ın ölüme mahkûm bir adam olduğunu ve yakında ondan kurtulacağını söyleme fırsatı aradı.

Bertha bakışlarından rahatsız oldu ve dokunuşundan iğrendi, ancak Mart'ın hesabına onu sevmeye çalıştı. Ağzından tiksinti duydu ve Haney'in kardeşini selamladığı iyi niyet, böbürlenen ve alçakgönüllü kendini göstermeye başlayınca acıya dönüştü.

"Hepimiz sokakta ya da salonda büyüdük," diye üzülerek belirtti Haney, "ve sanırım eğitiminizi varyete tiyatrosunda bitirdiniz."

Machine Translated by Google

Oyuncu bunu bir şaka olarak algıladı ve bir sırıtışla karşılık verdi: "Bu, bir faro-düzeni çalıştırmaktan daha iyidir."

Kumarbaz, "Bilmiyorum; iyi bir sessiz oyunun bir insanı eğitme gücü vardır," diye yanıtladı.

O gece, Kaptan'ı yatmaya hazırlarken, içini çekerek şöyle dedi: "Hayat bir çetin ceviz! arkasından - koca bir salak çocuk. Onu apartman merdivenlerinden aşağı ve yukarı taşırdım. Onu paten yapmayı öğrendim - ve şimdi burada kendini şişiriyor, ben ise eski, yıkık bir adamken kırk beşte." Gözlerinde bir parıltıyla ona baktı. "Sevgilim, sana yaslanmak ayıp."

Kolunu onun büyük kırlaşmış kafasına doladı ve ona doğru çekti.

"Sert eğilebilirsin Mart. Ben yanındayım."

"Hayır, fazla eğilmeyeceğim," diye yanıtladı. "Senin cezanı istemiyorum, hemen geri çekil. Hiçbir talepte bulunmam. Senin gençliğini mahvetmeyeceğim. Buna değmem. Bana daha fazla dayanamadığın zaman gitmekte özgürsün. "

"Şimdi, şimdi, daha fazlası yok!" diye uyardı. "Vurmak için sebebim olduğunda, kulak trompetine ihtiyacın olmayacak. Kaldır toynağını." İtaat etti ve hızla eğilerek, artık ulaşamadığı ayakkabının bağcıklarını çözmeye başladı. Onun tavrı, hoşgörülü bir babaya zulmeden bir kızı gibiydi. Bir zamanlar çok çocuksu olan hayranlığı ve minnetinin yerini şimdi cinsellik öğesinin çok az yer aldığı bir sevgi aldı ve ona olan sevgisi, onu önce onu boyun eğdirmeye yönelten şiddetli içgüdüden çok uzak bir kaynaktan da fışkırdı.

Machine Translated by Google

BÖLÜM VII

BERTHA BİR DÜŞMANI İPTAL EDİYOR

Charles Haney'nin hiç çekincesi yoktu. Kardeşinin genç karısıyla ilk tanıştığı andan itibaren onunla "sağlam" olmaya karar verdi.
Mart'ın bu dünyada uzun süre kalmadığına inanarak, Bertha'nın beğenisini kazanmak için çalışmaya koyuldu, çünkü onun kontrol ettiği altın serveti toplamanın tek yolu buydu.

"Mart, parasının her kuruşunu ona bırakacak kadar aptal ve aykırı." Burada bir parmağını alnına dayadı. "Carlos, işte burada meşgulsün. Tuhafiye biz varız. Parlıyoruz."

Tüm böbürlenmesine rağmen, yalnızca nişanlı olmayan bir oyuncu değil, aynı zamanda parasız, kötü giyimli ve menajerler arasında üzücü bir itibara sahip bir oyuncuydu. "San Francisco'da bir anonim şirkette oynuyordum," diye açıklamıştı, "ve şimdi kendi oyunumu yapmak için New York'a gidiyorum. Bu gözyaşlarının nedeni bu. Bir 'meleğe' ihtiyacım var. "

Bu duyuruda açıkça "ayın ilki" dedi, ancak günler geçtikçe Haney evinin rahat köşelerine daha da yerleşti ve doğuya doğru kazandığı zaferden daha fazla söz etmedi. Tam tersine, sıradan bir pansiyoner havasına sahipti ve ağabeyinin konukseverliğinin bolluğu içinde parıl parıl parıl parıl parıldayan yemekler için hemen ortaya çıktı.

Adının gücüyle terzilerin gözüne girdi ve birkaç gün sonra dükkânların bulabildiği en iyi kumaşla fırladı ve Bertha'nın önünde bir hindi horozu gibi çalım atıp tüylerini diken diken etti, bu arada sempati ve iyilik iddiasında bulundu. -Mart ile arkadaşlık.

Bunda yanlış hesapladı; Bertha, genç görünse de, kendi deyimiyle, "ezicilerden uzak durmaya" alışıktı ve duygusuz yüzü ve keskin, sabit gözleri çapkınları oldukça rahatsız etti. "Mart aşkına, ona katlanacağız," dedi annesine. "O bir aylak aylak; ama Kaptan'ın onu etrafta görmekten hoşlandığını görebiliyorum - eski günlerin hatırına, ben

Machine Translated by Google

Hesaba katmak."

Bu doğruydu. Kardeşiyle baş başa kaldığında, Charles bencil övünmesini ve dramatik küstahlığını bir kenara bıraktı ve birlikte geçirdikleri gözüpek, çocuksu hayata kurnazca değindi. Bunun en sevecen rolü olduğunu görecek ve anlayacak kadar kurnazdı ve Bertha'nın söyleyeceği gibi "sınırına kadar" oynadı.

Yine de evdeki hiç kimse onun varlığının Bertha'ya nasıl tepki verdiğini anlamadı.

"Bu şişko, iğrenç aktör gibi bir adamın etrafında sallanmasına izin verecek kadar kalın kafalı bir kız hakkında ne düşünebiliriz?" Bayan Crego, Haney'nin hukuk danışmanı olan kocasını sordu.

"Kocasının erkek kardeşi biliyorsun," dedi Crego.

"Yine de onu anlayamıyorum. Güzel ve tatlı görünüyor, sen öyle diyorsun; ama yine de burada adı çıkmış bir kumarbazla evli, dağ sıraları ve her türlü kötü kokulu insanla ilişki kuruyor. Onu döşemeciyle birlikte yolda giderken gördüm ve Bayan Congdon bana onun arabasını bir puro dükkanının önünde durdurduğunu ve beyaz ceketli bir berberle en az on dakika konuştuğunu gördüğünü söyledi."

Crego güldü. "Ne rezillik! Ancak, döşemecinin bile sonunda onu yozlaştıracağına inanamıyorum. Gerçek şu ki, canım, bazı müşterilerimin dediği gibi 'fazla aristokrat' oluyoruz. Bertha Haney iyi bir ortalama Amerikan soyundan geliyor ve hayatı boyunca nefret ettiğiniz türden insanlarla ilişki kurdu.Yapay ayrımlarınızın hiçbirini çizmeye başlamadı.Umarım asla yapmaz.Berber arkadaşı da aynı Kasabanın tezgahtarları ve bakkallarıyla aynı seviyede... Hepsi insan, bilirsiniz.

O gerçek demokrat. Kızdan hoşlandığımı itiraf ediyorum. Yeteneği şaşırtıcı. Williams ve Haney, onun fikrini benimki kadar ağır bir şekilde alıyorlar."

Bayan Crego etkilenmişti. "Pekala, gerçekten yapmam gerektiğini düşünüyorsan onu çağırırım ."

Machine Translated by Google

"Yapmıyorum. Önerimi geri çekiyorum. Çağrını küçümserim - bu ruhla. Aramanı beklediğinden şüpheliyim. Setiniz tarafından kendisine yapılan herhangi bir hakarete uyandığını pek sanmıyorum. Gerçekten de öyle görünüyor. Thomas, Richard ve Harry'nin toplumunda oldukça mutlu."

"Kaba olma, Allen."

"Değilmiyorum. Kız şimdi sakin - asıl mesele bu; ve onun zihninde şüpheler ve hoşnutsuzluklar uyandırabilirsin."

"O iğrenç aktör ortalıkta dolandığı sürece kesinlikle yanına yaklaşmayacağım. Geçen gün bana gülümsemesi beni hasta etti."

Bu konuşma, Bertha'nın konumu, yüzü ve tavrı merak uyandırdığı için, eşit kültüre sahip evlerde yaşayan pek çok kişi için tipikti. Ne de olsa kasaba küçük bir yerdi -sadece dedikoduya oynamak için yeterince büyüktü- ve Bayan Haney'nin zenginliğinin parlaklığı onu uzaktan dikkat çekerken, gençliği ve çocuksu güzelliği kulübün hayranlığının konusu olmuştu. en baştan konuş. Haney, eşini yeniden seçmekte özgür olan yaşlı ve yaralı bir hayvandı.

Yerleşik bir portre ressamının karısı olan Bayan Frank Congdon, “Kızın ters gittiğini görmek beni sızlatıyor” dedi ve sağlığı da hassastı (Bayan Crego ile konuşuyordu). "Şu büyük evi bir düşünün -Frank takdire şayan bir şekilde işlettiğini söylüyor- tamircilerle, terzilerle ve şamdancılarla dolu, serseriler ve kumarbazlardan bahsetmiyorum bile - ne zaman eğleniyor olabilir ki - eh, örneğin biz!" Arkadaşının bükülmeyen yüzüne güldü; sonra devam etti: "Dr. Cronk, annesinin tatlı bir yaşlı hanım ve iyi bir New England ailesinden olduğunu söylüyor - ona anayasal bir Metodist diyor. Keşke daha iyi arkadaşlık etseydi."

"Ama domuz ahırında büyümüş bir kızdan ne bekleyebilirsin ki. Annesi Junction City'deki küçük bir madenci otelinin metresiydi, diyor Allen ve kız bununla övünüyor."

Machine Translated by Google

Bayan Congdon gülümsedi. "Onunla konuşmak için can atıyorum. Uzaktaki yeni zenginlerimizin en ilginç olanı ve yüzünü beğendim. Frank aradı, biliyor musun?"

"O mu?"

"İş için tabii. Kocasının resmini çizmeye karar verdi. İlk adımını attı, anlıyorsunuz."

"Saloncu kocasının yüzünün hafızasından silinmesine razı olacağını düşünüyorum."

"Frank hevesli. Portreyi önermediğinden pek emin değilim.
Bir yüze hayran kaldığında utanmaz. Her ikisini de boyamak ve ona 'Aslan Terbiyecisi ve Aslan' demek için çılgınca. Haney'i harika bir karakter olarak görüyor. Görünüşe göre onu bir kez Cripple Creek'te görmüş ve duruşundan büyük ölçüde etkilenmiş. Şimdi yaşlı ve üzgün olması - yüzü şimdiye kadar gördüğüm en üzücü yüzlerden biri - Frank için her şeyi daha da ilginç kılıyor. Bu yüzden arayacağım - aslında, yakında orada öğle yemeği yiyeceğiz."

"Ah, peki, evet. Siz sanatçılar her şeyi yapabilirsiniz ve sorun değil. Hemen ardından gelip bana her şeyi anlatmalısınız, değil mi?"

Bunun üzerine Mrs. Congdon güldü, ama cömert davranarak razı oldu.

Crego haklıydı. Bertha henüz sosyal konumu hakkında başını belaya sokmaya başlamamıştı. Springs'teki büyük evine Sibley Junction'ın tüm fikirlerini ve kullanımlarını taşımıştı - hepsi bu. New England demokratik geleneklerini ileriye taşıyan bir ev sahibi olarak yükümlülüklerini kabul etti. Kapı komşusu olmak, evinizi ve mobilyalarınızı kontrol etmek ve tavsiye vermek için koşma hakkına sahip herhangi birini komşu yaptı. Yakınlarda yaşayanların bu ayrıcalıktan yararlanamaması ilk başta onu pek rahatsız etmedi, kendi işleriyle o kadar meşguldü ki; ama annesinin kilisedeki arkadaşlarının konuşmasının, er ya da geç, onun hakkında okuduğu New York ve Chicago'da var olan ayrımların kendi küçük dünyasında da mevcut olduğu gerçeğine gözlerini açması kaçınılmazdı.

Machine Translated by Google

Kent. "Bayan Crego ve seti, sıradan insanlarla ilişki kuramayacak kadar sıkıştı", vahyin ona geldiği biçimdi.

Gevşek dilli bir kız kardeşten, kendisinin ve Kaptan'ın dikiş çemberinde içten dua edilen özneler olduklarını ve kocasının Katolikliğinin, halk adına, derin bir endişe kaynağı olduğunu, hatta kendi propagandasını yapan bir düşmanlık olduğunu da öğrendi. Papaz ve karısı, bu haylaz ruhlardan bir diğerinden, ne kadar güzel olursa olsun, güneşle aydınlatılmış, havası bu kadar temiz olan Kaynakların, içinde şeytanın hüküm sürdüğü bir evlilik zaafının merkezi olduğunu öğrendi.

Annesinin papazı aradı ve her ikisi de Rab'bin lütfuna fena halde ihtiyaç duyan Mart ve Charles konusunda çok açık sözlüydü. Bertha'nın manevi refahı için büyük endişe duyduğunu ifade etti ve Katolik Kilisesi'ne sözde boyun eğmesi sadece kendi günahına karşı körlük değil, aynı zamanda genç karısı için bir tehlike gibi görünen kocası için açıkça dua etti.

Bununla birlikte, Haney yaralı ve acı içinde olmasına rağmen, hala kararlı bir aslan gibiydi ve bakışları, bakanın bir gün cesaretle dile getirmeye cesaret ettiği nasihati kontrol etti. "Ben kimsenin inancına karışmam," dedi, "ve ne senin tarafından ne de başka bir canlı tarafından okula gönderilmek niyetinde değilim. Katolik olarak yetiştirildim ve annem uğruna kendime wan diyorum. bu güne kadar ve olduğum gibi öleceğim." Ve sesinin kesinliği onu daha fazla tacizden kurtardı.

Bertha'nın kendi inancına olan ilgisi, Haney'ninkinden daha keskin değildi ve asla tartışmadılar; ama ondan önce gün be gün ortaya çıkan toplumsal sorunlar hakkında şaşkın bir şekilde düşünmeye başladı. Başarısızlıklarına küsmüş Charles, onu daha da derinden aydınlattı. Bazı zamanlarda belirli bir kurnazlık yorumu vardı. Bir gün, "Bu küçük kasabanın bir 'Akıllı Set' giydiğini ve bir İncil gibi Şehir Konularından alıntı yaptığını görmek seni rahatsız etmez mi? benim üzerimde çünkü ben bir aktörüm!Bunun hakkında ne düşünüyorsun?Metodist kardeşinin benden uzaklaşması umurumda değil, ama kulüpte purolarımı içen bu dublörlerin beni davet etmemesi başka bir yumruk oluyor evlerine."

Machine Translated by Google

Bertha, bu konuşma boyunca ona düşünceli bir şekilde baktı ve şikayet ettiği ihmale farklı bir yorum getirdi. Ondan hoşlanmamanın ötesine geçmişti, onu küçümsüyordu (çünkü konuşmalarında her geçen gün daha da cesurlaşıyordu) ve onunla yalnız kalmaması için her türlü önlemi aldı; ve bir sabah Mart'a kardeşinin varlığına başka bir gün katlanamayacağını söyleme kararlılığıyla ayağa kalktı. Ama Charles'ın arkadaşlığından duyduğu zevk, rahatsız edilmeyecek kadar gerçekti ve bu yüzden Charles buna dayandı.

Aktörün konuşması büyük ölçüde kasabadaki skandal tacirliğiyle ilgiliydi ve çok geçmeden genç eş, kocası "son aşamalarda" olan Bayan May'in genç Bay June'a aşık olduğunu ve Bay June'a aşık olduğunu anladı.
Karısı "zayıf" olan Frost, Bayan Bloom'la arsızca dolaşıyordu ve tüm bu yorumlar, kulağına en kötü anlamı ile yüklendi. Charles Haney'nin pervasız dilinden aşağılık telkinler damlıyordu.

Bu onun için derin bir politikaydı. Amacı, bir eş olarak sadakatini baltalamaktı. Yaklaşımlarında hiçbir çekicilik, incelik yoktu. İlişkisini varsayarak, yanından geçerken elini yakaladı ya da onu bir kanepede yalnız bulursa yanına oturdu. Böyle anlarda ona çok kızdı ve bir keresinde elini öyle bir şiddetle vurdu ki, sonrasında birkaç saat boyunca şiddetli acı çekti.

Neredeyse saldırı niteliğindeki dikkatleri, sonunda yeni evindeki sevincinin büyük bir bölümünü yok etmek için geldi. Yanına oturduğunda yaptığı sürüşler bir işkenceydi ve yine de, evden çıktığında ya da ev işleriyle meşgul olduğunda gerçekten yalnızlıktan acı çeken sakat adamın önünde onu suçlamaya cesaret edemiyordu. Hiç okuma alışkanlığı kazanmamıştı ve bu nedenle haber ve eğlence için zavallı bir şekilde konuşmaya bağımlıydı. O da evdeydi, çünkü sakatlığı hâlâ o kadar tazeydi ki, kendisini sokakta ya da kulüplerde sergilemekten çekiniyordu (Baharlarda hiç salon yok). Son derece sevdiği Crego çok meşguldü ve Williams çoğunlukla madenlerdeydi ve bu yüzden, Bertha'nın dikkatine rağmen, çoğu zaman verandada tek başına oturuyordu; Altın Kartal'ın katibi.

Machine Translated by Google

Bazen evin etrafındaki kadınları bir köpek gibi takip eder, onların tozunu almalarını ve cilalamalarını izlerdi. "Kendini zorlayacaksın Kaptan"
Bertha, bir sandalyeye veya fırçaya her tutunduğunda uyarırcasına bağırdı. Ve böylece her seferinde sigara içmek için kütüphanesine geri döner ve karısının görevleri bitene kadar beklerdi. Böyle saatlerde ağabeyi teselli oluyordu. Hastalığından ve evliliğinden gelen incelikle bile titiz bir adam değildi ve aktör (herhangi bir arkadaşı suçlamadığı sürece) istediği kadar özgürce konuşabilirdi.

Yavaş yavaş, her geçen gün Charles, Mart'ın ilgisini ve güveninin bir ölçüsünü yeniden kazandı. Nelerden kaçınacağını ve neleri vurgulayacağını öğrendikten sonra, kardeşlerinin içki alışkanlıklarına üzüldü ve nazikçe yaşlı babanın yardıma ihtiyacı olduğunu söyledi. Ev işlerinin Bertha'yı uzaklaştırdığı ve madenler ve madencilik hakkında çok fazla tartıştığı zamanlarda ara sıra kağıt oynadılar - burada Mart tuhaf bir şekilde suskundu ve kendi işleri hakkında çok az bilgi verdi. Charles'a olan güveni o kadar ileri gitmedi. Bununla birlikte, Crego ile durumunu serbestçe tartıştı, çünkü avukat yeni vasiyetini yazmıştı ve ona sahipti.

"Hırpalanmış eski bir teneke kutu gibiyim" dedi bir keresinde. "Hiç bir teneke kutuyu şekle sokmayı denediniz mi? Yapamazsınız. Onu buraya geri iterseniz, orada şişer. Doktorlar benim bükülmelerimi gidermeye çalışıyorlar, ama bu imkansız... bakın - ama uzun süre yaşayabilirim. Zaten aklım beni Bertie hakkında yanıltıyor - o mesilf gibi omuzdan vurulmuş yaşlı bir fişe bağlanmak için çok genç."

Buna Crego yatıştırıcı bir şekilde yanıt verdi. "Endişelenmene gerek olduğunu sanmıyorum. İlkbaharda bir karatavuk kadar mutlu."

Bir keresinde Bertha'ya şöyle dedi: "Asla böyle topallamaya niyetli değildim. Bu gün paten olduğumu hiç düşünmemiştim" ve konuşurken umutsuzluğu yüzünü kararttı. "Beni kapı dışarı edersen seni suçlayamam. Ben sadece büyük bir baş belasıyım."

"Böyle konuşursan öyle olacaksın," diye hızlı bir şekilde yanıtladı ve onun itirazından çıkardığı tek şey buydu. Gerçekten de bir ortamda yetiştirilmişti.

Machine Translated by Google

bekaret kadar evliliğe de bağlılık atmosferi vardı ve kocasının kırık çerçevesi yüzünden yeminlerini bir an olsun zayıflattığını düşünmedi.

Bu sadakati Charles bir gece likörden alevler içinde eve geldiğinde, onu kütüphanede tek başına otururken bir mektup yazarken bulduğunda kendi kafası karıştı. Geç değildi, ama yorgun hisseden Mart yatağına gitmişti ve Bayan Gilman Sibley'deydi.

Bertha içeri girerken başını kaldırdı ve sarhoş olduğunu fark etmeden, onun için her zaman acı verici bir tören olan yazmaya devam etti.
Paltosunu olduğu yere indirdi ve şapkasını başının kırmızı küresine çarpmış halde, piç ona doğru sendeledi, gözleri pervasız bir arzuyla parladı.

"Söyle," diye başladı, "bu şans. Seninle konuşmak istiyorum, Bertie. Benden neden kaçtığını öğrenmek istiyorum? Benim sorunum ne?"

Adamın iğrenç, satirvari ruh halini şimdi fark etti ve gergin ve güçlü bir şekilde ayağa kalktı, sessizce onunla yüzleşti.

Sırıtarak mırıldandı: "Sen bir şeftalisin! Sorun ne? Neden benden hoşlanmıyorsun? İyi değil miyim? Ben bir centilmenim."

Sözleri gevezeydi, ama gözlerindeki bakış, dudaklarının gevşek kölesi, onu hem korkuttu hem de kızdırdı ve o ona doğru iterken, beceriksizce kolunu beline dolamaya çalışırken, kadın tüm ağırlığıyla ona sert bir şekilde vurdu. kolundan ve omzundan tuttu ve sendeledi ve yayıldı. Dişlerinde bir lanetle bir sandalyeye takıldı, dengesini sağladı ve ondan daha az deneyimli birini dehşete düşürecek bir öfkeyle ona baktı.

"Seni küçük aptal," diye hırladı, "bunu bir daha yapma!"

"Durmak!" Sesini yükseltmedi ama bu kelime onu tutukladı. "Ölmek mi istiyorsun?" Ölmek kelimesi deliliğinin sisini deldi. "Mart buna ne diyecek sence?"

Machine Translated by Google

Ağabeyinin adının o tonda söylenmesinin etkisiyle titredi ve bembeyaz oldu. Erimeye başladı, jöle bir korku kütlesine dönüştü.

"Tanrı aşkına Mart'a söyleme! Hiçbir şey demek istemedim. Yapma, yalvarırım - yalvarırım!"

Ona baktı ve sefil bedeninde ruhunu ararken yıllar içinde büyümüş gibiydi. "Yarın bu evden çekilmezsen, senin nasıl bir çıkmazda olduğunu ona söylerim. Beni hiç kandırmadın - bir dakika bile. onun iyiliği için seninle, ama bu gece halleder.Git sen çok dayandım senden ama yemek biletin yarın sabahtan sonra işe yaramaz seni sabe ? Şimdi dışarı çık, yoksa Mart'ı ararım."

Döndü ve hırpalanmış şapkasını ayaklarının dibine bırakarak odadan çıktı.

Kapısını kapattığını duyana kadar bekledi; sonra yüzünde tiksintiyle bir ifadeyle şapkasını ve paltosunu alıp koridordaki rafa astı.
"Mart için üzgünüm," dedi kendi kendine. "Ona eşlik ediyordu ama aylak aylaklığa bir gün daha dayanamam. Umarım onu bir daha asla görmem."

* * * * *

Kahvaltıya inmedi ve buna sevindi; ama biraz sonra af dilemek için fırsat aradı. "Bana bir şans daha ver. Sarhoştum. Öyle demek istemedim."

O acımasız kaldı. "Bir saniye değil," diye kısa bir cevap verdi. "Mart'la nasıl düzelteceğiniz umurumda değil. Elinizden geldiğince düzeltin ama bu kümesten uçun." Yüzünde öyle bir küçümseme ifadesi vardı ki, erkek kardeşine sarkmış ve sendeleyerek uzaklaştı.

"Bana telgraf çekildi ve gitmem gerek," dedi. "Ve bu arada, beni eski kasabaya götürmek için biraz hazır birine ihtiyacım var. İşe gider gitmez sana bir çek göndereceğim."

Machine Translated by Google

Mart sessizce parayı ona verdi ve o parayı kesip faturaları kapatana kadar bekledi. Sonra dedi ki: "Charles, sen her zaman ailenin akıllı çocuğuydun ve içkiyi bırakıp sıkı çalışmaya başlasaydın şimdi iyi olurdun. Artık gitme vaktin geldi, çünkü işin bitti. Burada ekmek ve içkiden başka bir şey yok. Konuşmanızdan zevk aldım - zamanın bir kısmı; ama burada bir siğil gibi üzerime gelişeceğinizi görebiliyorum ve bu senin için kötü ve benim için kötü ve ben de" gittiğine sevindim."

"Yapamaz mısın-" Bir pozisyon isteyecekti - büyük parayla kolay bir şey - böyle bir talebin telgrafını yalanlayacağını görünce.

Tereddüt ederken Mart devam etti: "Hayır, sizin için oyun oynamayacağım.
Ben bir kumarbazım, ama bu tür bir riske girmem. Yaşlı babayı görürseniz, yazın ve bana nasıl olduğunu söyleyin."

Charles, yükselen bir öfkeyle dolmasına rağmen, ne tür bir tehlikede olduğunu bilecek kadar ayıktı ve yüzüne bir gülümseme yerleştirdi, el sıkıştı ve tek başına arabasına gitti.

Mart birkaç dakika sonra Bertha ile tanıştığında, sakin bir dolaysızlıkla şöyle dedi: "Ucuz bir oyun kurucu ve bir sünger geliyor. Bir kumarbaz ve bir salon bekçisiydim, ama hiçbir zaman yapmadan yaşayabileceğim fikrine kapılmadım. Charles akıllı bir delikanlıydı, ama şeytan onu boynundan tutuyor ve para vermek ona içki vermektir."

Bertha sessiz kaldı, kendi iddianamesi çok daha şiddetliydi.

Machine Translated by Google

BÖLÜM VIII

BERTHA BİR DAVETİYE GELDİ

Colorado Springs, Washington Dağı'nın zirvesinin neredeyse tam zirvesinde, harika bir güneşin altında sığ bir vadide yer almaktadır. Demiryolu treninden doğuya doğru tepelerin üzerinden geçerken oyuncak bir köy gibi görünse de aslında kalabalık bir şehirdir. Yazın geniş ve yemyeşil sokaklarında gezinmek, kışın kristal gibi havasını solumak, hastalığın gerekliliğine olan inancını yitirmektir. Mezar uzak görünüyor.

Yine de, ölümden korkan, dünyanın daha düşük, miasmatik düzeylerinden kaçanlar ve tüm geri dönüş umudunu (veya arzusunu) terk ederek, sadık bir şekilde geliştiren ve evlat edindikleri evi süsleyenler tarafından inşa edildi ve şimdi destekleniyor. . Bu kaçaklar, çoğunlukla burada, dorukların yanında zorunlu olarak kalmanın keyfini çıkarmaya gelen kadınlar kadar erkekler de halinden memnun sürgünlerdir; ve kasabaya ve çevresine olan bağlılıkları açık bir şekilde içtendir, çünkü iklimin ve suyun yaşamlarını uzattığına inanırlar.

Bu sağlık arayanların tümü bile şu anda hasta veya zayıf değil; tam tersine, birçoğu golfte gözü pek eller, diğerleri ise deneyimli atlılar. Kendi adlarına ikamet edenlere ek olarak, hasta eşlere hizmet eden birçok koca, zayıflamış ve huysuz kocaların bakımına çağrılan çiçek açan eşler ve Beyaz Ölüm'ün solgun gölgesi olan bir oğul veya kız getirerek gelen ebeveynler vardır. düşmüştü. Ama sonuçta bu Doğulular, geniş bir bölge için bir pazar yeri ve hali vakti yerinde madenciler için bir rahatlık yeri olan kasabanın yaşamına renk katıyor ama hakim değiller. Aynı zamanda, bir Batı kasabasının tüm alışılagelmiş etkinlikleriyle bir Batı kasabasıdır ve gezgin onu bir sağlık tesisi olarak bilemez, her şeyin rahatlık ve memnuniyet ifade ettiği sokaklarının neşeli ve canlı yanıdır.

Yukarıda belirtilen unsurlara ek olarak, Marshall gibi erkekler için arzu edilen bir sosyal merkez ve büyüleyici bir ikamet yeri olarak da kabul edilmektedir. Dağ kamplarında yığınak yapan Haney,

Machine Translated by Google

Altınlarını kanıtlara koymak için makul bir istek - Williams'ın diyebileceği gibi "topraklarından bir miktar yararlanmak". Ana caddeler boyunca şurada burada, ziyaretçilere büyük madencilerin konutları olarak gösterilen lüks evler -bazı durumlarda saçma sapan gösterişli- vardır. Özellikle iyi atlara verilirler ve onlar için hiç bitmeyen bir görgü komedisi sundukları komşularının daha kültürlü ve sofistike olanlarıyla çok az karışarak, çalışkan bir şekilde biner veya araba sürerler. Congdon sık sık "Bir romancı için güzel bir karışım" derdi.

Evet, kasabanın New York şehrini ve edebi ve sanatsal gruplarını (elbette küçük) taklit eden kısıtlı "Akıllı Seti" ve sabit zenginlik ve ayrıcalık çemberi ve belirli sınırlar içinde ve belirli resmi yurttaşlık kuralları vardır. bu çeşitli unsurlar içtenlikle olmasa da güler yüzlü bir şekilde buluşur ve iç içe geçer. Bununla birlikte, mikro kozmosun, Amerikan yaşamında bu kadar derinden anlamlı bir değişime yol açmasaydı, mizahi olacak şekilde sınıflara ve kitlelere bölünmüş olduğu acı gerçekliğini koruyor.

Squire Crego, tam da bu konuyu portre ressamı Frank Congdon ile tartışırken şöyle demiştir: "Bu çıkar ayrımı kaçınılmazdır. Ne yapabilirsiniz? Şekerim Allah katında şüphesiz karımla aynı değerdedir ama beni ilgilendirmiyorlar.Sosyal demokrat olarak onlara iyilik yapmayı içtenlikle isteyebilirim ama kafam karıştı. Onlara iyilik yapmak bir küstahlıktır ve bu unsurları evimde bir araya getirmeye çalıştığımda hep başarısız oldum.Mr. bakkalın karısını tamamen fotoğraftan çıkarmak için."

"Tek bir rahatlık var: Bu para meselesi değil. Öyle olsaydı, Congdonlar nerede olurdu?"

"Hayır, bu gerçekten bir para meselesi değil ve belli bir anlamda beyin meselesi değil. Bu bir-"

"Bilgi birikimi."

Machine Translated by Google

"Kesinlikle. Bir sentin yok, bu yüzden sık sık-" Congdon onu ciddi bir şekilde durdurdu.

"Sana elli borcum var - tam ödemek için kot pantolonuma iniyordum, aniden hatırladım -"

"Mahkemeyi bölme. Tek kuruşun yok diyeceğiz ama her yere gidersin ve hoş karşılanırsın. Neden?"

"Sadece bu. Neden? Gerçekten bilmek istiyorsan, sana söyleyeceğim. Hepsi Lee yüzünden. Lee çok zeki bir kız. Bu ailenin gri cevheri hakkında bir ipucu var."

"Kendine haksızlık ediyorsun."

"Teşekkürler."

Crego iddiasını sürdürdü. "Senin tipinde bir adamın istesen gidemediği yer yok çünkü yanına bir şey alıyorsun. Karıştırıyorsun.
Ve örneğin Haney - yeniden betona geri dönmek için - Haney, yemek masasında çok ilginç bir konuk olur, ancak karısı ne kadar zeki olursa olsun, imkansızdır - ya da en azından Bayan Crego düşünür. o."

Congdon tabanca gibi parmağını düzeltti ve etkileyici bir şekilde şöyle dedi: "Şu küçük Mrs. Haney bir harika. Onun hakkında hata yapma. Tırmanacak."

"Hata yapmıyorum, Bayan Crego. Ondan kızı aramasını istedim, ama o, "Neye yarar? Onun çıkarları bizim değil ve niyetim yok" diye sorarak meseleden kaçıyor. onu bir ucube olarak yetiştirmek için.' Yani orada duruyoruz."

Congdon düşünceli görünüyordu. "Haklı olabilir ama ben öyle düşünmüyorum. Kız beni ilgilendiriyor çünkü bence onun büyük olasılıklarını görüyorum."

"Yetenekleri kesinlikle dikkate değer. Kanunda bir noktanın tek bir ifadesine ihtiyacı var. Söylediğim tek bir kelimeyi asla unutmuyor gibi görünüyor. Bazen bu idrak utanç verici.

Machine Translated by Google

Ona en seçkin diksiyonumu ve en sağlam yargılarımı vermek zorunda hissediyorum kendimi. Haney de, tüm çılgın kariyerine rağmen, benim de sempatimi ifade ediyor. Onun portresini yapıyorsun - neden sen ve Lee onlara bir akşam yemeği vermiyorsunuz?"

"İyi fikir! Lee'ye bu sabah sırf o çürük, kötü kayınbiraderi kulüpte ona laf atacak kadar aşağılık olduğu için o küçük kıza sınır çizmenin utanç verici olduğunu söyledim. Ama senin dediğin gibi , kadın sürücü olamaz.
Ancak, eğer biri yapabilirse, Lee'nin bir akşam yemeğini yönetebileceğini düşünüyorum.
Dediğiniz gibi, biz sadece sanatçıyız ve sanatçılar her şeyi yapabilir - ödünç para almak dışında.
Ancak, bilmek istiyorsanız, Lee diyor ki, bu berber aşığı Mrs.
Haney, setimizle onu queer yapmak için her şeyden daha fazlasını yaptı. Zevklerinin düşük olduğunu düşünüyorlar."

"Bu olay kolayca açıklanabilir. Winchell onu Sibley'de tanıyordu ve kuşkusuz onu sevdiği için buraya kadar takip etmiş olsa da, iyi bir adama benziyor ve herhangi bir zarar vermek niyetinde olduğunu sanmıyorum. Onun evinin önünde durduğunu kabul edeceğim. Onunla konuşmak alışılmışın dışındaydı, ama eylemdeki herhangi bir uygunsuzluğun farkında olduğuna inanamıyorum. Yine de bu, Helen'le meseleyi halletti. "İsterseniz onlarla her gün yemek yiyebilirsiniz" diyor. , 'ama--' Ve tartışma burada duruyor."

Congdon, "Tabii ki, sen ve ben konuyu ticari nezaket temelinde ele alabiliriz," dedi; "ama itiraf etmeliyim ki beni çok ilgilendiriyorlar ve kendi iyilikleri için onlara küçük bir iyilik yapmak istiyorum. Zavallı Haney asla bugünkünden daha erkek olmayacak ve o küçük kız bütün parayı kazanacak. onunla işi bitmeden aldığı para."

Ve böylece ayrıldılar ve Congdon karısıyla tartışmayı yenilemek için eve gitti. "Aramalısın. Artık portre neredeyse bittiğine göre yapılacak en iyi şey bu," dedi.

"Aramayı umursamıyorum Frank," diye hızlı bir şekilde yanıtladı, "ve küçük bir akşam yemeği vermekten pek hoşlanmam, ama kızı aklımdan çıkarmak istemiyorum. Öğrenecek çok şeyi var, ve ona öğretmek için ne zamanım ne de enerjim var."

Machine Translated by Google

Congdon parmağını salladı. "Bunun için solgunlaşma," dedi. "Bu kız aptal değil - gelişme yeteneğine sahip. Sizi yine şaşırtacak."

"Pekâlâ, halledilmiş sayın. Bu öğleden sonra arayıp onu yemeğe davet edeceğim; ama ona tavsiyede bulunmamı ve onu takip etmemi beklemeyin. Şimdi, onunla kimle tanışmak isteyeceğiz - Cregolar?"

"Evet, onları düşünmüştüm."

"Ah, her şeyi biliyorum. Kekemenize gerek yok. Sen ve Allen Haney'lerden iyi bir anlaşma alıyorsunuz ve karşılığında terbiyeli olmak istiyorsunuz. Bunun için sizin hakkınızda iyi düşünüyorum ve yapacağım. akarımı yap. İçeride genç Fordyce olacak ve Alice; Quaker'lar ve "sıradan insanlar" oldukları için aldırmazlar. Ben zaten Batı yaşamının kaba tarafını görmek için deli oluyor. Şimdi kaç, küçük çocuk, ve bütün işi bana bırak."

Crego'nun söylediği gibi, Congdon'lar Springs'teki ayrıcalıklı karakterlerdi.
Estetik zekanın gururuyla aynı anda mağrurlardı ve geniş eski sanat dünyasındaki değersizliklerinin duygusuyla alçakgönüllüydüler.

Evde bir tencere fasulye varken Lee serveti hor görüyordu ve Frank bir arkadaşından on dolar borç alırken ya da müstakbel bir patrondan nakit avans talep ederken aşırı derecede sert davranıyordu. Her ikisi de uzun bir Kızılderili soyundan geliyordu ve kendilerini sadece herkes kadar iyi değil, çoğundan biraz daha iyi hissediyorlardı. Şampanya için zeka, otomobil sürmek için sanat eğitimi ve ev odaları ve geniş ocakların yanan ateşleri için asla başarısız olmayan iyi mizah verdiler.

Doğrudan Virginia kökenli olan Bayan Congdon, onu yurtdışına "sanat okumak" için gönderen bir eyalet hakları annesi tarafından Lee olarak adlandırıldı.
Bir heykeltıraş gibi davranarak sona erdi - ve yine de ara sıra arkadaşlarının veya arkadaşlarının bebeklerinin bir heykelciğine modellik yaptı; esasen, hasta sağlığı onu New York'tan Colorado'ya sürükleyen ve Springs'te güvencesiz bir yaşam sürdüren gerçekten zeki bir portre ressamı olan kocasının yardımcısı ve suç ortağıydı - günlerde fırça tutmaktansa golf oynamayı tercih ederdi ve karanlık günlerde resim yapmayı göremezdi (böyle dedi). Gerçekte, o iyi değildi ve ince güç deposu da iyi değildi.

Machine Translated by Google

onun istediği gibi yapmasına izin verin. Davasının gerçek ciddiyetini örtmek için tembelliğini ve beceriksizliğini yüksek sesle itiraf etti.

Lee sadık bir eşti ve onun Haney'lere olan ilgisinin derin ve gerçek olduğunu anladığında, hafif muhalefeti yerini aldı. Frank için birkaç bin dolar anlamına geliyordu, ama para dertlerinin en küçüğüydü - kredi en çok ihtiyaç duydukları anda ortaya çıkıyor gibiydi ve her biri "aptallık derecesinde güvenilir" hale gelmişti, Bayan Crego. söylemeye alıştı. Bayan Crego gerçekten onların işlerinin sorumluluğunu üstleniyordu ve yiyeceğe ihtiyaçları olduğunda onlara yardım ediyordu.

O öğleden sonra tramvayla Haney'lere doğru yola çıkan Lee, Bertie Mart'ın arabasına binmesine yardım ederken kapıya ulaştı. İri ve sakat kocasını destekleyen narin genç karısının bu resminde o kadar gerçek ve dokunaklı bir şey vardı ki, Bayan Congdon'ın sinirleri gerildi ve yüzü yumuşadı. Açıkça bu düşünce, Mrs.

Haney alışılmış ve isteksizdi.

Bertie, arayanın yüzüne baktığında, yalnızca gözleri parıldayan ve gülümseyen ağzı olan, elbisesi bir erkeğinki kadar düzenli ve neredeyse sade olan solgun, küçük bir kadın gördü (Lee, elbise içinde "sanatsal" olmadığı için kendisiyle gurur duyuyordu) ve öylece bekledi. daha fazla bilgi için.

"Nasılsınız, Bayan Haney?" Lee başladı. "Ben Bayan Congdon."

Bertha elini teklif etmek için dönmeden önce halıyı Mart'ın dizlerinin üzerine attı. "Tanıştığıma memnun oldum," diye cevap verdi ciddiyetle. "Seni sokakta gördüm."

Lee, bu sözün sitem amaçlı olup olmadığını tam olarak anlayamadı, ama çabucak devam etti: "Ben de tam arayacaktım. Gerçekten de, Perşembe günü sizinle Bay Haney'i yemeğe davet etmeye geldim. " Başını salladı ve kayıtsız bir yüzle oturan ve dikkatle dinleyen Mart'a gülümsedi - delici gözleri onu oldukça rahatsız ediyordu. "Yedi'de yemek yeriz. Umarım gelebilirsin."

Machine Translated by Google

Bertha kocasına baktı. "Ne diyorsun Kaptan?"

"Ben herhangi bir itiraz görmüyorum," diye yanıtladı, içtenlikle.

Bertha hala pasif bir ifadeyle döndü. "Tamam," dedi, "orada olacağız. Atlayıp bizimle bir gezintiye çıkmayacak mısın?"

Küskünlük ve mizahın karışık alevleriyle yanan Lee yanıtladı: "Teşekkürler, Perşembe günü saat yedide başka bir aramam var."

"Bağlanacağız. Çok minnettarım," diye yanıtladı Bertha ve arabaya atladı. "Devam et Dan. İyi günler Bayan Congdon."

Lee, onun muazzam teklifini kayıtsızca kabul etmese de, bu kolaylığa bir an için hayretle durdu. "Eh, bu iyi değilse!" diye soludu ve düşünceli bir şekilde yürüdü.

Sonunda mizah ona hakim oldu ve Bayan Crego'nun evine girdiğinde kahkahadan kıpkırmızı oldu ve röportajın sözlerini o kadar çok ince yorumla anlattı ki, Bayan Crego çok sevindi.

Bayan Congdon kendini kaybetmedi. "Helen, beni bir fatura tahsildarı gibi hissettirdi! 'Pekala' dedi, 'Orada olacağım' dedi ve beni sokağın ortasında öylece bıraktı. Artık gelmelisin Helen, onurumu korumak için."

"Gerçekten gelmek için can atıyorum. Biz 'profesyonel insanlara' ne yapacağını görmek istiyorum. Belki bizi de himaye eder."

Lee geceleri Frank'e bundan bahsettiğinde, beklediği kadar içten gülmedi. "Söyleme şeklin çok komik, ama aslında kız bildiği her şeyi yaptı. Davetini kabul etti ve kibarca senden ata binmeni istedi. Ölümlü bir kadın daha ne teklif edebilir ki?"

"Beni eve davet etmiş olabilir."

Machine Translated by Google

"Şu anda değil. Mart'ın araba kullanma saatiydi ve sen onun görevlerinden birine müdahale ediyordun. Sanırım sana çok iyi davrandı."

"Her neyse, o da geliyor, Helen de. Tabii ki, Helen'i neredeyse nöbetler tutacak şekilde gıdıkladı ve geliyor - sadece beni 'bu ıslak vadi bronkolarını idare etmek için uğraştığımı' görmek için."

Congdon, "Kız bir zenci gibi görünebilir, ama içinde iyi kan var. Her yerde kendine ait olacak," diye yanıtladı Congdon, inanarak.

Machine Translated by Google

BÖLÜM IX

BERTHA BEN FORDYCE'LE TANIŞIYOR

Bertha, tüm kayıtsızlığına rağmen, Congdon'dan hoşlandığı ve onun güçleri hakkında çok yüksek fikirleri olduğu için bu davete gerçekten sevinmişti. Akşam yemeğinden özel bir korku duymadı, çünkü şu anda ona dost canlısı insanlarla yemek yemek için basit bir oturma gibi görünüyordu. Kocasının becerisine ne kadar hayran olursa olsun, Bayan Congdon'a hayran değildi ve evlerini biliyordu. Bir ara sokakta küçük bir evdi ve yerleşik bir gurur duymaya başladığı kendi kurumuyla bir an bile karşılaştırılmadı.

Onlar uzaklaşırken, Haney, "Bertie, o akşam yemeğine gideceğimi sanmıyorum" dediğinde, zihninde bir kıyafet seçimi yapıyordu.

"Neden?"

"Pekala, soğuk bir güvertede eskisi kadar becerikli değilim ve kendimi başka bir adamın kucağına topallamam gerektiğini düşünmüyorum."

"İyisin Kaptan, ayrıca bifteği sert bir şekilde çarpman durumunda sana yardım etmek için yakında olacağım. Tabii gideceksin - dışarı çıkıp görmeni istiyorum. Taşındığımızdan beri evden yemek yemedin, Casino'daki yemek hariç. Daha fazlasını yapmalısın."

Haney morali bozuktu. "Sen de öyle. Senin için büyük bir engelim Bertie, eminim öyleyim. Orada bir gül gibi çiçek açtığını gördüğümde ve kendi yaşımın üzerimde süründüğünü hissettiğimde, almam gerektiğini biliyorum. ' kendime saygımdan dolayı sıkıldım - sadece sana açık bir yol vermek için."

"Kes şunu!" diye uyararak ağladı. "Merhaba, Ed geldi! Acelesi var gibi.
Acaba onu ne yiyor?"

Machine Translated by Google

Winchell, yeni bir takım elbise giymiş, yüzü parlayarak kaldırımdan arabaya doğru fırladı. "Söyleyin millet, benim ismim Doğu. Dün yaşlı adam öldü ve benim eve gitmem gerekiyor." Heyecandan güçlükle nefes alıyordu.

"İçeri gir ve bize anlat," diye emretti Bertha.

Sürücünün yanına tırmandı ve devam etmek için koltuğunu açtı. "Evet, gitmem gerek ve diyelim ki yaşlı adamın durumu iyi. Artık berberlik yapmıyorum, sana söylüyorum. Hukuk okuyacağım. Geliyorum. Her şey yoluna girer girmez buraya geri döndüm.Burada bir adamla konuşuyordum-Avukat Hansall, beni yanına alıp bana bir şans vereceğini söylüyor.Artık benim için berberlik yok, duydun mu! "

"'Bu kötü bir iş, ama gerekli bir iş," diye belirtti Haney.

Bertha anlayışlıydı. "Zira zam alacağına sevindim. Tabii ki baban için üzgünüm."

"Anlıyorum - ben de öyle. Ama o gitti ve kendimi düşünmek bana düştü. Yaptığım işi hep küçümsediğini biliyorum."

"Hayır, yapmadım. Erkeklerin tıraş olması ve saçlarının kesilmesi gerekiyor. Bu bulaşık yıkamak gibi, birinin yapması gerekiyor. Hepimiz salonda oturamayız."

Winchell bunun gücünü kabul etti. "Pekala, bu konuda hep sinsi hissettim, itiraf etmeliyim, ama bunun nedeni bir çiftçi olarak yetiştirilmemdi ve berberler bizde her zaman ucuz patenlerdi. Aslında onları pek kullanmadık. Şimdi her şey bitti ve geri döndüğümde saçımı hiç kesmediğimi unutmanı istiyorum. Eski çiftliğin üçte biri benim ve bu, ben okurken pansiyonumu ödeyecek."

Ne Haney ne de genç karısı, bu harekete, onların zenginliğe ve lükse yükselmelerine şaşırdığı kadar şaşırmadı; ikisi de Amerikan geleneğine uygundu. Ama caddede ilerlerken (Avrupa geleneklerinde eğitim görmüş) bazı küçümseyici Doğulular, İrlandalı bir milyoner kumarbazın karısını ciddi bir şekilde görünce gülümsediler.

Machine Translated by Google

bir berberle konuşma.

Bayan Congdon'la birlikte kasabadan aşağı araba kullanan Bayan Crego, şaşkınlıkla baktı, sonra Lee'ye döndü. "Ve benden böyle bir kadınla yemekte buluşmamı istiyorsun!" diye bağırdı ve ses tonu bir tür şaşkınlık ifade etti.

Lee güldü. "Beni şimdi hayal kırıklığına uğratamazsın. Acele etme. Frank'e güven."

"Akşam yemeği ortaklarımın Frank Congdon tarafından seçilmesinden nefret ederim. Kuaförlerde çizgiyi çizerim."

"Züppesin Helen. Söylediğin kadar dar kafalı olsaydın seni öldürürdüm! Üstelik berber davetli değil."

"Böyle insanları anlayamıyorum."

"Yapabilirim. O daha iyisini bilmiyor. Cehaletten daha kötü bir şey olmayan bir yere düşük bir neden atıyorsunuz. Frank'in dediği gibi, kız küçük bir kasabanın tamamen doğal bir sonucu. Umarım akşam yemeğimiz onu mahvetmez. "

Bayan Congdon akşam yemeğini erken koymuştu ve Haney'ler iki muhteşem siyah atın çektiği pırıl pırıl yeni arabalarına bindiklerinde, o da bir anlık şaşkınlık yaşadı, ama espri anlayışı hakim oldu.
"Frank," dedi, "böyle bir katılıma patronluk taslayamazsın - benim huzurumda olmaz."

"Bu geceki sanatın adı çamur," diye yanıtladı inanarak ve Haney'nin kalkmasına yardım etmek için basamakları hızla indi.

Kumarbaz uzattığı kolunu yana salladı. "O kadar da kötü değilim," dedi. "Küçük Onbaşı'nın bana yardım etmesine izin verdim - bazen sevdiğim için, canımın çekmediği için değil."

Hâlâ sıska ve solgundu, ama gözleri yenilmez bir ateştendi ve başını omuzlarından kaldırışı hâlâ leopar gibiydi. Krem rengi bir yelek ve gri pantolon ile siyah bir frak giymişti ve

Machine Translated by Google

gerçekten çok iyi görünüyordu - oldukça kusursuz.

Bertha da siyah giyinmişti - açık teninin alev alev yanmış fildişi gibi parlamasını sağlayan dar, yüksek boyunlu bir elbise ve iri, ciddi gözleri ve canlı dudakları onun eşsiz güzelliğinin cazibesini tamamlıyordu. Göğsü kız çocuğu gibi düzlüğünün bir kısmını kaybetmişti, ama kalçalarının ve uyluklarının hatları hâlâ bir oğlan çocuğuna benziyordu ve başının duruşu bir atletinki gibiydi.

"İçeri gelip şapkanı çıkarmayacak mısın?" diye sordu Bayan Congdon. Ve iki adamı verandada bırakarak cevap vermeden takip etti.

Öyle görünmeden, birinci kat söz konusu olduğunda, sanatsal bir kamptan başka bir şey olmayan evde her şeyi gördü.
Yerde Navajo halıları vardı, duvarlarda Moqui levhaları vardı ve Acoma ollas kalın tahtadan kitap raflarına tünemişti. Sandalyeler kaba, kaba ve bağlantı yerlerinde cıvatalıydı. Oda Bertha üzerinde hoş bir izlenim bıraktı, ancak nedenini söyleyemedi. Tavan karanlıktı, duvarlar yeşildi, ahşap işçiliği çam lekeli ama yine de çekiciliği vardı.

Bu arada Bayan Congdon, Frank'in büyük orta sehpayı ve kitap raflarını da yaptığını açıkladı. "Böyle şeylerle uğraşmayı sever," dedi. "Ne zaman morarsa ya da çarparsa, onu şifonyerini değiştirmeye ya da bir kitap rafı yapmaya ayarladım ve deli gibi neşeleniyor. Zaten o normal bir çocuk - her zaman yapmaması gereken şeyleri yapıyor."

Bu şekilde konuğunu rahatlatmaya çalıştı, Bertha ise dalgın bir şekilde ona bakarken, görünüşe göre ne korkmuş ne de utanmıştı - tam tersine, başka bir şey düşünüyor gibiydi.
Sonunda, zorla cevap vermek için Bayan Congdon, "Kocamın Bay Haney'in portresini nasıl buldunuz?" diye sordu.

"Bilmiyorum," diye yavaşça yanıtladı. "Ona benziyor, ama yine değil. Sanırım elle boyamaya uygun değilim. Büyütülmüş fotoğraflar benim boyutlarımda."

Machine Translated by Google

"Demek hayal kırıklığına uğradın?"

"Şey, evet, bilmiyorum ama öyle. Böyle görüneceğini düşünmemiştim. Bay Congdon, ışıkta kimsenin kulağının altında mavi gölgeler olduğunu söylüyor, ama onları göremiyorum. Kaptan'da ve onları resimde görüyorum; beni şaşırtan da bu. Resme baktığımda başka bir şey göremiyorum."

Hostesi güldü. "Nasıl hissettiğini biliyorum, ama ressamın küstahlığı bu - tuvale patronunun gördüğünü değil, gördüğünü koyar . Bir portre için ne kadar çok para ödersen sanatçı o kadar küstah olur."

O anda Bayan Crego içeri girdi ve (daha sonra söylediği gibi) kumarbazın karısına "sanki ben bir hiçmişim, o da misafir kontes gibi" takdim edildi. Bertha ayağa kalktı, bir oğlan çocuğu gibi sessizce elini uzattı; çok soğuk ve şüphe götürmez bir şekilde şüpheci bir yüzle çok dik durdu. Ve Bayan Crego ile içeri giren Alice Heath, bu soğuk karşılamayı paylaştı.

Aslında Bertha, Bayan Crego'dan anında ve içten bir şekilde nefret etti; ama hastalıkla kaybedilmiş bir savaşta savaşan başka bir kaçağı tespit ettiği genç kadına acıdı. Bayan Heath, alev alev yanan masmavi gözleri ve güzel bir ağzıyla çok güzel ve çok zayıftı. Bertha'yı o kadar içten bir zevkle karşıladı ki kız anında ona eğildi ve birlikte verandaya çıktılar. Alice elini Bertha'nın koluna koyarak, "Sizinle tanışmak istedim, Bay Congdon bize sizden çok bahsetti. Hayatınız bana çok romantik görünüyor" dedi.

Erkeklerin hepsi Bayan Congdon'u karşılamak için ayağa kalktılar ve Bertha, kızın sözlerinin etkisinden kurtulmaya vakit bulamadan, kendini kolejli bir çocuğa benzeyen, atletik ve gülümseyen Ben Fordyce ile karşı karşıya buldu. Uzun boylu ve geniş göğüslüydü, yuvarlak sarı bir yüze ve sarı saçlara sahipti. Tavrı açık sözlüydü ve sesi derindi. Geniş ve güçlü eli tenis raketi tarafından sertleştirilmiş ve golf sopasıyla nasırlaşmıştı ve bir şekilde deri tokası kızı memnun etti. Avucunun sertliği onu Congdon ya da Crego'dan daha az yabancı yapıyordu.

Machine Translated by Google

Hemen yemeğe çıktılar ve Mart'ın yanında yürürken genç atletin gözlerinin yüzüne dikildiğini hissetti ve bunun bilgisi onu açıklanamaz bir şekilde rahatsız etti. Bayan Congdon masada onu karşısına oturttu ve o, içten bir merakla ona bakmaya devam etti. Sonunda belli bir meydan okumayla bakışlarına karşılık verdi, ama yüzü gibi yuvarlak ve samimi, sabit bir gri olan gözlerinde hiçbir kırgınlık görmedi. Düzgün tıraşlıydı ve sarı saçları oldukça kısaydı. Bütün bu özellikler, Mart'a dikkati ile mumlar ve çiçeklerle onun için oldukça yeni olan masanın döşemelerini incelemesi arasındaki aralıklarda birer birer ortaya çıktı.

Fordyce göründüğü kadar iyiydi. Arkadaşlarının dediği gibi "o muhteşem çocuk"ta ve küçük Mrs.
Haney, Batı'da garip şeylerin olduğu söylendiği için burnunun dibinde olmazsa hayal kırıklığına uğrayan Doğulu'ydu.
Congdon'daki Haney'lerin çoğunu duymuştu ve özellikle Bertha'nın gece yarısı ölmekte olan kumarbazın yanına yaptığı yolculuk hikayesinden etkilenmişti. Salondaki düğün, yaralı adama olan bağlılığı, pınarlara inişleri ve taş bir sarayda evcilleştirilmeleri - hepsi onun hayal gücüne hitap ediyordu. Chester'da böyle şeyler olamazdı; Batıdaki dağlardandı ve onun zevkine en çok hitap ediyordu.

Bertha, masadaki insanların çok nazik, hatta düşünceli olduğunu kabul etmek zorunda kaldı. Kocasını ilgi odağı haline getirdiler ve sol elini kullanmak için yaptığı tüm felaket girişimlerinin üzerinden kibarca geçtiler. Garip duraklamalar olmadı, çünkü bir iki dil sürçmesi dışında, Haney duruma ayak uydurdu. Olduğu ya da olduğu şey için özür dilemeyecek kadar büyüktü ve kendi kendine yetiyordu ve Congdon'un usta rehberliği altında amatör bir madenci ve kumarbaz olarak deneyimlerini anlattı, şarap yumuşadıkça ve anılarını aydınlattıkça mizahi bir hal aldı.
İzleyicilerinin sempatisini hissetti. Hâlâ nefes alan Bayan Crego'nun durumu dışında, Bertha'ya belli bir küçümseme ve içsel bir tiksinme gibi geldi.

Genç Fordyce, Haney'nin argosunun kısa ve öz satırlarının altında destansı bir şeyler okuyarak, bu hikayelerde büyük bir zevkle parlıyordu.

Machine Translated by Google

şansını dene. Cesaretinin geleneksel olarak asil veya ahlaki hiçbir şeye yol açmaması, masalın doğasında olan ilgiyi azaltmadı; tam tersine, genç adam, alışılmadık hayal gücü ve özgürlüğe sahip olduğundan, bir adamın sırf heyecan için hayatını tekrar tekrar riske atacağı düşüncesinden zevk aldı. Ara sıra Yargıç Crego'ya baktığında, onun Haney'e düşünceli bir bakışla baktığını gördü. Bu biraz bir mahkûmun suçunu itiraf etmesini dinlemek gibiydi (daha sonra söylediği gibi), ama Congdon'a göre, onun için çok ilginç bir monologdu.

Ben Fordyce söz konusu olduğunda, masanın karşısında, kocasının peçetesini açan ya da rostosunu usta elleriyle kesen kızın dikkatli, dikkatli yüzüne bakmak, romantizme muazzam bir katkıda bulundu. konuşmak.

Geldiği sessiz Quaker mahallesini düşündükçe ve bu tekil ve güçlü bir şekilde tanımlanmış kişilikleri, tanıdığı "ağırlıklı erkekler" ve ağırbaşlı kızlarla karşılaştırırken, Ben'in kanı, daha büyük olanın büyüklüğü ve tuhaflığı duygusuyla sızladı. Amerika.

Batı artık bir ulus değildi; bir dünyaydı. Sonunda içinde olmak hem bir zevk hem de bir eğitimdi.

Bertha ise konumunda bir tuhaflık hissetmiyordu. Evliliği, yaşamının ve çevresinin mantıklı bir sonucuydu. Parlayan kadınlarda anlaşılmazlık onun hakkındaydı. Hayata dair fikirleri, yorumları onu şaşırtmıştı. Giysileri kendi parasının satın alabileceği türdendi ama tavırları, konuşma zarafetleri, jestleri paradan başka bir şeydi. Bayan Crego özellikle ürkütücüydü ve bir Denver mağazasında hazır olarak seçtiğinde çok güzel olduğunu düşündüğü siyah elbisenin yetersizliğini ona hissettirdi. Hanımefendi olduğunu bilmiyordu.

Crego, ev sahibesinin önerisiyle "çok sade" giyinmişti; ama Alice'de bile belli bir küçümseme hissetti ve Kaptan'ın masa konuşmalarının çoğunu özümsemesine memnun oldu.

Bayanlar ayağa kalkıp, Bayan Congdon'un önerisiyle, erkeklerin purolarını bitirmeleri için bırakarak verandaya döndüğünde, duruşma zamanı geldi. Ben'in kadınlara karşı yaptığı küçük nezaketlerin hiçbiri onun gözünden kaçmadı. Onun

Machine Translated by Google

Kabullenme, Congdon'ın abartılı saygı tonu, Crego'nun iltifatları onun için yeniydi ve bir anlamda onlara içerliyordu. Minnettarlıklarına rağmen samimiyetlerinden biraz şüphe etti.

Alice onu kendine aldı ve bu büyük bir rahatlama oldu; çünkü o Mrs. Crego'nun dili keskindi ve ev sahibesinden tam olarak emin değildi.

Doğulu kız elini incecik koluna koyarak başladı: "Size hayran kaldım Bayan Haney. Çok ilginç bir hayatınız oldu ve iyi şeyler yapmak için çok fırsatınız var."

Bertha ona boş bir şaşkınlıkla baktı. "Ne demek istiyorsun?"

"Büyük servetinle çok şey başarabilirsin. Bunu düşünmüş müydün?"

"Hayır, yapmadım." Cevap açıktı. "Yerleşmek ve Kaptan'a bakmakla o kadar meşguldüm ki, başka bir şey düşünecek zamanım olmadı."

"Ah, elbette; ama yavaş yavaş etrafınızda yardımcı olacak şeyler aramaya başlayacaksınız - yani hastaneler, hayır kurumları falan. doğru olabilir.

Fordyce bir avukattır ama çok ünlü bir avukat değildir - o sadece yirmi sekiz yaşındadır; ve gerçekten ihtiyacımız olan her şeye sahip olmamız muhtemel olsa da, başkaları için yapmak istediklerimizi yapmaya başlayamayız. Sanırım Bayan Congdon size bizden bahsetmiştir?"

"Nerede yaşıyorsun?"

"Chester'da yaşıyoruz ama Bay Fordyce'in Philadelphia'da bir ofisi var. Uzun zamandır nişanlıyız ama bu kadar hastayken evlenmeyi düşünemedim. Korkarım o kadar uzun süre kaldım ki bu bile olmadı. iklim bana yardımcı olabilir."

Bu gerçekten Bertha'nın kanaatiydi ve onun düşüncesiz sessizliği de aynı şeyi söylüyordu. Bu nedenle, Alice diğer daha genel konulara acele etti. Çok neşeliydi, ama Bertha, kızın sırlarını bir türlü anlayamadığı için tüm bunlar boyunca kararlı bir sessizliği sürdürdü.

Machine Translated by Google

Adamlar dışarı çıktığında Alice, Haney'i kendine aldı ve birbirlerinin sosyetesinden çok keyif alıyor gibiydiler; gerçekten de, karşılıklı olarak özümsemeleri o kadar tamamlanmıştı ki Ben, Bertha'ya bunun üzerine dikkat çekti. "Bayan Heath, kocanız Bayan Haney ile tanışmak için deli oldu. Macera dolu hayatı, benim için çok derinden ona çekici geliyor. Saldırgan olmak istemiyoruz, ama bize göre, Batı'ya özgü görünüyorsunuz."

Şu anda söylediği şey, onun üzerinde konuşma tarzından daha az etki bırakmıştı. Elektrikli bir sokak lambasının ışığı yüzüne düşerek büyüleyici hatlarını ortaya çıkardı. Güzel elinde bir yüzük parlıyordu. Sonbahar böcekleri çimenlerde ve ağaçlarda uykulu uykulu şarkı söylüyorlardı. Kızların kahkahaları komşu çimenliklerin alacakaranlığından geldi ve her yere bir hasat ayının büyülü ışığı düştü, küçük bahçenin yüzeyini neredeyse sokak lambalarının yanan beyaz küreleri kadar belirgin gölgelerle benekledi. İşte böyle gecelerde gençliğin yüreği hasret ve hüzünle genişler.

Crego ve Congdon gençleri kendilerine bırakarak ateşli bir tartışmaya girdiler (her zamanki konuşma yöntemleri).

Bertha gerçekten minnettardı, çünkü roman kahramanları gibi konuşan bu akıcı ve ilginç insanlar arasında kendisini büyük bir dezavantajlı hissediyordu. Onların şakaları, yorumları onun için pek bir şey ifade etmiyordu; ama jestleri, zarif tavırları, birbirlerine nezaketleri çok şey ifade ediyordu. Kibar olmanın ötesinde bir şeydiler; düşünceli davrandıklarını gösteren bir şekilde düşünceli davrandılar. Argo kullandılar, ama onu bir konuşma alışkanlığı olarak değil, bir garnitür olarak kullandılar.
Kitaplarda okuduğu, ancak daha önce hiç konuşulduğunu duymadığı ifadeler dudaklarından döküldü. Cümleleri etki için inşa edildi; Crego'nun durumunda bu aşağı yukarı beklenen bir şeydi, ama Fordyce ve Congdon'ın sözleri daha da rahatsız ediciydi. Hikâyelerinin sanatı, kültürlü konuşmanın düzgünlüğünün ve kesinliğinin bir ifadesiydi.

Machine Translated by Google

Bayan Congdon eve geri dönerken Ben, Alice'in yanına adım attı ve alçak bir sesle: "Umarım üşümemişsindir. Özür dilerim hayatım, seni daha yakından izlemeliydim. "

Bir keresinde, Bayan Congdon, Ben'in şarkı söylemesi konusunda ısrar etti ve bunu gülümseyerek hazırdı, ancak müzik konusunda derin bir cehalet ifade etti. Bertha'ya, "Şarkılarımı asla arkadaşlarımın yaptığı kadar ciddiye almam," diye açıkladı. "Benimle müzik, bir kazanımdan çok bir armağandır."

Sesi gerçekten taze ve tatlıydı ve Bertha'nın daha önce hiç kimsenin şarkı söylediğini duymadığı gibi, bazı aşk baladları söylüyordu; bu türkülerin umutsuz kadansları, bir şekilde, mutlu çocuksu yüzü ve güzel giyimli ve güçlü figürü tarafından daha derinden deliniyordu. . "'Ama ben ve Gerçek Aşkım Bir Daha Karşılaşmayacağız!'', dudaklarından dökülen hüzünlü bir feryattan ziyade kaderci bir çığlık gibiydi, ama melodisi kızın kalbinin derinliklerine saplandı. Bir çocuk yeni ve karmaşık bir oyuncağa bakarken gözleri muhteşem genç şarkıcıya sabitlenmiş, katı bir dalgınlık içinde oturdu. Sözlerini söylerken gösterdiği zarafet, muhteşem göğsünün yayılması, rahat duruşu, kendini küçümseyen omuz silkmeleri onu büyüledi. Elbette bu, dünyanın genç prenslerinden biriydi. Sesi ona ideal erkeklik tutkusuyla geldi.

Başka şarkılar da söyledi -ona layık olmayan melodiler- ama MacDowell'ın "Fair Springtide" adlı bir baladla sona erdi - o kadar sert, o kadar garip, o kadar amansız bir hüzündü ki, şarkıcının kendisi sonunda ciddileşti ve ayağa kalktı. onun en iyisi. Bertha yürekten heyecanlandı, üzüldü ama sesiyle coştu. Ufku -duygusal ufku- aniden genişledi ve garip toprakları ve efsanevi dağların loş zirvelerini kısa bir an için yakaladı; ve şarkıcı sonunda kendini ilan ettiğinde diğerleri tezahürat yaparken o uyuşuk oturdu - ellerini kucağında kavuşturdu. Alkışlamak bir saygısızlık gibiydi.

Haney de sessizliğe gömüldü, ama aynı sebepten değil. "Bir zamanlar böyle şarkı söylemiş olabilirdim," diye düşündü, çünkü ragamuffin gençliğinde koro çocuğuydu ve on sekiz yaşında yeniden güzel bir tenor sesine kavuşmuştu. Ancak yaş ve ihmal onu mahvetmişti. On yıl boyunca nota söylemeye çalışmamıştı. Bu genç, Bertha'nın geçmişin hayalini kurmasına neden oldu.

Machine Translated by Google

geleceği tahmin et.

Genç Fordyce müziğini bir kenara bırakırken, Kaptan ayağa kalkmaya çalıştı ve Bertha, yüzüne ani bir solgunluk yayıldığını görünce ona doğru koştu.

"Sanırım gitsek iyi olur," dedi Bayan Congdon'a, açık sözlülükle.

"Henüz erken," diye yanıtladı ev sahibesi.

Haney, "Sakatlar için değil. Tüm gece 'gözcü koltuğunda' oturabildiğim zamanlardı, ama şimdi değil. Saat on beni yatağa doğru arzulu buluyor." Bunu hafif bir gülümsemeyle söyledi. Ama bunun acıması, gerçeği, Bayan Congdon'ın kalbine olduğu gibi Bertha'nın kalbine gitti. Sadece vücudu sakatlanmakla kalmamış, aynı zamanda zihni de bu yırtıcı kurşun hücumuyla zayıflamıştı.

Yerli Kelt cesaretinden bir şey geri geldi ve şöyle dedi: "Tabii, Bayan Congdon, güzel bir akşam geçirdik. Yakında bizi görmeye gelmelisiniz."

Ben, Bertha'ya hitap ediyordu. "Hiç biniyor musun?"

"Eskiden - şimdi değilim. Görüyorsunuz, Kaptan bir atın sarsılmasına dayanamıyor, bu yüzden çoğunlukla araba kullanıyoruz."

"Alice ile benim aramıza katılmanızdan memnuniyet duyacağımızı söylemek üzereydim. Her sabah at biniyoruz - çok yumuşak bir adım, sizi temin ederim, çünkü ben kaba binici değilim ve ayrıca, adımlamak."

Bertha'nın yüzü solgundu ve tereddütle yanıtlarken gözleri karanlık bir şekilde parlıyordu. "İstiyorum--ama--Belki bir ara yapabilirim. Memnun oldum," ve sonra ayrılmak için elini uzattı.

Machine Translated by Google

Bayan Congdon, iyi geceler derken kızın yüzündeki bir şey tarafından kurnazca etkilendi ve gelip onu görme davetine candan cevap verdi: "Kesinlikle bunu yapacağım."

* * * * *

Küçük Bayan Haney, düşünceleri çok hızlı ve konuşamayacak kadar yeni olan birinin sessizliğinde ilk akşam yemeğinden uzaklaştı. Bir bebeğinki kadar hassas olan beyni, yaşamı boyunca onu etkileyecek milyonlarca izlenimi yakalamış ve silinemez bir şekilde elinde tutmuştu. Bu izlenimlerin en canlı ve en güçlüsü, benzerini daha önce hiç görmediği genç Fordyce'nin ışıltılı güzelliğinden doğdu; ama onun için arka plan olarak güzel oda, parlak masa, sohbetin zarafeti ve çekiciliği ve hepsinden önemlisi, müzik - şimdiye kadar duyduğu en iyi şeydi. Akşam - ev sahibesi için çok basit, neredeyse sıradan - kültürsüz kız için tarif edilemez bir öneme sahipti.

Konuşmak istemedi ve Haney konuştuğunda yorumuna cevap vermedi. "İyi bir grup insan," diye tekrarladı. "Bize kesinlikle iyi davrandılar. Crego iyi adam - onu avukatımız yapsak iyi olur." Bertha yine yanıt veremeyince küçük bir kıkırdamayla devam etti: "Ama Mrs.
Crego, 'Bilmiyorum - Haney'ler tuhaf sığırlar' diyor. Ve küçük hasta bayan, kesinlikle benim konuşmamla Patsy McGonnigle kadar ilgilendi. Bana en çılgın sıyrıklarımdan bazılarını veriyor. Zavallı küçük kız, 'yakında her şey yoluna girecek... Çok iyi bir genç arkadaşı var. Eğitimle bir Quaker, diyor.
Benim! benim! Aklı bu yönde koşsaydı, ne kadar da ödüllü bir dövüşçü olurdu! Böyle bir sandığı olan bir Quaker düşünün - bu vahşi bir şey! O da şarkı söyleyebilir, değil mi? İyi bir delikanlı - gördüğüm kadarıyla iyi. Omuzlarını bir barış adamı için harcamış gibi düşün. Korkarım küçük hanım iyileşene kadar beklerse yüzüğü asla takmayacak."

Bertha bunu dikkatle dinledi, ama hiçbir ilgi belirtisi göstermedi. Yalnız kalmaya hevesliydi, olup bitenleri - söylenenlerin hepsini gözden geçirmek için can atıyordu.

Machine Translated by Google

Evlendiğinden beri ilk kez Haney'nin varlığının en ufak bir yük olduğunu hissetti; ve eve girdiklerinde, kütüphanede oturup konuşmaya istekli olmasına rağmen, hemen emekli olmasını istedi.
"Onlar birinci sınıftı," dedi tekrar. "Böyle insanlarla kolay kamp kurabileceğimi asla düşünmezdim. Bize asil davrandılar. Kendimizi evimizde hissettirdiler.... Böyle bir likörümüz olmalı. Şarabı ve onu içenleri hep hor görmüşümdür; ama , bedad, görüyorum ki bu sorunun iki yönü var.
Düşündüğüm kadar ince değilmiş."

Bertha sonunda ona güvenli bir şekilde bahşedildi ve hemen kendi dairesini aramakta özgürdü. Kocasının odasına batıya bitişik olan odası (sabah güneşini severdi) büyük bir odaydı ve genç karısı kare bir cumbalı pencerede duran geniş püsküllü bir sandalyeye düştüğünde bir oyuncak bebek gibi görünüyordu. Katlanmış eller, karla kaplı ve mehtaplı büyük zirvelerin hayaletimsi şekillerine baktı.

O kısa akşamın kültürlü ve düşünceli insanlarla temasında hem karakterin hem de görgü kurallarının binlerce ifadesi yatıyordu. O parlak saatten ateş kıvılcımları gibi yükselen önerilere böylesine şaşırtıcı bir hazırlıkla yanıt vermesi, kendi soyunu, kendi gizli güçlerini fazlasıyla savundu.

Başka bir dünyanın liflerini ve sınırlarını, sanat dünyasını ve kitapların kültür dediği o tanımlanamaz şeyi, belli belirsiz, ama çokça hissetmesi sağlanmıştı; ve nihayet, o muhteşem genç Quaker'da, kaba olmadan da şakacı olabilen, bakışları iltifat ve cezbedici olduğu kadar içten olan bir adamla tanıştırıldı.

Onu, bedence olduğu kadar ruhen de daha yaşlı görünen (seçilmiş bir gelinden çok bir abla gibi) Alice Heath'in kocası olarak düşünmüyordu ve onun ona olan bakışı, bir sevgilinin bağlılığından ziyade erkek kardeşiydi. . Ed Winchell'den ve Sibley'in genç adamlarından ne kadar uzak duruyordu! "Yine de onu anlayabiliyorum," diye düşündü. "Bay Congdon gibi komik değil. Tuhaf şeyler söylemiyor ve insanlarla dalga geçmiyor. Ve Yargıç Crego gibi nutuk atmıyor. Şimdi bize gülmüyor, diğerleri gibi. Bahse girerim bizim hatalarımızdan iyi vakit geçiriyorlardır."

Machine Translated by Google

Marshall Haney'i de yeni bir ışık altında gördü. İlk kez, o kendi kendine yeten insanların ortasında, sırtüstü, geveze bir halde oturan yaşlı bir adam gibi görünüyordu. "Aman Tanrım! Nasıl da konuşuyordu! Sanırım çok fazla şarap içti ama bu pek bir şeyi değiştirmedi." Gerçekte, onun buyurganlığı, küçümsemesi, dinleyicilerinin güler yüzlü gülümsemeleri tarafından erimiş ve büyülenmişti. Bayan Crego bile ilgiyle dinlemişti. Sanki yalnız bir yaşlı adam sonunda arkadaş bulmuş gibiydi.

Bütün bunlar ne anlama geliyordu? "Onunla sadece desperado dedikleri biri olduğu için mi ilgileniyorlar? Orada bizden vahşi yaşamıyla ilgili hikayeler anlatmasını mı istediler?" Bu tür sorular onu da rahatsız ediyordu.

Kız hala solgun bir yüz ve geniş kara gözlerle oturup düşünürken, düşünürken, genişleyen ruhunun kanatları belirsiz bir huzursuzlukla çırpınırken, ay dağ sırasının arkasına kaydı. Böyle bir deneyim bir insanın başına ancak ömründe bir kez gelebilir. O yaz gecesi Marshall Haney'in yanına -şimdi çok uzaklarda- yaptığı hızlı yolculuk çok önemliydi, ama az önce yaşadığı deneyimlerle karşılaştırıldığında anlamı basitti.

Sonunda ayağa kalktı, üşüdü ve kaskatı kesildi ve yeni bir mutluluktan çok bir önsezi duygusuyla yatağına gitti.

* * * * *

Mart ertesi sabah geç kalktı. "Kötü bir gece geçirdim," diye açıkladı. "İçime soktuğum karışık likörler yara aldı galiba. Beni iki kez uyandırdı, sızladı ve yaktı. Yorgun görünüyorsun küçük kız. Bu lüks hayat ikimizi de yıpratıyor gibi. "

Machine Translated by Google

BÖLÜM X

BEN FORDYCE AT SIRTINDA GÖRÜŞÜR

Ben Fordyce ve nişanlısı, Haney'lerden bahsederek eve gittiler.
"Lezzetli Batılı değiller mi?" dedi.

"Bayan Haney kesinlikle tuhaf bir küçük şey," dedi oldukça ciddi bir şekilde; "Bıldırcın gibi - çok parlak gözlü ve çok hareketsiz. Bence yaşlı kocasına bağlılığı çok güzel. Bir eşten çok bir kızı gibi, sence de öyle değil mi?"

"Benim gibi onun için üzülmüyorsan çok eğlenceliler," diye düşünceli bir şekilde yanıtladı Alice. "Bir kumarbaz olarak muhteşem olduğunu söylüyorlar. Bu gece bana kampa geri dönmek istediğini ama karısına ve kayınvalidesine bunu yapmayacağına söz verdiğini itiraf etti. Ben hiç kumar oynamadım. -salon ama her zaman bir oyun olarak heyecan verici olacağını tahmin edebiliyorum, değil mi?Burada bana dediği gibi, güneşte sadece kütük üzerinde bir kertenkele gibi oturabilir. onca paraya ve o büyük şatoya sahip. Sence de öyle değil mi? Suskun değil miydi? Bütün akşam neredeyse tek kelime etmedi. Bir şekilde ikisi için de üzülüyorum. Mutlu ol. Görmüyor musun? Kadının onu bir eş gibi sevmediği açık, o ona taparken. Arnavut kaldırımlı taşların üzerinde büyüdüm. Kabaktan büyüyen bir lahana bilemem.' Yani zamanını bahçecilikle geçiremediğini görüyorsun."

Ben'in cevabı bir soruydu. "Acaba bizimle gelecek mi?"

"Belki de tanıdıkların peşine düşmesek daha iyi olur, Ben. Bu geceki gibi onlarla tanışmak çok ilginç, ama sosyal olarak imkansızlar - bunu kabul etmelisin. Burada sanırım en başından doğru olanı yapmak için dikkatli olmalıyız."

Machine Translated by Google

Ben bu duruma biraz sinirlendi. "Buraya bir avukat olarak yerleşeceksem, bu tür sosyal ayrımlar yapamam."

"Kesinlikle hayır - bir avukat olarak. Tabii ki Haney'i tanıyor olmalısın; ama benim için Bayan Haney'le birlikte ata binmek veya araba kullanmak tamamen farklı bir mesele. Ancak, gerçekten umurumda değil. Beni cezbediyor ve, bildiğim kadarıyla, sadece hoş, kültürsüz bir kadın. Sabah onu arayabilir ve bizimle gelip gelemeyeceğini görebiliriz. Bu bizi bağlayacak; ama gerçekten, Ben, Doğu geleneklerini sürüklemeyeceğim. bu taze büyük ülkeye. Haney'leri riske atmaya hazırım."

"Böyle bir bakış açısına sahip olmana sevindim," dedi Ben.

* * * * *

Ertesi sabah kapıya çıktıklarında Bertha bahçedeydi. Beyaz bir kazak ve kısa bir etek giymiş ve yakışıklı bir kömür ocağının elinden kapması için bisküviler tutarak, genç ve dinç bir hayatın büyüleyici bir resmini yaptı. İnce vücudu köpeğinki kadar güçlü ve esnekti ve yüzü bir çocuğunki gibi parlıyordu. Verandada oturan Haney, gururlu bir gülümsemeyle onu izliyordu.

Alice gözlerinde hayranlıkla sevgilisine baktı. "Gerçekten ne muhteşem bir yaratık o!"

Kapısında ziyaretçileri gören Bertha, günaydın demek ve atlarından inmelerini istemek için tereddüt etmeden aşağı indi.

Ben, şapkası çıkarılmış halde, "Bizimle birlikte ata binmeni istemeye geldik" diyerek cevap verdi.

Bertha sakince ona baktı. "Semerim yok ve atlarımızdan herhangi birinin bozuk olduğunu bilmiyorum. Ama yarın tekrar gel, bir kıyafetim olacak."

Machine Translated by Google

"Şimdiki gibi zaman yok. İzin ver ahıra inip bir tane getireyim," diye gönüllü oldu Ben.

"Bunu yapmana gerek yok, arayacağım. Seni gerçekten beklemiyordum," diye açıkladı. "İn ve birkaç dakika sonra gelin, bir kıyafet için neleri bir araya getirebileceğime bir bakayım. Sibley'den ayrıldığımdan beri tek bir yalamaya binmedim."

Ben, Alice'in atından inmesine yardım etti ve Bertha, atları bağlarken onu eve götürdü.

"Ne harika bir yeriniz var burada!" diye bağırdı Alice. "Şehrin en iyilerinden biri."

"Veranda için aldık," dedi kız sakince. "Kaptan dağları görebileceği bir yerde oturmayı sever. Donanımla henüz işim bitmedi, ama bir ahırdan daha iyi."

Haney yaklaştıkça ayağa kalktı ve ziyaretçilerini gülümseyerek karşıladı. "Dışarıda fıstıkları ve patlıcanları toplamalıydım ama dün geceki yemek, Congdon'ın pembe liköründen bahsetmeden, beni ikiye kadar uyanık tuttu."

"Ahlaki: İrlanda viskisine ya da İskoç viskisine sadık kalın," diye güldü Ben.

"Yapacağım. Bu tuhaf içkiler bizim gibi güçlü adamlar için değil."

Ben onun daveti üzerine oturdu, Bertha ise "bir ata telefon etmek ve bir binicilik eteği "kazmak" için içeri girdi. Alice evin içini görmek için can atıyordu ama derin bir vadinin en ucuna kadar uzanan güzel bahçeyi yürüyerek merakını bastırdı. Ağaçlar, aşılmaz sarplıkları, yakınlardaki narin dalların uzaktaki engebeli yamaçlarına karşı oyunundan ek bir görkem kazanan dağ zirvelerinin tabanını gizledi.

"Muhteşem bir bakış açınız var Kaptan Haney."

Machine Translated by Google

"Öyle ve ben bununla yetinmeye çalışıyorum; ama bütün hayatı boyunca bir şahin gibi havada dolaşan birinin tahta bir ata binmekle yetinmesi zordur. Öyle olmasa dayanamazdım. t benim için karım."

İri formu, temel çaresizliğinin açık bir tanığı olan ağır bir hareketsizlikle sandalyesine yaslanmıştı. Sol eli hala sağ elinin hareketlerine katılamadı ve yine de gösterdiği gibi, özel bir irade çabasıyla kullanabilirdi. "Sürekli kazanıyorum ama yavaş yavaş," diye devam etti. "Madenlere geri dönmek istiyorum ve sanırım bunu yakında yapabileceğim." Kendi dertlerini bir kenara bıraktı. "Ve siz bayan, umarım iklim size iyi geliyordur?"

"Ah, gerçekten, evet," diye parlak bir şekilde yanıtladı. "Her gün daha güçlü hissediyorum."

Ben o anda keskin bir huzursuzluk ve acı hissetti, çünkü Alice özellikle yıpranmış, zayıf ve sarı görünüyordu; Bertha aceleyle kızararak geri döndüğünde, aralarındaki karşıtlık, solmuş, ölmekte olan gül ile açılan, kokulu tomurcuk arasındaki kadar rahatsız ediciydi. Genç adamın kalbi boğazına kadar yükseldi. "Çok bekledik," diye düşündü ve tartıştıkları yeni bir tedaviyi ona yeniden önermeye karar verdi.

Bertha sert bir davetle, "Girin ve evi görün," dedi. "Henüz gemi şeklinde değil. Hepsini kendim yapmak istedim, ama karşı çıkılacak büyük bir teklif olduğunu düşünüyorum. Kesinlikle öyle. Ama hoşuma gitti. Büyük bir otel işletmekten daha iyi bir şey istemiyorum. --çok büyük değil, ama yeterince büyük. Kaptana mayınlarımız 'kısıldığında' Denver'a gidip bir otel kuracağımı söylüyorum."

Oldukça iletişimseldi, ancak onları odadan odaya götürürken rahat değildi. Tavrı daha çok korkuyu gizlemeye çalışan biriydi ve akıcılığı biraz karakterine aykırıydı.

Aslında samimi ilgi duyduğu bu insanlar üzerinde mümkün olan en iyi izlenimi vermeye çalışıyordu; ama Ben'in gözleri sürekli ona dikilmişken ve Alice'in belaya karşı hassas zekasının bilgisiyle, hayatında hiç olmadığı kadar derinden utanmıştı. onun alışkanlığı değildi

Machine Translated by Google

kızardı ya da kekeledi ve şimdi yapmıyordu, ama alışılmış suskunluğunun dışına çıktı.

"Dediğim gibi, veranda için bir yer satın aldık. Neyin içine girdiğimin farkında değildim - eğer olsaydım utanabilirdim. Neredeyse orada kaybolduk. Bazı insanların geldiği zamanlar hariç. kamptan aşağı, yalnızız.
Annem biraz yardım ediyor, ama çiftliğe epey gidiyor." Kütüphanenin kapısını açtı ve üzerinde büyük bir tuval bulunan bir şövalenin önüne geçti. "İşte Bay Congdon'ın yaptığı resim. Kaptan. Onu şapkasıyla götürmek istedim ama Bay Congdon hayır dedi ve sözü gitti. Bunu sevip sevmediğimi bilmiyorum. Beni tersledi."

Congdon, kostümden çok psikolojinin peşindeydi, bu bir bakışta belliydi, çünkü giysi portrede pek önemli sayılmazdı. Gölgenin içinden yüz hüzünle, ama aynı zamanda bir tür gaddarlıkla -Alice Heath'in adamdan irkilmesine neden olan bir bakışla- baktı. Sanatçı bir şekilde Mart'ın çaresizliğinden ve yalnızlığından yararlanmıştı. Neşeli, iyi huylu gülümsemesinden ziyade bakıcısının hüznünü, somurtkanlığını ve vicdansızlığını yakalamıştı. Bu adamın yüzü geçmişle ilgiliydi, gelecekle değil; ve yine de, Ben'in dediği gibi, yüzeyinde iyi bir benzerlikti ve hem güce hem de farklılığa sahipti. "Bence bu bir kraker işi," diye bitirdi.

Bertha yanıtladı: "Sanırım öyle ama yine de göremiyorum. Kaptan'ın Kavşak'a indiği zamanki gibi görünmesini tercih ederim. Hastalığını bu şekilde resmettiğim için üzgünüm. "

"Bunun önüne geçilemez. Bu sanatçılar tuhaf sığırlardır; onları süremezsiniz." Ben belirtti.

Bertha gülümsedi. "Beni şimdi boyamak istiyor. 'Hayatın üzerine değil' diyorum. 'Çillerime çifte dublör yapıyor olacaksın ve ben buna katlanamam.'" Güldü. "Hayır efendim, hiçbir sanatçının ne kadar beceriksiz olduğunu görmek için çillerime dokunmasına izin vermem. Bay Congdon'ı severim ama ona güvenmiyorum - o çok şakacıdır."

Machine Translated by Google

Bunun üzerine ikinci katın yolunu tuttu ve onlara çoğunlukla çok pahalı ve çok kötü olan mobilyaları gösterdi ve sonunda dedi ki: "Üçüncü kat henüz oldukça boş. Ne yapacağımı bilmiyorum. onunla yapmak için." Alice'e bakıyordu. "Keşke bir gün gelip karar vermeme yardım etsen."

"Ne komik!" diye bağırdı Alice, dürtü üzerine konuşarak. "Çok isterim."

"Görüyorsun," diye devam etti Bertha, "benimkiler her zaman saf fakirdi ve tüm hayatım boyunca jay kasabalarında yaşadım; ve buraya geldiğimde bir şehirde yaşam hakkında bir ördekten daha fazlasını bilmiyordum. Öğrenmem gereken her şey vardı ve henüz bilmediğim çok şey var." Tuhaf bir şekilde gülümsedi, sonra ayıklaştı. "Ve daha da kötüsü, bana söyleyecek kimsem yok - Mr. Congdon, ve o kadar neşeli ki ona güvenmiyorum. Bana kütüphaneyle ilgili birkaç puan verdi, ki bu o kadar da kötü değil, bizce; ama geri kalanını kendim kazmak zorunda kaldım ve bu yavaş iş. Ama sanırım aşağı insek iyi olacak; Atım birkaç dakikaya burada olur." Sonra alçak sesle ekledi: "Birazdan dışarıda kalamam. Kaptan, şehir merkezine gitmek için bile onu terk etmemden korkuyor. Hiç gitmemeliydim."

Ben, hayatında gerçek bir kölelik algılamaya başladı ve ona güvence verdi. "Gelmene sevindim. Sana iyi gelecek ve bizim için de bir zevk olacak. Sadece bir saat uzakta olacağız."

Verandaya döndüklerinde, Bertha elini Haney'nin omzuna koydu, bir adamdan diğerine bir tavırla, "Bu insanlarla küçük bir gezintiye çıkacağım Kaptan, sakıncası yoksa."

"Nefes değil," diye yanıtladı. "Geri döndüğünde burada olacağım." Yine sesindeki ince bir ahenk gülümsemesini o kadar yalanlamıştı ki Alice'in kalbi buna karşılık verdi.

Bertha'nın atı, ruhlu bir hayvan olduğunu kanıtladı, ama o, bir çocuğun ata biner gibi, dağ tarzında ata binen bir çocuğun kolaylığı ve hızıyla ona bindi. "Uzun bir eteğim yok," dedi Alice'e dikkatsizce. Teklif ettiği tüm açıklama buydu ve Ben daha önce hiçbir şey görmediğini düşündü.

Machine Translated by Google

eyerde tetikte duran ince figüründen daha uyanık, daha zarif, yüzü parlıyor, saçları yüzüne savruluyor.

Çekingen bir binici olan Alice, her ikisine de, her ne kadar kendi hızlarına ayak uydurmaya çalışsalar da, her zaman geride kalan konumundan hayrandı. Onlara bakarken kalbini neredeyse kıskançlık derecesinde bir kıskançlık sardı - çok genç, çok güçlü ve çok neşeli.

"Kaptan Haney ile verandada oturuyor olmalıyım," diye düşündü acıyla. "Burada yerim yok."

Bertha ile şövalyesi arasında geçen sözler pek bir şey ifade etmiyordu ama bakışları çok şey ifade ediyordu. Gerçekten de, kader bir yolculuktu. İlk karşılaşmalarından doğan sevgi, derin ilgi, karşı konulmaz bir hayranlık uyandırdı.
Çiçeklerin ışığa doğru sallanması gibi yüzleri birbirine, gençlikten gence döndü.

Eyerler yüzünden, onun binme tarzıyla kendisininki arasındaki fark yüzünden tartıştılar. Çok doğrudan, çok tuhaf argolarla dolu konuşması onu büyüledi ve Alice kısa süre sonra kendini üçüncü şahıs olarak buldu. Ve dörtnala koşmaya başladıklarında, kendisinin bir tıkanıklık olduğunu kabul etti.
Kendinden iğrendiğini parlak bir gülümsemeyle gizleyerek seslendi: "Siz neden dört nala ileri gitmiyorsunuz da kendi yürüyüşüme eşlik etmeme izin vermiyorsunuz?"

"Ah hayır," diye yanıtladı Ben, "bunu yapmak istemiyoruz. Yorgun musun?" Bir anda tedirgin oldu.

"Hayır, hayır! Lütfen gidin! Bayan Haney yarışmak istiyor -bunu görebiliyorum ve onun binmesini gerçekten görmek isterim- atını çok güzel oturuyor."

"Pekâlâ," diye onayladı Ben, "biraz koşarız ve sana geri döneriz."

Bunun üzerine yola çıktılar, Bertha, geniş bir dağın tepesine doğru, bir vadi boyunca kıvrılan güzel bir yoldan dörtnala koşarak çıktı. Alice, küçük elinde gevşek dizginle, canlı güneş ışığında yavaş yavaş sürdü, bir ürperti.

Machine Translated by Google

ruhuna dolanan gölge. Yıllar içinde sevgilisi kadar genç olmasına rağmen, şu anda onun yaşının iki katı gibi görünüyordu. Her şey onu ilgilendiriyordu. Onu hiçbir şey ilgilendirmiyordu. Zihinsel veya fiziksel olarak asla yorulmadı ve pürüzsüz, kırışıksız yüzü hala dünyanın sabah güneş ışığını yansıtıyordu. "Ben yaşlı, buruşuk ve sinirsizken o hala çocuk," diye acı bir itirafta bulundu.

Mesa'nın tepesinde, kızararak ve gülerek ona döndüklerinde, acısı umutsuzluğa dönüşmüştü. O ana kadar, bir gün sağlığına kavuşacağına, bir gün kırışıklıklarının düzeleceğine ve yanaklarının gençlik cazibesine kavuşacağına inanarak hastalığı kontrol etmişti; ama şimdi kendini olduğu gibi tanıyordu - kırık bir şey. Gençliğin ilahi ışıltısı ve zarafeti ona bir daha asla gelmeyecekti, bu güçlü ve neşeli kız aydan aya kadınsı bir çekicilik içinde büyüyecekti. "Çok güzel olacak," diye itiraf etti; ve kendi cesaretsizliğinin ortasında bile Bertha'nın at konusundaki becerisine hayran olmaktan kendini alamıyordu. Bir kovboy gibi sürdü, ellerini yukarıda tuttu ve dizginlerini boynundan çekerek atına rehberlik etti. Ben ondan dersler alıyordu - dalgın ve şakacı.

Dağın tepesinde hepsi durup manzaraya bakmak için durdular - gri-yeşil, yuvarlanmış bir arazi, içinden fantastik kırmızı kayaların yükseldiği ve batıda, karlı tepeler belirdi. Ben derin bir sevinç nefesi çekti. Sanki dünya hiç bu kadar güzel olmamıştı. "Muhteşem değil mi!" O ağladı. "Bu ülkeyi seviyorum! Alice, hadi evimizi burada yapalım."

Biraz kısıtlı bir şekilde gülümsedi. "Tam dediğin gibi canım."

"İklim sana bu kadar iyi geliyorken biz neden yapmayalım?"

Bertha'nın bindiği at zıplıyor ve köpürüyordu, yarışın yenilenmesi için can atıyordu ve Ben onu görünce haykırdı: "Asma kayanın yanından gidelim mi?"

"İstiyorum!" diye yanıtladı Bertha, gözleri heyecanla parlayarak.

Machine Translated by Google

Alice başını salladı. "Sanırım siz gençleri kendi yolunuza bırakacağım ve eve doğru dürteceğim."

Ben, endişeyle yüzünü inceleyerek yanına gitti. "Yorgun değilsin, değil mi tatlım?"

"Hayır, ama o büyük devreyi alsaydım olurdum. Ama boş ver, dürtmeyi severim."

"Pekâlâ," diye yanıtladı, oldukça rahatladı, "sizinle köprüde buluşuruz."
Ve onu çok yorgun, çok yaşlı ve çok üzgün hissederek, yavaş yavaş yalnız yolunun izini sürmeye bırakarak, öfkeli bir takırtıyla oradan ayrıldılar.

Bertha mükemmel, tehlikeli bir şekilde mutluydu. Haney'nin varlığının karamsar kaygısından ve ağırlığından neredeyse ilk kaçışıydı. Kendisi gibi kaygısız bir yoldaşla çiftliğe hızla dörtnala giderken hissettiği gibi hissetti. Annesinin hastalandığı ve Marshall Haney'in kendisine evlenme teklif ettiği o vahim günden beri, bir saatlik tatile izin verilmemişti. Kocası yokken bile, yalnızlığının ve çaresizliğinin kaçınılmaz bir resmini zihninde taşıyordu ve geçici özgürlüğü ile tam bir rahatlama gelmiyordu. Bu gün, bu saat, birdenbire kaygıdan, acıdan, tüm huzursuzluklardan kurtuldu.

Eyer ve sabahın temiz havası nedeniyle bu duyguyu düşündü. Atlarını yürüyüşe çekerlerken, yüzü parlayan Ben'e, "Her gün bineceğim," dedi. "Ata binmekten ne zaman bu kadar keyif aldım bilmiyorum. Daha önce neden dışarı çıkmadığımı anlayamıyorum. Eskiden çok binerdim, son zamanlarda düşürdüm."

"Seni her sabah ararız," diye yanıtladı. "Alice güçlendikçe, kanyonlara gidebilir ve uzun yolculuklar yapabiliriz."

"Sana ne yapacağımızı söyleyeceğim," dedi; "Kaptan'la birlikte arabaya binmesine ve yemeğimizi almasına izin vereceğiz ve bir gün hepimiz Kuzey Cañon'a gideceğiz ve orada piknik yemeği yiyeceğiz."

Machine Translated by Google

"İyi fikir," dedi Alice'in tavrını zihinsel bir muhalefet bile olmadan kabul ederek. "Bu çok eğlenceli olacak."

Bunu ve diğer gezileri, kimseyi geride bırakma veya geleneksel sınırları aşma duygusu olmadan planladılar. Doğal dürüstlükleri ve herhangi bir kötü niyetli masumiyetleri, bir tehlike şüphesini bile engelledi ve Alice'e köprüde katıldıklarında, yılların uzun süreli tanıdıklarından doğmuş gibi görünen yakınlık ve iyi dostluk şartlarındaydılar. Ben, ona bir at seçmesinde yardım edeceğine söz vermişti ve o, Kaptan'ı, çok uzakta olmayan bazı arkadaşlarıyla birlikte kalan Alice'i çağırması için getirmeyi kabul etmişti.

Bertha'nın tavrındaki bu değişiklik, onu aynen geri veren Alice'e kadar uzandı. Genç karısının berrak gözlerinden parıldayan saflık barizdi. O da yakışıklı olmaya başladı. Yanaklarındaki kan, çillerini ıslatmıştı ve Alice, zavallı çocuğun Marshall Haney'e olan bağlılığının, doğuştan gelen sağlığına nasıl tepki verdiğini anlamaya başladı. "O şimdi bile bir çocuk," diye düşündü.

Haney, onu bıraktıkları verandada oturuyordu, kömür ocağı ayaklarının dibindeydi, ama onların döndüğünü görünce ayağa kalktı ve yavaş yavaş yürüyüşte sendeledi, yüreği karısına karşı şefkat ve hayranlıkla doluydu. Onunla hiç ata binmemişti, ama bir keresinde onun ata bindiğini görmüştü ve dile getirdiği dileklerden biri, bir kez daha eyere oturup onun yanında ata binebilmekti.

"Girin ve yemeğe kalın!" konuksever bir tavırla aradı ve Bertha hevesle daveti kabul etti.

Ama Alice yanıtladı: "Oldukça yorgunum, sanırım eve gideceğim. İstersen kalabilirsin, Ben."

Ani bir pişmanlık duyan Ben, çabucak şöyle dedi: "Ah hayır; seninle geleceğim. Korkarım çok ileri gittin."

Machine Translated by Google

Bertha'yı rahatlatmak için buna karşı çıktı. "Hiç de değil. İyi bir yorgunluk. Çok eğlenceliydi."

Bertha ve Haney yeni atı incelemek için kapıda kalırken, aynı türden başka bir keşif vaadiyle uzaklaştılar.

Küçük Bayan Haney kocasıyla eve yeniden girdiğinde, gün büyülü parlaklığını yitirmiş ve tekdüze, gölgesiz bir parıltıya dönüşmüş gibiydi. Ev soğuk ve kasvetli hale geldi ve gün boştu. Satın aldığından beri ilk kez kendi kendine şu soruyu sordu: "Şimdi ne yapacağım?" Sanki bazı yönetici güdüler aniden hayatından çekilmiş gibiydi.

Bu boş, ağrıyan nokta, Haney'i arabayla şehir merkezine götürdüğünde bile tüm gün boyunca onunla kaldı ve sokakta genç Fordyce ile karşılaştıklarında sadece birkaç dakikalığına ortadan kayboldu. Eve dönerken bu canını sıktı ve Williams'ın onlarla akşam yemeği yemeye gelmesine memnun oldu, çünkü onun madenle ilgili konuşması dikkatini dağıttı ve kocasını derinden ilgilendirdi.

Williams patronuna eleştirel bir bakış attı. "Kazanıyorsun Kaptan. Yakında tekrar kamp yapabileceksin."

"Umarım öyledir ama doktor kalbimin etkilendiğini ve bir süre daha yukarı çıkmamın güvenli olmayacağını söyledi."

Williams, Bertha'ya gülümsedi. "O zaman hanımı göndersen iyi olur. Erkeklerin hepsi onun hakkında harika bir fikre sahip. Onun bir tür maskot olduğunu söylüyorlar. McGonnigle her seferinde yeni erkeğimiz hakkında ne düşündüğünü soruyor. Ben de onun yargısına saygı duyuyorum. Kadınların bir sonuca varmak için kendilerini iyi hissettiklerini söylüyorlar. Şimdi, Elmas As'taki çalışmalarımız hakkında karar vermesini istiyorum ."

Yukarı çıkmak istiyorum, dedi Bertha. Ama aslında artık madeni düşünmüyordu: Masasını nasıl Bayan Congdon'ınki kadar güzel gösterebileceğini düşünüyordu. Kendi yaşam tarzıyla ilgili ilk memnuniyetsizliği zihnini doldurdu. Adamlar hâlâ madene odaklanmışken, "Şu mumlardan bende olmalı," dedi kendi kendine. Sosyal hayata ilk adımı

Machine Translated by Google

uygunluk şu anda alındı.

Kendini bu insanlara yakın hissediyordu ve bilinçaltı ve dile getirilmeyen bu iddia, Marshall Haney ile aralarına bir şeyler getirdi. Sadece daha genç ve daha net bir sicile sahip olması değildi, aynı zamanda eğitimle Congdons veya başka herhangi biri ile kendi başına kalabileceğinden kesinlikle emindi. "Babam yaşasaydı, bugün olduğum cahil olmazdım." Ancak ihtiyacı olan bilgiyi kitap okumaktan başka elde etmek gibi bir planı yoktu. Her gün okumaya karar verdi, ancak bu şekilde harcanan her saat, şimdi acınası bir şekilde ona bağımlı olan kocasından alınmak zorundaydı.

Sabah gazetesini çok iyi idare etti, ama ona yüksek sesle okuduğunda neredeyse her zaman uyudu.

Machine Translated by Google

BÖLÜM XI

BEN, MRS'İN DANIŞMANI OLUR. HANEY

Bertha ertesi sabah erkenden hareketlendi ve kahvaltı biter bitmez Fordyce'lara katılmaya hazırdı; ama gelmediler. Öğleden önce bekledi ve bütün öğleden sonrayı izledi ve saat on ikide ne aradılar ne de haber gönderdiler, günü aniden çökmüş bir balon gibi hiçliğe gömüldü ve görevlerini, kendisine özgü olmayan bir irade zayıflığıyla karşıladı.

Haney ve Williams caddenin aşağısında Crego ile bazı iş meselelerini tartışıyorlardı ve bu onun çalışma saatlerini daha da boş ve yetersiz hale getiriyordu. Akşam yemeği saati yaklaşırken, yoldaki Fordyce'leri bir an için görebilmeyi umarak kocasını almaya gitti, ama bu rahatlıktan bile mahrum kaldı ve analiz edemediği donuk bir acıyla sızladı.

Haney arabaya yerleşirken, "Pekala küçük hanım, iyi bir yolculuk geçirdin mi?" dedi.

"Ben gitmedim," diye kısa bir vurguyla yanıt verdi.

"Yapmadın - Neden olmasın?"

"Yapacak çok şeyim vardı." Bu, anında tövbe ettiği bir yalandı. "Ayrıca, ortaya çıkmadılar."

"Özür dilerim. Yeni ata iyi bir deneme yapmış olduğunuzu umuyordum. Bu öğleden sonra görmem için ona binmelisiniz." Daha sonra şöyle dedi: "Artık her gün daha iyi hissediyorum, yakında Doğu'ya seyahate çıkacağım. İçiniz rahat olsun."

İmkanları açısından şimdiye kadar çok harika olan bu gezinin düşüncesi ona hiç zevk vermiyordu; onu pek ilgilendirmiyordu. Ve Ben Fordyce'den başka bir arama ya da haber olmadan başka bir gün geçtiğinde, Ben Fordyce'e olan inancını kaybetmeye başladı.

Machine Translated by Google

yeni bulduğu arkadaşları ve kendi içinde.

"Benden bıktılar," dedi acıyla. "Ben onların tarzı değilim." Ve burada paranın verimsizliğinin ilk kabulü yatıyor: gerçekten değer verdiğiniz arkadaşları satın alamaz.

Üçüncü gün Fordyce, Alice'in hasta olduğunu söylemek için onu aradı. "O günkü yolculuğumuz onun için biraz fazlaydı," diye açıkladı, "ama yakında tekrar iyileşecek. Sanırım yarın tekrar gidebiliriz."

Bu açıklama güneş ışığını Haney şatosuna geri getirdi ve metresi koridorlarda usulca şarkı söylemeye başladı. Öğleden sonra, o ve Mart "anayasal" işlerine başlarken, Alice'in nasıl olduğunu görmek için aramalarını önerdi. Bu Haney yapmaktan memnundu. "Küçük kadını sevdim" dedi; "Bir çivi kadar keskin. Ayrıca, benim gevezeliğimi dinledi," diye ekledi.

Bayan Heath bir arkadaşının evinde duruyordu - sık çalılıkların ortasında oldukça güzel bir evde; Onu bir battaniyeye sarılı halde verandada buharlı bir iskemlede otururken buldular, Ben de ona kitap okuyordu. İkisi de Kaptan'ın inip içeri girmesi yönündeki taleplerinde anında ve samimiydiler ve Ben onu almak için yürüyüşe çıktı, Alice ise kıskanç, hüzünlü gözlerle parlayan kıza cevap verdi: "Ah hayır, sanmıyorum. binmek bana zarar verdi. Arada sırada bu küçük arka setlerim var. Geldiğinize sevindim."

"Elleri ne kadar ince," diye düşündü Bertha. Ayrıca narin yüzün kırışmış ve solmuş olduğunu da gördü.

Kızın bakışından şefkati okuyan Alice, parlak bir şekilde devam etti: "Yarın geleceğim. Mantar gibiyim - hiçbir şey beni kalıcı olarak üzemez. Şu anda bir düşünce hatasından acı çekiyorum!"

Bertha sadece gülümsedi ve dişlerinin beyaz ve hatta mısır sıraları gibi parıltısı yüzünde bir çocuğunki gibi masum bir mizah etkisi yarattı.
Sonra dedi ki: "Yeni bir at aldım."

Machine Translated by Google

"Gerçekten var mı?"

"Evet, ben de senin çitlere gidip beni aramanı bekliyordum - onu sana göstermek istedim. O bir kraker, tamam."

"Bir iki güne geliriz. Asla üç günden fazla kalmam. "

Haney, evin köşesinde hantalca dolaşarak, yumuşak bir sesle seslendi: "İşte buradasın! Şimdi saçını kıpırdatma." Eğildi ve geniş beyaz elini uzattı. "Günün nasılsın?"

"Daha iyi, teşekkür ederim. Ben, yanıma bir sandalye koy; Kaptan Haney ile konuşmak istiyorum. Geçen gece en iyi hikayelerinden birinin tam ortasında sözü kesildi ve bitirmesi için ısrar edeceğim. "

Haney, Bertha'nın yüzünde mizahi bir şaşkınlık ifadesi ile karşılaştı.
"Bunu bir düşün, şimdi! En iyilerimden birini hatırlıyor."

"Gerçekten de biliyorum Kaptan ve size tam olarak nerede bıraktığınızı söyleyebilirim. Az önce soyguncuların kampını gördünüz."

Haney bir çocuğu dinliyormuş gibi diliyle tıkırdadı. "İşte şimdi! Bu hikayeye başlamak için benim için iyi olandan daha fazla üzüm suyu alıyor olmalıyım, çünkü her şey kendimle ve o günlerde olduğumu sandığım büyük adamla ilgili."

"Gecede yüz mil gidebilen, kök ve böğürtlen yiyebilen ve tabancalarla kıvranan adamları yakalayabilen insanları duymaya bayılıyorum.
Lütfen git. Ben, istemiyorsan dinlemene gerek yok. Bayan Haney'e arabayı ya da bahçeyi gösterebilirsin."

Ben güldü. "Kaptan Haney'in herkes kadar iyi konuşmasını duymaktan hoşlanırım ama Bayan Haney'e komşularınızın görmek istediği her şeyi göstermekten memnuniyet duyarım."

Machine Translated by Google

Alice, Bertha'ya döndü. "Sanırım Kaptan'ın masallarının hepsi kulaklarınızda eski şarkılar mı?"

"Hayır, çoğunlukla benim için yeniler. Kaptan bana asla hikaye anlatmaz."

Haney göz kırptı. "Beni çok iyi tanıyor. Onlara inanmaz."

"Devam et lütfen" dedi Alice. Ve böylece Haney itiraz etse de konuyu ele aldı. "Bu bir mum ışığı masalı," diye açıkladı.

Ben, Bertha'yı yeniden hayranlıkla inceliyordu. "Bu enfes profili nereden buldu?" düşündü.

Hikâye, aralarında Mrs.
Crego ve Alice sadık bir şekilde Haneylerin yanında durup onları cesurca tanıtmasına rağmen, Bayan Crego'nun soğuk başıyla selamlaması ve arkadaşlarının gözlerinden kaçan bir şey Bertha'nın acı çekmesine neden oldu ve kalbinde bir düşmanlık hissi ile gitti. Bu insanlar onu saygılarının altında mı görüyorlardı?

Haney, uzaklaşırlarken şöyle dedi: "Kara gözler donabilseydi, şu anda titrerdik tabii. Bayan Crego'nun bizi gördüğünde büzüştüğünü gördünüz mü?"

"Yaptım ve benim yerime onu halletti," diye yanıtladı Bertha.

Haneyler ve Congdon çevresi arasında bu şekilde kurulan yakınlık, "üst on"un dedikodusunu tartışma için hayati önem taşıyan malzemelerle donattı. Bayan Crego kesinlikle onların çağrısını onaylamadı ve Alice Heath'e kumarbazın karısıyla daha fazla bağlantı kurmamasını tavsiye etti.

"Ne işe yarayabilir ki? Bu sadece senin için bir merak ve kızın ideallerini bozmak doğru değil - eğer varsa."

Alice buna cevap vermedi, ama Ben genç karısını cesurca savundu. "Aynı eğitime sahip herhangi birimiz kadar iyi olurdu. Fakirler

Machine Translated by Google

küçük bir şey çocukluğundan beri çalışmak zorunda kaldı ve bu da tüm eğitimi yarıda kesti. Haney'e gelince, o kötü bir adam değil. Sanırım, birinin kumarhane işletmesi gerektiği gibi, bunu iyi bir adama yaptırmanın en iyisi olduğunu savunuyor."

Sosyal hayatın sıradan kısıtlamalarından bir dereceye kadar özgür olma duygusu, Alice'i çok hoşgörülü yaptı. Ama tesadüfen ertesi gün dışarı çıkmadılar; gerçekten de, Haney kapısına tekrar çıkmaları birkaç gün sürmüştü. Bertha'yı giyinmiş ve onlar için hazır buldular (her sabah olduğu gibi) ve yanlarına geldiğinde kalbi parlıyordu ve yüzü aydınlandı.

"Yeni atı görmeye geldik!" Ben'i aradı.

At döndürüldüğünde Haney yüzünde memnuniyet dolu bir gülümsemeyle kapıdaydı. "Binmeye değer bir at var!" övündü. "Bertie'ye en iyisini yapmasını söyledim. Geçen sabah onun gibi bir "paten" sürmesini istemezdim. Bu gün size eşlik edecek."

Ben, hayranlıkla haykırdı: "Görüyorum ki, at terbiyesini biliyorsunuz, Kaptan!"

"Evet," diye yanıtladı Haney. "Ve şimdi çık ve bugün bizimle akşam yemeği yediğini hatırla."

Onlar uzaklaşırken, geri dönüşlerini beklemek için verandadaki her zamanki yerine oturdu - görünüşte sabırlı, ama içeride yalnız ve biraz kırgın.

Bertha, Bear Cañon'a binmeyi önerdi, ama Ben hemen "Alice için bu çok uzak, korkarım" dedi.

Bertha'nın Alice'e bakışı tekrar ortaya çıktı, ama daha net çizgilerle yaşlı kadının yüzündeki hastalık, bitkinlik ve umutsuzluk ve Ben'in ona olan ilgisi ve dikkatli bakımı, yolculuktan bir şeyler çıkardı. Dörtnala ilk gidişlerinin coşkusu, umursamaz neşesi gitmişti.

Machine Translated by Google

Kızın ruhunda bir sabırsızlık yükseldi. Gençliğin acımasızlığıyla, kendi planlarına ve zevklerine müdahaleye kızarak, bilinçsizce ötekini suçladı. Aldatılmış hissediyordu çünkü Ben kendisine hiçbir yarışa, onunla devrelere izin vermiyordu - ama yine de görünüşte ve gerçekte derinden sempati duyuyordu. Suçlayıp içerken acıdı.

Yolculukları kısa ve tatmin edici değildi. Ama misafirleri öğle yemeğine kalırken -Bertha buna böyle demeyi öğreniyordu- gezi ender rastlanan bir zevkle sona erdi; çünkü "iki hasta" meydanda otururken, Bertha Ben'e bahçesini, ahırlarını ve inşa ettiği seraları gösterdi ve bu saat neredeyse mükemmel bir barıştı.

Bir zamanlar Alice'in iç karartıcı varlığının dışında kalan Ben, ev sahibesi ve çevresinden zevk alarak neşeli ve kararlı bir hale geldi.

"Size Aladdin ve onun harika lambası gibi görünmüş olmalı," dedi, camları seralara koyan işçileri izlerken. "Tek yapman gereken ovmak ve mucizeler olur."

"İşte sadece bu," diye yanıtladı, yerçekimi ile. "Her çek yazdığımda, uyanık mıyım diye bakmak için kafama vuruyorum; ama zamanla alışacağımı görüyorum. İşin komik tarafı da bu: Bir adam alışabilir. Benim sorunum ne yapacağımı ve nasıl yapacağımı bilmiyorum. Bir şeyler öğrenmem gerekiyor: Okula gitmeliyim ama gidemiyorum. Liseyi bitirmeden çalışıyorum ve otel işletmekten başka bir şey bilmiyorum. Keşke bana birkaç ipucu verseydin."

"Elimden geleni yapacağım, ama korkarım tavsiyem pek yerinde olmaz.
Sana hangi konuda yardımcı olabilirim?"

"Eh, bilmiyorum. Alice"--kelimeyi biraz tereddütle söyledi-"geçen gün bana hayırseverlik ve diğer şeyler hakkında bir şeyler söyledi. Şimdi, annemin kilisesine yardım ediyorum - biraz - ve Sibley'e yardım ediyorum, ama başka ne yapacağımı bilmiyorum. Sanırım üzerimize yağan parayla biraz iyilik yapmalıyım. evimi oldukça iyi stokladım

Machine Translated by Google

ve takıldım ve neredeyse şaşkınım. Oturup sadece yemek yiyip uyuyamam, ata binip araba kullanamam, değil mi?"

"Bunu yapan ve başka bir şey olmayan kadınlar var."

"Eh, yapamam. Her zaman yapacak bir şeyim olmuştur. Bir sonraki oyun kadar iyi oynamayı severim ama zamanımı burada öylece oturarak geçirebileceğimi sanmıyorum."

"Böyle bir evi işletmek küçük bir mesele değil."

"Eh, bunda bir şey var; ama mesele şu ki, tüm bunlar ne için? Çoğu zaman yalnızız ve bu doğru görünmüyor. Başka bir şey, eski arkadaşlarımızın çoğu şimdi bizden çekiniyor. Davet ediyorum, geliyorlar ama kalmıyorlar, rahat görünmüyorlar.Hepsi bir kez orayı görmek için can atıyorlar ama eskisi gibi 'merhaba' demiyorlar. Ve buradaki komşular -peki, hiç komşu değiller. Annenin kilisesinden birkaç kişi hariç, arayan bile siz ve Congdon'larsınız. Şimdi, sorun ne?"

Artık o da onun kadar ciddiydi. "Sanırım kendi ailen servetinin bir engel olduğunu düşünüyor."

"Neden yapsınlar? Onlara her zamanki gibi davranıyorum. Arkadaşlarıma geri dönecek türden değilim çünkü ben Marshall Haney'in karısıyım. Bu parayı kazansaydım, yayın yapabilirdim; ama ben yapmadım - daha yeni evlendim."

"Nasıl yapmaya geldin?" diye sordu, çabucak - neredeyse suçlayıcı bir şekilde.

Sesi tekrar bozuldu ve gözleri düştü. "Şey, şuna benziyordu: Annem hastaydı ve yaşlanıyordu ve ben biraz yorgun ve cesaretim kırılmıştı ve Kaptan bize karşı çok iyi ve nazikti; ve sonra ben - ve böylece onun öldüğü haberi geldiğinde incindi - ve beni istedi - gittim." İşte ona baktı.
"Ve doğru yaptım, sence de öyle değil mi?"

Parmaklarında bir dalı büküyordu. "Ah evet, kesinlikle. Onu çok rahatlattın. Muhtemelen hayatını kurtardın ve o gerçekten iyi biri.

Machine Translated by Google

adama rağmen-" Sustu.

İfadesini aldı. "İşine rağmen. Biliyorum, annemin ona en büyük itirazı buydu. Ama görüyorsun, ben onunla evlenmeden önce hepsini temizledi. O zamandan beri bir karta dokunmadı."

Neredeyse özür dileyecekti. "Kumarbazları küçümsemek için yetiştirildim - bilirsiniz, ailem tarafından Quaker'ım. Ama Kaptan Haney'i severim ve onun bakış açısından, onun dediği gibi 'düz bir oyun' olduğunu görebiliyorum. , suç değildir."

"Evet, bu onun lehine olan iyi bir şey - onun yerine asla çarpık bir anlaşmanın geçmesine izin vermedi. Ama sonuçta onun bir kumarbaz olduğunu unutamıyorum ve diğer insanlar bunu yapamıyor ve sicili öyle. burada bize karşı ölü." Devam ederken yüzü karanlıktı. "Ben bir kumarbazın karısıyım. Öyle değil mi? Beni o şekilde duymadın mı? Bize karşı uyarılmadın mı?"

Dürüst gözleri biraz kısıldı. "Kocanıza madenciden çok kumarbaz dendiği doğru."

"Eh, öyleydi. Bu doğru, ama şimdi değil. Yardım edilemeyen kısımdan şikayet etmiyorum, ama bugün aynı çizgide olduğumuzu göstermek için bir şeyler yapmak istiyorum ve öyle de oluyor. Kaptan. Paramızı saymak istiyoruz ve eğer bize ne yapacağımızı söylerseniz, büyük bir sorumluluk duyacağız."

Genç Quaker, kızın bu beklenmedik itirafına, söyleyebileceği herhangi bir kelimeden çok daha fazla büyülenmişti. Kendi yaşam bilgisi ne geniş ne de derindi ve sorumluluk duygusu özellikle keskin değildi; ve yine de ona yukarıdan bakarken bir zevk heyecanı ve belli bir ruh yükselişi yaşadı - gizli ruhani danışmanın tavrı o anda tatlı bir tatminin yanı sıra gücün kabul edilebilir bir kavrayışını da vermeye başladı. Haney'nin mayınlarının ne kadar döküldüğünü bilmiyordu ama servetlerinin çok büyük olduğu söyleniyordu. Her gün önünde bir öğrenci gibi güvenle duran bu gri gözlü kızın potansiyeline bir yenisi eklendi.

Machine Translated by Google

Duyguyla konuştu. "Sana tavsiyede bulunmak ve yardım etmek için elimden geleni yapacağım, Alice de öyle. Allen Crego iyi bir adam - senin yasal işini yapıyor, sanırım?"

"Evet, bence normal biri ve ondan hoşlanıyorum. Ama Bayan Crego'ya gidemem; o bizi küçümsüyor - bu iyi bir neden." Hafifçe gülümsedi. "Ama benim istediğim hukuki tavsiye değil, başka bir şey. Ne olduğunu bilmiyorum. Bakanımız da adam değil. Sanırım ben hayatı bilen birini istiyorum, o da değil. bir avukat ya da bir bakan. Birinin işimizi halletmesini istiyorum. Her türlü tavsiyeye ihtiyacım var. Bana vermeyecek misin?"

O gülümsedi. "Yardım etmek isterdim ama ben sadece bir avukatım ve bu konuda çok gencim."

"Seni bir avukat olarak görmüyorum; sen bizim için bundan fazlasısın."

"Ben neyim peki?"

Batı'da o kadar güncel olan bir cümleyi söylerken renk yanağında dans etti: "Sen bir beyefendi ve bilginsin."

"Teşekkür ederim. Ama korkarım ki bununla hayatı çok kolay aldığımı kastediyorsun."

Tekrar ciddileşti. "Hayır, bilmiyorum. Dürüst olduğunu herkes görebilir. Ben sana Yargıç Crego'dan daha çok güveniyorum, Kaptan da öyle. Bize bilmek istediğimiz şeyleri anlatabilirsin. İkimiz de iş hakkında biraz bilgi sahibiyiz, ama diğer şeyler hakkında fazla bir şey bilmiyoruz. İşte o zaman ikimiz de düşüyoruz."

Bu samimi saygı ifadesi bir anlık duygusal gerginliğe neden oldu ve Ben cevap vermeden önce tereddüt etti. Sonunda dedi ki: "Umarım güvenini her zaman hak ederim. Keşke bana bahşettiğin bilgeliğe sahip olsaydım. Acaba sana ne söyleyebilirim?"

"Benim yerimde olsaydın ne yapardın söyle bana."

Machine Translated by Google

Bir güneş ışını kadar hızlı gülümsemesi parladı. "Kendi iyiliğiniz, neşeli benliğiniz olun. Ne yaparsan yap, şimdi olduğun şeyi kaybetme - Alice'i ve beni sana çeken kaliteyi. Diğer zenginler gibi olmaya çalışmayın."

Kaptan ve Alice'in yavaşça onlara doğru yürüdüklerini görmek, kendi dikkatsiz deneyimsizliğinin daha fazla kabulünü engelledi ve hepsi yarım daire şeklindeki bir tel kanepeyi gölgeleyen büyük bir armut ağacının altına oturdular.

Haney biraz yalnızlığını itiraf ediyordu. "Dünyada işimin bittiğine inanmayacağım. 'Doğru, iyi günlerime çok az baktım ama işimde mutluydum, olduğu gibi. Oradaki küçük karım beni mavilerden kurtarıyor. ama ben yalnızken, eminim ki, çöplüklerin derinliklerine giderim.Bazen onun benim gibi eski bir ağaç kütüğüne bağlı olduğunu düşünmek aklımı karıştırıyor!Ama belki haklıdır -belki ben Güçlerimi geri kazanacağım ve işe yarayacağım."

Alice buna ancak elinden geldiğince rahatlatıcı bir şekilde cevap verebilirdi: "Ona çok şey verdiniz, Kaptan."

"Yani var, ama daha fazlasını vermek istiyorum. Seyahat edebildiğim anda dünyayı görmek için tepeden aşağı iniyoruz. Bazen verandamızda oturup bunun hakkında konuştuğumuzda, sanki ben Önümüzde uzanan tüm eyaletleri görebiliyordu - Chicago, Washington, New York ve aralarından seçim yapabileceğim her şey. Para akışının devam etmesinin sürprizini üzerimden atamıyorum. Eskiden çok çalışırdım- - Buna inanmayabilirsin, ama öyleydi. Eskiden uzun günler ve geceler izlerdim. 'Türünü beğenmesen de bir tür işti. Şimdi oturup beni eğip bükmekten başka yapacak bir şeyim yok. iki başparmak - ve bunlardan biri bataklıklı, o zaman."

Alice buna cevap vermemişti, çünkü Ben ve Bertha'nın duyabileceği mesafedeydiler. Haney seslendi: "Tabii, akşam yemeğine yakın olmalı Bertie!--Öğle yemeğini kastediyorum hanımefendi--son zamanlarda talimat aldım."

Hepsi onun esprisine uyum içinde güldüler ve Bertha yanıtladı: "Artık bizim için saat on ikide akşam yemeği yok Kaptan."

Machine Translated by Google

Haney inledi. "Bu modaya uygun hayat benim ölümüm olacak. Elbette, yemek yerim ve kurallara göre konuşurum. Nerede bitecek bilmiyorum."

Neyse ki zil kısa sürede gerginliği hafifletti, ancak masadaki konuşma çok kişisel olmaya devam etti - bu engellenemezdi, çünkü bu dört kişiden her biri hayatında bir dönüm noktasındaydı. Uzuvlarında yavaş yavaş geri dönen canlılığı hisseden Haney, ne yapacağını düşünmekte zorlanıyordu.
Her şeyi talep eden bir aşkın gizemli kıpırtısının altında titremeye başlayan Bertha, huzursuz, ateşli ve kendinden emindi. Zayıflığın ve çürümenin yaklaştığını sezen, ancak buna karşı mücadele eden Alice, içten içe umutsuzluk içindeydi. Şimdiye kadar umursamaz, kırışıksız bir şekilde hayata bakan Ben, ilk kez erkekliğin olumlu sorumluluklarını takdir ediyordu. Bertha'nın en iyi muhakemesini kullanma isteği, onu rahatsız ederken onu yüceltti.

Bir süre için konuşmanın yükü onun oldu. Haney düşünceli bir ruh hali içindeydi ve Bertha'nın onurlu konuklarının seviyesine çıkarmaya çalıştığı masa servisiyle meşgul olması dikkati dağıttı. Yorgun ve biraz morali bozuk olan Alice, yemeğin genç ruhuna hiçbir şey katmamıştı.

Sonunda, konuşma sona ermek üzereyken, Haney başını kaldırarak yeni bir tonda başladı: "Bay Fordyce, küçük kızım ve ben, senin avukatımız olarak Crego'nun yerini almanı istediğimize karar verdik. Umarım. sen başaracaksın."

Alice şaşkınlıkla baktı. "Ama onu Mr.
İnanıyorum?"

Haney'nin yüzü sertleşti. "Crego'ya karşı hiçbir yükümlülüğüm yok ve bana komşu olabilecek ve kendi karım geçtiğinde karısı başını sallamayan bir adamı avukat olarak tercih ederim."

Alice, Cregos'u savunmak için acele etti. "Bayanlara haksızlık etmemelisin.
İnanıyorum."

Machine Translated by Google

"Ben de değilim," dedi Haney, "Crego'ya da. Onun zamanını ödedim ve iyi ödedim - seninki için ödemeye hazırım gibi." Ben'e döndü. "Tavsiyeye ihtiyacım var ve bunun için gitmekte özgür hissetmek istiyorum."

Ben yanıtladı: "İşinizi kabul etmek isterim, Kaptan, ama arkadaşımın zararına kâr etmenin benim için profesyonel olmayacağını görüyorsunuz ve ayrıca, henüz buraya tam olarak yerleşemedim."

Haney hayal kırıklığına uğramış görünüyordu. "Öyle olduğunu sanıyordum. Nasılsa Crego'dan ayrılacağım ve ona nedenini söyleyeceğim."

Bertha bağırdı: "Hayır, bunu yapma."

O razı oldu. "Pekâlâ, o zaman ona nedenini söylemeyeceğim; ama onu bırakacağım! O yüzden, benim işime karışmak istemiyorsanız, onu Jim Beringer'a vereceğim. İyi bir miktar para ödüyor ve daha fazlasını ödeyecek. Sana kârlı hale getireceğim."

Alice, Ben'e baktı. "Tabii, eğer Bay Crego'yu bir şekilde terk edecekse..."

"Ama bu, kalıcı evimizi burada yapmak ve bir ofis kurmak anlamına gelir."

"Eh, neden olmasın? Doğu'da daha fazla yaşayamam; bunu test ettik. Şimdi karar vermeye hazırım. Bu sana burada bir başlangıç sağlar ve ayrıca, bence işine yararsın. Kaptan."

Ben hala tereddüt etti. "Crego'ya bir şekilde hain görünüyor. Ama eğer kesinlikle ona karşı karar verdiysen..."

"Vardık," dedi Bertha. "Dün her şeyi konuştuk. Seni istiyoruz."

Haney'nin yüzü şimdi çok ciddiydi. "Bir şey daha var, Bay Fordyce. Mart Haney'nin itibarı dikkate alınmalı. Onunla anılmak sana bir şey kazandırmaz. Sana bir zararı olur mu bilmiyorum

Machine Translated by Google

ama benimle birlikte olmanın sana bir faydası olmayacağından eminim."

Alice hemen araya girdi. "Bir avukat müvekkillerini seçemez - en azından genç bir avukat seçemez."

Haney konuşmasının imalarını görmezden geldi. "İzlerimin üstünü örtmeye çalışmıyorum," dedi. "Otuz yıl kumar oynadım. Tüm hayatım bir şans oyunuydu. Kumar oynamanın ağır suçlardan biri olduğunu ve kabahatler olduğunu düşünen birçok kişi var, ama bence erkekler arasında kare bir oyun savunulabilir. Ben bir kumarbazım. doğa.Neden olmayayım?Truva'nın kaldırım taşlarında yuvarlanan şişko bir çocuk sopası olarak büyüdüm.'Yaşasam da ölsem de tamamen şanstı, yatak. ve okumayı öğrendiğimde vahşi batı hikayeleri okudum.Tabii ki, bu beni Batı'ya gitmeye ve Kızılderilileri öldürmeye yöneltti ve araba çalarak ve bana ekmek dilenerek Dodge City'e ulaştım.
Yolda ölmemiş olmam büyük bir şanstı. Annem, zavallı ruh, endişeliydim ve bunu biliyordum ve sonunda ona yumruk attım ve ona iyi olduğumu söylemek için bir mektup yazdım. Geri dönmem için yalvardığını yazdı, birkaç yıl sonra yaptım; ama o zamanlar Troy benim için çok yavaştı ve ben yine dışarı çıktım. Hep risk alıyordum. Tehlike benim için zevkti. Ticaretim yoktu ama şansıma inancım vardı. Ben kazandım - neredeyse her zaman kazandım. Ve böylece bir dağ kasabasında şerif ve şehir şerifi ve bunun gibi şeylerle birlikte kumarbaz olmaya geldim, ama her zaman adil oynadım. Kare oyun oynayan adam kumarbazdır. Elden iş yapan adam dolandırıcıdır. Ben sahtekar değilim. Oyunu seviyorum. Kartların diğer oyuncuya karşı istiflendiğini bilmek benim için destedeki tüm eğlenceyi alıyor. Diğer arkadaşın benimle eşit şansa sahip olmasını istiyorum - yoksa bu bir oyun değil, bir bekletmedir. Hiçbir erkek beni ona karşı iş yapmakla haklı olarak suçlamadı. Evet, bu doğru, benim dünyam bir risk dünyası." Alice'e baktı. "Tabii, yukarıdaki Gözcü - eğer varsa - hepimizin as için bir şovumuz olduğunu görmek için orada mı? . Buna engel olan bir şey varsa, oyun çarpık bir oyundur."

Alice, bu adamın ruhunda büyük ve takdire şayan bir şey algılamaya başladı. Onun inancından değildi - tam tersine. O bir kaderciydi. Onun dünyasında hiçbir şey olmadı. Ama onun bakış açısını anlayacak kadar yaratıcıydı.

Machine Translated by Google

Hani devam etti. "Bütün püf noktalarını biliyorum. Onları oyunda kullanmak için değil, oyunun dışında tutmak için sakladım. Şansıma o kadar çok inanıyordum ki zayıfladım."

"Hiç kaybetmedin mi?" diye sordu Ben.

"Aslında çoğu zaman, ama sadece kısa bir süre için. Örneğin bu mayını al. Evime kendine güvenen bir adam geliyor, oynuyor ve batıyor. Oyunun öfkesi onda başlıyor. diyor ki: 'beş yüz dolara karşı bir umut deliği açacağım.' "Tekerleği çevir" dedim ve onun yerdeki deliğini kazandım. "Benim şansımdı. Bu ihtimal bir madenden çıktı. "Kaybetme şansıydı. O yetişkin bir adamdı; oyunu biliyordu ve gözleri açık içine girdi. Gerçek şu ki, madeni 'ölü bir at' olarak kabul etti ve benden düşmeyi umuyordu. Buradaki küçük kızım, madenin bize gelme şeklinden rahatsız, ama "Her şey oyundaydı. Oyunda başka bir çılgın aptalın beni parçalara ayırması gerektiğini söylüyorum - şikayet etmiyorum. Şansımı kullanıyorum. Şimdi" - burada Ben'e döndü ve ciddi bir ses tonuyla "anladığım kadarıyla zengin bir adam değil misin?"

Ben biraz kızardı. "Hayır, şu ana kadar çok kazanmadım ama meşgul olmak bana kalmış."

"Yakında evlenmeyi mi bekliyorsun?"

Bu soru, dinleyen üç gencin her birinin yüreğine bir korku, bir şüphe heyecanı gönderdi. Ve Ben, Haney'nin babacan iyi niyetini anlayarak yavaşça dedi: "Evet, Alice biraz daha güçlenir güçlenmez, eski kafalı insanların dediği gibi, ev işlerini kurmayı bekliyoruz."

"Pekâlâ, o zaman," diye devam etti Haney, fikrini belirtmiş biri gibi, "işte şansın. Benden aldığın ücret , zaten kömür faturalarını ödeyecek. bununla hiçbir şey kaybetmez."

Özlem dolu gözleri Ben'in yüzüne dikilmiş olan Bertha, bir umut titreyerek yanıtlarken bekledi:

Machine Translated by Google

kumarın savunması ve eğer hala bir kumarbazsanız, kelimenin tam anlamıyla, bu pozisyonu kabul edemezdim, çünkü bu yasal olmaktan öte bir şeydir. Ama sen kartlar ve içki satışıyla bütün bağını bıraktığına göre, senin teklifini kabul etmemem için hiçbir neden göremiyorum -tabii beklediğin şekilde hizmet edebilirsem." Masanın üzerinden Bertha'ya baktı ve okumaya başladı. orada bahçede dile getirdiği yalvarışın aynısını, kesin ve kesin bir dille ekledi: "Evet, kabul edeceğim ve sana çok minnettar olacağım."

Haney elini uzattı ve sessizce avuç içlerini kompaktın içinde kenetlediler.

Karşılıklı güven ve beğeniyle ayrıldılar ve ev sahibine teşekkür ederken Alice'in sesi titredi. "Bence çok iyisiniz Yüzbaşı Haney. Bay Fordyce'i burada iş hayatına sokmanın yolu bu olabilir."

Cevap olarak gözleri parladı. "Ona yardım etmek için elimden geleni yapacağım, çünkü bana bakıyor."

Ben'in son bakışı ve elinin baskısı, Bertha'nın beyninde günün geri kalanında kalan bir parıltı bıraktı ve evin içinde hızlı adımlarla yürürken Bertha bir kızılgerdan gibi şarkı söyledi.

Ertesi sabah, kahvaltıya otururlarken Mart canlı bir sesle şöyle dedi: "Pekala, küçük kadın, artık işimi emanet edebileceğim bir adamım olduğuna göre Doğu'ya yolculuk yapmaya karar verdim. mayınlar elimizde başlıyoruz.Haftaya pazartesi gitmeye hazır olabilir misin?"

"Tabii ki," diye yanıtladı hızla. Ama o konuşurken bile, kalbinden ne sevinç ne de coşku olan isimsiz bir sancı fırladı. Ayaklarının altında uzanan ışıltılı ovayı keşfetme arzusunu ilk kez yitirdiğini fark etti. Evi olan yüksek ülkede, önünde daha adil bir dünya, tamamen tatmin edici bir dünya açılıyordu.

Machine Translated by Google

BÖLÜM XII

ALICE HEATH'IN BİR VİZYONU VAR

Bu hukuk danışmanı değişikliği, Ben Fordyce ve Haneyler için çok önemli olsa da, Allen Crego'yu pek rahatsız etmiş görünmüyordu. Aslına bakılırsa, Kongre'ye aday olmak üzereydi ve zaten yapabileceği tüm işlere sahipti. Genç Quaker'ı sevdi ve samimi Batı tarzında "Tamam" yanıtını verdi ve Haney'leri eskisi kadar sağlam bir şekilde dostça uzaklaştırdı. Ben'e karşı çok samimiydi. "Buraya yerleşeceğinize sevindim ve özellikle hizmetliniz olmasına sevindim; çünkü tarla aşırı kalabalık ve yer bulmanız uzun zaman alabilir. öncülerle birlikte indik çok büyük bir avantajımız var. Başarılar dilerim." Ve bunu demek istedi.

Ancak Bayan Crego'nun yanına döndüğünde, "genç ve deneyimsiz bir Doğulu çocuğun" kendisinin yapmasına izin verdiğinin ne kadar korkunç bir yara olduğunu fark etti. Karısı, "Bu bağlantı ikisini de dışlayacak" dedi.

Biraz yorgun cevap verdi. "Ah, canım, sanırım sosyal medyadaki Medleri ve İranlıları fazla ciddiye alıyorsun. Biz avukatlar müvekkillerimizin özel meselelerini çok yakından incelemeyi göze alamayız - özellikle de Batı'nın öncülerinden geliyorlarsa. Ben. Fordyce, Haney'nin geçmişinden sorumlu olmaz; bu bir iş, sosyal bir düzenleme değil."

"Bu bir erkek gibi," diye yanıtladı; "burunlarına çarpana kadar hiçbir şey görmezler. İkisi de Haneyleri aradılar ve onlarla ya da kızla birlikte at binmeye gittiler. Öğle yemeğini bile orada yediler!"

"Ne kadar korkunç! Bayan Crego, beni şok ediyorsunuz!"

"Bundan herhangi bir kötülük gelirse -ve içinde üzüntü olacak- ahlaki olarak sorumlu olacaksın. Eski günlerde önemli değildi, ama şimdi bu kasabadaki hiç kimse kimse gibi insanlarla ilişki kuramaz. Haneys ve bundan zarar görme."

Machine Translated by Google

Yargıç gülümsemeyi kesti. "Şimdi, bu tartışmayı bitirelim. Fordyce kendi başının çaresine bakabilecek kadar sağduyulu. O sadece Haney'in adamı - zamanı, iyi doğası ve harika bağlantıları var. Bu işten kurtulduğuma memnunum ve ben Bu genç adamın Haney'i memnun ettiğini düşünmek beni çok mutlu ediyor..."

"Haney değil. Görmüyor musun? O kız. Zorladı - kesinlikle eminim."

"Orada dur!" diye sert bir şekilde emretti. "Sizin imalarından tek kelime duymak istemiyorum. Onlardan bıktım. Senden utanıyorum." Ve kağıdını aldı ve ondan uzaklaştı.

O anda yenildi, ancak haberiyle Congdons'a acele etti. Lee yeterince ciddi görünüyordu. "Bunu da sevdiğime inanmıyorum.
Ne düşünüyorsun Frank?"

"Her şey Ben'e bağlı. Bir iş anlaşması yaparsa ve her şeyi yolunda tutarsa; yapmazsa, Helen'in dediği gibi kasabada ona karşı çıkabilir."

"Gidip onunla konuşsan daha iyi olmaz mı?"

"Nixi!" diye yanıtladı, hızlı bir olumsuzlamayla. "Küçük Willie bu hassas işle uğraşmak istemiyor. Ben kurnaz biriyim ama o kadar da kurnaz değilim. Alice Heath bildiğimiz her şeyi ve daha fazlasını biliyor ve bahse girersiniz her şeyi konuştular."

"Fakat Haneylerin konumunu fark etmeyebilirler."

"Olmayabilirler; ama seçtikleri herhangi bir bağlantıyı taşıyabileceklerini düşündüklerinden şüpheleniyorum ve çoğunlukla yapabileceklerini düşünüyorum - on kuşak Quaker soyundan -"

"Ama oradaki insanlar atalarını bilmiyorlar."

"Pekala, git onlarla konuş. Ben tahttan çekilirim. Ayrıca Haneyleri severim."

Machine Translated by Google

Bayan Crego şimdi jokerini masanın üzerine koydu. "İşte mesele şu. O kız Ben'le birlikte alındı - hepsi onun planı."

Congdon başladı. "Şşt! Bunu yüksek sesle söyleme, Nell. O küçük eş, çelik gibi gerçek."

"Umurumda değil. Kehanet ruhum..."

Lee araya girdi. "Peygamberlik kertenkeleleri! Neden Helen, kız on iki yaşındaki bir oğlan çocuğu kadar basit ve anlaşılır."

"Öyle görünüyor, ama ben ve onun o gece burada şarkı söylemesinden harika bir şekilde etkilendiğini görebiliyordum."

"Olabilir, ben de öyleydim. Her neyse, Frank'e katılıyorum: Böyle bir şey söylemek zalimce olurdu - öyle olsaydı bile, ki buna bir an için inanmıyorum. Aynı zamanda, itiraf ediyorum. bağlantı konuşacak ve bir önyargı yaratabilir. Belki Ben'i görsek iyi olur." Kocasına baktı.

Protesto parmağını yüzünün önünde salladı. "Hayatında değil! Ben ve ben arkadaşız. Onu çok seviyorum - onu gücendirmek gibi korkunç bir riske girmeyi düşünmek için çok fazla. Müdahale ederseniz, bunu kendi sorumluluğunuzda yaparsınız."

Lee sonunda kararına razı oldu ve Bayan Crego eve, Alice Heath'le olan tanışıklığının gerektirdiğinden çok daha büyük bir sıkıntı içinde gitti. Frank Congdon, "Helen saygıdeğer bir insan," dedi, "ve genel olarak ondan hoşlanıyorum; ama keşke bu kadar çok kötülüğü hafife almasaydı."

Kimse Ben Fordyce'i uyarmadan, neşeli bir şekilde ilerledi ve göze çarpan bir blokta birkaç güzel oda kiraladı ve yaldızlı bir tabela astı. Ofisini ilk aradıklarında Kaptan ve Bertha'ya "Artık Colorado vatandaşıyım" dedi.

Alice oradaydı ve duvar kağıdına uyacak bir yığın yeni halının yararları hakkında derin bir tartışma içindeydiler. Ben yiğitçe savundu

Machine Translated by Google

"öküz kanı" ve o "eski altın" için. Ben açıkladı. "Bu ofisin tüm savurganlığı onun yüzünden." Suçlayıcı parmağıyla, utanmazca başını sallayan Alice'e doğrulttu. "Hem ekonomi adına hem de uzun süredir pratik yaptığımı göstermek için ikinci el eşyalardan yanaydım."

"Eşleştirmek için hırpalanmış ikinci el bıyıklara ihtiyacın var," diye yanıtladı ve hepsi bu fikre güldüler. "Hayır, Yüzbaşı, Ben'in yaşı ve tecrübesi konusunda kimseyi kandırmayacağından emin olduğum için, refah belirtileri için tartıştım. Yeni doğan başarının ağırlığı vardır, bilirsiniz."

"Elbette vardır."

"Batı'da bile insanlar ipek halıları ve maun mobilyaları sever."

"Yapıyorlar," diye onayladı Haney.

Sessizce yanında duran Bertha, belli belirsiz Alice'in varlığına içerliyordu. Bu his tanımlanmamıştı ama yüzünü karartacak ve gözlerindeki ışıltıyı alacak kadar güçlüydü. Onun odalarını düzenleme işini yapmayı çok isterdi; ve o, onun karamsar bir ruh halinde olduğunu gördü ve durduğu yere gelmek için fırsat aradı. "Colorado vatandaşı olduğum için her taraftan tebrik ediliyorum. Yeni bir kulübe üye olmak gibi bir şey. Doğudaki bir kasabada beni çok rahat bırakırlardı. Bundan son derece hoşlanacağım, biliyorum. , ve bu gerçekten senin sayende."

Şu anda kelimeleri zor buluyordu. Yüzü ve sesi, gün ışığına açılan açık bir kapı gibi gözlerini kamaştırdı ve bir an duraksadıktan sonra odaya şöyle bir göz gezdirdi: "İyi olacak."

"Rahat olmasını istiyorum, böylece siz ve Kaptan sık sık aşağı inmek istersiniz. İşlerinizi gerçekten tam olarak anlamadan önce konuşacak çok şeyimiz var. Kitaplarıma sıkı sıkıya bağlı kalacağım, " diye ekledi çocuksu bir tavırla. "Doğrusunu söylemek gerekirse, ben hayatı oldukça kolay aldım. Görüyorsunuz, babam bana hukuk okurken beni geçindirecek kadar büyük ama evlenmeye yetecek kadar düzenli bir gelir bıraktı." Nedenini söyleyemedi, ama

Machine Translated by Google

bu konu onu rahatsız etti ve kafasını karıştırdı. Devam ederken tekrar arkasını döndü: "Alice'in kendine göre biraz, fazla değil ve bu yüzden yerleşip işe koyulmak gerçekten bana kalmış. Lütfen zaman ayırdığınızı düşünmeyin. Crego gibi zengin ve meşgul bir adam. Sana çok minnettarım. Batı'da bir ev planlamamızı sağlayacak."

Yine o keskin sızı kalbinden geçti ve Alice'e çok yıpranmış ve sarkık bakarken, dehşete düştü, neredeyse korkuya kapıldı.

Kaptanla konuşuyordu ama gizlice Bertie ve Ben'i izliyordu.
"Ne kadar dik, parlak ve mutlular," diye düşündü ve kızın aklına bir şüphe geldi. "O çok eğitimsiz ve çok genç!" Ve bu zihinsel haykırışta, Ben'in hukuk danışmanı olarak pozisyonunu Kaptan'ın karısının hayranlığıyla karmaşık bir şekilde bulabileceğine dair ilk korkusunu dile getirdi.

Bu sonraki yıllarda Alice Heath'e tuhaf bir şekilde sezgisel bir şey gelmişti. Sağlığı bozulduğunda ve eti saflaştıkça, esrarengiz görme güçlerine sahip oldu ve zaman zaman onun hakkındaki en derin düşüncelerini okuyor gibiydi. Bir gül kadar zarif olan güzelliğini yitirmesi onu hastalıklı hale getirmişti ki bunu biliyordu ve buna karşı mücadele ediyordu. Geleceği tahmin ediyor ve bu herkesi rahatsız ediyor.
"İşte şu anda," dedi kendi kendine, "dünyam güneş ışığıyla dolu - görünüşte durağan bir dünya. Ama bundan on yıl sonra nasıl olacak? Saat geçiyor, güneş geçiyor, ölüm uzar."
Diğer zihinleri okuduğu aynı keskinlikle kendi zihnini okuyordu; ama bu tür hayallerin doğal olmadığını ve üzücü olduğunu bilerek onlara karşı savaştı; yine de kendilerine rağmen geldiler. Ve orada Ben'in yanında duran Bertha'nın resmi, kız-karının ne olacağına dair kehanet niteliğinde bir vizyonla doldurdu: "Zarafında ve saygınlığında, anlayışta büyüyecek. O iyi bir varlık. Gücüne sahip bir erkek gibi. kendini düşük koşulların üzerine çıkarmak için. Neden dişi Lincoln yok? Var ve o onlardan biri. Neredeyse tüm büyük adamlarımız bu kızı çevreleyen koşullardan daha kaba koşullar altında doğup büyüdüler. Neden kalkamıyor? Ayağa kalkacak--ve sonra--"

Machine Translated by Google

Kaptan konuştuğu için clew'ı daha fazla takip etmedi. "Ve siz, bayan, benim karım kadar büyük bir hizmette olabilirsiniz. Bu şehirde benimle yalnız ve ben onun için taşıması için ağır bir yüküm. Öyleyim. Şimdi onun evi düzenli olduğuna göre, günler uzun. Tanımak istediği insanlar gelmiyor ve bunun Mart Haney'nin karısı olduğu için olduğundan şüpheleniyorum."

Neşeli tavrına devam etti. "Ah hayır; korkarım o zavallı bir kız olsaydı aynı insanları daha da kayıtsız bulurdu."

"Doğru hanımefendi. Ama o Mart Haney'nin dul eşi olsaydı aynı şekilde davranırlar mıydı?"

Derin delici, merakla ona bir bakış attı. "Ah, bu farklı olurdu. Yine de," dedi aceleyle, "bu onu gerçekten en iyi insanlar tarafından kabul edilebilir yapmaz."

"Ne olur hanımefendi?" diye sordu basitçe. "Ben kaba bir adamım ve zor bir hayat sürdüm. Daha önce hiç görmediğim şeyleri görmeye başlıyorum. Bertha'yı bahsettiğin insanlar arasında ayakta tutan ne olabilir?"

"Eğitim, karakter. Karakter derken, bir kişilik olması gerektiğini kastediyorum."

"O öyle!" Bu konuda ısrarlıydı.

"Kesinlikle büyüleyici bir kız ve daha da ilginç bir kadın olmayı vaat ediyor."

"Ben tahta kafalı değilim bayan. Bir kumarbaz olarak, erkeklerin yüzlerini okumak benim işimdi. Küçük kızımın bana verdiğinden daha fazlasını görüyorum. Sanırım Bayan Crego'nun neden bizi göremediğini biliyorum. Geçen gün kuyruklarını kıvırıp bizi görünce dişlerini gösterdiklerinde arkadaşlarına akıllı davrandım. Bertie bir kumarbazın karısı olduğu için. Öyle değil mi şimdi?"

Bertha onlara doğru geldiği için irkilerek ayağa kalktı. "Sus! Bundan daha fazla bahsetme - şu anda." Ve bu anda daha önce geçti

Machine Translated by Google

gözleri, bir dağın yamacında, koyu yeşil eğrelti otları arasında ezilmiş ve kıvranan bu iri adamın görüntüsü. Çocukluktaki bir olayın anısı gibi bir an sürdü; bir gölge olarak geçici bir nokta - bağlantısız, haberci veya sırasız; buğdayın üzerindeki bir bulut gibi bir an kasvetli oldu ve gitti ve kendini güneşli odanın ve Ben'in neşeli planlarının etkisine bıraktı.

Bu görüntü bir saat sonra kendi odasında yalnızken aklına geldi ve ısrarla yanında kaldı. Ne anlama geliyordu? Bu ona bir kazayı mı haber veriyordu yoksa yaralanmasının sebebine dair belirsiz bir bilgiden mi kaynaklanıyordu?

Bu tekil ve üzücü kural, onun geleceğe dair hayallerini yönetiyordu. Hepsi keder, ölüm, fiziksel felaketlerdi; sağlık ve mutluluktan asla ya da çok nadiren; bu nedenle onlardan nadiren söz ederdi. "Kötülüğü bu güne kadar yeter," derdi babası ve o da aynı sonuca varmıştı. Ayrıca, öngörülü rüyalarına olan inancı hiçbir şekilde sabit değildi. Tek bir rahatlatıcı sonuca varmıştı ve bu olumsuzdu. Herhangi bir arkadaşının geleceğini ortaya çıkaracak bir vizyon gelmediyse, en azından felaketten kurtulacağı inancına güvendi. Ben'in geleceğine dair hiçbir vizyonun bilincine hiç girmediğini hatırlamak tatlı ve rahatlatıcı bir gerçekti. Onu hayal bile etmedi. Ve bu daha da harikaydı, çünkü sevdiklerimizin her zaman uykuda düşüncelerimizde olduğunu anlamıştı.

Nedense gün çok yorucuydu ve akşam yemeği için giyinmek bir çabaydı. Ama Ben'in ve birlikte yemek yiyebilecekleri Congdon'ların hatırı için elinden geldiğince sevimli olmaya başladı. "Yalnız kalmalıyız," diye aramıştı Lee, "çünkü seninle Hollandalı bir teyze gibi konuşmak istiyorum."

Alice, sanki Lee konuşmuş gibi, olacakları biliyordu. Ben'in Haney'lerle yakınlığını protesto edeceklerdi. Ve arabalarına biner binmez Ben'i uyardı. "Bu gece tetikte olmak istiyorsun. Congdon'lar sana Kaptan Haney'den bu hizmetliyi kabul etmemeni tavsiye edecek."

Machine Translated by Google

Şakayla cevap vermekten fazlasını yapmaktan çok mutluydu: "Çok geç! Rüşvet el altında ve çoğunlukla para harcanıyor. Size sormak istediğim şey daha önemli. 'Kulübede aşk' masalımıza ne zaman başlayacağız? Şimdi gerçekten mümkün görünüyor. Evimizi gerçekten dışarıda tutabileceğimizi ve yolumuzu ödeyebileceğimizi düşünmek güzel değil mi?"

"Ah, Ben!" -sesinde bir feryat vardı- "Gerektiği gibi kazanacak gibi görünmüyorum! Bu gece tamamen yorgunum."

Anında endişelendi ve kolunu onun omzuna koyarak şefkatle haykırdı: "Sevgili kalbim, bu benim hatamdı. Hiç aşağı inmemeliydin."

"Ama bunun ne kadar açıklayıcı olduğunu görmüyor musun? Birkaç kilim ve sandalyenin düzenlenmesini denetlemek için ofisine gidemezsem, bir evi - senin evini - nasıl düzenli tutabilirim? Hayır, sevgili oğlum, bunu şimdi değil, belki ilkbaharda, ama kesinlikle şimdi değil.

Hem üzülmüş hem de kafası karışmıştı, ama yine de hayal kırıklığı, ilk kez düğün günlerini ertelediğinde olduğu kadar keskin değildi ve ona beyaz, umutsuz bir yüz çevirip çılgınca şöyle dedi: "Ah. , Benny, neden benden vazgeçip güzel bir genç kızla evlenmiyorsun?" Onu sadece kollarına aldı ve dudaklarını bir öpücükle kapattı.

"Artık böyle konuşmalar yok" dedi; "yorgunsun ve biraz hastalıklısın. Lee'nin dersi sana iyi gelecek. Umarım kendini bu iğrenç ruh hallerine kaptırdığın için peşine düşer."

Congdon oturma odasına (aynı zamanda salon olarak da hizmet ediyordu) girerken yüzlerinde sıkıntılı yolculuklarının belirtileri vardı ve Lee kalbinin en üst noktasında şefkatle kolunu konuğuna sardı. "Bu gece biraz iyi görünmüyorsun. Ne yapıyordun?"

"Hiçbir şey. En kötüsü bu. Yerleri ovuyor ya da gümüşleri temizliyor olsaydım, yorulmaya hakkım olduğunu düşünürdüm, ama sadece Ben'in yeni ofisine gittim ve üç kilim döşeme işini denetledim. Elimi kaldırmadım ve şimdi

Machine Translated by Google

bana bak!"

Lee'nin soyunma odasının mahremiyetinde olduklarında, hostes konuğunu eleştirel bir şekilde inceledi. "Aklında bir şey var," diye duyurdu.

"Aklımda her zaman bir şey var."

"Bildiğini biliyorum ve eğer iyileşeceksen bunu aklından çıkarmalısın. Ne olduğunu biliyor muyum?"

"Eğer yapmazsan, yapmalısın. Yüzbaşı Haney'den gelen bu hizmetliden beri, Ben acil bir evlilik çağrısı yapıyor."

Lee Congdon yenilmez bir realist ve doğrucuydu ve şu anda farklı bir kelimeden başka bir şey söyleyemedi. "Seni bu gece buraya Haney meselesini konuşman için getirdik. Bundan pek hoşlanmıyoruz, en azından ben sevmiyorum. Frank'in hiçbir sorumluluğu yok, hiç olmadı. Haney kötü bir adam değil ve o da" biraz düşük ya da sıradan; ama insanlar onun öyle olduğunu düşünüyor. Ve korkarım, onlarla sosyal olarak bir şeyler yapmak ikinize de zarar verecek."

"Ah, sosyal olarak!" Alice tiksintiyle bağırdı. "Böyle şeylerin sayılmadığı büyük ve sınırsız Batı'ya geldiğimizi sanıyordum."

Springs biraz Batı'nın, biraz İngiltere'nin ve epeyce Doğu'nun. Bayan Haney ile tanışmaktan korktuğunuz için sizi aramak uygunsuz."

"Ah, fareler!"

"Saçma değil mi? O elbiseyi giymene sevindim. Yorgun görünmüyorsun, yanakların kıpkırmızı."

"Öfkeyle - sağlıkla değil."

"Bana?"

Machine Translated by Google

"Ah hayır. Kimi tanıyacağımızı dikte ettiğini varsayan bu insanlara."

"Bunu yapmazlar canım; sadece Ben'in yeni ofisi için çok fazla para ödediğini düşünürler. Ama akşam yemeğine gel, bunu sonra tartışırız."

Congdon hayranlığını açıkça dile getirdi. "Tanrıya yemin ederim ki, iklim işini yapıyor! Neden Alice, ışıl ışılsın. Bu gece on yaş daha gençsin!"

"Kızgın olduğum için."

"Ne dersin?"

"Kasabalılarınız. Lee bana bu gece kulüp-bar konusuymuşum gibi hissettirdi."

Congdon ciddileşti - yüzsüz bir görüntü kadar acımasız. "Bayan Congdon, bazı nazik açıklamalarınızı yapıyorsunuz."

"Yapmadım. Sana tavsiye ettiğim gibi, doğrudan omuzdan konuşuyorum."

Teslim oldu. "Hindiden sonra. Haydi Ben, Profesör-Doktor Lee Congdon'ın bir konferansı için buradayız."

Onun mizahının etkisiyle, şehrin sahip olduğu gibi bir grup eşcinsel gibi güzel, mumla aydınlatılmış masanın etrafına oturdular - görünüşe göre; çünkü Alice, mizaha hızlı ve canlı bir şekilde tepki veren bir mizaca sahipti ve Frank Congdon, portre resmi dışında hiçbir şeyi çok ciddiye almadı.
Herhangi biriyle pasta yürüyüşü yapabilirdi, ama sanattan hoşlanmayanlarla tartışmazdı. İnanılmaz deneyimini anlatmak için her zaman yeni bir hikayesi vardı. Ona her zaman bir şeyler oluyordu. Diğer adamlar macera yaşamadan tüm dünyada bir aşağı bir yukarı gelirler, ama Frank Congdon kapıdan çıkar çıkmaz, kaderler -genelde esprili olanlar- onun üzerine atlar. Sarhoş kadınlar onun bir oğlu olduğunu iddia ediyor. Şerifler onu dağlarda tutuklar ve uzun mesafelere taşırlar.

Machine Translated by Google

o yanlış adam. Kafası karışan İsveçli anneler ona arabada tutması için bebekler verir ve tam zamanında yola koyulur. Ve bu hikayeler, onları yeniden sayarken hiçbir şey kaybetmez.

Şimdiki örnekte, akşam yemeği saatinin yarısını, son talihsizliğinin bir açıklamasıyla aldı. Bir komşunun aşçısı aniden deliye dönmüş ve onu ona büyü yapmakla suçlamıştı. "Bu sabah biri beni telefondan aradı: 'Bu Frank Congdon mı?'... 'Evet.' ... 'Merhaba Frank, ben Henry. Aşçıma ne yapıyorsun?'

... 'Neye sahip olduğumu söylüyor?'

... 'Onu hipnotize ettiğinizi söylüyor - ona bir büyü yapın.' ... 'Geçtim.' ... 'Hakikat; O bir tahtakurusu kadar çılgın ve onunla hiçbir şey yapamayız - ve o çok iyi bir kızdı. Nasıl yaparsın, Frank?' hayat.' ... 'Eh, onu şimdi göreceğim.' ... 'İçeri girip bu domuzu kaldıracaksın, yoksa kahvaltı yapmayacağız.'" Congdon burada ciddi bir şekilde konuklarına baktı. "Şimdi bu bir vücudu sarsmaz mı? Adını bilmiyordum; yemin ederim, nasıl göründüğünü hatırlayamadım. Ama merakım uyandı ve üzerine yürüdüm. Hepsi doğruydu. Karen mutfakta, elinde yapbozlu ekmek bıçağıyla beni çağırıyordu. Henry, aniden Svengali'nin kapısında görünmem içindi ve görkemli bir el dalgasıyla bulutu beyninden kaldırdı. 'Senin tarzına göre değil' diyorum; 'Sanırım bu polis için bir durum. Eğer bu büyüyü o cehennem kedisine yaptıysam, uyku sırasında "tedaviye gelmeme" yüzünden olmalı ve tekrar stüdyoma geliyorum.' ... "Hayır, yapmıyorsun," dedi Henry. 'Bu incubus temizlenene kadar kal. Böyle cahil bir hizmetçinin tamamen yabancı birini bu tür bir suçla suçlayacağını varsaymak mantıklı değil, tabii...'

"'Ben de öyle diyorum. Mantıklı değil, buna inanmayı reddediyorum.' Tam o sırada evin arka tarafında bir şey kopmuş gibi oldu.
Mutfak sırasına bulaşık kazanları düşüyor gibiydi ve vahşi bağırışlar Bayan Henry'nin yüzünün sararmasına neden oldu.

"'Bu senin işin, canavar!' diye bağırdı Henry.

"'Bu mu?' 'Bence şarap mahzeninize girdi. Polise sizsiniz' dedim.

Machine Translated by Google

"'Git onu sakinleştir. Gel, denemek için güzel bir fırsat.'

"'Öyleyse - bir topla. Onu hipnotize ettiğimi düşündüğünü ciddi olarak mı söylemek istiyorsun?'

"Sonra işe koyuldu ve bana doğruyu söylediğine dair güvence verdi.
Bu beni ilgilendiriyordu ve bir şans eseri kapıyı açmayı düşündüm - özellikle içeride her şey sessizken."

Arkadaşı şimdi çok gergindi, o kadar canlı bir şekilde tüm sahneyi önlerine koymuştu. "Kapıyı açtım ve onu odanın uzak bir köşesinde, saçları halatlarda ve gözleri vahşi dururken buldum. O bir 'böcek evi' idi.
En hipnotik sesimle, "Karen," dedim, "büyüyü kaldırıyorum. Özgürsün. İşe geri dön.'"

"Ne oldu?" diye sordu Alice, heyecandan nefes nefese.

Yüzü ciddi, sesi hüzünlüydü. "Hiçbir şey değil! Svengali kartım işe yaramadı. Onun için boş bir rüzgar gibiydim. Bu yüzden geri çekildim ve 'polisi aradım."

"Ne olağanüstü bir şey," dedi Ben.

Bayan Congdon parlak bir şekilde cevap verdi: "Başkaları için de olurdu, ama buna o kadar alıştım ki artık umursamıyorum. Telefon çaldığında Frank'in sözünü yerine getirmediği için dava açacağını veya tutuklandığını duymayı bekliyorum. hırsızlık için, ya da bunun gibi küçük bir şey için. Eğer sadece bir romancı olsaydı, sonsuz servetimizi yapardı. Ama bu hikayeyi neden başlattığını biliyorum - Haney'ler hakkında sizinle konuşmama başlamak istiyor ve ben bilmiyorum. yapmasına izin vermeye niyetim yok. Haney'nin yasal işini üstlendin mi?"

"Evet."

"İyilik için mi?"

Machine Translated by Google

"Evet. Ücretimin bir kısmını bana avans olarak verdi ve ben bunu masa, kilim ve ofis kirası için harcadım. Sanırım teklifin kabul edildiğini söyleyebilirim."

"Üzgünüm," dedi basitçe.

Kocası itiraz etti. "Nedenini anlamıyorum. Haney zengin bir adam, madenleri çok para ödüyor ve gelirinin yatırım tarafıyla ilgilenecek ve madenlerin çıktısını takip edecek birine ihtiyacı var. Ortaya çıkabilecek her türlü yasal sorunu çözmeye hazır olun. Ben bunu yapacak çocuk sadece Ben'dir."

Lee kararlıydı. "Bu işin bir yanı. Ama bu gençler yanlış başlamamalı. Haney'nin geçmişinin suçlu olduğu söyleniyor ve Bayan Haney'e alçak deniyor..."

Congdon sert bir şekilde sözünü kesti. "Bunu kim söylüyor? Bu bir yalan!"

"Kasabada konuşulanlar bunlar. Crego'nun işlerini yapması sorun değildi, çünkü burada eski ve tanınmış bir avukattı; ama yeni başlayan Ben'de durum farklı."

Ben güldü. "Evet, farklı. Crego'nun bu işe ihtiyacı yoktu ve benim de var."

"Ne kadar ihtiyacın var?" diye sordu.

"Eh, hemen evlenip buraya yerleşmemizi mümkün kılıyor." Ayaklarının dans ettiği günlerde Alice'e duyduğu hayranlığı yenileyerek Alice'e baktı. Bakışlarından ürktü ve Bayan Congdon bunu algıladı.

"Bu kadar fakir değilsin," diye sormak yerine söyledi.

"Bir çeşit ekmeğe ihtiyacımız olacağını sanmıyorum, ama satın alma, kiralama ve ev tutma konusunda kendimi hissetmiyorum - ya da Haney bu teklifi yapana kadar yapmadım."

"Nasıl yapmaya geldi?"

Machine Translated by Google

Sorusuna karşı açık teni kızardı, çünkü tüm gerçeği söylemeye cesaret edemiyordu. Kararın Bertha'dan geldiğini biliyordu ve şu anda ve ilk kez bunun nasıl yanlış anlaşılabileceğini gördü. Onu kaçırdı. "Alçakgönüllülük yasak, ama sanırım ortaya çıkması gerekiyor. Hepsi benim açık suratlı Waterbury çehremden kaynaklanıyor. Benim hem yetenekli hem de dürüst olduğumu düşünüyor."

"İşte, Lee. Haney gördüğünde iyi bir şey biliyor."

Bayan Congdon, konuşmasının geri kalanını ileride kullanmak üzere bir kenara bırakarak, "Pekala, her şey hallolduysa, o zaman söyleyecek bir şeyim yok. Muhtemelen kasabanın ne düşündüğü konusunda çok telaşlıyım," dedi.

"Tam olarak benim iddiam Bayan Congdon," diye yanıtladı kocası.

Cesurca dürüst ve gerçeği arıyordu, ancak kocasından başka kimseye, tehlikeli bir şekilde çekici bir kadına dönüşen Küçük Bayan Haney'in Ben Fordyce'a zaten aşık olduğunu söyleyemedi. Yalnız olduklarında Frank'e, "Öğüt vermenin de bir sınırı var," dedi.

"Bu durumda sınırı fark etmene sevindim," diye yanıtladı, "ama endişelenmeye niyetim yok. Ben iyi ve kızın er ya da geç trajedisini yaşaması gerekiyor. Olmazsa Ben, başka biri olacak. Benimle olmamasına şaşmamalı."

"Ah, bilmiyorum." O güldü. "Senin yanında kendimi çok güvende hissediyorum."

"Ben çok mu kötü bir haldeyim?" diye komik bir tonlamayla sordu.

Machine Translated by Google

BÖLÜM XIII

BERTHA'NIN SARI ARABASI

Ben, ofisini çok neşeli ve hoş bir tatil yeri olarak buldu - tam da ihtiyacı olan şey. Ve her sabah kahvaltısını yapar yapmaz yazmaya, sabah gazetesini okumaya ve hukuk dergilerine göz atmak için masasına giderdi. Buna "ders çalışmak" dedi. Saat on bire doğru Haney'ler düzenli olarak aşağı indiler ve bir kağıt ya da yatırım teklifini gözden geçirdiler ya da Williams madenlerle ilgili bir raporla geldi. Bu, öğle yemeğine kadar geçen süreyi doldurdu. Nadiren arabaya bindi ve Alice'in masayı doldurmasını sağlamak için yukarı çıktılar. Öğleden sonraları bazen köylere giderlerdi ve (Alice'i gerçekten seven) Bayan Crego'yu çileden çıkaran ve Lee Congdon'ı (kendi söylediği gibi, açıkçası Ben'le aşk).

Dedikodular zaten hepsinin sonucunu tartışıyorlardı.

Bayan Crego bir gece yargıca, "Tam da böyle bir durum bir katil yarattı," dedi. Ama Haneyler hakkında tek bir söz daha söylemeyi reddederek, yalnızca gazetesini salladı ve örtüsünün altında kaşlarını çattı.

Ben'i o esrarengiz gözleriyle inceleyen Alice, Bertha'nın aşkının etkisi altında hızla olgunlaşan kişiliğinin cazibesine yavaş yavaş boyun eğdiğini gördü. Her zamanki gibi sessizdi ama tavrı daha az çocuksuydu. Göğsünün şişkinliği, yüzüne gelen ışıltı, duruşunun bilinçsizce kazanılmış kadınsı zarafetinde benzerlerine sahipti. Kibar kulakları tırmalayan birçok cümleden vazgeçiyordu ve bunu, doğal olarak, Alice ile olan ilişkisi nedeniyle yaptı. Yaşlı kadının yeme içme tarzındaki pek çok küçük inceliği gördü ve üstlendi.

Lee Congdon'ın önerisiyle çapraz eyeri terk etti. Serbest ve doğal ata binme tarzından (son günlere kadar tüm kadınların bindiği yol) vazgeçmek ve yan eyerin gerektirdiği çaresiz, sıkışık ve bükülmüş pozisyonu almak büyük bir karakter gerektiriyordu; ama bunu, değişim için Ben'in onu daha çok sevdiği hissiyle yaptı. Ve yaptı.

Machine Translated by Google

Çok ince, güçlü ve zarif görünen geleneksel binicilik eteğiyle ilk kez yola çıktığında gözlerinde onay görebiliyordu. "Baret'e dayanamam," diye itiraf etti. "Bir şapka ya da fötr şapka takacağım ama benim için tava yok."

Bunlar kız-karı için mükemmel günlerdi. Bu cana yakın güneşlerin altında, böyle bir dostlukla, böylesine günlük yiyeceklerle, sakin dağlardan birdenbire bereketli ve huzurlu otlaklara getirilen yarı vahşi bir tay gibi olgunluğa doğru koştu, fiziksel tarafı gençlik ateşleriyle parıldayarak yuvarlandı. , aynı zamanda zavallı yaşlı Kaptan yavaş ama emin adımlarla hareketsizliğe ve güçsüzlüğe battı. Düşüşünü fark etmedi, çünkü cesurca geleceğinden bahsetti ve dikkatini, artan hareketsizliğinin bir işareti olan artan ağırlığına çekti.

Ve böylece aylar Alice'ten başka küçük gruptan kimsenin acı çekmesiyle geçti, çünkü Mart bir nevi kendi durumuna boyun eğmişti. Hâlâ kampa gitmekten söz ediyordu, ama doktor ve Bertha onu beklemeye ikna ettiler ve o da elinden geldiğince sabırla dayandı ve eğer acı çekerse, bunun doğrudan belirtisini pek göstermedi.

Alice, (Bayan Crego sayesinde) kasabanın dedikodularına tamamen yenik düştü, bu konuda kendini çaresiz buldu. Gençlerin - oldukları gibi - tüm sadakatsizlikten masum olduğuna inanıyordu ve kıskanç kadın rolünü üstlenemedi. Hepsinin önündeki ıstırabı düşünmekten korktu ve bir gün Ben'e bu korku içinde dedi ki: "Oğlum, Haneylere çok zaman ayırıyorsun."

Derhal cevap verdi. "Bunun için bana para ödüyorlar."

"Yaptıklarını biliyorum. Ama tatlım, başka müşteriler geldiğinde kendini onlara hazırlamak için çalışmaya daha çok zaman ayırmalısın."

O güldü. "Hemen gelmeleri pek olası değil ve ayrıca her gün bir ya da iki saat içinde geliyorum."

Machine Translated by Google

"Ama her gün altı saat ders çalışmalısın. Lincoln ve Daniel Webster'ın geleneklerinin hepsi bu yönde değil mi: bütün gün baltayla çalış ve bütün gece çam düğümlerinin ışığında ders çalış?"

Sözlerini söylendiği kadar hafife aldı. "Onun gibi bir şey. Ama ben Daniel Webster değilim; ceza hukukuna girmek istediğimden hiç emin değilim."

Keskin bir şekilde konuştu. "Ücretlerini çok kolay almayı düşünmemelisin, Ben. İyi bir avukatın çalışmadan kazanacağını sanmıyorum. Ya sen?"

"Öyle demek istemedim," dedi aceleyle. "Bana haksızlık ediyorsun. Gerçekten düşündüğünden daha çok okuyorum ve hafızam sağlam, biliyorsun. Ayrıca, zamanımın çoğunu Haneylere ayırmayı reddedemem; çünkü onlar benim tek müşterim ve onlar benim tek müşterim. Kaptan çok cömerttir."

"Sabahlar yeterli olmalı," diye tehlikeye girdi.

"Ne demek istediğini anlıyorum. Öğleden sonraları onlarla epeyce dışarı çıkıyorum ama bunu görevimin bir parçası olarak görüyorum. Sosyal olarak çok çaresizler. Bunu kendin de hep hissettin."

"Şimdi hissediyorum, Bennie oğlum, ama onlar için tüm arkadaşlarımızı ihmal etmemeliyiz. Diğer insanlar bunu bir iş meselesi olarak yaptığınızı bilmiyorlar ve tabii ki kimseye söyleyemezsiniz; çünkü Haneyler bunu duyarsa kalpleri kırılırdı. Bunu iş bazında mı koyuyorlar?"

"Bundan hiç bahsetmiyorlar. Bildiğiniz gibi Bertha konuşma inceliklerine alışkın değil ve Kaptan bu günlerde her şeyi olduğu gibi kabul ediyor."

Onun Bayan Haney'den bu kadar kayıtsız, alışılmış bir şekilde bahsettiğini duymak onu üzdü ve Bayan Crego'nun unutması durumunda - muhtemelen yapacağı gibi - ve ima etmesi durumunda Bayan Crego'nun daha fazla yanılgısını önceden bildirdi. Onun huzurunda "Bertha". Ama ona bunu yapmamasını nasıl söyleyebilirdi? Sadece, "Bayan Haney'den hoşlanıyorum ve onun için üzülüyorum - demek istediğim, kasabada gerçekten hak ettiği bir yeri olmadığı için üzgünüm. Çok hızlı gelişiyor."

Machine Translated by Google

"O değil mi!" diye bağırdı. "O küçük şey şehir kütüphanesinde okuyor - gün aşırı bir kitap, diyor bana."

"Romanlar, korkarım."

"Hayır, dikkat çekici olan bu. Tarih ve biyografi okuyor. Bryn Mawr ya da Vassar'ın olmaması ne kadar kötü değil mi? Üniversiteden birinden ona koçluk yapmasını tavsiye ettim. Bayan Franklin'i önerdim. Keşke beni destekleseydiniz."

Alice'e o gün bahçedeki konuşmadan ya da Bertha'nın hem hukuk danışmanı hem de akıl hocası pozisyonunu üstlenmeye karar veren bakışlarından hiç bahsetmemişti ve şimdi onun okumasını gelişigüzel bir gözetim altında tutmaktan başka bir şey yapmıyordu. . Aslına bakılırsa, günlük hayatını bir koca kadar mutlak olarak yönlendiriyordu -daha doğrusu, daha kesin olarak; çünkü onun en küçük isteğine ya da en küçük önerisine uydu. Bu gerçekleri Alice'e karşı herhangi bir sadakatsizlik sezdiği için değil, Bertha'ya verdiği tavsiyenin ücretli ve profesyonel olduğu ve bu nedenle kimsenin önünde yayılmaması gerektiği hissinden dolayı Alice'den sakladı. Hiçbir şeyi gizlemedi; çıplak öneriyi doldurmadan sadece ana hatlarını çizdi.

Adil müşterisine sadece kitap listelerini vermekle kalmadı, onunla onlar hakkında konuştu ve elinden geldiğince ciddi ve bilinçli bir şekilde onlar hakkında konuştu. Önerisini dikkate aldı ve okulların öğretmenlerinden biri olan Bayan Franklin'i her akşam ara sıra gelip kendisine yardım etmeye çağırdı ve müziğe düşkün olduğu için bir piyano satın aldı ve ders almaya başladı. Bunların hepsi (Lee Congdon derdi ki) onu sıradan ve ilgisiz kılmakla tehdit ediyordu; ama Alice Heath bu konuda oldukça farklı hissetti.

"Hayır; o kız ne kadar çok alırsa, o kadar çok sahip olacak, Lee. Ben'in dediği gibi, erkek olsaydı, kendi kendini yetiştirmiş bir adama dönüşecek türden biri. Bu dilbilgisi açısından biraz çarpık ama ne demek istediğimi anlıyorsunuz. Seks en büyük gizemlerden biridir, değil mi? Şimdi, neden babamın yeteneğini miras almadım?"

Machine Translated by Google

"Yaptın, ama onu hiç kullanmadın. Ama bu kız senin babandan yararlanacak değil."

"Hayır; ama babası eğitimli bir adamdı - büyük demiryollarından biri için buraya gelen bir inşaat mühendisi, diyor bana. O da biraz mucitti. Bu yüzden fakir öldü - neredeyse hepsi yapar."

"Ama anne?"

"Eh, şimdi zayıf ve yorucu, ama hiçbir şekilde sıradan değil. Çok çalışmaktan kırıldı, ama doğal olarak rafine. Hayır, kız o kadar da kötü değil; o küçük otelde katlandığı korkunç kızlık. Sanırım. berberler, demiryolu çalışanları ve tüm bunlar gibi insanlarla ilişki kurabilmesi ve bugün olduğu gibi olması harika.Örneğin, genç Bennett gibi bir adamla evlenseydi, çok ileri giderdi "

"Haney bileğine zincirliyken fazla uzağa gidemez," dedi künt Mrs. Kongdon.

"Ama onun dul eşi olduğunda ne olacağını bir düşün!"

"Ve onun mirasçısı!"

"Tam."

"Geniş bir alan kesecek. Yakışıklı olacak."

Tehlike noktasına gelmişlerdi, çünkü Lee, Ben'in tutkusu hakkında bir şeyler söylemenin eşiğindeydi; ama gelmedi ve Alice neden gelmediğini biliyordu, çünkü birdenbire sordu: "Perşembe gecesi gelmeyecek misin? Haneyleri otelde akşam yemeğine götüreceğim." Lee'nin bakışları altında kızardı. "Bu gerçekten Bennie'nin partisi ve elimden geldiğince güzelleştireceğim."

"Alice, seni anlamıyorum. Bunu neden yapıyorsun?"

Machine Translated by Google

"Çünkü zorundayım. O ve Kaptan Doğu'ya bir ziyarete gidiyorlar ve Ben onlara kendi deyimiyle 'neşeli bir uğurlama' yapmak istiyor. Ayrıca, kızı seviyorum."

Lee birkaç dakika sessizce düşündü. "Sanırım haklısın. Elbette geleceğim. Başka kim gelecek?"

"Ben'in birkaç yeni arkadaşı ve Cregos--"

"Hanımefendi değil mi?"

"Evet, meraktan sarhoş olduğu için geliyor. Ah, gerçekten akıllı olmayı vaat ediyor!"

Congdon tam zamanında şu sözleri duymak için geldi, "Kim akıllı olmayı vaat ediyor - Bayan Haney?"

Kadınlar güldü. "Aklı dolup taşan başka bir kişi Mrs.
Hani."

"Eh, neden olmasın? Az önce yeni köpek arabasıyla sokakta yanından geçtim ve o bakmak için iyi paralıyordu. Diyelim ki, bu kız bu kasaba için fazla hızlı. İsterseniz ona yakın dursanız iyi olur. cübbe ve pelerinlerde neler olduğunu bilmek için. Hayatınızda hiç böyle bir gelişme gördünüz mü? Deyin kızlar, ben her zaman kıyafetlere inanırdım. Ama gözlerim! Pamuk, yün ve derinin bu kadar değişebileceğini düşünmemiştim. Onu kim takıyor?"

Alice, "Sepet yeni bir gelişme," dedi. "Umarım sarı değildir?"

"Pekala, öyleydi."

"Kaptan içeride miydi?"

"Hayatına değil. Kaptan evde, ateşin yanındaki rahat koltuktaydı."

Kadınlar birbirlerine baktılar. Sonra Lee şöyle dedi: "Sonun başlangıcı. Zavallı eski Kaptan."

Machine Translated by Google

Congdon sadakatin kendisiydi. "Şimdi hemen hemen sonuca varma. Evet, çekti, ben de onu görmeye gittim. Bana elini eskisi gibi verdi ve 'Şaka değil mi? Kaptan emretti. Chicago. Dergilerimden birinde, bunlardan birini kullanan bir kızın resmini gördü ve işte buradayım. Benden özel bir ehliyet talep edeceklerini düşünmüyorsun, değil mi?' Oh, o iyi. Onun için endişelenme. Sonra dedi ki: 'Bunda hoşuma gitmeyen şey, Kaptan'ın binemiyor olması. Onu tutmayacağım' dedi. "

"Bu etki içindi," dedi Lee.

"Kötü olmayın Bayan Congdon. Kocaman ciddi gözlerine bakıp böyle şeyler söyleyemezsiniz."

Lee, Alice'e baktı. "Ah, peki, iş 'büyük ciddi gözler'e geliyorsa, o zaman tüm eleştiriler değersizdir. Erkekler meraklı değil mi? Karakter bir şey değil, zeka bir şey değil - bütün mesele bizim yakışıklı olup olmadığımızla ilgili. ya da değil.
Bazen cesaretim kırılıyor. Sanatçı bir kocayı memnun etmek çok zor."

"Eskiden değildim, dovey," diye yanıtladı muzip bir parıltıyla.

"Beni aldığında demek istiyor. Ben onun karalamalarına alıştım. Düşünsene Alice, Paris'ten yeni gelmiş bu adamı, tüm ihmal ve suçlarıyla birlikte kabul ettim ve şimdi de beni ağzıma kadar sövüyor." Boynuna doladığı elini okşadı. "Bize Bayan Haney'den biraz daha bahset. Nasıl giyinmişti?"

"Mükemmel zevkle - neredeyse fazla iyi. Joe Meyer'in ilk posterlerinden birine benziyordu. Vay canına! Ama çizimi çok hızlıydı. Bu tür şeyleri iyi taşıyor - çok temiz ve şık. Yapabilseydi Paris'te bir yılımız var - vay! - Pekala, Beşinci Cadde'ye, tabii ki!"

"Her şey o kızın ruhunun altında ne olduğuna bağlı," diye yanıtladı Lee, mantıklı bir şekilde. "Parası olan hafif bir kadın, uçarı bir kombinasyondur. Sizin küçük Bayan Haney'in özünde ne olduğunu söylüyormuş gibi yapmıyorum. Şimdiye kadar ondan hoşlanıyorum. Onun hakkında özgürce konuşuyorum ama onu herkesin içinde savunuyorum.
Ama aynı zamanda yılda elli bin dolar yozlaştırıcı bir güçtür."

Machine Translated by Google

Congdon bunu ciddi bir şekilde onayladı. "Tamamen haklısın, gelirimizi bin beş yüze indirmemin sebebi bu. Seni hazır bir pelerin reklamı gibi görmekten nefret ediyorum."

Alice oldukça yorgun bir şekilde ayağa kalktı. "Perşembe gecesi mi dedin?"

"Evet ve sanırım Bay Haney'le ilgili son bültenden sonra, en güzel şemsiyelerimizi giysek iyi olur."

Alice, eve giderken, Bayan Haney'i düşünmeye devam etti; aslında, nadiren aklını kaçırırdı. Ve onu uzun zamandır tanıyormuş gibi bir his vardı içinde - kızlık çağından beri; ve yine de Lee Congdon'daki o akşam yemeğinin üzerinden bir yıldan az zaman geçmişti. Bahar geliyordu; bunun ipucu tatlı havada ve boş bir arazide bir çayır tarlasının berrak borularındaydı. Bahar! Ve Ben'in evliliklerinden bahsetmeyeli ne kadar zaman olmuştu! Belki de hafife aldı. "Belki de bende sadece sağlığın bozulduğunu görüyor ve konuşmaya cesaret edemiyor."

O kazanmıyordu; biliyordu, Lee de öyle. Memleketinin çiğ ikliminde çok uzun süre kalmıştı. "Benimle evlenmemeli!" çaresizce ağladı. "Hayatını bu şekilde mahvetmesine izin vermemeliyim!" Ve kırışık, solgun yüzü ve titreyen dudaklarıyla arabasının köşesine gömüldü; Bertha, arabasında akıllı adımlarla ilerleyen bir koçanı sürerek caddeyi geçiyordu ve yanındaki koltukta kendisi kadar parlak, Ben Fordyce oturuyordu.

Machine Translated by Google

BÖLÜM XIV

KEYİFLİ GÖNDERİ

Alice Heath'in Antlers'daki yemeğine gelen Bayan Haney, ilk akşam yemeğinin olduğu o gece Lee Congdon'ın evine giren kısıtlı genç karısından dışarıdan tamamen farklı bir insan gibi görünüyordu.
Şimdi, yüksek fiyatlı bir "bayan terzisi"ni andıran, son derece makul eleştirilerle birleşen o keskin zevki içinde giyinmişti. Eleştirmeni, tarih ve görgü kuralları öğretmenliğinden daha yüksek bir işleve, önlüklerin kesimi ve rengine ilişkin tavsiyelere kadar kolayca ve doğal olarak geçen üniversiteden genç bir bayan olan Miss Franklin'de bulmuştu. Bertha'nın siyah kadifesi, bu sefer onun ince vücudunu ortaya çıkaran ve göğsünün büyüyen zarafetini zarif ve alçakgönüllü bir şekilde ortaya çıkaran, sıkıca kavranmış bir kılıftı. Ayrıca pırlanta ve turkuaz mücevherler de takmıştı - gösterişli değildi (akıl hocası onu tüm bunlara karşı uyarmak için çok uğraşmıştı). Ve gece elbisesine bir şehit gibi boyun eğmiş, koşum takmış bir tay kadar huzursuz ve genellikle adımdan daha fazla kararsız olan Kaptanla yavaşça içeri girerken, yalnızca kusursuz değildi, ışıl ışıldı.

Ben'in gözleri şaşkınlıkla büyüdü ve onu selamlarken kalbi gururla ısındı. "Güzelsin!" diye bağırdı ona ve sözleri kadar ünleminin tonu da onu yüceltti. Beyni bir altın buğusu ile doldu. Ayaklarının altındaki zemini neredeyse hissetmiyordu. Güzel olarak adlandırılmak -ve onun tarafından- en cüretkar umudunun dışındaydı ve bu kelimenin zihninde tekrarlanması, onu büyüleyen müzikal çanların çarpışması gibiydi. Mekanik olarak, sessizce ve uzaklara bakarak, masanın neşeli gürültüsünü dinleyerek sağ elindeki yerini aldı. Ne yediğini ya da birinin ne söylediğini pek bilmiyordu - Ben'in onunla konuştuğu zamanlar dışında. Ama Alice'in sağındaki Kaptan'ın farkındaydı ve onun peçete ve çatalıyla nasıl geçindiğini belli belirsiz merak etti.

Onu gerçekten heyecanlandıran ve dudaklarındaki düşünceli gülümsemeyi durduran ilk sözler Ben tarafından daha alçak bir sesle söylendi - yarı gülerek ama aynı zamanda şefkatle. "Uzun süre uzak kalmamalısın. Sen yokken maaşımı alamıyormuşum gibi hissedeceğim."

Machine Translated by Google

"Keşke sen de gitseydin" dedi. Bunu birçok kez düşünmüştü, ama söylemesine izin vermemişti. "Neden sen - ve Alice - bizimle gelmiyorsunuz?"

"Öncelikle bunu karşılayamam. Kaptan bundan bahsetmişti, ama bu söz konusu bile olamaz."

"Sana aynı maaşı ödeyecek."

"Ödeme istemem. Hayır, öyle değil; ama Alice gidemez ve onsuz gitmeyi düşünemiyorum."

Bu iyi bir sebepti ve Alice'e bakan Bertha, onun yüzünde renk ve hareketle kendini gizleyen acıyı gördü. Yemek masası enfes ve arkadaş canlısıydı ve Bertha kendini, yemek yemenin zarif bir sanat gibi göründüğü ve şarabın bir cazibe değil, sadece bir parça renk olduğu büyük, saygınlık ve güzellik dünyasının bir parçası olduğunu hissetti. Bu küçük partinin dünyanın en iyilerinden bir tonda ve kalitede olduğunu belli belirsiz kavradı - bunun bir parçası olduğunu ve Londra, Paris ve New York'un yemek gelenekleriyle iç içe olduğunu anladı. " Au fait olacak," demişti Miss Franklin, mantıklı bir tavırla, "çünkü Alice Heath biliyor."

Neredeyse karşıda oturan Bayan Crego, şaşkınlık içinde kıza baktı. Soyunma odasında Lee'ye "Beni pasaklı hissettiriyor" diye itiraf etmişti.
"Elimden gelenin en iyisini yapmam için neden beni uyarmadın? Ona kim koçluk yapıyor? Alice Heath, sanırım." Şimdi kızın tavrını da aynı derecede merak ediyordu; çünkü Ben'in övgü sözüne kendini kaptıran Bertha, içmek ya da yemek yemek istemiyordu ve suskunluğu ve iştahının inceliği bir küçük konuşma eksikliğini gizleyen ve onu normal olarak davranış taşkınlığının maruz kaldığı eleştirilerden koruyan ayrım.

O da, Ben'in garsonları yönetmesinden ve Alice'in dersleri ilerletmede gösterdiği kolaylık ve beceriden derinden etkilenmişti. Bu, ona saçma bir şekilde talimat veren bir eğitim ifşasıydı, çünkü zihni hızlı bağlantı kurabiliyor ve karşılaştırabiliyordu. O kadar hızlı sıçradı ve o kadar

Machine Translated by Google

Bir ipucunun tek başına yüzlerce gizli anıyı ve kalıtsal yeteneği harekete geçirmeye yettiği düşünce çizgileri boyunca incelikli bir şekilde. Babası yerli incelikli bir adamdı ve Alice'in şimdi çok iyi anladığı gibi, o, sarsılmaz bir karaktere sahipti. Ve masanın ucundan, güzelliği Haney'i utandıran tatlı bir şekilde gülümseyen kız-karısına sık sık baktı. Sonunda ona şöyle dedi: "Karınız bu gece çok hoş, Kaptan."

Bir an tereddüt etti; sonra yavaşça yanıtladı: "Öyle. O herhangi bir kraliçe kadar iyi!" Sonra başka bir duraklamadan sonra ekledi: "Ve ben olduğum gibi olmak benim için daha da utanç verici! O iyi bir kız, bayan, çelik kadar doğru. Ne bir şikayet ne de kaşlarını çattı. Bana bir melek gibi katlanır."

"Onun için çok şey yapıyorsun."

Yüzü aydınlandı. "Öyle diyor. Daha fazlasını yapmak istiyorum. Ona dünyayı göstermek niyetindeyim. Sahip olduğum tek rahatlık bu; param ona güzel giysiler ve anny kadar iyi bir ev veriyor ve bu gece 'veriyor' hissediyorum. onun arkadaşları."

"Ama parası olmasa bile buna değer."

"Doğru," dedi hızlıca. "Ama onu alıp götürmemiş olsaydım, bu gece Sibley Kavşağı'nda olacağı düşüncesi beni teselli ediyor."

"Sibley Kavşağı! Masamın başında oturan bu ışıltılı genç yaratık, Golden Eagle Oteli'nin katibi olabilir mi?" Alice'i düşündü. "Para sihirlidir! Hepimizin bunun için çalışmamıza ve ona tapmamıza şaşmamalı!"

Bertha ve Kaptan saat onda trene binebilsinler diye yemek hem erken hem de kısaydı. Ve oturma odasını yataklı vagonda tutacakları için (Ben'in önerisi), parti kıyafetleriyle doğrudan arabaya gittiler. Ve öyle oldu ki, bir Pullman'da hiç yatak tutmamış olan bu küçük kadın, kompartımanına bir prenses cübbesi içinde girdi.

Alice bir hizmetçi önermişti ama Bertha bunu duymadı; ama arabacılarının Kaptan'a yardım etmek için birlikte gitmesini istiyordu. Ben vardı

Machine Translated by Google

araya girdi ve şöyle dedi: "Seyahat eden birine ihtiyacın var. Şu anda hizmet dışı olan siyahi bir adam tanıyorum ve sana gelmek istiyorum. O iyi, güvenilir bir adam ve iyi bir hemşire." Yani onunla nişanlanmıştı.
Onlar yukarı çıkarken platformdaydı - hafif, sessiz, kibar bir konuşma ve belirsiz bir yaşta, sanki yıllardır onun hizmetkarıymış gibi Kaptan'ın sorumluluğunu hemen üstlenen bir adam.

Alice arabanın kapısında veda etti ama Ben onlarla birlikte arabaya gitti. Ve trene binip arabaya binmenin heyecanıyla Bertha, kalbindeki hastalıklı duyguyu unutabilmişti. Ama şimdi, dönüp, "Neredeyse başlama zamanı," derken ve ayrılırken elini uzatırken, bir ıssızlık, bir yalnızlık, onu daha önce hiç ıstırap çekmemiş olan çaresiz bir açlık kapladı.

"Keşke sen de gitsen!" sendeledi, konuşması bozuk ve hüzünlü ahenklerle doluydu.

O da duygudan gergindi: "Keşke olsaydım, ama yapamam - yapmamalıyım!" Sonra bir erkek kardeş hareketiyle eğilip onu öptü ve acısından başka her şeye kör bir şekilde arkasını döndü ve tökezleyerek ve sarsılarak kadının gözünden kayboldu.

Bir an koridorda durdu, dudaklarının dokunuşu hâlâ yanağına yapışmıştı, şaşırmıştı, şaşkın bir savunmayla doluydu; sonra, onu izleyenlere karşı pervasızca, onu son bir kez görebilmek için çabucak pencereye koştu. Ama boşuna; Arkasına bakmadan aceleyle uzaklaşmıştı, onun hayret ve şaşkınlık ifadesi, anlamıyla hâlâ gözlerini kamaştırıyordu. Onunla öpüşmek, onunla olduğu gibi, hiçbir zaman hafifçe verilen veya alınan bir şey olmamıştı ve diğerleri için çok basit olan bu okşama, temel bir dürtüden kaynaklandı. Onu hem şok etmiş hem de kızdırmış olduğuna tamamen inanıyordu; ama kaşlarının kavisi, dudaklarının hüzünlü kıvrımı ve güzel, neredeyse çocuksu ellerini göğsüne bastırması hâlâ o kadar canlıydı ki, arabaya bindi ve asi bir neşeyle Alice'in yanına oturdu. kanında sıcak.

Machine Translated by Google

Ancak tutkusu yatışınca huzursuzluğu derinleşti ve o gece Haney'lerle olan bu kadar kârlı ve keyifli olan bağının onarılamaz bir şekilde kopma tehlikesiyle karşı karşıya olduğu duygusuyla odasına gitti.
"Beni bir daha görmeyi reddetmekte haklı olacak," diye inledi. Ve bu kendini kınama ve yalnızlık ruhuyla ertesi gün işine başladı.

Bertha'nın kendini açıklaması daha yavaştı. O kadar genç ve doğuştan dürüst ve iyiydi ki, bu muhteşem genç adamın onu sevdiğini aniden ortaya çıkardığında hissettiği zevke hiçbir suçluluk duygusu eklenmedi - ayrılığın ilk şoku olarak büyüyen bir zevk, acı ve sürpriz geride kaldı. "Benden hoşlanıyor! Güzel olduğumu söyledi! Beni öptü!" Bunlar tırmanış merdivenindeki turlardı ve o sadece umutsuzluğa düşmek için yükseğe taşındı. Çünkü onu ve son zamanlarda tanıdığı tüm hoş insanları - zamanından önce yaşlı, sakat bir adamla karanlığa aceleyle, hakkında çok az şey bildiği bir dünyaya - terk etmiyor muydu? bir an, hiçbir şeyi umursamadı mı?

Birkaç dakika sonra yüzünde bu kederle geri döndü ve siyahi adam Lucius'u ustaca Kaptan'ı yatağa hazırlarken buldu. Yaşlı sınır görevlisi, içinde utanç ve üzüntünün birbirine karıştığı bir gülümsemeyle baktı.
"Pekala, Bertie, buna geleceğimi düşünmemiştim - ben, bir zamanlar eyerimde oturup tozdan bir dolar çekebilirdim. Ama öyle."

"Seninle ilgileneceğim!" diye bağırdı, ani bir pişmanlıkla. Valeye neredeyse şiddetle dönerek, "Sen gidebilirsin, ben ona bakarım!" dedi.

Kaptan onu nazikçe durdurdu. "Hayır, hayatım, Ben haklı; senin için fazla beceriksiz ve ağırım. Böyle becerikli bir adama ihtiyacım var. Şimdi, şimdi! Bırakın!... Devam et, Lucius, şu maymunları çıkar ve beni tekrar onların içine sokan adamı dom."

Kız ne kadar verimli olursa olsun, Lucius'un kocasına kendisinden daha iyi hizmet edebildiğini kabul etmekten kendini alamadı. Hem becerikli hem de güçlüydü; ve arabanın sallanması efendisini rahatsız etse de, onu dengeledi ve yönlendirdi ve sanki birinci değil ellinciymiş gibi ustaca istifledi.

Machine Translated by Google

zaman; sonra, karısına birkaç açıklama yaparak sessizce geri çekildi ve onun için yeni olan son bir düşünceli özenle kapıyı kapattı.

Siyah bir adam olsaydı, ondan daha az rahatsız olurdu, ama değildi. Daha çok bir İspanyol'a benziyordu ve kırlaşmış bıyığı, sarımsı teni ve iri, hülyalı siyah gözleri ona tuhaf bir ayrım verdi ve Kaptan'a koltuk değneği ve bastonu olarak onun yerini alacağı düşüncesi ona bir işe yaramazlık duygusu verdi. şu ana kadar itiraf etmemişti.

Önerileri, Bayan Franklin'in ayrıntılı talimatlarıyla birleştiğinde, ranzasına düzenli bir şekilde ulaşmasını sağladı, ancak saatlerce uyuyamadı. Annesini, evliliğinden beri hiç olmadığı kadar çocukça özlemişti. Bayan Franklin'i getirmediği için kendine sitem etti. "Neden geldim ki?" diye haykırdı, son suçlamada.

Chicago, New York ve Washington'a yapılacak bu gezinin düşüncesinin zihninde büyük olduğu bir zaman olmuştu, ama artık öyle değildi. Bu büyük şehirler sadece isimlerdi - bıraktığı gerçeklerle karşılaştırıldığında boş sesler: muhteşem evi, atları ve köpekleri - ve Ben Fordyce'deki günlük neşesi. Bu ziyaretleri, onun veda öpücüğünü hatırlarken bile en üst sıralarına koymadı, ama ilham verici sabah yolculukları, yumuşak renkli, güneş ışığıyla aydınlatılmış ofiste yapılan konuşmalar üzerinde durdu. Birlikte yedikleri öğle yemeklerini ve ara sıra vahşice dört nala koşan kanonları hatırladı - bunlara altın gerçekler olarak değer verdi, şimdi bile yüreğini burktuğu için kaybettikleri için.

Tek bir düşünce onu sakinleştirdi - ona bir tür teslimiyet verdi: Kaptan kız kardeşlerini bulmak, gençlik sahnelerini tekrar ziyaret etmek istedi ve onunla birlikte gitmek onun göreviydi. Ve bu biraz kasvetli rahatlık içinde sonunda uykuya daldı.

Ertesi sabah hoş bir sesle uyandı: "Kahvaltı için ilk çağrı yapıldı Bayan Haney." Ve başını kaldırıp baktığında Lucius'un ciddi, sevecen gözlerle kapıya baktığını gördü. Resmi olarak ekledi:

Machine Translated by Google

"Size herhangi bir şekilde yardımcı olabilirsem beni arayın ve beni içeri almaya hazır olduğunuzda lütfen bana bildirin."

Konuşması o kadar kesin ve tavrı o kadar mükemmeldi ki, Bertha şaşırdı ve onlar tarafından biraz utandı. Kiralık bir hizmetçinin bu kadar cilalı ve düşünceli olması anormal görünüyordu. Kaptan esneyip esnemesi arasında konuşurken o aceleyle giyindi. "Şu sarı delikanlı kesinlikle kullanışlı. Keşke ona daha önce sahip olsaydım; 'seni işten ve endişeden kurtarırdım. Dün gece uyudun mu?"

"Pek iyi değil. Umarım öylesindir. Ranzadan şikayet edemezsin."

"Bu lüks - öyle! Ama ne de olsa Colorado Bulvarı'nın batı tarafı ya da kükreyen bir dağ deresinin yanında bir çam dalları yatağı gibisi yok. Ben'in dün gece bize verdiği güzel bir akşam yemeğiydi."

Düzlük, dağ kızını korkutur ve bunalıma sokar. İçine girmekte olduğu düz ve ıssız ruhsal dünyayı yazıyor gibiydiler ve yolculuk bitmezmiş gibiydi, onu aşkının tutunduğu sahnelerden ve seslerden her saat daha uzağa taşıyordu. Acı bir şekilde evini özlemişti ve hiçbir şey rahatlık vaat etmiyor gibiydi. Yol boyunca kasabalara ve nehirlere cansız gözlerle baktı ve gölün kıyısındaki büyük metropole, deneyimsizliğinin ve gençliğinin derin duygusuyla ve korkuyla girdi.

Komşu yolda, tepelere doğru giden dönüş traversleri duruyordu ve arkadaşlarıyla vedalaşan gözlem platformunda duran neşeli halk arasında yerini almak için vahşi bir arzu duyduğunu kabul etti.
Otele doğru ilerlerken şehir gürültülü, boğucu ve uçsuz bucaksız görünüyordu ve odasına vardığında kendini yatağına attı ve çılgın bir ev hasreti içinde hıçkıra hıçkıra ağladı.

Yüzünde daha önce hiç bir gözyaşı hissetmemiş olan Haney irkildi ve şaşkın bir acı içinde ona bakarak durdu, bu sırada incelikli Lucius, duşun yakında başlayacağından emin olarak sandıkları açmaya başladı.

Machine Translated by Google

"Bunun nesi var?" Kaptan'a sordu. "Söyle bana sevgilim. Hasta mısın?"

Acı çeken ve yorgun bir çocuk gibi başını iki yana salladı ve başka cevap vermedi.

Machine Translated by Google

BÖLÜM XV

MART'IN KARDEŞİNİ ZİYARETİ

Bertha ertesi sabah kalbinde hâlâ bir yorgunluk ve ıssızlık duygusuyla uyandı, ama giyinip Haney ile kahvaltıya o kadar erken gitti ki yemek odası neredeyse boştu. Lucius, işverenlerinin önemi konusunda sessiz bir ısrarla, göle bakan bir pencerede bir yer tutmuştu ve gözleri parlatılmış kıyısız genişliğe bakarken metresinin aydınlandığını görmekten memnundu.

Hâlâ onun durgun havasından ve kasvetli yüzünden rahatsız olan Haney, cesaretini topladı ve Chicago'yu gördüğü günlerde ve şimdi ne olduğundan bahsetti. "İnsanlar gelişmediğini söylüyor. Ama dinle: Ben buradayken Palmer Evi Batı'nın yeni inşa edilmiş harikasıydı, sokaklar kısa kuyruklu at arabalarıyla çınlıyordu. Şimdi şuna bakın!"

Bertha hala sinirsiz ve umutsuz bir ruh hali içinde, ne yapacağını bilemeden odasına geri döndü. Kaptan olağan turu önerdi. "Bir arabaya binip parklara gideceğiz ve Lake Shore Drive'ı ve Potter Palmer kalesini inceleyeceğiz. Sonra aşağı inip Dünya Fuarı'nın nerede olduğuna bakacağız. Sonra Buğday Çukuru'nu ziyaret edeceğiz. 'Hepsi bu kadar, bedam.

Koridorda 'telefona cevap veren Lucius o anda içeri girdi; "Bir bayan, Bayan Haney ile konuşmak istiyor."

"Bir hanımefendi! Kim?"

"Bayan Brent diye biri - Miss Franklin'in bir arkadaşı."

Bertha'nın yüzü karardı. "Ah, onu tamamen unutmuştum. Bayan Franklin bana ona bir mektup verdi," diye açıkladı dışarı çıkarken.

Bayan Brent'i görmek istemiyordu. Aksine, bir şey görmekten veya yapmaktan çekiniyordu. Ama çizgiyi aşan soğuk, tatlı, sakin seste zorlayıcı bir şey vardı ve bunu fark etmeden önce

Machine Translated by Google

onunla saat on birde buluşmaya söz verdi.

Bayan Brent daha sonra ekledi: "Sizi görmek için yanıp tutuşuyorum, çünkü Dor - yani Bayan Franklin - bana sizin hakkınızda bir şeyler yazıyordu. Biraz yemeğime gelmek için tam zamanında geldin - yarın gece için söz vermeyin, hemen geliyorum."

Bertha oldukça ciddi bir şekilde cevap verdi, "Tamam, burada olacağım" ve ahizeyi kapattı, artık sesin tatlılığı kulaklarından uçup gittiği için ürkütücü hale gelen bir röportaj yapmaya karar verdi.

"Kimdi?" Kaptan'a sordu.

"Bayan Franklin'in bir arkadaşı - sesine benziyor ama sanırım o sadece bir kuzen. Beni görmek istiyor ve ben on birde burada olacağıma söz verdim."

Kaptan biraz hayal kırıklığına uğramış görünüyordu. "Eh, gölde bir tur atabiliriz. Lucius, git bir at arabası kirala ve gidelim."

"Bir araba bekliyor efendim. Yarım saat önce sipariş verdim."

Kumarbaz ona alayla baktı. "Bir zihin okuyucu olmalısın."

Kapıya vurulan bir vuruş adamı dışarı çağırdı ve döndüğünde bir telgraf aldı. "Sizin için Kaptan," dedi, tepsiye takdim ederek.

Kumarbaz, yüzünde ani bir endişeyle aldı. "Umarım madende bir sorun yoktur," diye mırıldandı.

Omzunun üzerinden eğilen Bertha, önce onu okudu. "Ben'den geliyor!" diye sevinçle aradı. "Tıpkı onun gibi değil mi?"

Bu mesaj Haney'e biraz aptalca geldi.

"Sadece merhaba demek için! Her şey yolunda. İyi eğlenceler. "FORDYCE."

Machine Translated by Google

Bertha'ya göre güneş ışığı ve gölge arasındaki tüm farkı yarattı. Sanki bir sesmiş gibi heyecanlandı. "Yurt özlemi çekeceğimi biliyordu ve bu yüzden beni neşelendirmek için bunu gönderdi" dedi. Ve bunda haklıydı. Omuzları kalktı ve yüzü aydınlandı. "Haydi Kaptan, gidiyorsak."

Asansörden aşağı inerlerken, düğmeli adamlar onları karşıladı ve kapıya kadar eşlik etti ve onları arabaya binmelerine yardım etmeye istekli olan diğer üniformalı görevlilere teslim etti; çünkü Lucius, otele işvereninin parasal değeri hakkında uygun bir fikir iletmeyi başarmıştı. Kendisi her zaman efendisinin yanındaydı, çünkü son zamanlarda Haney beklenmedik anlarda tökezlemeye başlamıştı ve artan cüssesi bir düşüşü gerçek bir tehlike haline getiriyordu.

Genç karısı Chicago'nun en gururlu bulvarına bir aşağı bir yukarı göz gezdirirken bir sevinç, bir sevinç heyecanı kapladı. Onun şehir anlayışına uyuyordu. İlkbahar güneşiyle dolup taşan düzlük park batıda devasa binalarla çevriliydi, doğuda ise parlayan göl uzanıyordu. Buradan şehir gerçekten kozmopolit görünüyordu. Asalet ve renk zenginliği vardı ve Sibley Kavşağı'ndan gelen kız için tamamen tatmin ediciydi - neredeyse ilham vericiydi.

Müthiş bir arabaya istekli, uyanık hizmetkarlar tarafından bakılmak ve yoldan geçenlerin onun dikkatsiz rahatlığını kıskandığını hissetmek de moral vericiydi. Bertha memleket hasretini unuttu ve (bir kez olsun) parasının karşılığını almaya kararlı birinin ruhuyla yerine oturdu ve yayalar, eğer onun hakkında kesin bir fikirleri varsa, muhtemelen şöyle dediler: "İşte. zengin, yaşlı bir sığır kralı ve güzel kızı gider. 'Mobil'i hareket ettiren şey paradır.

Onlar Wabash Bulvarı'nın kargaşasında ilerlerken ve nehri geçerek Lake Shore Drive'ı süpürürken bu pozu yarım saat tuttu.
Ama göl onu başka düşüncelerle doldurdu. "Keşke bunu Springs'te yapsaydık," dedi. "Bu iyi!"

"Bizim payımız var" diye yanıtladı. "Bu bizim kapımızda olsaydı, gidecek bir şey kalmazdı."

Machine Translated by Google

Parkın içinden vızır vızır geçtiler ve bir başka bulvardan ikisini de korkutan yoğun trafik karmaşasına daldılar ve otele geri döndüler, Kaptan dedi ki: "Aman! bu dönüş."

Bertha tuhaf bir şekilde bu kısa yolculukta gördüklerinden cesaret, kararlılık, gurur ve hırs çıkarmıştı. Bir arabada olması ve arabanın sahibi olması başlı başına harika bir ayrımdı ve Sibley Kavşağı'ndan bir "gidiş-dönüş yolcusu" olarak ne olacağı düşüncesi onun zevkini ve gururunu artırıyordu. Artık kafasında hep hesaplar yapıyordu. Böylece: "Yolculuğumuzun günde yirmi dolara mal olduğunu varsayalım; bu sadece haftada yüz elli, ayda altı yüz ve bizim gelirimiz bunun on katı ve daha fazlası." Hesaplama alışkanlığının üstüne çıkmamıştı ama hızla daha yüksek harcama seviyelerine yükseliyordu.

Bayan Brent'e tavrında biraz böyle bir ruh hali hakimdi, ama sesi harika bir şekilde aynı olmasına rağmen görünüş olarak Miss Franklin'e hiç benzemeyen ziyaretçisi tarafından anında yumuşadı ve kazanıldı.
Gözleri iri, kaşları dingin ve dudakları gülümsüyordu.

"Sen bir çocuksun," dedi - "sadece bir bebek! Dorothy bana bunu söylemedi."

Bertha biraz sertleşti ve Bayan Brent gülerek ekledi: "Lütfen gücenmeyin - gerçekten şaşırdım." Sonra tavırları o kadar başarılı oldu ki, Batılı kız farkına varmadan ertesi gece bir akşam yemeği partisine katılmaya rıza gösterdi. "Erken gel, çünkü daha sonra tiyatroya gideceğiz. Üniversite öğrencilerinden bazılarını seni görmeleri için içeri alacağım.
Bayan Franklin hepimizi sizinle tanışmaya heveslendirdi."

Bertha'nın onunla tanışma isteğinin merak olduğuna dair belirsiz bir algısı vardı ama öğretmenine olan sadakati ve ziyaretçisinin çekiciliği onu açıkça isyan etmekten alıkoyuyordu.

Kaptan o kadar kolay ikna olmadı. "Bu benim için kötü bir iş," dedi. "Zaman bir kurt gibi yatmaya gittiğim zamandı - zamanı geldiğinde; ama şimdi kanepeme tek bacaklı bir ördek kadar düzenliyim. Ancak, beni tutmak için

Machine Translated by Google

Karım uyum içinde, duruma göre gideceğim ya da geleceğim."

Bayan Brent, bu yaralı ayıyla alay etmeye çalışmadı ve çok iyi arkadaşlarla ayrıldılar.

Ziyaretçisi giderken Bertha aniden, "Bir dakika," dedi ve çantasına giderek Congdon'ın büyük, karalamalı elinde yazılmış bir zarf çıkardı. "Bu kişileri tanıyor musunuz?"

Bayan Brent ona baktı. "Evet, Joe Moss bir sanatçı. Burada çok tanınan biri ve onu seveceksiniz. Karısı çok yetenekli bir kadın ve sizin için büyük bir avantaj olacak. Tüm 'sanat çetesini' biliyorlar. Kendilerine verdikleri adla ve nefis bir bohem hayatı yaşıyorlar.Tam buraya yakınlar ve yerinizde olsam onları görmeye giderdim.Yarın gece Yosunlar'ı almayı düşünmüştüm ve bu da olur. Gelmeleri gerekiyor. Yarın saat 19.00'a kadar hoşçakalın" Ve kızı artan bir iyi niyet parıltısı içinde bırakarak dışarı çıktı.

Haney, Lucius'un kendisine getirdiği bir isim ve adres listesine bakıyordu ve Bertha döndüğünde parmağını bir tanesine koydu ve şöyle dedi: "Canım, bu Patrick McArdle'ın benim ikinci kız kardeşimin kocası olduğuna inanıyorum." Patrick McArdle, kalıpçı. Tabii, Charles bir ocak dökümhanesinde olduğunu söyledi. 'Batı Yakası bitti, diyor Lucius. Kaydırıp görmek nasıl olurdu?"

"Kabul ediyorum," diye dikkatsizce yanıtladı, zihni Bayan Brent ve akşam yemeğiyle doluydu.

Lucius bir kelime araya girdi. "Çok fakir bir mahalle Kaptan. Bir makineyle oraya zar zor ulaşıyoruz."

"Pekala, o halde süreceğiz. Nasılsa kız kardeşimi bulmak için bir girişimde bulunmak istiyorum."

Lucius teslim oldu, ancak tüm bağlantıyı açıkça onaylamadı. Haney yolda kız kardeşi Fanny'den bahsetti. "Zıplayan, neşeli bir kızdı, her zaman topuklardaydı, ama bana iyi geliyordu. İki yaş büyüktü,

Machine Translated by Google

ve denizcilerin dediği gibi, annenin esas erkeğiydi. Oldukça çalışkandı, ancak hiçbirimiz sadece eğlence için çalışmadık. Fan, diğer tüm kızları, maaşları aynı olan salon bekçileri ya da belediye meclisi üyeleriyle evlendirdi ve sonunda, kendisinden çok daha yaşlı, çok güçlü ve çok zeki olmayan bir adam aldı. Soba kapaklarında gördüğünüz yaprak ve meşe palamutları için kumdan desenler yapıyor. Bildiğimiz kadarıyla, onları evinizdeki yeni serinizde yapmış olabilir."

Bu aralığın sözü Bertha'nın aklına, o kadar hafif, parlak ve parlak olan güzel mutfağının bir resmini getirdi ve onu bir başka memleket özlemi ve şüphe spazmı ele geçirdi. "Mart, o evden ve içindeki tüm güzel şeylerden ayrılmak için hiçbir işimiz yoktu."

"Bayan Franklin sonrasını görecek."

"Ama nasıl yapabilir? Neredeyse bütün gün gitti. Ayrıca, temizlikle ilgilenmiyor - bu onun çizgisi değil. Şu anda geri dönmek istiyorum!"

Bu dehşet duygusu, her an daha da derinlere daldıkları kirli Batı Yakası'nın bakışlarıyla daha da arttı. Asfalt kaldırımdan çıktıktan sonra gürültü arttı, bağırmadan birbirlerini duyamaz hale geldiler ve bu yüzden sürücü köşeleri dönerken ve arabalardan ve arabalardan kaçarken sessizce oturdular, sonunda aniden bir yan sokağa döndü ve, Eski zaman kentinin bir kalıntısı olan iki katlı küçük bir çerçeve evin önüne çizilen çürüyen bir blok kaldırımda yavaşça ilerliyordu.

Avlular çocuklarla doluydu, hepsi bu arabaya bakmak için oyunlarını bırakan çocuklarla doluydu, özellikle de sürücünün yanındaki koltuğa dimdik oturan ve çok nahoş bir görevi kararlılıkla yerine getiren Lucius'tan etkilendi. Kapıda indi ve şöyle dedi: "Şimdi Kaptan, bana bir iki işaret ver, bunun senin McArdle'ın olup olmadığını öğreneyim."

"Bayan McArdle'ın Troy'lu Fan Haney olup olmadığını sorun. Bu, spesifikasyonu kapsar," diye yanıtladı.

Machine Translated by Google

Bu sırada, iriyarı, sarı saçlı, bakımsız bir kadın kapıyı açmış ve sert bir sesle, "Kimi bulmak istiyorsunuz?" diye seslenmişti.

"Truvalı Hayran Haney," diye yanıtladı Kaptan.

"Bu benim," diye karşılık verdi kadın.

Haney arabadan inmeye başlayarak, "Öylesin! Çok iyi, zayıf, şu anda kendini tutuklu say," dedi.

Kadın bir an baktı; sonra yüzünde Haney'inkine benzeyen ağır bir sırıtış belirdi ki Bertha güldü. Kayıp kız kardeş bulundu.

Haney ona yaklaşırken seslendi: "Pekala, Fan, ağzımı sabunladığın için Troy'da inciklerini tekmelediğimde olduğun aynı eski slovensun."

"Mart Haney, kavalcının yanında!" diye haykırdı, bir okşama beklentisiyle dudaklarını ve ellerini silerek. "Cenaze arabasını nereden aldınız?"

Elini sıktı -öpücük onun isteği dışındaydı- ve aynı alaycı şekilde cevap verdi: "Bir arkadaşım o gün öldü ve ben de bir telefon açmak için tören alayından ayrıldım. Divil biraz ölüydü. adam umursar."

"Arabada yanında kim var?"

"Bayan Haney, yatak."

"Hayır, değil!"

"Tabi ki!"

"O çok genç ve güzel - ve Mart, sen topalsın! Ve ne kadar da azizler, adamım, yaşlı görünüyorsun! Ağzını ve gözlerini bilseydim seni tanıyamazdım.
Aynı eski sırıtışa sahipsin."

"Size de aynısı."

Machine Translated by Google

"Bugünlerde pratik yapmak için çok az şansım var."

"Burada aynı."

"Ama nasıl yaralandın?"

"Şikayeti olan bir ahmak yanıma bir sürü saçma sapan saçma sapan döktü ve içlerinden biri omurgama saplandı, öyle diyorlar."

Hazır bir sempatiyle dilini şaklattı. "Sevgili, canım! Ama içeri gel ve otur. Kızından içeri girmesini iste - ben özel değilim."

"O benim yasal karım," dedi ve sesi onun tavrını tatlılık ve asalet gibi bir şeye dönüştürdü.

"İçeri gir Mart. Onu getireceğim."

Genç kadın, bu sefil küçük evin önünde arabasında oturur ve kocasının o sürtük kız kardeşinin yaklaşmasını izlerken, bir kendini beğenmişlik dalgasıyla ayağa kalktı. Haney bu dernek tarafından itibar ve güç kaybetti.
Kız, hayatında ilk kez kendi kanıyla Mart Haney'inki arasında sabit bir fark olduğunu kabul etti. Bayan McArdle, vagonun yanına gelirken blöf yaparken, iğrendi ve utandı: "Bu kötü bir salonum, Bayan Haney, ama biraz ışık verir ve içeri girerseniz Pat'i çağırırım.

İkinizi de görmek isteyecektir."

Bertha, bu ziyaretten kaçınmak için çok şey verirdi, ama kaçmanın bir yolu bulamayınca, ev sahibesinin keskin bakışları altında arabadan indi ve bir vagona girerken göstereceği titiz bir özenle cılız basamakları tırmandı. inek ahırı.

"İşte, Benny!" Bayan McArdle aradı. "Seni babama götür ve ona kardeşim Mart'ın geldiğini ve eve acele etmesini söyle. Şimdi defol!"

Bu şehirdeki işçi evinin yoksulluğu apaçık ortadaydı. Altı aylık lüksü nedeniyle Bertha'yı daha büyük bir güçle vurdu.

Machine Translated by Google

Kirli bir ev değildi ama dağınık ve gelişigüzel bir evdi. Eski ahşap sandalyeler ovuşturularak giyilmişti, ama üzeri çocuk giysileriyle doluydu. Akşam yemeği vakti yaklaştığı için havada kaynayan lahana kokusu vardı. Zemin katta üç oda vardı ve bunlardan biri oturma odası ve yemek odası, diğeri mutfaktı ve açık bir kapıdan küçük bir yatak odası görünüyordu. Tüm düzensizliğine rağmen Haney'i derinden etkileyen tanıdık bir evsizlik kokusu yaydı.

"Annen gibi büyüdün, Fan. Ve bu sandalyelerden bazılarının onun olduğuna inanıyorum."

"Öyleler. Babam evi terk edip Kate ile yaşamaya gittiğinde, eşyalar için bir teklif verdim ve bir kısmını buraya getirdim."

"Bunu yaptığına sevindim. Şimdi o yaşlı rockçı - elbette eskiden uğrunda savaştığımız oydu. Bunun için sana yirmi beş dolar vereceğim, Fan."

"İstediğin için alabilirsin Mart," diye cömertçe yanıtladı - gözlerinde zevk gözyaşları. "Tabii, duyduğum onca hikayeden sonra - annenin koltuğuna oturduğunu görmek. O bizim için iyi bir anneydi Mart."

"O idi!" cevapladı.

"Yaşlı baba da onun kadar erkek olsaydı, sanırım bugün hepimiz daha iyi durumda olurduk - baba bildiğinin en iyisini yapmış olsa da."

"Yaptığı en kötü şey, hepimizin çılgına dönmesine izin vermekti. Ara sıra omuzlarımızı saran bir sopa, öfkemizi daha tatlı tutardı."

Bertha, zengin yeni giysiler içinde, gecekonduları ziyaret eden herhangi bir güzel bayan kadar sahneye yabancı görünüyordu. O da baldızının bakımsız evinden ve dağınık elbisesinden iğrenmekle, doğasının iyi mizahı, şefkatli duyarlılığı ve doğuştan gelen anneliği arasında mücadele ediyordu. Sesinde ve iri gri gözlerinde çekicilik vardı. Özünde İrlandalı, bir çocuğa saldırabilir ve bir an sonra bir başkasıyla havlayabilirdi. Mart gibiydi, daha doğrusu Mart her an kendi türünden daha çok, daha az cesur ve daha az cesur oldu.

Machine Translated by Google

bir zamanlar olduğu gibi görünen amansız bir çaresizlikti. Geçmişi ne kadar derine inerlerse, keşfettiği bu kadınla olan temel akrabalığı o kadar fazlaydı. Çocuklarını nazik bir ilgiyle karşıladı, her tombul, kirli yumruğa bir dolar bıraktı ve McArdle odaya girdiğinde Fan, Bertha'nın şıklığına olan hayranlığını tamamen yenmişti.

McArdle, siyah sakallı, soluk ciddi bir yüze ve spekülatif gözlere sahip, ufak tefek, kıvrık bir adamdı. İçeri girerken meraklı, oldukça temkinli bir hayvana benziyordu. Ucuz gri bir takım elbise ve selüloit bir yaka giyiyordu ve karısı kadar dikkatsizdi. Nazik, dalgın ve çalışkan olduğu açıktı.

Karısının anlamlı açıklamalarını sessizlik içinde dinledi, tüm söylenenleri içine sindirdi, sonra el sıkıştı - yine de tek kelime etmeden. Ve tüm bu ön hazırlıklar bittiğinde şapkasını bir kenara koydu ve parmaklarını ince saçlarının arasından şaşkın ve sıkıntılı bir hareketle geçirdi ve alakasız bir şekilde sordu: "Dışarıda hava nasıl?"

Bunun mizahını gören eşinden başkası, "Pat, havanın delisidir. Bir çiftlikte büyümüş, görüyorsunuz ve bundan bir türlü kurtulamıyor. Ona diyorum ki: 'Ne fark eder? havanın sana yaptığı durum, bütün gün bir çatı altında mı?' Ama şeytan, içinde bir değişiklik yapar. Sabah ilk iş hava raporuna döner."

McArdle'ın gözlerinde bir gülümsemenin izleri görülüyordu. "Gazeteler ve hava raporları olmasaydı, günlerim aynı olurdu. Ama otur," diye ekledi misafirperver bir tavırla, elini akşam yemeğinin dumanı tüten masaya doğru sallayarak.

Bir üfleme ve üfleme ve ayakların öfkeli takırtısı çocukların akın ettiğini duyururken tahtaya yaklaşıyorlardı.

Annenin tiz çığlıkları değil, garip konukların görüntüsü onları dilsizlere dönüştürdü. Dışarıdaki araba onları çılgın alarmlarla doldurmuştu, ancak ebeveynlerinin canlı ve parlak kalitede konukları ağırlaması, neredeyse ölüm ve cenaze kadar tatmin edici derecede olağandışıydı.

Machine Translated by Google

Gürültücü, içten bir kalabalıktı ve Bertha'nın yüreği, gürültünün ortasında oturan, sessiz, sabırlı ve hepsinin geçimini kahramanca kazanan zavallı Patrick McArdle'a aitti. Zamanından önce yaşlanmasına şaşmamalı. Yavaş yavaş antipatisi öldü. Anneye bile bahaneler bulmaya başladı. Böyle bir küçük domuz ve buzağı sürüsünü tahta teknelerden bile beslemek için çok emek gerekir; Onları düğmeli, taranmış ve okula zinde tutmak korkunç bir işti. "Mart bu insanlara yardım etmeli," dedi kendi kendine.

Yemek sırasında McArdle'ın söyleyecek hiçbir şeyi yoktu ve Bertha, ailesinin ondan basit bir soruya cevap vermekten fazlasını beklemediğini görebiliyordu. Gerçekten de, çocuklar herhangi bir bağlantılı ilişkiyi kesen bir şamata yarattılar ve Fan, umutsuz bir sırıtışla sonunda, "Birkaç dakika içinde tıka basa doyacaklar ve sonra barışacağız" dedi.

Bertha, "Para eksikliği bu demek," diye düşünüyordu. Ve evi, otomobili, atları, o anda taç mücevherleri ve papalık sarayları kadar paha biçilmez, uzak bir yer haline geldi. Daha sonra, tersine, yılda altmış bin dolarda yatan olasılıklar hakkında daha geniş bir kavrayışa ulaştı.

Sadece onu ve onun tüm dünyasını, zahmetli dünyanın sıcağından, çamurundan ve sıkıntısından yukarı kaldırmakla kalmadı, aynı zamanda başkalarına yardım etmelerini de sağladı.

Çocuklar hızla midelerini doldurdular ve her birine bir parça kek ya da turta kaparak, yaşlıları ve misafirlerini rahat bırakarak geri çekildiler.

Bunun üzerine McArdle, cebinden bir pipo çıkarıp dalgınlıkla sandalyenin koltuğuna vurarak, kuru bir şekilde şunları söyledi: "Artık düşündüklerimizi duyabileceğimize göre, her şeyi yeniden yapalım. Kimi havalandırıyorsunuz ve neden havalandırıyorsunuz? burada?"

Bunun Colorado'lu bir madenci olan kayınbiraderi olduğu ikinci kez söylendiğinde, tekrar el sıkıştı ve Mart'ın purosunu, sanki değerli şeyi düşürmekten ve kırmaktan korkar gibi dikkatli parmaklarla aldı.

Bertha, "Sanırım gitsek iyi olur, Kaptan. Arabamız dışarıda," dedi.

Machine Translated by Google

"Zavallı Peter," diye bağırdı Bayan McArdle, "her şeyi unuttum! Gündüz mü yoksa saat mi?"

Mart keyifli bir gülümsemeyle cevap verdi. "Şey, şimdi, bilmiyorum. Saat başı düşünüyorum."

"Büyük bir blöf yapıyorsun Mart. Çok etkilendik," dedi kız kardeşi. "Git ona borcunu öde ve parayı biriktir."

McArdle bir sorgu koydu. "Orada iyi bir şeyin olmalı mı?"

"'Bu bana araba kiralamak için yeterli," diye yanıtladı Mart. Sesi, Bertha'nın üzerinde düşünceli bir bakışla purosunu üfleyen McArdle'ı tatmin etti, bu sırada Mart tekrar arama sözü verdi. "Gelip hepinizi alacağım ve sizi oto-arabamla tiyatroya götüreceğim," dedi ayağa kalkarken. "Ama şimdi gitmeliyiz."

Fan, onda giderek daha fazla güç ve madde adamı algılamaya başlıyordu ve tavrı değişti. "Sen her zaman çoğumuzun en zekisiydin, Mart."

"Hayır, değildim. Charles zeki çocuktu."

"Öyleydi, ama tembeldi. Bu yüzden oyunculuğa başladı - bu kolay bir iş."

McArdle, "Bu bile onun için çok fazla iş," dedi.

"Sanırım bu doğru," diye güldü Mart, kapıya doğru dönerken.

Merdivenlerden inerlerken Fan, "Zaman bulursan yine gel," dedi.

McArdle, elinde purosuyla, onu ayrılık işaretiyle salladı. Ve böylece McArdles'a yaptıkları ziyaret kapandı.

Machine Translated by Google

Mart, sessiz ve düşünceli karısına döndü ve sesinde büyük bir anlamla şöyle dedi: "Pekala, şimdi, bir sürü güzel yavru için buna ne dersin?"

"İçten görünüyorlar."

"Yapıyorlar. Işın-kamuoyunun geleceği öyle bir şeye bağlı ki." Sonra ekledi: "Tabii Bertie, annemin eski sandalyesini görmek içimi sıktı!"

Machine Translated by Google

BÖLÜM XVI

AKŞAM YEMEĞİ VE OYUN

Lucius şehri çok iyi tanıyor gibiydi ve hafızasında şehrin belli başlı vatandaşlarının bir listesi vardı. Alışveriş yapmak için en iyi yerleri ve yemek için en seçkin yerleri biliyordu ve Bertha kısa süre sonra diğer ve daha samimi ilişkiler hakkında tavsiye almaya geldi. Ona Bayan Brent'in kartını gösterdi ve akşam yemeğine gideceklerini açıkladı.

"Yöreyi biliyorum," dedi çok etkilenmiş bir şekilde, "ve sanırım evi biliyorum. Muhtemelen sessizce kabarır ve en iyi elbiseni giysen iyi olur."

Son derece endişeli bir tanık olan Haney, "Siyah elbise," dedi. "Bunu sevdim."

Lucius saygılıydı ama katıydı. "Bunda çok iyisiniz Bayan Haney.
Ama yerinizde olsam yeni bir elbisem olurdu; buna ihtiyacın olacak. Sadece
sana uyacak satıcıyı tanıyorum."

"Ama siyah elbiseyi sadece bir kez giydim!" diye haykırdı dehşet içinde.

Lucius, şehirde çok dışarı çıkan insanların aynı elbiseyi ikinci kez aynı daire içinde giymemeye özen gösterdiklerini açıkladı. "Ve sadece iki şık gece elbiseniz olduğu için kesinlikle bir tane daha almanız gerekiyor."

Haney ısrarla katıldı. "Tabii ki! Bir şeyler satın almak için kullanmıyorsan paranın ne anlamı var?"

Bunun heyecanıyla titreyerek, Kaptan'la State Caddesi'ndeki en büyük ve en görkemli işyerlerinden birkaçına gitti. Ve görünüşte efendisine hizmet etmek için onlara eşlik eden Lucius, metresine en büyük hizmeti veriyordu, çok sessizdi, çok göze batmıyordu, görünüşte çok iyi bir uşaktı, gerçekten çok yardımsever ve çok ustaydı; hafif bir başını sallama, bir baş sallama, bir jest önemli soruları kararlaştırdı.

Machine Translated by Google

Orada, telaşlı tezgahtarlar ve satıcı kadınlarla çevrili oturan kız, şaşkınlığı ve şüphesi geri döndü. "Bu pelerin ve şapkalardan herhangi birini satın alabileceğim doğru olabilir mi?" kendine sordu. En hafif dileğinin gerçekleşmesini sağlayan sihir neydi? Omuzlarına muhteşem bir pelerin düştüğünde ve camdan oradaki uzun figüre baktığında, gururla parladı.

"Bayan çok güzel bir pelerin taşıyor," dedi pazarlamacı içtenlikle.
"Bu bizim en akıllı modelimiz - tamamen özel ve yeni. Sadece hanımefendi gibi bir figür onu doğru şekilde harekete geçirir."

Kadınlar ufak tefek değişiklikler için ölçümler yaparken Lucius, "O arabaya karar verip Bayan Haney'i onunla yemeğe çıkarsan ne güzel olur," dedi.

Haney'nin yüzü aydınlandı. "Yapacağım! Ş! tek kelime etme. Onu şaşırtacağız."

"Eğer sakıncası yoksa, bir uşak kıyafeti giydireceğim."

"Öyle. Her şey yolunda - onun için Lucius."

Bertha, harika lambasının kenarını cilaya sürttüğünü düşündü. Ancak Batı Hintli görevlisinin neredeyse hipnotik büyüsü altında, Haney'nin dediği gibi odası "Noel sabahı gibi" görünene kadar ayakkabı, şapka, çorap ve tuvalet malzemeleri satın aldı ve yine de aptal ya da bayağı denebilecek çok az şey vardı. Haney'nin onu yüzük ve kolyelerle doldurma girişimine direndiği için küçük mücevherler takmıştı. Bayan Franklin, "basit" olma ihtiyacını etkilemişti. Akşam yemeğini giyip onunla yüzleştiğinde Mart Haney yere yığıldı. "Elbette, bir melek kadar güzelsin!" sanki bir azize hitap ediyormuş gibi coştu. Ve uzun camın önüne geçip oradaki ışıltılı benliğini görünce Ben'i düşündü ve yüzü güzel bir renkle alev aldı. "Keşke şimdi beni görebilseydi!" diye bağırdı içinden.

Bayan Franklin, arkadaşı Bayan Brent'e yazdığı mektupta şöyle demişti: "Bir bakıma, Haney'ler 'imkansız' - o eski bir kumarbaz ve o bir babanın kızı.

Machine Translated by Google

dağlarda bir madencinin pansiyonunu tutan kadın. Ama bu kulağa gerçekte olduğundan daha kötü geliyor. Kaptan'ı beğendim. Kazadan önceki günlerde her ne idiyse bilmiyorum - onun bir terör olduğunu söylüyorlar. Ama aileye girdiğimde şimdi olduğu gibiydi - acınası bir figür. O gerçekten yaşlı değil; ama fena halde sakat ve çok zorlanıyor. Karısına ve çevresindeki herkese karşı naziktir ve onun için yaptığınız her şey için minnettar olacaktır. Bertha genç ama çok hızlı olgunlaşıyor ve nerede duracağı belli değil. Benimle çalışıyor ve ona Şikago'dayken ona tavsiyede bulunacağını söyledim. İstemiyorsan onunla uzağa gitmene gerek yok. Hallidays ve Voughts, Haney tarihinin arka sayfalarına aldırmaz ve istemiyorsanız Kaptan'ın kariyeri hakkında hiçbir şey söylemenize gerek yok. Artık büyük bir maden sahibi ve kumar ve salon işinden tamamen çıktı. Bertha kendi içinde mükemmel bir şekilde uygundur. Ve çoğumuz çiftliklere ya da zavallı küçük köylere başladığımız için, onun üzerinde hiç hava atmayı göze alamayız. O iyi bir aileden ve çelik kadar gerçek. Kaptan'ı seviyor ve ona bağlı."

Dr. Brent'in üniversiteyle bağlantısı yoktu, ancak karısının erkek kardeşi orada öğrenciydi ve şimdi bilimsel bölümlerden birinde öğretim görevlisiydi. Ve Bayan Brent'in tavırlarının cazibesi ve Doktor'un yumuşak başlı misafirperverliği, güzel küçük Kenwood evlerini, kurumun sınırlarındaki belirli bir entelektüel Bohemya'nın merkezi haline getirdi ve "sanatsal çete", zaman zaman profesörlerle buluşup cana yakın bir şekilde kaynaştı. büyük Brent şöminesi. Kendi başına zengin olan Brent, ameliyat olmayı kabul ettiğinde ve zor cerrahi vakalar için talep edildiğinde en yüksek etkinliği sağlayacak kadar ölçülü bir şekilde pratiğini yaptı. İnce, sarışın ve hareketsizdi - Chicago'nun Batı'nın koşuşturmacasını en ufak bir şekilde düşündürmüyordu ve yine de adliye binasının yirmi mil yakınında doğdu. Gerçekten de, babasının mülkünü zenginleştiren ve şimdi canı istediğinde çalışmasına ve sevdiği insanları - bu arada gerçek bir taş olan - ocak taşının etrafında toplamasına izin veren şehrin yayılmasıydı. en iyi. Yaktığı ceviz ağacının miktarı muazzamdı.

Bayan Brent, "cüretkar ev sahibesi" olarak biliniyordu çünkü onunla ilgilenen herkesi davet etmekten çekinmiyordu. "Şöhretini alıyorsun

Machine Translated by Google

Elin," dedi arkadaşları sık sık ilk aramalarını yapmak üzere olanlara.
"New York'tan bir aktörle ya da Batı Yakası'ndan bir taş ustasıyla tanışabilirsiniz - hiç belli olmaz." Evleri, California'nın "görev tarzı"nın bir uyarlamasıydı ve birinci katta arkadaşlarının Kongre Salonu dediği büyük bir odaya sahipti.

Bayan Franklin, Kaptan rahatlayınca bu çevrenin Kaptan'dan hoşlanacağından emindi ve Bayan Brent'in "kızı tavsiye etmesini" ve kendi tabiriyle, "Chicago'nun hoş tarafına geçmesine yardım etmesini umuyordu. O çok zengin ve zeki, ama çok ham biri!Oğlan gibi, ama buna değer.Benim de onunla gelmemi istedi ama bunu ancak buradan vazgeçip onun arkadaşı olarak gidebilirdim. yapmaya hazır olmadığımı - şu anda."

Tüm bu noktaları dikkatlice değerlendirdikten sonra, Bayan Brent, Dorothy Franklin'in kendisine "Colorado sosyetesinden bazı tüysüz örnekler" gönderdiğini ve aralarından birkaç "cesur ve korkusuz" kişiyi sorduğunu açıklamaya dikkat ederek, arkadaşlarını aradı. onları karşılamak için ayarlayın.

"Onur konukları kimlerdir?" ona her sevilen biri tarafından soruldu.

Her biri aynı yanıtı aldı: "Cripple Creek'in kumarbaz prensi Marshall Haney ve Honey Gulch'tan gelini Dead-shot Nell, bisküvi atıcısı."

"Açık sözlü?"

"Ölmeyi ummak!"

"Gerçek olamayacak kadar güzel! Elbette geleceğim. Yemekten sonra sessiz bir oyun oynayalım mı?"

"Ah, hayır, bu çok zalimce olurdu - Kaptan Haney'e. Hayır, tiyatroya gidiyoruz. O yüzden saat 19.00'da hazır ol."

Machine Translated by Google

Bu şekilde, arkadaşlarını Bertha'nın yakışıklılığına ve Kaptan'ın uysal ve nazik tavrına şaşırmaları için hazırlamıştı, ancak "vahşi Batılı insanlar", maliyeti yüksek bir otomobille kapıya geldiğinde, kendisi de ciddi bir şekilde sarsıldı. beş ya da altı bin dolar ve şişe yeşili üniformalı renkli bir uşak onlara kapıyı açmak için dışarı fırladığında (yeni takım elbiseli Lucius'du - bütün rolleri o oynuyordu). Brent, karısına komik bir bakış atarak, "Sanırım bu broncos yerine mi?" dedi.

" Ayrılıyorlar !" nefesi kesildi. "Ve kıyafetlerini gör!"

Bertha, çünkü uzun peleriniyle, başı çıplak ve güzel elbisesinin Miss Franklin'in çizdiği resme hiç benzemediğini söyleyebilirdi; Bayan Brent'in otelde tanıştığı ağırbaşlı, neredeyse somurtkan kıza da benzemiyordu. Kaptan da hayatında ikinci kez gece elbisesi giymişti, ancak fötr şapkasına atıfta bulunarak; Öyle ki, kısa yürüyüşe yavaş yavaş çıkarken, Açılış Balosu'ndaki bir Tennessee kongre üyesine benziyordu ve Bayan Brent, kendisi ve doktoruyla birlikte şoka girecek kimsenin olmamasına derinden üzüldü.

Haneylerin vahşi şöhreti hakkında hiçbir şey bilmeyen kapıdaki hizmetçi, onları üst kattaki soyunma odalarına yönlendirdi ve sargılarını o kadar hızlı bir şekilde çıkarmaya yardım etti ki, herhangi bir şeyden önce birinci kata geri dönüyorlardı. diğer misafirler geldi. Bertha sevindi, ama içeri alındıkları güzel odadan korkmadı, çünkü kendi evi daha büyük ve daha görkemli değil miydi? Büyük şeylere alışmıştı - onu harekete geçiren odanın zevkli güzelliğiydi.

Odanın yan tarafında büyük, sade bir tuğla şömine çatırdayan bir ateşle doluydu ve onun ışığında ev sahibi ve ev sahibesi duruyordu. Bertha onları yalnız bulduğuna memnun oldu - bir oda dolusu insanla karşılaşmayı ummuştu. Dr. Brent'e özel bir ilgi duymadı ve o kadar soğuk bir şekilde kendini tuttu ki, oldukça şaşırdı ve ateşi arayan Kaptan'a döndü: "Bu iyi görünüyor. Şimdi soğuğu hissediyorum - hissetmiyorum. neden yapmam gerektiğini biliyorum."

Machine Translated by Google

Bu, yaralar ve diyet hakkında çok gizli bir konuşmanın yolunu açtı.

Bertha'nın yeni soluk mavi elbisesi onu çok genç ve çok tatlı gösteriyordu ve hevesli konuklar ne yazık ki onu hayal kırıklığına uğrattı - yani hanımlar; erkekler de ondan oldukça memnun görünüyorlardı. "Bisküvi-atıcı" tanımını Bayan Brent'in bir parçası olarak kabul ettiler ve yemekten sonra Kaptan'ı başlatmak için zamanları olmadığı için, hosteslerinin tarifinde onun da karalandığına tamamen ikna oldular. .

Sonuç olarak, Bayan Brent ve diğer misafirleri konuşmayı yapmak zorunda kaldılar, çünkü Bertha sadece Mart'ı anımsamaya karşı uyarmakla kalmamış, aynı zamanda kendi dilini sıkıca tutmaya karar vermişti; ve bir kuşun uyanıklığıyla dinlemesine rağmen, "evet" ve "hayır" ı tam görevlerini yaparak, sadece kısa bir ifadeyle cevap verdi. Etrafındaki insanların Crego ve Congdon çevreleriyle entelektüel olarak arkadaş olduklarını ve bu kadar kolay ve zarif olan bu genç adamların ona Ben'i hatırlattığını algıladı. Artık hiçbiri ona tamamen yabancı gelmiyordu ve yine de onların kibar bakışları altında iltifat olmayan bir şeyi belli belirsiz kavradı. Hiçbirine tam olarak güvenmiyordu - ev sahibine bile. Gerçekten de, Bayan Brent'i oteldeki ilk toplantılarından daha az seviyordu.

Akşam yemeği oldukça aceleye getirilmişti ve Haney'nin altı kişi taşıyan ve istasyona iki gidişi gereksiz kılan yeni otomobili olmasaydı geç kalacaklardı. Kaptanın makinesini hostesinin kullanımına bıraktığını görmek güzeldi. "Lucius'a beklemesini söyledim," diye övündü, "ona ihtiyacımız olabileceğini düşündüm."

Dr. Brent sonunda Kaptan'ın rengine dikkat çekerek güzel konuğunu sohbete çekmeyi başardı. "Söylememin sakıncası yoksa yanlış besleniyor. Kilo alıyor, diyor ama üşüyor ve siniri yok. Nişastalı yiyecekleri azaltın. Yaralı ne kadar oldu?"

"Yaklaşık sekiz ay."

Machine Translated by Google

"Kendi yapısına sahip bir adamı kanatlandırmak için yırtıcı bir kaza olmuş olmalı."

"Öyleydi. Bütün tarafını parçalara ayırdı."

"Onu kim bir araya getirdi - Steele, Denver?"

"Hayır, Cripple'da bir adam."

"Doğru adam olduğuna emin misin?"

"O alabileceğimin en iyisiydi."

"Mesleki bencilliğimi uyandırıyorsunuz. İtiraz etmezseniz Kaptan'ı muayene etmek isterim -hiçbir ücret ödemeden, anlayın. -"

"Yalnızca kırk beş," diye düşündü kız. "Bu yaşlıların ne tuhaf fikirleri var! Ve Ben yirmi altı yaşındaydı." Doktorun daha sonra söylediklerini duymadı, çünkü Marshall Haney'in Sibley'e ilk geldiği zamandan beri zihninde sallanan hızlı, geniş değişim kavisini düşünüyordu - çok büyük, çok dik, çok güçlü. O da o zaman genç görünüyordu; şimdi yaşlıydı - yaşlı ve zayıftı - tavsiye edilecek, korunacak, mizahlanacak bir adamdı. Karşılık gelen değişikliğin başına geldiğini de belli belirsiz anlıyordu; patronları arasındaki serserilerin ve davulcuların sevişmesine karşı kendini savunan tezgahın arkasında duran kızdan çok uzaktaydı - ve sonuçta aynıydı. "Ben onun kadar değişmedim," diye vardığı sonuç. Ve arkadaşlarının neşesinden ve güzelliğinden zevk aldı, ama bunu ifade etmek için çok az şey söyledi.

O geceki oyun, tutkunun öfkesi, kadınla alay etmesi, erkeğe karşı alaycı inançsızlığıyla onu dehşete düşürdü. Şaşırtıcı bir anilikle ve çoğu konuşma diline özgü yöntemle, genç bir eşin yanlışlığının başlangıcını tasvir etti ve âşık masum, tuzağa düşmüş kadını göğsüne çektiğinde, alevli bir kılıç Bertha'nın kendi göğsüne saplanmış gibiydi. Titredi ve kızardı. Ve aktris, hatalı olanın uyanmış vicdanını gösterdiğinde, hem kelimelere hem de

Machine Translated by Google

yüz ifadesi suçluluk ve pişmanlık duygusu, kutudaki kız-karı küçüldü ve beyazladı, iri gözleri, bir düşmana karşı oyun yazarına karşı kendini savunan ağlayan, acı çeken karaktere sabitlendi. O bir yalancıydı! Ben'in öpücüğünde hiçbir yanlışlık yoktu ve okşamayı hatırladığı için kalbinde hiçbir pişmanlık yoktu. "Beni sevse bile, bu onu korkunç yapmaz!"

Oyun yazarı acımasızca devam etti. Kocayı gösterdi - yaşlı, kaba, acımasız. Kadının kendisini mahvetmeye cezbedilmesi için onu en keskin şekilde rahatlattı ve sonunda âşık - erkeksi, yakışıklı ve vicdansız - işkence gören kadının ruhunu kazanır - ve her zamanki notu geride bırakarak kaçarlar.

"Ne bekleyebilirsiniz?" dedi yaralı kocanın alaycı arkadaşı.
"Rose gibi genç ve sevimli bir eş ve senin gibi topallayan yaşlı bir savaşçı göz önüne alındığında ve doğal olarak bir kaçış takip ediyor, QED" Ve böylece perde kapandı.

İlk perdede amansız gerçekçi, ikinci perdede oyun yazarı korunmaya başladı. Hata yapan kadının hayatını geleneksel olarak perişan etti. Sevgilisi onu dövdü, ihmal etti ve sonunda onu terk etti. Ve son perdede, ölmek üzere aç bir kedi gibi kocasının evine sürünerek geri dönerken, koca yaralı yaşlı canavar haykırdı: "Günahın ücreti ölümdür!" Yazar bu sahnenin ironik olmasını istesin ya da etmesin, etki, kontrolsüz dinleyiciler arasında bir kahkaha mırıltısı uyandırmaktı. Ancak hem yazara hem de oyunculara kızgın olan Bertha, Bayan Brent'in gülen yorumuna katılamadı: "Komik değil mi?"

Doktor soğukkanlı bir tavırla şöyle dedi: "İyi bir geleneksel İngiliz sonu. Neden 'Tom Amca'nın Kulübesi'nde küçük Eva'yı çevirirken yaptıkları gibi, yaşlı münzeviye bir çift kanat çırpıp onu bir telin üzerine sürmedi? ?"

Daha sonra Bayan Brent, bir Alman restoranına gidip biraz bira ve şekerleme içmelerini önerdi; ama bu, oyunun tutkusuyla hâlâ çarpıntı yaşayan Bertha'yı çok kötü etkiledi. "Sanırım yapmasak daha iyi olur. Kaptan oldukça yorgun ve sakıncası yoksa şimdi bırakacağız."

Machine Translated by Google

"İyi vakit geçirdim" demeden her yerde el sıkıştı ve kocasının kolundan tutarak sokağa çıktı, ev sahibesini biraz tedirgin ve şaşkın bir halde bıraktı. Bayan Brent'in Kaptan ve karısı hakkındaki şakası, doktorun ifade ettiği gibi, "bütün meseleyi tuhaflaştırmıştı."

"Ama nereden biliyordu?"

"Ona inandığından çok daha zeki," diye yanıtladı.
"Siz Doğulular asla pırlantaları pürüzlü olarak almayı öğrenemezsiniz."

Bertha'nın aklı kargaşa içindeydi ve yalnız olmayı diledi. Mart onu sinirlendirdi.
Onunla oyun ya da akşam yemeği hakkında konuşmayı reddetti ve onu Lucius'a teslim ederek hemen kendi yatağına gitti. Şimdiye kadar Marshall Haney ile ilişkisini yakından incelemeye çalışmamıştı. Ona bir kocadan çok iyi bir arkadaş, ona ihtiyacı olan ve istediği her şeyi veren bir arkadaş olmuştu. Hevesli bir şekilde ileriye dönük, hesaplama açısından neredeyse erken gelişmiş, duygusal açıdan tekil olarak sorunsuz kalmıştı. Dünyada belirli seks sorunlarının var olduğunu biliyordu ve ayartmaların yalnızca zihinsel olarak farkındaydı - onları gerçekten hiç hissetmemişti. Şimdi birdenbire tüm doğası uyandı. Zihni, belirsiz bir şekilde tanımlanmış düşmanlardan oluşan bir lejyonla uğraştı. Gölgenin içinden, onu çevreleyen, şu ana kadar hiçbir önemi olmayan, anlamla süslenmiş sözcükler çıktı.

Kampın yarı işitilmiş yorumu, pınarların belli belirsiz algılanan dedikoduları, sanatçıların pohpohlayıcı bakışları - hepsi kendini olduğu gibi görmesine yardımcı oldu: sahnede onun gibi yakışıklı bir genç kız, sakat bir adamla evli. kötü tarihin orta yaşlı adamı.

"Ama o bana iyi geliyor," diye yeni benliğine karşı çıktı. "Ben fakirdim ve o beni zengin etti; ve bütün yaptığım ona bakmak ve onun için ev tutmak oldu." Bu düşünceyle, onun için hiçbir zaman tam ve eksiksiz bir eş olmadığını anladı. Ve utanarak ve iğrenerek ekledi: "Ve şimdi asla olamam. O günlerde olduğu kadar dürüst, güçlü ve yakışıklı olsa da, onu bir eş gibi sevemem. "

Machine Translated by Google

Bu iğrenme hissini kabul ettikten sonra, kendisi ve kocası arasındaki büyük mesafeyi açıkça algıladıktan sonra, iğrenme derinleşti, ayrılık alanı genişledi. Ertesi sabah tanıştıklarında on yaş daha yaşlı görünüyordu ve yüzü ağırdı ve çerçevesi gevşekti. Acıması azalmamıştı ama bu duygu, henüz tiksinti olduğunu kabul etmediği nitelikli bir duyguyla karışmıştı. Cildi mumlu beyazdı ve gıdısı sarkıyordu. Mizahına bir dönüşle, "İşe hiç hazır değilim" dedi. "Bu öldürücü bir tempo yakaladık Bertie ve böyle devam edersen yaşlı adam bayrağı devralmalı."

"Bunu sürdürmek niyetinde değilim," diye yanıtladı kısaca. "Bence eve gitsek iyi olur." "Ev" kelimesini duyunca içini biraz heyecan kapladı. Mor tepelerin altındaki o malikane o kadar parlak, büyük ve arzu edilirdi ki.

"Hayır, yaşlı babamın izini sürmeliyim ve ona sahip çıkmalıyım. Fan adresini bile bilmiyor (ona daha çok yazık), ama onu bulacağım. Yorgunsan ve gitmeyi tercih edersen Eve, yalnız gideceğim."

"Ah hayır, bunu yapmamalısın!" diye bağırdı anında, onu memnun etme arzusunun samimiyetini hissederek. "Gideceğim ama fazla kalmamalıyız." Ve yeniden hayatının yönünü aldı. Gecenin havası geçip gitmiş, geride sadece büyüyen yaşının ve çaresizliğinin daha net bir algısını bırakmıştı.

Biraz sonra, "Dr. Brent'in sizi muayene etmesine izin vermelisiniz," dedi. "Topallığının yarandan kaynaklandığını düşünmüyor. Durumunun bozuk olduğunu söylüyor."

Ona gölgeli yüz ve kederli gözlerle baktı. "Ben sadece zavallı yaşlı bir patenim, rüzgarın estiği ve tembelim. Beni istediğin zaman serbest bırakma hakkına sahipsin."

"Böyle konuşmamalısın," dedi sert bir sesle. "Kaçmak istediğimde sana haber veririm."

"Seni buna bağlıyorum," diye yanıtladı, ciddi bir bakışla.

Machine Translated by Google

BÖLÜM XVII

BERTHA SANAT HAYVANI OLUR

Bu ziyaretin çağrıştırdığı fikirlere derinden dalmış olan Bertha, neredeyse yan kapı olmalarına rağmen, Yosunları çağırmak istemiyordu.
O da kalem kullanırken çaresizlik duygusuyla dertteydi.
Fordyce'e yazmak istedi, ancak bir mektubun kibar biçimler konusundaki bilgisizliğini ortaya çıkaracağını bildiğinden bunu yapmaktan korkuyordu; ama bu, cesaretini kırmak yerine, onu öğrenme kararlılığına yöneltti. Bu onun karakterindeki tasarruf maddesiydi. Kusurları kabul etti, ancak yenilgileri değil. Burada yine kendi kendini yetiştirmiş adamı kaldıran ruhtandı.

Congdon'lar tanıtım mektupları konusunda çok cömert davranmışlardı ve Bayan Brent ve Mosses'a ek olarak, Bertha'nın elinde New York City'deki insanlara, muhtemelen sanatçılara, adlarını taşıdıklarına göre yazılmış iki ya da üç zarf vardı. belirli stüdyoların Moss'a gönderilen not etkilenmemiş ve kendi içinde basitti, herhangi bir nitelemeden oldukça masumdu, ancak özel olarak ondan önce gelen mektup gerçek Congdon damarındaydı ve Moss, Bayan Brent gibi, çağrısını geciktirmedi. Döndüklerinde kartı Haney kutusundaydı. "Seni özlediğim için üzgünüm. Mümkünse saat beşte stüdyoma gel," diye yazmıştı arkasına.

Congdon, "Sanatçı grubunuz," yazmıştı, "kumarbazlarımızın en başarılı ve pitoresklerinden biri olan Marshall Haney ile tanışmaktan rahatsız olmayacak, özellikle de büyük evinin duvarları çıplak ve karısı güzel olduğu için. ihtiyar, 'en iyi sosyete'de değil, anlıyor musun, ama onları seveceğini biliyorum. Kimseye karışmadan onlara karşı olabildiğince iyi ol. Küçük Bayan Haney bir mantardır. kendi kendine kariyer.
İkisi de bir bakıma bilgisizdirler ve birazcık gerçek sempati onların gizli geçmişini gün ışığına çıkaracaktır. Benim için onun bir taslağını yap. Ünlü olması muhtemeldir. Haney bugünlerde hamur gibi yuvarlanıyor--(madenci)-- ve büyük bir boğmacaya bağlı, ne olduğunu bilmiyorum, ama o heyecan verici bir hırsı olan bir taşra çocuğu gibi. Bu günlerden birinde onu Beşinci Cadde'de görmek beni şaşırtmaz. Bu birkaç yakıcı sözle onları plastik ellerinize emanet ediyorum. Tanrı aşkına, Sammy'nin onu boyamasına izin verme. Ah evet, ben

Machine Translated by Google

birkaç tuval için çalıştım. Ne düşünüyorsun. Bu canlı iklimde hepimiz hareket ediyoruz. Seninki kadife."

Önünde böyle bir mektup bulunan Joe Moss, şaşırtıcı misafirlerini sabırsızlıkla bekledi ve sırda bulunan birkaç kişiyi Kaptan cep mendiline uzandığında kaçmamaları konusunda uyardı. "Ve hepsinden öte, Colorado'yu övecek ve Doğu'yu bir ikamet yeri olarak mahkum edeceksiniz." Joe, ustalığıyla ve heykeltıraştan ayırt edecek hiçbir özelliği olmayan giysileriyle övünürdü . "Aslında," dedi sık sık, " heykeltraş olmadığımı söyleyenler var . Her ne olursa olsun, her gün bakımla bir hırdavatçıdaki tezgahtar gibi görünmeyi başarıyorum."

Ve yaptı. Geleneksel olarak bir biber ve tuz takımı, düzgün ve trig, bir "melon şapka" (Londra'da dedikleri gibi), hazır dörtlü bir kravat ve küçük bir inci eşarp takardı. Paris'ten dönüşünde, "Artık benim için kıvırcık saç yok, kırmızı kravat yok, kepek yok" demişti. "Tam burada, heykelimizden ayırt edilemezsek, milyonlarca ayırt edilemez okyanusa karışıyoruz." Karısı Julia'yı her zaman bu şekilde dahil etti (hiçbir zaman "yalamayı modellemedi" olmasına rağmen), çünkü tüm mektuplarını yazdı, tüm çeklerini yaptı ve genel olarak onun sorumluluğunu üstlendi. Bazıları başarısının onun yönetiminden kaynaklandığını söyledi. Kara gözlü, gülümseyen küçük bir kadındı, elbisesiyle zarif ve tavırları canlıydı.

Stüdyoları, şehrin trafiğinin tam ortasındaki büyük bir ofis binasının çatı katının tüm kuzey tarafını kaplıyordu. Moss, yer seçimini merak edenlere, "Ticaretin ortasında ama üstünde olmak istiyoruz" dedi. "Heykel, benim gördüğüm kadarıyla, mimarlığın bir parçası. Sadece benim yolumda yapmama izin verirlerse, bir kapı tokmağı modellemenin üzerinde değilim. Heykel, eski günlerde hayatın bir parçasıydı ve biz de yapmıyoruz. Artık bunu çok 'kıymetli' hale getirmek istemiyorum. İş adamlarına yaklaşmak istiyorum, onlardan kaçmak değil. Ticaretin uğultusunu seviyorum."

Bu nedenle, bilge Lucius tarafından yönetilen Haney'ler, kısa süre sonra kendilerini Wisconsin Block'ta buldular ve bir toptan ateşlenmiş gibi görünen ("10. kata ekspres") bronz bir asansörde, erkeklerde sanat önerecek hiçbir şey olmadan ateş ettiler. veya onlarla ilgili işaretlerde. On üçüncü hikayede onlar

Machine Translated by Google

indiler ve bir kat merdiven çıkarken kendilerini aydınlık bir holün sonunda, üzerinde basit altın harflerle "Jos" yazan bir kapının önünde buldular. Moss, Heykeltıraş." Bertha kahkahaları duydu ve kalbi onu yanılttı. Bu sanatçı insanlarla tanışmak onun için kolay olmadı. İş adamlarından, madencilerden, demiryolu müdürlerinden korkmuyordu, ama şaka yapan ve birbirine kabadayılık eden bu insanlardan. bir dakika yüksek felsefe konuşmak ve bir dakika sonra dedikodu yapmak, Congdon'lar gibi onun için "oldukça hızlı"ydı.Bir an durakladıktan sonra Kaptan'a, "Bizi öldüremezler; İşte gidiyor!" ve hafifçe vurdu.

Kapıyı Moss kendisi açtı ve samimi, "Nasılsınız, Bayan Haney", onu hemen iyi bir adam olarak zihnine yerleştirdi. Congdon kadar doğrudandı. "Seni gördüğüme sevindim," dedi Kaptan'a. "İçeri gel." Kendini sakince açıklayan Lucius'a keskin bir bakış attı. "Kaptan biraz topal ve buraya iyi geldiğini görmeye geldim. 5.30'da döneceğim."

Kapı, pencereleri karartılan ve gölgeli elektrik küreleriyle aydınlatılan büyük bir odaya açılıyordu. Aslında serin ve çıplaktı. Uzak bir köşede küçük bir masanın etrafında yarım düzine insan oturuyordu. Çay dolduran Bayan Moss, kocası yaklaşırken çay semaverindeki yerinde ayağa kalktı ve konuklarıyla samimi bir şekilde el sıkıştı. "Gelmene çok sevindim. Lütfen bana çayını nasıl içeceğini söyle," dedi.

Bertha çayını "herhangi bir eski yoldan" içmeye alışmıştı ve bunu Bayan Moss'un samimi gözleri ve neşeli gülümsemesinden etkilenerek söyledi. Haney, bir oyun karakteri olarak sahnede olmanın tuhaf duygusuyla, ağır bir şekilde ev sahibesinin sağındaki koltuğa çöktü ve şöyle dedi: karışım."

Joe şiddetle itiraz etti. "Yapma Kaptan, biraz İskoç mahzeni var."

Bayan Moss, çevresinde belli belirsiz görülen bir iki yüzü daha gösterdi ve Batılı misafirine sıcak bir içecek hazırlarken son derece rahat bir şekilde sahiplerini tanıttı.

Machine Translated by Google

"Ne kadar zamandır korkunç kasabamızdasınız Bay Haney?" diye sordu, Joe'nun uyarısını dikkate alarak.

"Bir gün hanımefendi."

"Sadece 'geçiyorsun', sanırım - tüm Colorado halkı böyle yapar."

Hani gülümsedi. Onun açıklamalarının sürüklenmesini alıyordu. "'Bu doğal, hanımefendi; çünkü görüyorsunuz ki, 'uzun bir koşu ve ağır bir derece ve yolda yan yoldan sapması zor."

Moss'un kendisine hitap ettiği Bertha, içtenlikle ona bakıyordu - gördükleriyle derinden ilgileniyordu. Bronz ve alçıdan loş şekiller raflarda, desteklerde ve kaidelerde duruyordu ve uzun odanın sonunda büyük bir grup figür sanki ölümlü bir savaşta kıvranıyordu. Çay ve sohbete ayrılmış küçük bir köşesi olan bir atölyeydi -bu onun için bile belliydi-.

"Dikkat etmek ister misin?" ricasını tahmin ederek sordu.

"Evet, yapardım," diye net bir şekilde yanıtladı.

"Görecek pek bir şey yok" dedi. "Ben sipariş üzerine çalışan bir heykeltıraşım. 'Hizmet için sanat' fikrine inanırım ve bir sipariş geldiğinde onu elimden geldiğince doldurur, elimden geldiğince güzelleştirir ve gönderirim. görevine çıktı.
Şömine parçaları ve andironları modellemek istiyorum çünkü bunlar görülüyor ve insanların hayatlarını gerçekten etkiliyor. Söylemeye başladığım şey şuydu: tüm eşyalarım tükeniyor – benim gerçek eşyalarım; Aptal başarısızlıklarım hep yanımda kalır - örneğin bu şey." Çıplak formların büyük yığınını işaret etti. "Başlarken bir 'fikrim' vardı, ama fazla hırslı ve fazla edebiydi. Üstelik demokratik değil. Şimdiki zamanla uyuşmuyor. Onlar hakkında yeterince bilgim olsaydı, vahşi bir hayvan heykeltıraş olurdum."

Dağda yetişen bu ham kızın, onu modelleyen adam o devasa grubun yanında durması son derece dokunaklı bir deneyimdi.

Machine Translated by Google

onu güvenine aldı. Moss'un açık sözlülüğünde hiçbir yapmacıklık yoktu. Congdon'ın onu bir tuzağa düşürmeye çalıştığına dair hızlı bir sonuca varmıştı, çünkü Bertha'nın suskunluğu ve saygınlığı onu oldukça rahatlatmıştı. Ziyaretçilerin sanatçıları "öldürdüğü" banal iltifatlardan bir tanesini dile getirmiş olsaydı, hemen susardı; ama yapmadı, sadece baktı ve yüzündeki bir şey onu derinden ilgilendirdi. Aniden döndü ve dedi ki:

"Bana ne anlama geldiğini söyle."

"Bunun bir anlamı yok - şimdi. Aslında bunu 'İşin Ruhuyla Sanatın Fethi' ya da buna benzer bir şey demek istemiştim. Paris'ten yeni geldiğimde başladım ve kırmızı bir kravat taktım ve Sivri bir sakal, onu egzotik eğitimin bir adamı sürükleyeceği çılgınlığın bir kaydı olarak saklıyorum.
Eğer şimdi devam edecek olsaydım, her şeyi tersine çevirirdim - bunu 'Sanat İlham Veren İş' yapardım."

Bertha onun düşüncesini tam olarak takip etmedi, ama kendini ciddi bir sorunun varlığında ve güçlü bir adamın kalbinin derinliklerinde bir şeyi dinlerken hissetti. Burada başka bir dünya vardı - tamamen garip bir dünya değildi, çünkü Congdon ona çalışmalarından da bahsetmişti - ama kendi hayatından o kadar uzak bir dünyaydı ki, başka bir gezegen gibi görünüyordu. "Ne güzel konuşuyor" diye düşündü. "Kitap gibi."

"Ne kadar çekici," diye düşünüyordu. Ve başının uyanık, hevesli duruşu, başparmağını gergin bir şekilde topladığı kil parçasını yemesine neden oldu.

Uzun odada bir aşağı bir yukarı gezinirken, o ona şömine rafı dekorasyonu için çinileri, kapı kolları için bronz kedi başları, lambalar ve kül tablaları için meraklı ve sevimli figürler gösterdi. "Çoğu şeyde utangaç oluyorum" diye açıkladı.

"Bunları satıyor musun?" diye sordu, elektrikli masa lambaları için bazı tasarımları göstererek.

O gülümsedi. "Bazen-istediğim kadar sık değil."

Machine Translated by Google

"Onlar ne kadar?"

"Her biri elli dolar."

"İkisini de alacağım," dedi ve nabzı bir sanat hamisi olmanın gururuyla fırladı.

"Şimdi bakın, Bayan Haney, bunları size bir satıcı olarak göstermiyorum - eşyalarımı sunmak konusunda çok hassas olduğumdan değil, ama ikinci bir ziyarete kadar beklemeye çalışıyorum." Bu konuda gerçekten kötü hissediyordu. "Onları almayın - yarına kadar bekleyin. Zaten oldukça kötüler. Dağ aslanı olmaları gerekiyordu, ama aslında Hayvanat Bahçesi dışında hiç dağ aslanı görmedim."

"Onlar aslan, tamam. Onları istiyorum ve Kaptan'ın onları seveceğini biliyorum." Haney'i aramak için geri çekildi. Ama onu arayan diğer tüm kişilerle çevrili olduğunu görünce (onu Batı'daki vahşi yaşamıyla ilgili hikayeler anlatmasını "sağlamışlardı"), heykeltraşa gülümseyerek döndü ve şöyle dedi: "Boş ver, onların ne olduğunu biliyorum . ihtiyacı var - yoksa." Ve Moss, Congdon'un Haneylerin maddi durumuyla ilgili açıklamasını hatırlayarak cevap verdi: "Israr ediyorsan çok iyi; ama gerçekten sana karşı bir güven oyunu oynamış gibi hissediyorum."

"Onları ışıklarla tamir edebilir misin?" diye sordu, bir çocuk gibi hevesli. "Şu anda demek istiyorum."

"Kesinlikle." Yakındaki bir braketten birkaç küçük ampulü söktü ve bunları lambalara yerleştirerek akımı açtı. Zevkle güldü. Aslanlardan biri ışığı taşıyan sapla oynuyordu. Sanki bir uykudan kalkar gibi, küreyi tek bir yüksek patisinin üzerinde tutarak uzandı. Diğeri -bir muadili, ya da neredeyse öyle bir pozda- farklı bir ifadeye sahipti. Yavru, sanki kaçmak üzere olan bir kuşmuş gibi hırlıyor ve ışığa tutunuyordu.

"Bir parça alçak kabartmayı aydınlatmak için onları şöminenin köşelerine koyma fikrim vardı," diye açıkladı, "ama hiç rahatlayamadım. Tipik Batı manzarası olmalı ve ben hiç görmedim. Batı Utanç verici,

Machine Translated by Google

değil mi?"

"Şu şömineyi benim için yapmanı istiyorum," dedi. "'Alçak rahatlama' ile ne demek istediğinizi bilmiyorum, ama bunun bunlara bağlı olacağını biliyorum ve haklılar!"

"Bana olan güveniniz çok güzel Bayan Haney ve belki bu yaz çıkıp onu karşılamaya çalışırım."

"Keşke yapsaydın," dedi ve ciddiydi. "Sana Colorado'yu göstereceğim."

"Sanatın koruyucusu olmaya başlıyorsanız, Bayan Haney, Congdon'u gözden kaçırmayın; o birinci sınıf bir adamdır." Yine mizahi oldu. "Hızlı ilerliyoruz ama sana senin bir taslağını yapmamı istediğini söyleyeceğim. Bana iki ya da üç kez oturacak kadar iyi olursan, gönderebileceğimiz bir şey yaparım. onun için - eğer istersen."

"Çizim derken ne demek istiyorsun?"

"Bunun gibi bir şey." Ve onu meraklı, yarı insan, örtülü bir nesnenin önüne götürerek, sonunda küçük bir döner sehpanın üzerinde genç bir kadının başı görünene kadar nemli sarı bezleri çözmeye başladı. Çok tatlıydı, çok tatlıydı ve gülümsüyordu.

Bertha şaşırmıştı. "Karın değil ama yine de ona benziyor."

"Karımın kız kardeşi - hayattan hızlı bir çalışma - tam da Frank'in istediği türden bir şey. Benim için oturur musun Birkaç sabah cevap verir." Şimdi onu yapmak için can atıyordu. Profili o kadar net, o kadar sağlam, o kadar garip bir şekilde çocuksuydu ki onu memnun etti. Eskiz bittiğinde sahip olacağı "anlık" hissedebiliyordu.

Bertha düşündü. Congdon'lara çok şey borçluydu ve bu adamdan hoşlanıyordu. O an memleket hasreti azalmıştı ve Chicago'da iki, hatta üç gün kalması o kadar da korkunç olmayacağına söz veriyordu.

Machine Translated by Google

"Evet, yapacağım" diye karar verdi. "Bay Congdon benim bir resmime ne yapacak bilmiyorum ama bu onun cenazesi." Ve gülen dudağı onu yeniden gerçekte olduğu gibi eğitimsiz bir kız gibi gösteriyordu.

Kaptan'ın etrafındaki gruba geri döndüklerinde, Julia Moss kocasına acıyan bir bakış attı, onun sıkılmış ve mağlup bir adam olduğunu düşündü. "Kaptan'ın müstehcen konuşmasını kaçırdın," diye fısıldadı.

Haney, "sahnenin ortasında" çok iyi eğleniyor ve kendine övgüler yağdırıyordu. Hayatında hiçbir zaman, onu her açıdan inceleyen bu sanatçılardan daha keskin bir dinleyici kitlesi tanımamıştı.

"Evet," diyordu Haney, "oyun düzgünse -yani faro'da- bankayı basmak mümkündür; ama çoğu makine oyunu öyle inşa edilmiştir ki 'ev' -yani banka-- Makinelerim her zaman düzdü. Benim lehime 'sabit' olan bir çarkı çalıştırırken bir sosis değirmeni çevirirdim."

Bertha, terk ettiği ticaretle ilgili bu konuşmadan hoşlanmadı ve elini omzuna koyarken yanakları yandı. "Sanırım gitsek iyi olur."

Kendini toparladı. "Elbette evlendiğimde tüm bunları bıraktım," diye açıkladı ve görev bilinciyle ayağa kalktı.

"Ah, Bayan Haney," diye yalvardı Bayan Moss, "onu götürmeyin! Faro oyununu daha yeni yeni öğreniyorduk. Lütfen tekrar oturun."

Bertha bu ses tonuna içerledi. "Hayır, gitmemiz gerekiyor. Tanıştığımıza memnun oldum." Kalkmış olan adamlara doğru başını salladı. Moss'a tekrar, "Çok minnettarım," dedi. "Onlara yarın bir şeyler göndereceğim."

Bayan Moss candan tekrar gelmeleri konusunda ısrar etti.

Moss, "Benim için poz verecek" dedi. "Yarın sabah saat onda?" diye sordu.

"On bana her zaman olduğu gibi yakışıyor," diye yanıtladı Bertha.

Machine Translated by Google

Bayan Moss, Haney'e ışınlandı. "Sen de gel Kaptan. O güzel şans oyunları hakkında daha çok şey bilmek istiyorum."

Bertha zonklayan bir beyinle oteline döndü. Gün o kadar tecrübe doluydu ki! Yorgundu ve her şeyden oldukça şaşkındı.

Heyecanı azaldıkça ve kendi bakış açısını yeniden kazanmak için zamanı varken, Colorado, evi, Springs ve kendi halkının anıları ona geri döndü, şehri ve içerdiği her şeyi bir avuç doğu rüzgarı haline getirdi. . Ben'in öpücüğü dudaklarında yeniden canlandı. "Yaptıklarını söylemesi yanlış mıydı?" kendine sormaya başladı. Bir veda öpücüğü onu bu kadar derinden harekete geçiremezdi; Birer birer hatırladığı için şimdi bile onu derinden heyecanlandıran onun yüzü, sesi, yoğun bir şekilde söylediği sözlerdi. "Sen güzelsin ve seni seviyorum." Bunlar bir kadın için en önemli sözlerdi ve sonunda ona ulaşmışlardı.

Sonra stüdyodaki kumar konuşmasını hatırlayınca, kocasının utancıyla yanağı kızardı. "Neden hep buna geri dönmek zorunda?" diye sordu hararetle.

Garsonlarla çevrili büyük yemek odasında akşam yemeğini yediler, bu arada Kaptan kız kardeşi ve ailesini tartıştı. "Fan için bir şeyler yapacağım" dedi. "Charles'tan farklı biri. McArdle çalışkan bir adama benziyor, biraz yardımın boşa gitmeyeceği türden. Onlara bir yerden bir ev almaya ne dersin?"

Bertha, onun için yeni bir ilgiyle dinledi ve sorusunu tekrarlayıp yorgun olup olmadığını sorduğunda, cevap verdi: "Evet; ve sanırım bu gece erken yatacağım. Zor bir gün oldu. "

Machine Translated by Google

BÖLÜM XVIII

BERTHA'NIN PORTRESİ TARTIŞILDI

Joe Moss, Haney'lerden memnundu, çünkü yerli Batı'dan insanların konuşması gerektiği gibi konuşuyorlardı. Mahkumiyetlerinde bir Kentuckian kadar mutlaktılar. Onlar için başka bir "Tanrı'nın ülkesi" yoktu ve Batı'ya gitmek ve "uçurumda ya da başka bir şeyde büyük bir şey yapmak" en son hayali olduğundan, müstehcen konuşmalarının tadını çıkarmak için diğer tüm nişanlarını erteledi. İlk oturuşta şöyle dedi: "Thorwaldsen hilesini uygulamakla ilgili bir fikrim vardı: Dışarıda güzel bir yer, demiryoluna yakın bir kaya duvarı bulun ve bir canavar boz ya da dağ aslanı yontabilirdi. reklamını yaparsın, trenler orada 'Yosun Aslanı'nı görmek için beş dakika durabilir, tüm dosyalarında bundan bir parça kullanabilirler.Yakınlarda bir pınar varsa, suyun reklamını yapıp şişeleyebilirler, etikette aslanımın resmi var. Ah, ne güzel bir plan!"

"Öyle," dedi Haney. "Daha önce kimsenin aklına gelmemiş merak ediyorum."

Heykeltıraş, "Sonuçta yeni askı düğmeleri planlamak için bir Yankee gerekir," diye yanıtladı. Ve konuştuğu her zaman elleri oynuyor, başparmakları oyuyor, dillerini kesiyor ve düzeltiyordu.

Haney onu eğlenmiş bir bakışla izledi. "Tabii, bu kadar uğraştığını bilmiyordum. Her resmi taştan yonttuğunu sanıyordum." Ve alçı kalıplama süreci kendisine anlatıldığında, "'Bu tamamen McArdle'ın işi gibi. Senin gibi bir sanatçı olduğunu bildiğim için dünyada yükselişe geçiyor" dedi.

"Onun 'çizgisi' nedir?"

"Bir soba dökümhanesi için kalıpçı."

Moss ışınlandı. "Biraz daha fazla maaş ödeyip çalışmak için daha iyi bir yer sağlasalar tam da olmak istediğim şey."

Machine Translated by Google

Bertha ne zaman ciddi olduğunu asla bilemezdi, ses tonu alışılmış bir şekilde alaycıydı. Ama onun idealini algılamaya doğru ilerledi ve onun içinde şimdiye kadar bildiğinin çok ötesinde bir zihin kavradı. Bayan.
Moss, neredeyse Bayan Haney'in kendisi kadar sessizdi, stüdyoda parlak, canlı bir şekilde, dikkatli bir şekilde göz kulak olarak, "çamur hanımlarını" ıslatarak ve onu uygunsuz arayanlardan, ısrarcı dilencilerden ve başıboş modellerden koruyarak stüdyoda dolaştı. Bertha, bir Mississippi deniz tarağı avcısının katı sabrıyla oturmasına rağmen, hızlı bir şekilde düşünüyordu.
Zihni, bir ipucunun bir dizi ilgili bilişi harekete geçirdiği ve Moss'un başıboş sözlerinde orada burada bir kelime ona bir ışık parlaması gibi talimat verdiği son derece gelişmiş tipteydi. Yüksek anlamda okuldaydı ve zamanını iyileştiriyordu. Eskiz, dikkatle incelenmiş bir portre büstüne dönüşüyordu ve Moss mutluydu.

Bir gün bir sanatçı arkadaşı tesadüfen içeri girdi ve ikisi de gözlerini kısarak, ölçtüler ve portreyi ve kendisini, bir sığır gösterisinde ödüllü domuzlardan oluşan birkaç komite üyesinin sakince dalgınlığına benzettiler. "Görüyorsun, bu hat daha kısa," dedi yabancı, neredeyse parmağını Bertha'nın boynuna koyarak. "Sahip olduğun kadar düz değil. Bu ince bir çizgi..."

"O olduğunu biliyorum!"

"Ve bunu bozmak istemiyorsun. Büstü kesme hevesinden hoşlanmıyorum. Boyun, kafa ile göğüs arasındaki bağlantıdan başka bir şey değil. Şimdi burada çekici ve genç bir baş ve yüzünüz var. -- boyun en azından aşağıdaki kadını önersin."

"Ah evet, bunun peşindeyseniz, bu iyi bir mantık. Ama benim burada istediğim bahar zamanı - sadece taze, uyanık, güzel bir parça. Bu saf çizgi herhangi bir dünyevilikten uzak tutulmalı."

"Sanırım ne istediğini biliyorsun; istemediğini söylemeyeceğim. Ama onu çiziyor olsaydım, orada yazı önererek biten o geniş çizgiyi alırdım."

Machine Translated by Google

Ayrık, eksilterek ve tabii ki esas olarak kilden konuştular; ve yine de Bertha, onu yalnızca ilginç değil, aynı zamanda güzel olarak gördüklerini her an daha net bir şekilde fark etti ve bu çok önemli ve gelişen bir güvenceydi. "İyi görünümlü" olarak anılmayı ummuştu ama şimdiye kadar (Ben Fordyce dışında) kimse ona güzel dememişti; ve Joe Moss ve kardeşi sanatçının bu yargıları, bilgilerinin kesinliği ve profesyonel samimiyetleri nedeniyle daha da etkileyici hale getirildi. Cazibesini tartışırken sanki sağır ve dilsizmiş gibi özgürce konuşuyorlardı.

Dikkatsiz bir şekilde "New York'tan Bay Humiston" olarak tanıtılan ressam, sonunda Bertha'ya döndü ve sıradan bir insan nezaketini varsayarak şöyle dedi: "Bir çalışma yapmak istiyorum. Sizden de Bayan Haney, izin verirseniz. Tuvalimi buraya getirip Joe'yla çalışabilirim, böylece size sorun çıkmasın."

Serveti henüz üzerinde yeni olan Bertha, kendisine hitap edenlerin niyetlerinden hiçbir şüphesi yoktu, bu istekle derinden gurur duydu ve Moss hiçbir itirazda bulunmadığı için kabul etti.

Moss'u rahatsız eden tek şey, endişeli düşüncelere dalma eğiliminin artmasıydı. "Unutma, şimdi sen çiğdemsin, ilk menekşe ya da onun gibi bir şeysin - yazın son gülü değil. Düşünme, sarkma!
İşte, doğru! Ne hakkında düşünecek veya düşeceksiniz? Oradaki Humiston kadar yaşlı ve bıkkın olduğunuzda, gizemleri düşünmeye hakkınız olacak, ama şimdi değil. Sen ve ben genciz, Tanrıya şükür!"

Humiston, sanki sesi kanattaki rüzgarmış gibi, sanatçı arkadaşı tarafından etkilenmemiş gibi, hızlı, hafifçe, küçük tuvaliyle oynuyordu. Kır saçlı, solgun, derin çizgili yüzü olan uzun boylu, hastalıklı görünüşlü bir adamdı. Bayan Moss'un özel olarak Bertha'ya açıkladığı gibi, resimlerinin küçük bir sergisiyle Paris'ten yeni gelmişti. "Ve Amerikalılara karşı oldukça sert çünkü çalışmalarını takdir etmiyorlar. Ama Joe soruyor: 'Neden yapsınlar?' Demokratik değiller - küçük, yüksek anahtarlı 'değerli' parçalar; diğer sanatçılar için resimler, gerçek tablolar değil, aksi takdirde kabul edilemezler.

Machine Translated by Google

senin eskiz."

Batılı kız-karı, maddi kütlesi tek başına dünya tarafından bilinen şiddetli ve korkunç şehrin bu küçük, karanlık, loş ve zengin renkli kalbine tamamen hayran kaldı. Vahşi sokakların gürültüsünden ve gürültüsünden bu stüdyoya gitmek, Kara Cañon'daki su seviyesinden Hint pembesinin sessizce çiçek açtığı güneşli, çimenli zirvelere tırmanmak gibiydi. O, hevesli bir yapıya sahipti. Genelde kendinden büyük çocuklarla oynardı. Anlayamadığı kitapları okumuştu.

Her zaman yukarıya doğru uzanmıştı ve burada kendini Congdon'ın yaptığı gibi hayal gücünü harekete geçiren kadın ve erkeklerle çevrili buldu. Beynini neredeyse durmadan kemiren kendine ve geleceğine dair şüpheyi unutmasına yardımcı oldular ve Moss ona, "Yarın bir kez daha gel ve beni gerçek heykeltıraşlık yaparken görün. Hayır, bakma" (işine bir bez attı); "Yarın bakabilirsin."

"Fotoğrafımı görebilir miyim?" Humiston'a sordu.

Tek kelime etmeden şövaleyi ona doğru çevirdi.

"İyi iş!" diye bağırdı Moss.

Bayan Moss karanlık köşesinden geldi. "Mükemmel bir şey yapacağını biliyordum."

Bertha sessizce ona baktı. Bertha Haney değil, bir çiçek kadar güzel, rüya gibi bir kızdı. Ve sonunda dedi ki: "Sorun değil, ama ben değilim."

Humiston neredeyse şiddetle öne çıktı. "Elbette sen değilsin, bana öyle görünüyorsun. İnsanları asla kendilerine ya da arkadaşlarına göründükleri gibi boyamam. Senin hakkındaki izlenimimi çiziyorum."

"Beni gerçekten böyle mi görüyorsun?" hem sordu hem de bağırdı. Ve o anda daha önce hiç olmadığı kadar hareketliydi ve

Machine Translated by Google

Humiston, ıstırap dolu bir sesle bağırdı:

"Tanrım, neden ona böyle yapmadım?" Ve o kadar şiddetli öksürdü ki Bertha ürperdi.

Moss kendini savundu. "Onu tüm güzel pozlarında yapamadım " diye şikayet etti. "Seçmek zorundaydım. Neden onu bu şekilde kendin yapmadın?"

Ressam kısa el eskizini iç çekerek kaldırdı. "New York'a kadar giderseniz, umarım siz ve Kaptan stüdyomu ziyaret edersiniz," dedi.

Elden ele dolaşılacağına dair hiçbir şüphe duymadan, ona adresini göndereceğine söz verdi ve "Buradaki resimleri görmek isterim" dedi.

Moss tacizci oldu. "Şimdi buraya bak Jerry, Mrs.
Şu şovuna Haney. Zayıf noktalarını belirtmek için kendim gideceğim."

Humiston, "Onların zayıf noktalarını senden daha iyi biliyorum," diye yanıtladı hemen.

"Eğer yaparsan, onlardan bahsetme."

"Neden yapayım? 'Donanımın' kusurlarını söylemiyorsun, değil mi?"

Bayan Moss araya girdi. "Yaptığı tam olarak bu ve bu ticarete zarar veriyor. Sanırım resimleri kendim görmesi için Bayan Haney'i götüreceğim."

Humiston parladı. "Pekala; ama hepiniz benimle öğle yemeği yemek zorundasınız. Bu çılgın kasabada tanıdığım tek uygar insansınız ve size ihtiyacım var."

"Hayır," dedi Bertha. "Bu bizim ikramımız. Hepiniz gelip bizimle yiyin."

Arka planda kalan Haney şimdi öne çıktı. "Ben bu hareketi destekliyorum," dedi yürekten. "Her gün bir grup sanatçıyı besleme şansımız olmuyor."

Machine Translated by Google

Moss, "Bu keyfi burada her gün yaşayabilirsiniz," dedi. "Burunlarımız her zaman parmaklıkların üzerinde, bekliyor."

Bir saat sonra galeriden çıktığında Bertha, iş, politika ve modanın çok az yer aldığı daha yüksek, daha sakin bir dünyaya taşınmış olmanın yüce duygusunun tadını çıkardı. Mrs.
Moss - sadece yolu göstermek için dedi; ama kızın beynini yarım kalmış, bağlantısız özlemlerle harekete geçirdi. Ancak otele (davranışçı hizmetçilerin merkezi) yeniden girer girmez tekrar Marshall Haney'in karısı oldu ve Bayan Moss, garsonların hevesli ilgisini fark ederek, gelen sakin komuta bakışına şaşırdı ve sevindi. kızın yüzüne.

Julia, içeri girerlerken kocasına, "Sanat bir yan mesele olarak güzel ve tatlıdır," dedi, "ama para hamalları zıplatıyor."

Sakin ve ciddi olan Bertha, misafirlerini, kendisi için ayrılmış bir pencerenin yanında, çiçeklerle hoş bir şekilde dekore edilmiş bir masaya oturttu. Moss'u sol eline ve Humiston'u sağ eline koydu ve Doğulu adam yerine yerleşirken, "Gerçekten, şimdi, bu o kadar da kötü değil" dedi. Tecrübeli gözü, garsonların hızla akın ettiğini fark etmişti ve alaycı bir eğlenceyle bunu yorumladı. "Bu insanlar para kokuyor olmalı !" ve Moss ile kendisinin hizmetkarlardan pek de farklı olmadıklarını kalbinde kabul etti. "Onlar için çıktılar, biz binlercesinin peşindeyiz; temel fark bu."

Bertha, pirzolalar servis edildikten sonra, Humiston'un konuşmasına (bir monolog olarak ünlendi), çünkü kendisinin ve Moss'un düştüğü tartışmaya devam ettiği için dikkatini konuşmaya verebildi. "İnsanların sanat okumasına yardım etmeye inanmıyorum. Hayırseverliğe inanmıyorum. Bu, sakatları ve zayıfları öldüren evrenin yasalarına müdahale etmek, dünyayı deforme olmuş, hastalıklı, ve aciz kişiler."

"Sen aşağılık bir gericisin!" diye bağırdı Moss.

Machine Translated by Google

"Ben - ben geleceğin içindeyim. Dünyayı güzelliklerle dolu görmek istiyorum."

"Fiziksel güzellik?"

"Evet, fiziksel güzellik. Kötülüğün ve suçun, çarpık uzuvların ve düşük kaşların yok olduğunu görmek istiyorum - kalıcı değil. İnsanları güzel olana çizgi ve renk olarak eğitmeye inanıyorum."

Bu amansız tartışmayı sürdürürken Bertha ona hayretle baktı. Ne dediğini kastetmiş miydi? Yanan gözleri samimi görünüyordu - ama yine de mantarların ikinci bir yardımını kabul etmekte başarısız olmadı. Adamda güç vardı. Entelektüel dünyasının duvarlarını birbirinden çok uzağa itti. Garip, kaotik bir bölgeden geldi - sıradan tarzların ve motiflerin kaybolmuş veya sapkın göründüğü bir ülkeden. Hepsini şok etmekten zevk aldı. Ahlak bir uzlaşımdı - azınlığın, çoğunluğa zarar vererek özgürlüğü kendilerine ayırmak için yaptığı ikiyüzlü bir anlaşma. "Bayan Grundy'den korktukları için doğasının büyük yanını aç bırakanlar için küçük insanlar için sanat imkansızdır. Gerçek insanlara bakın - Rachel, Wagner, Turner, Bernhardt ve daha binlercesi. Batı'nın kır evlerinden ve mısır sarsıcılarından gelen bu küçük adamlar ve küçük kadınlardan oluşan bu kalabalık ne yapacak?Biraz su birikintisi kuracaklar, birkaç küçük şeyi boyayıp karıştıracaklar, sonra evlenip geri dönecekler. Ütü masasına ve ait oldukları karığa. Amerikan sanatının nesi var? Çok lanetli normal, işte bu. Çok düzgün, tatlı ve ölçülü - ehliyet yok, "git" yok. Sorun ne? sen, kişisel olmak için mi?"

"Fazla dengeli."

"Kesinlikle. Güçlü bir adam gibi konuşuyorsun , ama lanetli bir kıkırdıyor gibi model oluyorsun. Yeni çılgınlık tarafından ısırıldın. Sen sanatın Bryan'ısın. 'Sevgili insanlar' senin çığlığın. Lanet olsun insanlar! İyi bir şey gördüklerinde bilemezler.Neden milyonları düşünelim? Zevk ve doları olan az sayıdakileri düşünün.Geçmişin tüm büyük adamlarının yapmak zorunda olduğu şey buydu. Rubens ve Michael Angelo'ya bakın. ve Titian - hepsi büyük grup; hepsi dürüst, iğrenç besleyiciler, güzelliği sevenler, geleneklere meydan okuyanlardı."

Machine Translated by Google

Nerede oturduğunu unutmuştu ama ev sahibesini de ihmal etmiyordu. Devam ettikçe güzel gözlerinin büyüdüğünü ve parladığını görünce şeytani bir tatmin yaşadı. Onu ideallerini anlayabilen çok az kişi arasına dahil ederek kurnazca pohpohlayarak, onu kendi tarafına çekiyor gibiydi - Yosunlar tarafından temsil edilen kaba ve aptal ordulara karşı destek için ona başvururken, Marshall Haney kibarca oturdu. uyuşukluk, sadece gözleri konuşuyor, sanki soruyormuş gibi: "Öksürüğü olan küçük adam ne oluyor bu kadar ateşli?"

Humiston'un vahşi eleştirilerine alışkın olan Moss, itirazlar yağdırdı ya da onu küçümsemesi için güldü, bu arada Bayan Moss, çılgın sanatçının zihnini daha uygun konulara çevirmek için elinden geleni yaptı. Pittsburg ve Chicago'daki sergilerinin başarısızlığı yüzünden derinden yaralanmış ve maddi olarak sıkıntıya düşmüştü ve şimdi bunu arkadaşlarından çıkarıyordu. Tutkusu, dünyanın cahil kitlelerine karşı acı, intikam dolu çığlığı Bertha'nın hakkında okuduğu ama hiç hissetmediği bir şeydi; ama şimdi hayal kırıklığına uğramış katı ruhun yarı açıklanmış öfkesiyle titriyordu.

Bu kadar yıpranmış ve hasta olan bu vahşi adam, uzuvları çiçek açan sarmaşıklara karışmış çiçeğe benzeyen kızların loş, belirsiz resimlerini yapmış olabilir mi?

Sonunda şu sonuca vardı: "Bugün bir sanatçı için dünyada tek yer Paris'tir. Başka hiçbir şehirde kendi hayatını içtenlikle yaşayamaz ve bir çizginin en ince anlamını gören patronlar bulamaz."

Bertha tüm bunlardan bıkmıştı - zihinsel olarak yorgun ve kafası karışmıştı; ve Humiston durduğu anda kurtarmaya gelen Bayan Moss'a çok minnettar hissetti.

"İşte Bayan Haney, Profesör Jerry Spoopendyke'ın Amerika'nın bir ikamet yeri olarak istenmediği konusundaki konferansının sonu bu - onun için. ama Pazar okuluna gitmek ya da on numara tutmak konusunda, bu bizim işimiz."

Machine Translated by Google

Humiston gülümseme zarafetine sahipti. "Özür dilerim Bayan Haney, aptallık ettim. Ama oradaki maymun -Joe Moss- sanatın demokrasisi hakkındaki lanetli sapkınlıklarıyla beni kışkırttı. Sanatın demokrasisi yoktur ve demokrasinin asla bir demokrasisi olmayacaktır. Sanat--"

"Orada!" Moss'u uyardı, "bunların hepsini daha önce söyledin."

Ressam kendini çekti ve Bertha'ya döndü. " New York'a mı geliyorsunuz, Bayan Haney? "

"Bilmiyorum," dedi. "Biz olabilir."

"Eğer yaparsan, bana haber vermeyi ihmal etme. Seni görmek isterim."

"Tamam," dedi Bertha, "sana bir hat göndereceğim." Ve onun içten gülümsemesi, o gün için bile elveda demek için onu üzdü.

Mart asansöre binerken içini çekti ve şöyle dedi: "Bir dünya kurmak için her türden insan gerekir - Bay Hummockstone diğerlerinden uzak. Evrende huysuz. ' kemiren bir yılan. Nasıl bitecek bilmiyorum."

Odasında yalnız kaldığında, Bertha'nın aklı yeniden Ben Fordyce'a döndü. Onu Humiston'la karşılaştırdığında, her zamankinden daha yakışıklı ve daha çocuksu dürüst görünüyordu. Joe Moss, Bay Moss'u arayarak ne demek istedi? Humiston "blasé". Bu kelimeyi romanlarda görmüştü ve her zaman kötü bir anlamı vardı. Bu yorgun, hasta adam nasıl kötü olabilir? Ona acıdı ve ona yardım etmek istedi. "Neden benimle bu kadar ilgilensin ki? Mecbur değil. Elbette Congdon'ın hesabına Mosses bana iyi davranıyor, ama bu büyük sanatçı neden New York'taki stüdyosuna gelmemi istiyor? Fakir konuşuyor, bu yüzden belki de onun resimlerinden bazılarını almamı istiyor." Parasının eşekarısı için bir yem olduğunu henüz fark etmemişti. Zengin olduğu için garsonların ve katiplerin etrafında vızıldadığını biliyordu; ama bunların güzellikten ve yüksek yaşamdan bahseden erkeklerin, temel bir motivasyonla dikkatleriyle onu pohpohlayabilmesi inanılmazdı.

Machine Translated by Google

Yankee'sinin her zaman olduğu gibi kurnazdı, ama aynı zamanda bir idealistti ve bu sanatçı halk şimdi ona şimdiye kadar tanıdığı veya tanıması muhtemel en yüksek tipler gibi görünüyordu. Humiston'un kişiliğindeki gizemi ve gücü hissetti ve onun acı ve asi, neredeyse küfür gibi sözleri, güzel olduğunu kabul ettiği - onun kavrayamayacağı kadar güzel - resimleriyle dengelendi. Kederli ve savaştan bıkmış bir adama benziyordu ve kadın onun hakkında daha çok şey öğrenmek istiyordu. Sert olmadığı zamanlarda melankolikti; belli ki hayatı bir başarısızlık olmuştu.

"Neden onun resimlerinden bazılarını satın almayayım?" kendine sordu.

Şimdiye kadar böyle bir sorunun cevabı, "Bunu karşılayabilir miyiz?" ama şimdi, yankı gibi, daha derin bir soru cevap geldi: "Mart Haney'nin parasını harcamak doğru mu? Ben sadece onun eğitimli hemşiresiyim, karısı değil" ve artık onun karısı olamayacağını biliyordu. Elinin ağırlığından küçüldü ve her geçen gün, aralarında uzanan yılların, ailenin, ideallerin geniş alanlarını daha da netleştirdi. Ben Fordyce'nin dudaklarına bastırdığı öpücük bu gerçeği ortaya çıkarmıştı. Ama bunun henüz farkında değildi; sadece geleceğe yönelik büyüyen bir korkunun bilincindeydi. Onun hemşiresi olarak görevleri hafiflemekteydi. Lucius, gerçekten de, görevlerinin çoğunu kendi üzerine aldı ve artık ona ayakkabılarında ya da paltosunda yardım etmiyordu ve daha da önemlisi, bu karılık hizmetlerine geri dönmeyi sakince düşünemiyordu.

Haney'nin kendi itirafı üzerinde haince durdu: bir anlamda tuzağa düşürüldüğünü. O sırada kendisinin ölmekte olan bir adam olduğuna inanmıştı ve o sahnenin ürkütücü romantizmiyle fazla heyecanlanmış, onu kurtarma arzusu ve iradesi dışında herhangi bir şey hakkında net olamayacak kadar yücelmişti; ve şimdi ona hizmet etme isteğinin temelinde, ölüm döşeğinde olduğu bilincinin yattığını biliyordu. Daha sonra onun için sadece sevgiye ve arkadaşlığa ihtiyacı olan büyük kalpli, cömert bir arkadaş olmuştu.

Bu anlayış onun yemeklerini hazırlamasını, bir hemşirenin ona yardım edeceği gibi ona yardım etmesini, giyinmesini ve soyunmasını kolaylaştırmıştı. Küçük otelinin ofisine girerken onu selamlarken duyduğu tüm korkuyu ve hayranlığın çoğunu kaybetmişti. Onun için hasta bir çocuk, gülünç ve alay edilecek, ama yine de saygı duyulacak bir çocuk olmuştu; çünkü hiç kimse ondan daha nazik veya daha titiz olamazdı. Ve hatıraydı

Machine Translated by Google

Dava açsa bile asla itaat gerektirmeyeceğine dair güvence veren tüm fedakarlık ve sevgi dolu sabrından.

Onun tehlikesi kendi içinde yatıyordu. " Benden gerçek karısı olmamı isterse - o zaman ya kabul etmeliyim ya da gitmeliyim. Tüm bu avantajları almam doğru olmaz, eğer..."

Ve bu düşünceyle, Springs'teki büyük ev, gösterişli atlar, parıldayan arabaları, araba, elbiseleri, büyük otelin hizmeti ve kocasının parasının ona verdiği değer, hepsi yeni ve parlaklığı bozan. Lükse alışıyordu ve bundan vazgeçme düşüncesi, karanlık bir geceye ve buzlu bir nehre atılmakla yüz yüze gelen biri gibi titremesine neden oldu. Ayrıca, onun fedakarlığı başkalarını da içerecektir. Annesi, erkek kardeşi, Mart'ın lütfuna zaten tamamen tuzağa düşürülmüştü.

Aklına rahatlatıcı bir düşünce geldiğinde başı ağrıyordu. O anda karar vermesine gerek yoktu ve rahatlayarak bir kenara attı ve annesine bir mektup yazmak için oturdu.

"Daha önce yazmalıydım ama burada olayların tam ortasına atladım. Frank Congdon'ın bana verdiği mektuplar beni Frank kadar gey ve queer olan sanatsal bir grubun içine soktu, ama çok iyilerdi. heykeltıraş olan Bay Moss'a büstümü hazırlıyordum Buradaki en yüksek bloklardan birinin tepesinde açık büyük bir stüdyosu var ve bazı züppe lambaları ve eşyaları var. geri getirmek için bir bay ile tanıştım.
Humiston New York'tan geldi ve benim bir eskizimi yaptı - New York'taki stüdyosunu görmemi istiyor. Devam mı edeceğim yoksa Mart'ın Lucius'la gitmesine izin mi vereceğimi bilmiyorum. Lucius iyi, onsuz nasıl geçindiğimi anlamıyorum. O her şeyi biliyor. Keşke onun aldığı eğitimin yarısı bende olsa. Bütün sosyete yöntemlerine katılıyor ve beni giydiriyor. Örneğin, bana bu sanatçıya ve Dorothy'nin bana mektup verdiği insanlara bir akşam yemeği vermenin güzel olacağını söyledi ve ben de yapacağım. Lucius her şeye göz kulak olacak. Garsonların eğilimini görmelisin. Sanırım Lucius onlara bizim paradan ibaret olduğumuzu söyledi. Korkarım şımarıyoruz Muzz. Şimdi otele dönmek oldukça zor olurdu, değil mi?

Machine Translated by Google

"Mart'ın kız kardeşi Fanny'yi görmeye gittik. Evi görülmeye değerdi. Yeterince temizdi, ama pislik içindeydi - şey, çöpün adı değil - ama o da eski güzel bir şey, McArdle da öyle. Oturup baktı. bütün zaman boyunca bize bir gözü kör olan bir hindi gibi - bütün zaman boyunca tek kelime etmedi, 'geçin bakalım'. Yine de ondan hoşlandım. O da bir tür heykeltıraş - tüm bu küçük meşe palamutları ve yaprakları için kalıplar yapıyor ve sobalarda komik şeyler yapıyor. Kırk lebir çocukları var ve yardıma ihtiyaçları var ve Mart'ın yapmasına tamamen istekliyim. onlara yardım et. Şimdi evlere bakıyoruz. Batı yakasında onlar için bir yer alacak. Çarşamba gecesi Dorothy'nin arkadaşları Doktor Brents'i görmeye gittim.
Bir akşam yemeği yediler - çok hoştu, ama hepsi oturdular ve bizim gösteri yapmamızı beklediler. Sanırım bizi dağ aslanı sandılar. Ama benden pek bir şey anlamadılar. Mart'a cenaze levazımatçısı gibi bakan gözlüklü bir adamdı. O bilimsel bir doktor - bir şeyler yapmanın yeni yollarını icat eden bu adamlardan biri. Adı Halliday'di. Dr. Brent'i oldukça iyi severdim ama Bayan Brent sadece şöyle böyleydi. Doktor, Mart'ın vakasını 'teşhis etmek' istiyor - bir kuruşa bile mal olmayacağını söylüyor. Geceleri hepimiz bir gösteriye gittik ve Kaptan bir noktaya gelmek üzereydi. O daha iyi ama. Alçak irtifa dolaşımına yardımcı olur. Sanırım kalbi etkileniyor . Artık madene geri dönemeyeceğinden korkuyor. New York'a kaymak, babasını görmek istiyor ve gitmemi istiyor - ama eve gelmeyi tercih ederim - tepeleri özlüyorum. Burada bana iyi davranıyorlar ama eski Zirve'yi bir kez daha görmek istiyorum. Söyle" (burada "Ben" yazdı ve lekeledi) "Bay'a söyle.

Fordyce, iyi olduğumuzu ve bizi her gün bilgilendirmesini istedi. Maden sahiplerinin sendikaları işlerinden edeceklerini gazetelerden görüyoruz.
Bunu denerlerse yine savaş çıkar. Yakında evde olacağız - ya da en azından ben olacağım. Yazdıkça her dakika eve hasta oluyorum."

Bir dipnot ekledi. "Mektuplarımı kimseye gösterme . Keşke biraz daha okusaydım."

Machine Translated by Google

BÖLÜM XIX

UZAK DOĞU

Günler geçtikçe Haney gözle görülür bir şekilde aydınlandı ve bazen Bertha ile, bazen Lucius ile yalnız ve arada sırada gazetede adını gören eski bir tanıdıkla, arabasıyla uzun yolculuklara çıktı. Doğruyu söylemek gerekirse, pek lezzetli karakterler değildiler ve onları her zaman Bertha ile tanıştırmazdı, ama sağlığı iyiye gidince daha itibarlı birkaçını, bilardo masası ajanlarını ve bunun gibilerini çağırdı. ve bunlara karısını gururla sergiledi.

Bertha şimdiye kadar bunu çocuksu bir hoşgörüyle kabul etmişti, ama şimdi bu onu sinirlendiriyordu. Bu ziyaretçilerin bazıları, kocasının geçmişine dair varsayımda bulundular ve ona, erdemine hiçbir değer vermediklerini şüphelenmeyen doğasına bile açıkça gösteren, belirli bir ses tonu ve dil gevşekliği ile davrandılar - aslında, bir adam o kadar ileri gitti ki. alaycı bir şekilde, "Mart seni nerede buldu? Orada başka var mı?" diye sormak için. Ve nasıl içerleyeceğini bilmese de hakareti hissetti.

Pek çok konuda çok zeki olan Haney, karısına bu gelişigüzel muamelede hiçbir şey görmedi. Ona dokunmaya cüret eden adamı öldürebilirdi ama yine de tesadüfen bir tanıdığı ona sanki Denver'daki bir bataklıktan çıkarılmış gibi davranırken gülümseyerek yanında durdu. Bu, Bertha'yı kendini savunmaya zorladı ve sonunda küstahlığı bile alçalttı. Gücünden ve hızlı savunmasından emin olarak genç bir savaşçı gibi kendini taşıdı.

Kocasının arkadaşlarını öğle yemeğine davet etmeyi reddetti ve şimdiye kadar onunla yaptığı ilk gerçek tartışma bu şekilde ortaya çıktı. "Evet, Bay Black'i veya Bay Brown'ı akşam yemeğine davet edebilirsiniz, ama ben onlarla aynı masaya oturmam" dedi.

"Neden?" O sordu.

Machine Translated by Google

"Çünkü birlikte yemek yemek isteyeceğim türden erkekler değiller," diye açık açık yanıtladı. "Benim için biraz fazla kabalar."

"Onlar iyi iş adamları ve güzel evleri var-"

"Seni evlerine davet ediyorlar mı?"

"Yapmazlar," diye itiraf etti, "ama yapabilirler - bizim akşam yemeğinden sonra."

"Lucius onlara liderlik etmenin onların işi olduğunu söylüyor - ve biliyor. İstersen her gün bu dublörleri yemene aldırmıyorum ama onlardan uzak duruyorum. Bunları sana söylüyorum!"

Ve böylece, Mart'ın, Yosunlar ve onların türleriyle dolaşırken, Black ve Brown'a karısının "biraz utangaç olduğunu" açıkladığı ortaya çıktı. "Gördün mü, tepelerde bir geyik ceylanı gibi büyümüş ve büyük bir şehrin gürültüsüne alışması onun için zor," dedi zahmetle, ama içten içe onu suçlamıyordu. Onları biraz "kaba" bulmaya geliyordu.

Humiston, Bertha'nın tuhaf konuşması, güzelliği, parayı sakince kullanmasıyla derinden büyülendi ve gün geçtikçe oyalandı, neredeyse tüm zamanını Moss'un stüdyosunda ya da otelde Bayan Haney'nin şirketini arayarak geçirdi. Onunla daha önce hiç karşılaşmamıştı ve şakacı bir şekilde cevap veren Moss'a bunu itiraf etti: "Bu iyi bir şey - çünkü epeyce gördün."

Humiston bu itişi görmezden geldi. "Güzelliği, hayal gücü ve muazzam olasılıkları var. Kendini bilmiyor. Gücünün farkına vardığında dikkat et! Bu yaşlı, yıpranmış kumarbazla fazla yaşayamaz."

"Ah, Haney senin anladığın kadar canavar değil. Bertha bana onun vasiyetini hiç aşmadığını söyledi. O gerçekten çok kibar ve cömert."

"Bu doğru olabilir, ama yine de boynunda bir değirmen taşı gibi. Yazık - güzellik israfı - çünkü kız bir güzel."

Machine Translated by Google

Moss, Bertha'nın karısına şöyle dediğini işitince rahatladı: "Sanırım bundan bıktım. Yarın yüksek yerdeyim."

"Metropolise gitmiyor musun?"

"Sanmıyorum. Zirvelere açım - ayrıca atlarımızın egzersize ihtiyacı var. Sanırım yarın Batı'ya çekilip Kaptan ve Lucius'u birlikte Doğu'ya gitmeleri için bırakacağım. New York'a ihtiyacım olduğuna inanmıyorum."

Bu düzenlemeye Haney isteksizce razı oldu. "Çok şey kaçırıyorsun Bertie. Babil'e sensiz gitmek doğru gelmiyor. yaşlı babayı candan bul, onu eve getirebilirim. John Donahue ile birlikte yaşıyor olabilir. Charles, kıpırtısız bir enik olduğunu söyledi ve yaşlı adama nasıl davrandığı belli değil. Her neyse, sana haber vereceğim. "

Biraz rahatladı. "Ma'be gitmeliyim. Senin tek başına yola çıktığını görmekten nefret ediyorum."

"Tabii şimdi! merak etme tatlım. Lucius bir kaçak olarak becerikli ve iyi anlaşacağız. Ayrıca, anında geri gelebilirim, çünkü onlar için maden sahipleri hepimiz için cehennem çorbası pişiriyorlar. Artık yanlarında bir vali olduğu için güçlerini göstermek için yola çıkmalılar."

Ben onları ev ödevleriyle birlikte tuttu ve Bertha bu günlüklerden birini alırken kendini tanıdık şekiller ve yüzler tarafından oynanırken buldu.
Sokakların isimleri bile bir çağrıydı. Kendini tazılarıyla oynarken, Fordyce ile çiçekli Mesa'nın üzerinde ata binerken ya da onunla yüz yüze görüşerek dünyadaki olayları tartışırken ve kendi politikalarına ve harcamalarına karar verirken gördü. Bu hoş, tanıdık resimler zihninde canlandıkça ve Ben'in dürüstlüğüne ve temel iyiliğine olan inancı ona geri döndükçe, evini çok özledi. Üstelik Haney konusunda aklı da yerinde değildi; Eve gitmeyi ne kadar özlese de, onunla kalmayı bir görev bildi ve yatağında uzanırken, bir kızın engelli bir babaya duyduğu acımayla aynı şekilde onu düşündü. "Bana çok şey verdi - onun yanında kalmalıyım."

Machine Translated by Google

Ben Fordyce ile tek başına karşılaşma düşüncesiyle korku saldığını da itiraf etti ve kendine olan bu açıklanamayan güvensizlik, en sonunda Mart'la devam etmesine ve Springs'e döndüğünde onu kalkan ve zırh olarak almasına karar verdi.

Kitapların kadınları -ve bu konuda erkekleri de- eğittiği belirli yollar vardır, ancak yalnızca deneyimin (bireysel veya kalıtsal) öğrettiği başka ve daha hayati süreçler de vardır. Rastgele okumasında, küçük Bayan Haney, diğer her vatandaş gibi, birçok cinayette, baştan çıkarmada ve evlilik içi aldatmalarda hayal gücüyle yer almıştı; ve yine de bu tür eylemlerin nedenleri daha önce hiç insan gibi görünmemişti. Şimdi boşanma davalarındaki karanlık yerler, terk edilmiş eşlerin tanıklığındaki karanlık suçlamalar birdenbire aydınlandı. Mart ve kendisi arasında sorun çıkarmanın ne kadar kolay olacağını anladı. Arabadaki yabancıların ona bulaştırabilecekleri lekeyi anlıyordu ve Mart'ın bunu bilmesi gerektiği zaman sorgulayan gözlerini düşünmekle titredi. Bunu neden bilmesi gerekiyor? Her şey bitmişti ve bitmişti. Yapacak tek şey vardı - unut gitsin.

Elbette hayat karmaşıklaşıyordu. Dünyadan bir kadının deneyimleri baş döndürücü bir hızla ilerliyordu ve koruyucusu olacak bir erkek kardeşi ya da babası ya da karakterini verecek bir arkadaşı olmadan, adı ve yüzü yara olan bir kocasıyla erkekleri buluyordu. Mart Haney'nin ününün hâlâ bir uyarı yaptığı tepeler kadar yırtıcı kültür merkezlerinde. Chicago'daki bu birkaç hafta, gelişimine bir yıl eklemişti, ama Ben Fordyce ile tek başına yüzleşmeye cesaret edemedi - henüz değil - zihni temizlenene kadar.

Kendinden ve ondan şüphe duymasının ortasında, diğer tüm haberleri geçersiz kılan bir mesaj geldi. Mart'a danışmak için Şikago'ya gidiyordu (kelimeler öyle geliyordu), ama ruhunda onu görmeye geleceğini biliyordu. Onu test etmek için miydi? Rıza için susmuş muydu? Ona olan inancını ve kocasına olan sadakatini denemek üzere miydi?

Telgrafında şöyle yazıyordu: "Önemli bir iş geliyor." Bu, madenle ilgili olabilir - yüzeyde; ama altında, her ikisi için de herhangi bir mayın veya işçi savaşından daha hayati bir şey vardı;

Machine Translated by Google

kız hem korku hem de merak - gözlerinden gelen gücün korkusu, aşkının ona açmış olduğu dünyanın harikası. Bu çılgın, tatlı kan uğultusunun, dünyanın geri kalanının bu unutkanlığının, hem zevk hem de acı, şüphe ve zevk olan bu özlemin anlamı neydi? Aşkın habercisinin ona doğru hızla geldiğini gördüğü uzun, parlak manzara?

Uyku uzak tutuldu ve gece yarısından sonraya kadar huzursuz bir şekilde döndü ve uyuduğu zaman onu değil, Sibley'i ve annesini ve kızlığının zahmetli, sorunsuz günlerini gördü. Ertesi sabah erkenden kalktı ve daha önce hiç görmediği kadar fiziksel bir zayıflık ve zihin belirsizliği ile gelmesini bekledi.

Haney de kalkmıştı ve programından yaklaşık bir saat önceydi, Ben'in işinin madeni ilgilendirdiğinden emindi. "İşçi savaşı yeniden patlak veriyor," diye tekrarladı. "Bunu iliklerime kadar hissediyorum. Olursa geri giderim, çünkü oğlanlar beni rahatsız edecek."

Oto arabalarıyla karakola gittiler, ama Bertha'nın önerisiyle Mart, Lucius'u avukatlarıyla görüşmesi ve onları nerede bulacağını yönlendirmesi için gönderdi. Genç karısı, onu kapıda beklemenin, amacı hakkında ona yanlış bir fikir verebileceğini hissediyordu. Uzun bedeninin ilerlediğini gördüğünde sanki güçlü bir el onu tutuyormuş gibi bayıldı ve boğazı daraldı, ama neredeyse anında dürüst ve istekli yüzü, net bakışı, basit ve samimi selamı onu silahsızlandırdı, yarı biçimli şüphelerini dönüştürdü. altın inanç.
O doğruydu ve iyiydi - bundan tamamen emindi. Morali yükseldi ve parıltı yanağına geri döndü.

Başını kaldırıp ona bakan Fordyce, elini tutmak için eğilirken sunduğu zarafet ve rahatlık resmi karşısında şaşkınlıkla doldu. Haney güvenilir İrlandalı arabacı rolünü doldururken, o parladı, arabanın kusursuz metresi.

Genç avukat içeri girerken neşeyle, "Bu savurganlığı onaylayıp onaylamadığımı bilmiyorum," dedi. Arabanın kapısını tıklattı.

Machine Translated by Google

"Kaptan için çok kullanışlı," diye yanıtladı. "Görüyorsun, tramvaylarda pek iyi dolaşamıyor ve bunun uzun vadede taksilerden daha ucuz olduğunu söylüyor."

"Bana hiçbir zaman ekonomik gelmedi; ama kullanışlı , " diye yanıtladı, onun servet üzerindeki artan ustalığına hayranlıkla.

Ve böylece, kalplerinde şiddetle çarpan bir şeyle, bu genç savaşçılar başkalarına karşı dürüst olmak için mücadele ediyorlardı - madenden, devlet yargısından, operatörlerden ve sendikalardan bahsederken, kendi vatan hainlerine karşı kendileriyle savaşıyorlar. Sözleri kişisel değildi, çağrışım yapmacıktı, ama elmas ışıktan bahsederken gözleri aşktan bahsediyordu.
Dikkatle kontrol edilen Ben'in sesi, bir insanın hayatında ancak bir kez gelen şiirle canlıydı ve altın ve şan yaratan ama hayranlığın yaşadığı sarayın süslemelerini yapan o mükemmel içerikte dinledi.

Büyük, dumanlı, gök gürültülü şehir bir şekilde toplantının tatlılığına katkıda bulundu - fırtınadaki bir şarkı gibi onu daha değerli kıldı. Ben Fordyce'e sanki daha önce hiç yaşamamış gibi geldi. Gizlenme ihtiyacı, dile getirilmeyen tutkusuna benzersiz bir nitelik kazandırdı - Alice'le olan yakınlığının hiçbir zaman sahip olmadığı bir yaban hayatı, tehlike kokusu.

Oteldeki Haney'lerin süiti yorum istedi. "Elbette Haney paranın gücünü hissediyor - ama neden olmasın; Kimin güzel şeylere Bertha'dan daha çok hakkı var?" Sonra yüksek sesle tekrarladı: "İkiniz de ne kadar iyi görünüyorsunuz! Şehir hayatı sizinle aynı fikirde. Sizi hiç bu kadar iyi görmemiştim."

İlk bakışta masum olan bu söz, Bertha'ya özbilinç getirdi, çünkü bakışının ışığı hayranlıktan fazlasını ifade ediyordu; ve aynı rahatsız edici kızarıklığın içinde, yüz yüze dururlarken bile, Lucius onları yalnız bırakarak odadan Haney'i aradı. Ben'in yargılanma anı gelmişti.

Machine Translated by Google

Genç karısı birkaç saniye nefes nefese onun konuşmasını bekledi, kendi sözsüzlüğünün üzerine bir ağırlık gibi çökmüş. Kargaşasının bulutuna sesi güven ve sakinlik getirdi. "Beni affettiğini hissediyorum - gözlerin öyle söylüyor. Beni küçümsediysen seni suçlayamazdım. Duygularımın değiştiğini söylemeyeceğim çünkü değişmedi. Söylemek yanlış olabilir. yani - bu yanlış, ama elimde değil. Lütfen beni affettiğini söyle. Bunu yaparsan daha mutlu olurum ve bir daha asla gücenmem."
Aksanı aynı anda hem yumuşak hem de erkeksiydi ve gözlerini onun kendine güveni tazelenmiş bir şekilde kaldırdığında, tuhaf, kısa, güven verici bir cümle mırıldandı: "Ah, sorun değil!" Kadının o kadar utangaç, o kadar çekici, cevabının yarı mizahi sözleriyle birleşmiş bakışı, o kadar emin bir şekilde Dağ-Batı'ya aitti ki, Ben, kararının yüksek zemininden tamamen silip süpürüldü ve elleri neredeyse ona doğru sıçradı. karşı konulmaz kucaklayan dürtü. "Seni tatlı kız!" diye haykırdı.

"Yapma!" dedi, alarma geçerek--"yapma!"

Yüzü anında değişti, sesinin netliği ona güven verdi.
"Korkma. Söylediklerimi kastediyorum. Korkmana gerek yok - suçumun tekrarlanacağından;" sonra, öz-komutasını göstermek amacıyla aniden konuyu değiştirdi. "Congdon'lar sana sevgilerini ilettiler ve Bayan Franklin, gelecek yaz bütün zamanını sana vereceğini söylememi istedi - eğer istersen."

Bu mesaja sevindi ve ekledi: "Ona ihtiyacım var, kesinlikle. Burada geçirdiğim her gün beni Mary Ann gibi gösteriyor - insanların nasıl bu kadar düzgün konuşabildiğini anlamıyorum. tekrar okula git ve kaybolan zamanı telafi et. Joe Moss beni lider çeyrek gibi hissettiriyor. Bu kadar güzel insanlarla burada olmak ve onlarla konuşamamak hiç eğlenceli değil. buraya?"

"Ah hayır, buna gerek yok. Eğitiminizi dernek yoluyla alıyorsunuz - çok hızlı gelişiyorsunuz."

Yüzü aydınlandı. "Ben miyim? Bunu mu demek istiyorsun?"

Machine Translated by Google

"Ciddiyim. Hiç kimse -seni burada görse- bütün avantajlardan yararlanmadığını bilemezdi."

"Ah evet, ama ben tam bir blöfüm. Ağzımı açtığımda hepsi sırıtmaya başlıyor. Benim oyunumdalar, tamam mı?"

O gülümsedi. "Bu, pitoresk ifadelerin yüzünden - konuşmanı duymaktan hoşlanırlar. Seni temin ederim ki kimse sana garip ya da -ya da çekicilikten yoksun- demeyi düşünmez."

Haney'nin dönüşü bu savunma diyaloğunu kısa kesti ve Bertha rahatlamış bir şekilde geri çekildi - neredeyse odasına kaçtı - iki adamı işlerini tartışmak üzere bıraktı.

Şu anda bir işçi tartışmasına katılmak istemiyordu. Sonunda tamamen kadındı, kendi mirasının ezici değerine uyanmıştı. Kocasının işlerini yönetme, hesaplama, planlama arzusu gitmiş ve yerine, o zamana kadar kabul etmediği bir koruma arzusu, boyun eğme isteği gelmişti. Bir süre Ben'in sözleri üzerine kara kara düşündü, sonra onun gözünde kendini güzelleştirmek için mantıksız bir istekle aceleyle giyinmeye başladı. Odaya yeniden girerken, Haney'nin tekrarlanan beyanını -"Erkeklere sadık kalacağım"-- ve Ben'in cevabını yakaladı.

"Pekâlâ, geri dönüp onları hizada tutmak için elimden gelenin en iyisini yapacağım, ancak Williams valinin tamamen maden işletmecilerinin yanında olduğunu söylüyor."

"O yaptı mı?" diye karşılık verdi Haney. "Eh, valiye Mart Haney'in diğer 'savaş' sırasında kumarbaz ve salon bekçisi olduğunu ve şimdi bir maden sahibi olduğunu, bir piyade alayı tutacak parası olduğunu söylüyorsunuz, kalbi kırmızı- boyunlar - tam olduğu yerde. Ücretli bir madene sahip olmak kalbimi taşa çevirmedi."

Ben ve Bertha, rüzgarın yön değiştirmesiyle uğuldamamaktan duyduğu gururu anlıyordu ama aynı zamanda bunu aptalca bir sadakat olarak görüyordu. "Pekâlâ, hazır olmak için bu gece saat altı trenine bineceğim."

Machine Translated by Google

"Acelen ne?" dedi Haney; "Bir veya iki gün kal ve şehri bizimle birlikte gör - bu harika bir gösteri."

O anda parlayan elbisesiyle yeniden giren Bertha, genç avukatın Spartalı kararını bozguna uğrattı. Kekeledi: "Maden sahipleri ateş açmadan önce yerde olmalıyım ve ayrıca - Alice pek iyi değil."

Alice'in adı anıldığında Bertha'nın bakışları karardı ve göz kapakları düştü. Kalması için ısrar etmedi ve Haney yürekten konuştu: "İyi olmadığını duyduğuma üzüldüm. Akşam yemeği gecesi bir gül kadar güzeldi."

"Sinirleri üzerinde yaşıyor," diye yanıtladı Ben, üzüntüye kapılarak. "Bir gün bulutların içinde dans ediyor, ertesi gün karanlık bir odada yatağında kimseyi görmek istemiyor."

"'Beyaz Ölüm'ün yolu bu," diye düşündü Haney, ama umutla konuştu: "Eh, bahar geldi ve önünde uzun bir yaz var - Ekim'e karşı kendisi olacak."

"Güveniyorum," dedi Ben, ama Bertha onun umudunu kaybettiğini ve ölüm meleğinin varlığıyla hayatının karardığını görebiliyordu.

Haney, Bertha'ya, "Eğer eve gitmek istiyorsan, şimdi şansın, acushla. Sen Bay Fordyce ile dönebilirsin, bu sırada Lucius ve ben sabah New York'a gideceğiz" diyerek tüm düşüncelerini değiştirdi.

"Hayır hayır!" panikle bağırdı. "Hayır, seninle geliyorum - New York'u kendim görmek istiyorum," diye ekledi gerekçe olarak. Ben Fordyce ile uzun bir yolculuk düşüncesi onu daha önce hiç tanımadığı bir duyguyla bir tür dehşetle doldurdu. Kendine karşı korunmaya ihtiyacı vardı.

"Pekâlâ," dedi Haney, "her şey halloldu. Şimdi Bay Fordyce'e kasabayı gösterelim."

Machine Translated by Google

Ben şüphesini bir kenara bıraktı ve mutlu bir gün geçirmeye kararlı bir şekilde onlarla birlikte yola çıktı. Tüm kaygısız öfkesini yeniden kazanmış gibi görünüyordu, ancak Bertha huzursuz ve zaman zaman anormal şekilde perişan oldu. Çaba göstererek konuşuyor ve kötü dinliyordu, o kadar meşguldü ki, istenmeyen düşünceler onu rahatsız ediyordu. Aşığının Alice Heath'e sadakatsizliği sorusu, garip bir şekilde, şimdiye kadar onu rahatsız etmemişti - onunla kendi ilişkisi o kadar bencilce, o kadar çocukça zihnini doldurmuştu. Şimdi Alice Heath'in Ben'in kendisiyle olan ilişkisi konusunda Haney kadar derinden endişe duyduğunu ve zavallı, solgun, umutsuz, ağlamaktan yıpranmış bir kadının resminin ısrarla onunla Mart'ın şehir gezilerinde işaret ettiği sahneler arasına girdiğini gördü. . Alice biliyor muydu - şüphelendi mi? Bu yüzden mi giderek gölgeye batıyordu?

Bu soruların yanı sıra Mart'la ilgili kendi kendine sorduğu sorularla, günün tadını çıkaramadı. Soğuk elleri ve beyaz dudaklarıyla parklarda gezindi ve yemek odasının renk, telaş ve ışığının ortasında oturdu ve esprili, kız gibi benliğinin yalnızca spazmlı dönüşüyle oturdu. Ben'in hayran bakışlarından parlayan aşk, onun huzursuzluğunu daha da artırıyordu.

Kaliksinin içindeki bir gül goncası gibi sıkı, yuvarlak genç göğsünü açığa çıkaran yeni bir elbise içinde çok güzeldi - alnındaki dikkat dağınıklığı bir şekilde yüzünün çekiciliğini artırıyordu - ve Ben onun sahip olduğu en harika kız olduğunu düşündü. şimdiye kadar hiç görülmemişti, görünüşte o kadar rahat ve hakimdi ki. "Herhangi biri," diye düşündü, "daha çabuk adapte olabilir mi?"

Tiyatroya gittiler ve güzelliği ve tuhaf bir şekilde gülmeyen yüzü, onu gören diğer birçok kişinin hayranlığını ve merakını uyandırdı.
Sonunda, müziğin etkisiyle gözleri gölgesini kaybetti ve şefkatli ve hüzünlü bir hal aldı. Kendini sorgulamayı bıraktı ve kendini anın sevincine verdi. Oyun ve melodi -ki orada bulunanların çoğu tarafından hacklendi- hayal gücüne hitap etti, onu dünyadan ve onun tüm endişelerinden kurtardı. Memnun olmuş gözlerle Ben'e dönerek, "Çok güzel değil mi?" dedi.

Machine Translated by Google

Ve müziğin yıpranmış ve biraz kalitesiz olduğu o, anında kabul etti. "Evet, çok güzel," dedi ve bunu kastetmişti, çünkü onun zevki, bir zamanlar sahip olduğu çekiciliğin bilgisini geri getirdi.

Otelde birlikte yemek yediler, ama Ben'in ayrılacağı düşüncesi Bertha'nın yüreğine bir sancı getirdi ve Bertha tekrar huzursuz, dalgın düşüncelerine daldı. Yaşlılığın ve zayıflığın yarı unutkanlığıyla tekrarlayan kocası aracılığıyla baştan çıkarılıyordu:
Fordyce, Bertie," ama cevabında kendi iradesinden daha güçlü bir şey vardı - soyundan gelen bazı ırksal kararlılık ve neredeyse öfkeli bir haykırışla cevap verdi:

"Bunu konuşmanın bir anlamı yok! Seninle geliyorum" ve bununla dış kuşatmayı sona erdirdi, ama iç savaş, ertesi sabah sevgilisinin vedalaşırken uzattığı eli alıp bırakana kadar kapanmadı ve hatta sonra onun gözleri ve sesinin hassas ritimleri hafızasına o kadar canlı bir şekilde kazınmış ki onları sürgün edemeyecek kadar canlı bir şekilde arkasını döndü ve kanında hâlâ devam eden görev ve arzu yarışıyla yüzünü daha uzak Doğu'ya çevirdi.

Machine Translated by Google

BÖLÜM XX

BERTHA MANHATTAN'LA TANIŞIYOR

Uyandığı yeşil bir araziydi. Yapraklar sadece tüylü yaprak yapraklarını ortaya koyuyordu ve budanmış çimenler, büyüyen buğdayın dalgalı selleri ve meraların düz yamaçları, dağ doğumlu kıza hoş resimler sunuyordu. Bu yoğun nüfuslu tarım arazileri, neredeyse bitişik köyler, sürekli tren geçişi onda bir şaşkınlık ve merak uyandırdı ve bu da onu sessiz bıraktı. İnsan yaşamının bu kadar ağırlığı, bu kadar kaynayan nüfus onu dehşete düşürdü. Hepsi nasıl yaşadı?

Kahvaltıda Haney alışılmadık bir ruh hali içindeydi. "'Burada bir yük vagonunun kamyonlarına bindim," dedi bir kez daha. "Bu kasabada bütün gece depodaki bir bankta uyudum... Buradan Syracuse ile olan her bağı biliyorum. İstasyon ajanının hala hayatta olup olmadığını merak ediyorum. 'O gece için ona on dolar atmak içimi ısıttı Harika günlerdi.Syraküza'da bir ahır görevlisinin yanında konakçı olarak çalışıyordum ve Maggie scullion olmasaydı aç kalacaktım. ve bana uzattığı sığır eti tabakları ve sıcak çorba kaseleri - zavallı kız! Nerede olduğunu bilmek istiyorum; hareket gücüm olsaydı, ben de ona bakardım."

Bertha, belli belirsiz tasarladığı büyük fedakarlıkla bir kez daha yüz yüze geldi. Yırtık, evsiz çocuğu yanında oturan adamla karşılaştırırken paranın sihirli gücü gözlerinin önüne geldi. Parayı kazanmamış olması, onun büyüsünü altının kendisinde daha açık bir şekilde içkin hale getirdi. Hırsızın arabasını sardı.

Cüceleri takdire şayan hale getirdi ve aşağılara itibar ve onur verdi. Marshall Haney'in otuz yıl kadar önce Batı'ya yaptığı tehlikeli ve acılı yolculuğun -ona kırık bir biftek ya da yarısı yenmiş bir ekmek fırlatanları muhteşem bir cömertlikle ödüllendirerek- kraliyet görkemiyle izini sürmesini mümkün kıldı. bu cömertliğin adama verdiği enfes zevke hayal gücüyle girebilirdi.

Machine Translated by Google

"Ve Peder McBreen vardı," diye bir kıkırdama ile devam etti - "'Şeytan'ın işareti doğumdadır,' derdi annem ona bahşişlerimden birini her anlattığında. Yine de, ona uğrayıp bir çekle şaşırtmak istiyorum" -o anda yaşlı ve sakat olduğunu unuttuğunda- "sadece iblis'in iddia etmediğini bilmesini isterim. ben henüz.

Ona karımı göstermek istiyorum." Elini onun koluna koydu ve gülümsedi. "Elbette yaşlı adam seni görse tahminini gözden geçirirdi; şeytanın seni ele geçirdiğini söyleyebilirdi - ama bana acıyamazdı."

"New York'un Şikago'dan çok daha büyük olduğunu düşünüyorum. Bay Moss, başka herhangi bir kasabayı bir ilçe merkezi gibi gösterdiğini söylüyor. Bu konuda çok temkinliyim. Onu görmek istiyorum. , ama doğal olarak bunu düşünmek beni rahatsız ediyor."

"'Para harcamak için tek yer orası -oğlanlar bana öyle diyorlar. Oraya bir kere gittim, sonra sadece üç gün kaldım. San Juan'da şerifken bir adam bulmaya gittim. Gördüm. o zaman çoğunlukla bir hırsızı kaybetmek için harika, güzel bir bataklık olarak."

"Adamını aldın mı?" diye sordu resmi bir ilgiyle.

"Ben de öyle yaptım - ve eve dönerken uykusuzluktan neredeyse ölüyordum; küstah bir karakterdi, siyah Hosay'dı; ama onu koluma bağladım ve şansımı yakaladım."

Bir keresinde bu hikayeleri büyük bir ilgiyle dinlemişti; şimdi ise sadece boş bir övünmeydiler - ruhu, kadının ihtiyacına ve kadının doğasına daha yakın olan konulara o kadar derinden dalmıştı ki. Altının gücü!--daha büyük bir sihir olabilir mi? Uçan bir sarayda (kitaplar ve kağıtlar, rahat sandalyeler ve kart masalarıyla) halk gibi yaşıyorlardı, özenle pişirilmiş yemekleri yiyorlardı, görevlileri tarafından kendi ocaklarının başındakiler kadar düşünceli ve sabit olarak servis ediliyorlardı. Geniş pencereler şehrin ve kırın, tepenin ve nehrin akan panoramasını veriyordu ve genç eş hepsini görkemden bıkmış birinin kibirli havasıyla kabul etti, ama içten içe her şeyin Haney'e (onun için) hak edilmemiş olarak geldiği bilgisiydi. onu rahatsız etti. Şans onun Tanrısıydı, ama o, ondan bunları kabul ederken

Machine Translated by Google

harikulade, parlak armağanların başka bir Tanrısı vardı - lüksü fahişeliğe benzeyen Sakson atalarından türemiş bir Tanrı.

Albany'de trenden indiler ve geceyi geçirmek için şehrin en iyi oteline gittiler. Haney, "Yarın yaşlı babanın nerede olduğunu bilen birini bulabilecek miyim bir bakacağım," dedi. "Artık çok geç ve bunu bu gece yapamayacak kadar yorgunum."

Bertha da yorgundu -zihinsel olarak bitkindi ve yalnız kalma şansına sahip olduğu için mutluydu. Kaptan ve Lucius'u Troy rehberiyle meşgul bırakarak hemen odasına gitti.

Haney ertesi gün bir delikanlının hevesli şevkiyle aramaya koyuldu. Şansını göstermekten neredeyse çocuksu bir zevk aldı. Lucius aracılığıyla, Chicago'da bıraktığı kadar iyi bir araba kiraladı ve Bertha'yla birlikte kendi memleketine, bir yavruyken içinden geçtiği kasvetli, tuğla döşeli koğuşa girdiler. Elbette, Amerikalıların yapması gereken her şey gibi değişmişti, ama sonuçta o kadar aynıydı ki, eskiden bozuk para attığı, kağıt oynadığı ve kavga ettiği ara sokakları gösterebiliyordu.

Her viraj onun için tarihiydi. "Phil O'Brien eskiden burada meyhane işletirdi ve ben de onun barmenine süpürerek çok para kazandım. Asla sarhoş bir delikanlı olmadım," dedi ciddi bir şekilde; "Neden bilmiyorum - tüm şansım vardı. Hayatım boyunca ılımlıydım. Hayır, bunu söylemeyeceğim - Geldiği gibi sıkıştırdığımı söyleyeceğim, korku ve iyilik yok. Oynarken, her zaman kendi haline bırakırım - sinirlerimi bozardı - diğer adamın içmesine izin veririm."

İşaretlerden bazıları değişmemişti ve Lucius'u "Hoosac Pazarı"nın sahibinden dışarı çıkmasını istemesi için içeri gönderdi; Kısa kesilmiş gri saçlı ve pürüzsüzce traşlı yüzlü tombul bir adam ortaya çıktığında, "'Bu yaşlı Otto - tam da benim istediğim adam. Nasılsın, Otto Siegel?" diye bağırdı.

Siegel gözlerini kıstı ve Haney'e baktı. "Alretty'yi benden aldın."

"Ben Mart Haney - Mart Haney'i hatırlarsın."

Machine Translated by Google

Siegel durumu kavradı. "Tabii! Vy, ne kadar da kötü konuşuyorsun ha!

"Karım," dedi Haney.

Siegel, kirli mavi bir fanilanın kusurlu bir şekilde örttüğü şişko kolunu kaldırdı ve Bertha kısa bir nezaketle el sıkıştı. "Vell, vell, Mart, şimdiye kadar bir soğuk mayına çarpmış olmalısın, ha?"

"İşte bu."

"Vell, vell! ve seni benden elmalar kopartarak yaladım vonce - bir nokta değil mi?"

Mart gülümsedi. "Sanırım öyle. Büyüdüğümde seni ikiye böleceğimi söyledim, bütün erkekler böyle şeyler söyler ama senin balinaların bana iyi geldi. Ama bilmek istediğim şu ki, bana nerede olduğunu söyleyebilir misin? yaşlı adamı bulmak için mi?"

"Fader'ın mı? O Brooklyn'de - bu yüzden kalbim. Bilmiyorum. Aman, aman! Seni gördüğüne çok sevinecek..."

"Adresini bilmiyor musun?"

"Hayır, kız kardeşin Kate ile yaşadığını biliyorum."

"Donahue bir salonda, sanırım."

"Her zaman. Başını sallamaktan başka bir şey bilmiyor. Onu rehberde bulabilirsin - Chon Donahue, barmen."

"Pekala. Çok itaatkar." Hane etrafına bakındı. "Sanırım çocuklardan hiçbiri şu anda burada yaşamıyor mu?"

"Von ya da iki. Chake Schmidt bir polis, Harry Sullivan su işleri departmanında, birkaç kişi daha. Çoğunlukla dağınık; bazıları çaylak - çoğu çaylak," diye ekledi bir anlığına.

Machine Translated by Google

"Pekala, iyi şanslar" ve Haney tekrar el sıkışmak için uzandı ve makine vızıldamaya başladı. "Bütün çocuklara 'Nasıl' deyin."

Yarım saat boyunca sokaklarda onun yönünde koştular, o ise gençlik sevinçlerinden ve üzüntülerinden bahsetti. "Bir delikanlının böyle bir yerde eğlenebileceğini düşünmezsin," dedi düşünceli bir şekilde, "ama yaptım. ve çıplak tuğla duvarlar sahip olduğumuz tek oyun alanımızdı.Bir çocuğu aldatamazsınız-karnında üç mısır tanesi ve yorgun olduğunda yatacak bir yeri varsa iyi vakit geçirecektir. ta ki ihtiyar babam beni fabrikaya çalıştırmaya başlayana kadar sorun yoktu, sonra ayrıldım. Bir iki saat en az bir saat kadar çalışabilirdim; ama bütün bir gün - Mart için değil! göç etmeye ve Kızılderililerle birlikte büyümeye karar verdi."

Bertha, onun düşünceli yorumunu hayatına yeni bir ışık tutarak dinledi. Onun çocukluk sahnelerini incelerken aklına gelen iğrenme duygusuna pek az sebep vardı -kendi çocukluğu da neredeyse onun kadar alçakgönüllü, neredeyse bir o kadar neşesiz geçmişti- ama yine de yüreğindeki bir çöküşü engelleyemedi. Kötülüğüyle çok güzel olan kumarbaz sıradanlaşıyordu. Ne de olsa böyle küçük koşullardan yükseldi.

Şimdiye kadar aile ilişkileri sorunu onu pek rahatsız etmemişti, çünkü Charles'ın tesadüfen gelmesi bir yana, Haney'ler hakkında bir şey bilmek için çok az fırsatı vardı ve çok uzak görünüyorlardı; ama şimdi, sadece babayı bulmakla kalmayıp, onu birlikte yaşaması için geri alma vaadiyle New York'a koşarken, şüphe etmeye başladı. Ateşlerinin yanında oturması açısından karakteri çok önemliydi.

Marshall Haney hakkındaki tahminindeki bu değişiklik tuhaftı, şaşırtıcıydı. Anımsatıcı meditasyonda ne kadar derine battıysa, bir zamanlar ona göründüğü cesur ve muhteşem beleşçiden o kadar uzaklaştı.
Şimdi ona karşı adaletsizdi, çünkü o hâlâ kendi türünün "ayakta durma" dediği şeyi yapabiliyordu. Hırslı sınır görevlisi, duygusal ihtiyar İrlandalı ile hâlâ aynı saç tutamının altındaydı ve yine de bu ilişki arasındaki ilişkiyi keşfetmek en keskin gözlemciyi fena halde şaşırtabilirdi.

Machine Translated by Google

yakışıklı, oldukça ciddi kaşlı, zengin giyimli genç kadın ve onun iri, yaşlı, geveze arkadaşı. Bertha'yı kendi içinde sınıflandırmak kolay değildi, çünkü kolayca açıklanamayan bir çekingen havası veriyordu. İyi giyimli, özenle yetiştirilmiş Amerikalı bir kıza benziyordu, ama hareketleri, kendisine söylenenleri alırken kullandığı sessiz, gülümsemeden tavır -kendini bilmeden, tanımlanamayacak kadar uyanık ve kendine hakim olan bir şey- ona gizemli bir çekicilik.

Sağındaki büyük, tarihi ırmağa derinden dalmıştı ve yine de yaşıtı diğer kızların yapacağı gibi çığlık atmadı. Dosyasını okudu ve geçen tüm ilgi çekici noktalara ihtiyatlı gözlerle baktı -Haney Charles, babası ve Kate hakkında gevezelik ederken bile- okul geçmişlerine ve coğrafyalarına dair sahip olduğu belirsiz hatıralardan yarı yarıya perişan oldu. Ne kadar az şey biliyordu! Sanki daha katı bir karar vermesine yardımcı oluyormuş gibi, "Bir tür çalışmaya bağlı kalmalıyım," dedi kendi kendine.

Kısa süre sonra, güçlü şehir ve onun efsanevi deniz kıyısı, belirsiz alarmlar ve coşkularla ruhunu korkutmaya başladı. Manhattan ona Londra kadar uzak ve Paris kadar muhteşem bir yabancıydı. Gerçekten de burası onun için hem Londra hem de Paris'ti. Milyonlarca insan onu dehşete düşürdü. Bu kadar çok insan bir yerde nasıl yaşayabilir?

Paranın sihirli gücü onu bir kez daha sarstı. En iyi otellere gideceklerini ve Lucius'un her şeyi çözdüğü için kendini hiçbir şey için zahmete sokmasına gerek olmadığını düşünmek güzeldi. Odalar için telgraf çekti, bütün eşyalarını topladı ve hamallarına bahşiş verdi: Harlem'deki uzun tünele koştuklarında Kaptan'ı kolundan tutup, inmeye hazır bir şekilde arabanın ön ucuna kadar ona yardım etmekte özgürdü. Bertha, koluna yük olacak bir el çantası olmadan takip edecek.

Haney, Lucius'un Park Sarayı'nın akıllı bir han olduğuna dair güvencesini kabul etmişti ve yabancı bir başkentte bilinmeyen bir hana gitmek üzere yola koyuldular.

Aladdin'in lambasının hikayesine ait olacak kadar muhteşemdi - gerçekten de, içinden geçtikleri ışıltılı, kükreyen Cadde'ye uygun giriş holü olan ve Bertha'ya oldukça tuhaf gelen bir saray.

Machine Translated by Google

Berlin'de bulvar olurdu. Lucius onları bir mülk sahibi havasıyla kabul odasına yönlendirdi ve çok geçmeden garsonları, hizmetçileri ve komileri "zıplattı". Onun yönetimi ustaydı. Her erkeğe ne kadar zaman vereceğini ve efendisi ve metresi hakkında ne kadar söyleneceğini biliyordu. Katipe, Yüzbaşı Haney aptalca bir gösteri istememekle birlikte, etrafındaki rahat şeylerden hoşlandığını ve siyah adamın bu "rahat" kelimesini söylerken ses tonunun geniş kapsamlı olduğunu iletti. En uygun yerler onun emrine verildi.

Bertha soğuk bir kayıtsızlıkla hepsini kabul etti; Chicago'da çektiklerinden sadece biraz daha parlaktı, biraz daha parlaktı; ve yanına geldiğinde örgülü ve düğmeli erkekleri "acele" görmeye alışmıştı. Lucius'un gururla açıkladığı gibi, yönlendirildikleri oda süiti Beşinci Cadde'ye bakıyordu; ve pencerelerinden, Avrupa'da yalnızca soyluların hükmedebileceği daha az zenginlerin (ve çok fakirlerin) saygısını kazanan milyonerlerin evlerinden bazılarını belirledi. Bertha, bu ileri gelenlere hevesli bir ilgi göstermedi, ancak her gün saat beşte arabalar, otomobiller ve yayaların geçit töreniyle kalınlaşmakta olan ünlü Bulvar'dan çok etkilendi.

Lucius bu geleneği açıkladı ve "Dışarı çıkmak istersen bir araba alacağım" dedi.

"Haydi Yapalım şunu!" diye bağırdı Haney'e.

"Tabii! bir tane al. Bu koku arabaları benim gibi sakatlar için icat edilmiş olmalı."

Bertha bu yolculuğu bir daha yapmayı asla beklemeyen birinin ruhuyla yaptı ve şehir hafızasına o kadar derin bir şekilde yerleşti ki, yıllar sonra yüzlerce parlak noktasını, açısını ve yüzünü hatırlayabildi.
Kendini parayla karşı karşıya hissetti. Haney'in banka cüzdanı olmasaydı, çekinerek karşıdan karşıya geçmeye çalışan o ufacık böceklerden yalnızca biri olurdu ve yine de filozoflar, erkeklerin altın için yaptıkları yarışa hayret ederler! İpeksi güneş şemsiyeleri ve gururla çılgına dönen otomobiller zevkle kullanıldığı sürece, Amerikalılar -ve onlara sahip olmayan diğer herkes- o kadar uzun süre mücadele edeceklerdir.

Machine Translated by Google

onlara; çünkü bunlar yalnızca seçkinliğin ve lüksün işaretleri değil, aynı zamanda zevktir. Özel bir araba sadece teşhir değildir; rahatlıktır. Park Palace'ta bir süit odaya sahip olmak her şey gösteri değil; sade rahatlık, temizlik, huzur sağlar. Ve Beşinci Cadde'de buyurgan bir şekilde ileri geri giden bu insanlar sadece elmasları değil, iyi pişmiş yiyecekleri, sıcak ve parlak giysileri ve kaldırımdaki karmaşadan kurtulmayı da satın alıyorlar.

Tüm bunları anlamak, Bertha'nın kafasına ve kalbine isabet ediyordu. Henüz zenginliğin parıltısına karşı keskin bir arzusu yoktu, ama onun minnettar barınağı, savunma ve besleme gücü, cazibesini neredeyse karşı konulmaz kılmaya başlayan niteliklerdi. Haney, otomobili kırmızı ve altın renginden (Lucius'u memnun eden) değil, onu şehirde gezdirme kolaylığından dolayı seviyordu. Onu yüksek bir araba kapısından girip çıkmaktan kurtardı; bir arabadan daha hızlı ve daha güvenliydi; bu nedenle, hızını ve rahatlığını satın almaya hazırdı. Brooklyn'deki ablasının kapısına giderken yaratacağı duyguyu pek umursamadı, gerçi yaşlı babasının ne diyeceğini düşünerek güçlü bir şekilde kıkırdadı; ve milyonerler arasında bir yer talep ettiklerinde, sinsi bir gülümsemeye büründü. "Eğer Castle Garden'a bir bataklık paçası inerse, babam onlardan kaçardı. Taktığı şapkayı hatırlıyorum. 'Soba borusuydu, tabii. Hiç jantı yoktu! Bulanıktı. Bir kedi olarak.Yeşil bir yeleği olmasa bu bir mucizeydi.Nasıl göründüğünü göstermek için bir kez beni bir oyun izlemeye götürdü.Kendi kıvrımlarına sahipti,yaşlı babaydı.Umarım yaşıyordur ' henüz. Onu bu arabayla Cadde'ye götürmek ve ortaya koyduğu büyüyü duymak istiyorum."

Bertha giderek artan bir huzursuzluk içindeydi ve bu harikulade, çok temiz, çok geniş, zengin ve güzel her şeyin deposuyla dolu harika yolculuğunun sonunda tek başınayken, bir şüphe bulanıklığı içinde odasına gitti. Artık kendini özgür bırakmak için söylenmemiş, yarı biçimlendirilmiş bir karar kafasındayken, bu yolculuk, bu muhteşem odalar gibi her savurganlığın, Marshall Haney'e karşı çaresiz bir borçluluğa daha derinden battığını fark etti. Ve bu bilgi şimdi zevkinin keskin kenarını alıp yemeğini acı ve yastığını sıcak hale getirdi.

Lucius, sıkıntılı düşüncesinin ortasında, "Akşam yemeğine iner misin yoksa göndereyim mi?" diye sormak için kapıyı çaldı.

Machine Translated by Google

"Ah hayır, aşağı ineceğim."

"Akşam yemeği için giyiniyorlar hanımefendi."

"Yaparlar mı? Ne giyeceğim?"

Bir an düşündü. "Herhangi bir hafif ipek-yarı elbise olur. Sana yardım etmesi için bir hizmetçi göndereceğim."

"Hayır, bir hizmetçiye ihtiyacım yok. Onlar baş belası," diye çabucak yanıtladı.

Lucius'un ona karşı tutumu saygılı olmaktan öteydi - babacandı; çünkü erken durumunu Haney'den daha fazla gizlemedi ve siyah adam onlara hizmet etmekten zevk aldı. Onlara öğüt vermekten, uyarmaktan, yönlendirmekten son derece mutlu görünüyordu ve uyum sağlama güçlerinden derinden etkilenmişti - gerçekte, her ikisi için de gerçek bir sevgi geliştiriyordu.
Bertha, Amerika'da yakın akrabası olmayan, yalnız ve küçük bir adam olduğunu öğrenmişti ve denizdeki bir adadan geldiği gerçeği, her zamanki gibi önyargılı olan Kaptan'a göre onu daha az "zenci" yaptığını öğrenmişti. hem siyah hem de kırmızı erkeklere karşı.

Gösterişli, gösterişli yemek salonu, zarif bir şekilde döşenmiş küçük masalarla doluydu ve ayakların altındaki kalın tüylü ve derin tonlu halılar, yemek yeme işlevine benzersiz bir ciddiyet kazandırdı. Kaplumbağa ve "timsah armutları"nın görkemine yükseltilmiş bir tapınaktı; Kaptan, gayretli bir garsonun yakından gözetimi altında koridorlarda yavaşça ilerlerken gülümsedi ve karısına şöyle dedi: "Burası Sibley ve Altın Kartal'dan çok uzak değil mi Bertie, sence de?"

"Kesinlikle öyle," diye yanıtladı ve gülen dudakları ve büyük hercai menekşe-mor gözleri onu yeniden çok genç ve çok neşeli gösterdi.

Gece elbisesi giymiş kadın ve erkekleri, ellerinde tabaklar, kaseler ve buzlu şarap şişeleri taşıyan şahinvari garsonlar fırlayıp daireler çizerken, etrafında sakince besleniyorlardı. Chicago'daki otelin sade, eski moda bir taverna gibi görünmesini sağladı, çok uzak, çok Avrupalı, çok lüks,

Machine Translated by Google

ve yine de abartılı bir şekilde sessizdi, bu hizmetti. Masalardaki kadınların bir kısmı sahnenin kraliçeleri gibi püsküllüydü; esas olarak sadece görkemli bir şekilde giyinmiş değiller, aynı zamanda etraflarındaki görkemli güzellikle uyum içindeydiler. Süslemeleri Bertha'yı çok kırsal ve çok utangaç hissettirdi.

"Keşke daha genç olsaydım," dedi Kaptan, "sizi bu gece tiyatroya götürürdüm, ama çok yorgunum. Birkaç saatliğine gidebilirim, ama--uyumamam için-- "

"Düşünme," diye emir vermek için acele etti. "Gitmek istemiyorum. Ben hemen hemen her şeydeyim."

"'Yazık, tatlım', kesinlikle, sırf ben eski çaresiz bir yan olduğum için iyi vakit geçirmene engel olmak. 'Yemlikte köpek oynamak içimden gelmiyor, Bertie. gitmek istiyorsan öyle yap. Lucius seni alacak."

"Nit," diye kısaca yanıtladı; "Sen dinlen, yarın gece gideceğiz. Başka bir dönüş yapıp kasabayı elektrik ışığında görebiliriz; arabada arkana yaslanıp sakinleşebilirsin."

Bu yaptıkları; ve kız için gündüzden daha etkileyici, daha ürkütücüydü. Broadway'deki trafiğin öfkesi, insan kalabalığı, parlak ışıklı tramvayların bitmeyen dizileri, "otobüsler, otomobiller, taksiler ve arabalar" selleri, kızın alıcı beynine şehrin algılarının bir gelgitini döktü. Onu yüceltirken hayrete düşüren sosyal hayatın zenginliği, gücü ve karmaşıklığı. Bütün bunlara ortak olabileceği fikri gözlerini kamaştırdı. "Burada yaşayabiliriz," diye düşündü; "Kaptan'ın geliri bizleri nasıl yaşamak istesek de tutabilirdi." Ama büyük zirvenin gölgesi altındaki kendi güzel evinin görüntüsü onu sitem etmek için geri geldi. Atları ve köpekleri onu bekliyordu. Ne de olsa bu çalkantılı ada sadece ziyaret edilecek bir yerdi.

"Sence bu her gece olur mu?" Broadway'i kapatırlarken Haney'e dedi.

"Sanırım öyle" dedi. "Nasıl yani Lucius?" O sordu. "Bu özel bir gösteri mi, yoksa eski şehir bunu her gece mi yapıyor?"

Machine Translated by Google

"Sezonda, evet efendim. Opera'nın son haftası ve şimdi Kasım'a kadar daha sessiz olacak."

Yurttaşlık görkeminde, insan gururunda ve toplumsal karmaşıklıkta en üst noktaya dokunmuş gibi bir duyguyla otellerine döndüler. New York ideallerinin çoğuna ulaşmıştı. Amerikan topraklarında ve ulusun metropolünde olduğu için mutluydular; ama sonuçta, eski dünyanın buluştuğu ve yeni ile karıştığı ulusun giriş şehri olan Paris ve Londra ile aynı düzeyde yabancı ve gizemli kaldı.

Machine Translated by Google

BÖLÜM XXI

BERTHA BİR SÖZ VERİYOR

Marshall Haney'e gelince, akrabalarını aramak için New York ve Brooklyn'de dolaşırken, İrlandalı işçinin başka bir şeye çevrilmesine hayret etti. "Truva'dan ayrıldığımda, benim zamanımda, sokaklardaki tüm işler, onlara 'micks' dedikleri gibi, 'micks' tarafından yapıldı. Şimdi gittiler - bir kırmızı karınca sürüsünü süpürür gibi çırpıldılar. ve işte yerlerinde bu siyah Dagolar. İrlandalı nereye gitti - yukarı mı aşağı mı? Beni yiyen şey bu. O öldü mü yoksa daha yüksek bir speer'e mi çevrildi? Bu gizemli bir yazgı ve beni çok rahatsız ediyor."

Brooklyn'de bir sürü Donahue buldu ve birçoğu barmen; ve bu "eklemlerde" yarım düzine kez yukarı çektikten sonra Bertha somurtmaya başladı. Böyle yerleri sevmiyordu; ve gösterişli bir otomobilde (Lucius'un alabileceği en büyük araba) sürerken, oldukça orta halli fark ediliyorlardı. Sonunda, onunla daha önce hiç konuşmadığından daha keskin bir sesle, "Mart, bundan daha fazlasını istemiyorum. Brooklyn'deki bütün salonları ziyaret etmek istiyorsan, istemiyorum. İşte buradan çıkıyorum" dedi. "

Anında pişmanlık duydu. "Bunu ben de düşünüyordum Bertie. Lucius ve ben yalnız gideceğiz. Bir hack yaparken seni cep telefonuyla otele geri göndereceğiz."

Yarı kuşkulu, yarı mutlu, bu düzenlemeye razı oldu ve çok geçmeden vapura doğru dönmeye başladı, suçluluk duygusu yerini bir rahatlama duygusuna bıraktı, sanki bir an için omuzlarından büyük bir yük kalkmış gibi. Moss ve Humiston'la geçirdiği saatlerde aldığı zevkin yarısının, kocasının gölgede bırakan varlığından kurtulmakta yattığını anlamaya başladı. Karıların uysal partnerlerini görmezden gelip bir kenara koyduğunu gördüğü için, o görmezden gelinecek bir adam değildi. Marshall Haney, aile meseleleri çok ısrarcı ve yönetilmesi ya da açıklanması çok zor olmasına rağmen, hakim bir kişilikti. Baba gelseydi, evindeki neşesi giderdi ve yine de onu barındırmayı reddetmeye hakkı yoktu.

Machine Translated by Google

Aynı zamanda, artık yalnız olduğu için dünyadaki yerinden daha az emindi. Eğer bir şey olursa - makinist parayı kapıda talep ederse ya da otelci kefaletini ödemeyi reddederse çaresiz kalacağını hissediyordu. Kaptan, tüm eksikliklerine ve fiziksel sakatlığına rağmen, her durumun ustasıydı. Sert güçler tarafından eğitilmişti ve savunma yetenekleri hala neredeyse her ihtiyaca eşitti.

Vapurda kendini, sürekli masraf hesaplayan, asla bir giysiyi terk etmeyen ve bir kuruş sevgiyle parmaklayan insan sürüsüyle çevrili buldu; ve onları, emeklerinin ürünü olmadan zevk alanlardan biri gibi kendisine bakarken yakaladı. Bir milyonerin kızına biraz huysuzca yapacakları gibi, aşağı inip tırabzanlara doğru yürürken ona yol verdiler ve kız bu düşmanlığı anlamadan sezdi, ama romantizmiyle ışıltılı körfez tarafından fazlasıyla yüceltildi. gemi ve deniz, kıyı ve kasaba hakkında, eski püskü yol arkadaşlarının onun hakkında ne düşündüklerini çok fazla kafaya takmıştı. Bu kara gövdeli, okyanusta aşan gemiler, bu yabancı bayraklar onun ufkunu genişletti - dünyanın harikası hissini ve ulusal çıkarların geniş sinirlerini derinleştirdi. Bu deniz seviyesinden, ağabeyinin Sibley yakınlarındaki çiftliğine, bir dağ yamacındaki bir kulübedeymişçesine hayal gibi baktı. O anda ne kadar hareketsiz, soluk ve uzak görünüyordu!

Şoförün sözü üzerine, şimdi paranın ona sağladığı izolasyona geri dönerek arabasına geri döndü. Ve böylece, kadife, pahalı ahşap ve yaldızlarla çevrelenmiş olarak, bir kumarbazın adıyla korunan, kraliyetten izole edilmiş ve onun parasıyla savunulabilir, arabaları ve kamyonları, taksileri ve arabaları geride bırakarak, rıhtımın yırtıcı kalabalığından geçti. Beşinci Cadde'de, o kadar düzgün kaldırımlı, o kadar kalabalık, o kadar ışıltılı, güvenlik ve güç önerileriyle o kadar geniş bir alana yayılıyor ki, kızın ruhu mücadelesinin yeni ve şiddetli bir aşamasına girdi.

Binbir Gece Masalları'ndakilerden daha büyük ve daha sürükleyici bir peri hikayesiydi . Marshall Haney olmadan, getirdiği altın olmadan bu sahneye asla bakamazdı. Şu anda Altın Kartal'daki küçük tezgahının içinde durmuş, onlara puro satıyor olurdu.

Machine Translated by Google

biraz frenci veya kovboy. Ed Winchell her zamanki gibi onunla evlenmesini istemeye gelecekti ve annesi hala sıcak mutfakta çalışıyor ya da mezarında dinleniyordu. Alaaddin'in lambası, sahibini daha uzağa çevirmiş mi veya onu daha yükseğe kaldırmış mı? Marshall Haney'nin karısı olmayı reddetmesi en büyük nankörlük değil miydi?

Sadece öyle değil, aynı zamanda kız kendisinde henüz kullanılmamış potansiyeller, iyiliğin gerçekleştirilmesine yol açan sınırsız yetenekler hissetti. Paranın yalnızca bireyi (kendini) yüceltme, eğitme, arıtma ve soylulaştırma büyüsü yoktu; başkaları için yayılan, dönüştürücü bir güce sahipti. Bir alev gibi sıcaklığı yayabilir ve bir çan gibi neşe saçabilir. "Onunla güvendeyim, güçlüyüm: Yoksullara yardım edebilirim. O olmadan sadece milyonlarca insan gibi, acı çekenlere yardım etme şansı ve gücü olmayan, mücadele eden bir kızım." Ancak bu noktada aşkı yeniden devreye girmiş ve haklılık duygusu karışmıştır. Sonuçta kalp hükmetti.

Otel girişinde kapı görevlisi ona yardım etmek için bekliyordu ve şoför, tek bir söz ya da hatırlatma bakışı olmadan, Lucius'un Haney'e verdiği itibardan emin bir şekilde nefesini verdi. Odasına gittiğinde hizmetçi onu nazik bir ilgiyle karşıladı ve ihtiyaçlarını karşıladıktan sonra, onu derin düşüncelere dalmış bir halde bırakarak büyük ölçüde geri çekildi.

Ben Fordyce'nin gelişine kadar Haney'nin ona verdiği her şeyi bir iyi arkadaştan diğerine kabul etmişti. Paranın kumarhaneden ve salondan kaynaklanan herhangi bir lekeden arınmış olduğundan emin olduktan sonra, onu kullanmakta tereddüt etmemişti. Ama şimdi içinde amacının akışını değiştiren bir şey yükseliyordu. Haney artık vicdanının önünde değildi; söz konusu ruh kendisine aitti. Loş ama giderek artan bir kararlılıkla karar anının yaklaştığını gördü. Yakında Haney ile düz, geniş otoyolda devam edip etmeyeceğine ya da Haney'nin onu aldığı dağ yoluna geri dönmeye karar vermesi gerekiyor.

Hâlâ şehrin çatılarına bakarak hüzünlü bir şekilde otururken, Humiston'un kartı ona getirildi ve o anda, yalnızlığı ve şüphesi içinde eski bir arkadaş gibi görünüyordu. Anında samimiyetle, "Ona gelmesini söyle," dedi ve onunla tanıştığında yüzü masum bir zevkle parladı.

Machine Translated by Google

"Seni gördüğüme çok sevindim," dedi içtenlikle, selamlayarak.

Onun hislerini yanlış anladı ve elini tutmak için bundan faydalandı. "Sizi temin ederim ki sizi tekrar bulduğuma sevindim ."

"Bizi unuttun sanıyordum."

"Seni hatırlamaktan başka bir şey yapmadım. Pittsburg'daydım (şehre daha dün döndüm) ve işte buradayım." Etrafına baktı. "Kaptan nerede?"

Elini geri çekti. "Babasını arıyor. Yakında dönecek.
Artık her an bakmakla yükümlü."

"Her zamankinden daha güzelsin. Kaptan nasıl?"

"Oldukça iyi. Oldukça kolay yoruluyor, ama olduğundan daha iyi hissediyor."

Onun istekli, yoğun bakışı onu utandırdı. Biraz duraksadıktan sonra, "Sözünüzü tutuyorum. Bu öğleden sonra stüdyoma gelemez misiniz?" dedi.

"Hayır, bugün olmaz. Kaptan geldiğinde burada olmalıyım. Yaşlı babayı da getirebilir ve eğer gidersem kendini kaybolmuş hisseder. Belki yarın gelebilirim."

"Mecbur kalmadıkça Kaptan'ı getirme - canı sıkılır," dedi, kaptanın tam anlamını anlamasını umarak. "Seni birkaç arkadaşımla tanıştırmak istiyorum."

"Ah, yapma bunu!" protesto etti. "Arkadaşlarından korkuyorum - hepsi çok akıllı, ben ise dizginsiz değilim."

"Korkmana gerek yok," diye yanıtladı; "En çok kıskanılacak birisin. Hiç kimse sağlıktan, zenginlikten, gençlikten ve güzellikten daha fazlasına sahip olamaz. Seni her yerde tanıtmaktan çekinmem." Hayranlığı çok açık sözlüydü, çok seçiciydi

Machine Translated by Google

Mrs. Moss defalarca ona tamamen onurlandırılmaması gerektiğini ima etmesine rağmen, ona güvenemeyeceğini söyledi. "Dikkatsiz olunacak bir adam değil," demişti bir keresinde, ama yine de çok yüksek fikirli, güzel sanat dünyasıyla çok derinden ilgili görünüyordu. Tek yürekli bir Batılı kız nasıl onun hakkında kötü düşünebilirdi? Sibley'de insanların kötü olduğu şekillerde kötü olamazdı. Hassas yüzü çok yorgun ve gözleri çok üzgündü.

Çağrısını kısa kesecek kadar hünerliydi ve onun zihninde çok hoş bir izlenim bırakarak geri çekildi. Artık şehirde olduğunu bildiği için kendini daha az yalnız hissediyordu ve Haney babasını da yanına alarak döndüğünde hâlâ pencerede onu düşünüyordu.

Yaşlı Haney, kafa karışıklığına rağmen onunla ilgilendi ve onu eğlendirdi - o kadar tuhaf bir şekilde eski İrlandalı tipiydi ve bir devin babası olamayacak kadar saçma bir şekilde küçüktü. Kurnaz ve sevecen bir yüzü vardı, solmuş ve dişsizdi, ancak belli bir çekiciliği de yok değildi. Mart'ın güzel profili efendisininki gibiydi, sadece daha büyük, daha cesur ve daha sakindi.

Bir kıkırdama ile tanıştırdı. "Bertie, bu benim değersiz yaşlı baba."
Ve Patrick, ıslak buz üzerinde bir kedinin beceriksizliğiyle yan kayıyor ve yan adım atıyor olsa da, yine de Kelt benliğini korudu.

"Lave Mart, kaynağa onun iyi niteliklerini iftira etmek için," diye karşılık verdi. "O benim için medeni olmayan bir şeytandı - beni ilk devirdiği günden sonra, o koca gawk."

Mart küçük adamı yakasından tuttu ve etrafında döndürdü. "Luk 'im!
Hayatında hiç böyle cloes gibi hissettin mi?"

Patrick geniş, sessiz, neşeli bir şekilde yüzünü buruşturdu. "Tabii ki içim ısındı hanımlar. Leydinin uşağı kadar güvendiğimi hissediyorum."

Yaşlı adamdaki her ipliğin yeni olduğu açıktı. Mart açıkladı. "Onu soydum ve yeşil olan kravatına bir çekül diktim - kendi zevkine göre sahip olacağı solgun şey. Yarın gideceğiz.

Machine Translated by Google

diş fabrikası."

"Bu iyi bir para kaybı," diye araya girdi Patrick. "Çorba yedim."

"Çorba kahretsin! Benimle yiyebileceğiniz çok bifteğiniz var, siz aksi küçük babun. 'Kendimle istediğimi yapamıyorsam yazık olur. Dediğimi yapın ve eşcinsel olun."

Patrick yine kıkırdadı ve parıldayan küçük gözleri yarıya kadar gizlenmişti. "Bana mücevher ve altın yükleyebilirsin, delikanlı, ama bir kereliğine ayak torna delme makinesi olan bir adamın kafama girmesine izin veririm."

"Sıkılacak bir şeyiniz yok, seni yaşlı ahmak! Divil'e bir taş kaldı, o yüzden telaşa kapılmayın."

Bertha araya girerek bir soru sordu. "Onu nereden buldun?"

"Bir bilardo odasında işaretleme. Kaptan Haney'in babası için güzel bir yer! 'Çık dışarı' diyorum, 'ya da dövüş benimle.' Ve yaşlı tilki bana şaka yaptı ve dedi ki: 'Sakat olduğunu fark ettim Mart. Sanırım bana olan borcunu saklandığın yerden alacağım.'" İkisi de bunu hatırlayarak kıkırdadılar. Sonra Mart devam etti: "Yaşlı serserinin ne olduğunu anlatarak karımı utandırmayacağım. Onu omzundan tuttum ve dedim ki: 'Pazar kıyafetleriniz var mı?' Dedim. 'Bir iş parçacığı Narry' diyor. 'Benimle gel' diyorum. Donahue kirli bir yer tuttuğu için, "Corpus'unuzdaki her konu değişmeden karımı otelde ziyaret edemezsiniz". İşte burada - yıkanmış, tütsülenmiş, berberlenmiş ve dikilmiş; ve selülit dişlerini aldığında, eski ottan hiç çıkmadığı kadar becerikli, küçük bir İrlandalı yapacak." Burada yüzü ne yazık ki yumuşadı. "Keşke anne de hayatta olsaydı; Onu ipeklerle hışırdattırırdım, öyle yapardım.

Cennet onu uyutsun!"

Babanın yüzü bir anda suçlayıcı bir tavırla büyüdü. "Çok beklediniz, sizi serseri. Fikir değişikliği çok geç gelir."

"Biliyorum - biliyorum! Ama tüfekli bir adam yolu gösterene kadar asla zaman bulamadım. Şimdi tüm zamanım var ve o gitti."

Machine Translated by Google

Gölgenin bu yanından geçtiği anda Bertha, sahnenin önemine bir bakış attı - güneş ışığının düştüğü odanın alevli ihtişamından korkarak orada dururken, yaşlı adamın kalbini dolduran merak, neredeyse alarm, abarttı. altın rengi, pembe ve yeşil, ancak döşemenin mükemmelliğini, ipek halının zenginliğini ortaya çıkarıyor.

Yaşlı adam yaldızlı bir sandalyeye şefkatle dokundu ve Mart haykırdı: "Dur, adamım, 'dökülmeyecek! Otur ve etrafına bak! Yeni piposunu al ve tüttür!"

Zoraki bir güvenle yerine oturdu ve etrafına bakındı. "Keşke Donahue ve Kate bunu görebilseydi."

Mart sessizce esprili bir bakışla Bertha'ya döndü. "Bu gezi değil. Kate'i yönetemedim," diye açıkladı. "Fan'a benziyor - sadece daha fazla; ve bir sürü genç Donahues var, dünyada hepsine yer olabilir mi diye merak ettirirsiniz."

Yaşlı Haney'in içinde bataklık paçasından daha fazlası vardı, çünkü Mart'ın faturaları ödemediği için otelden atılmayacağına dair biraz daha güvenceye doğru ilerlerken, bir bardak ender viskinin tadını çıkarmak için oturdu. ve hizmetçiyi neredeyse aldatan bir rahatlık varsayımına sahip pahalı bir puro, ancak Lucius, sırda olduğundan, halının üzerinde balgam çıkarma korkusuyla onu endişeyle izledi.

Mart'ta Springs'teki evinin bazı "fotoğrafları" vardı ve onları Patrick'e gösterdi. "Kendinizi verandada pipo içerken görüyor musunuz?"

"Yapmıyorum," diye yanıtladı baba enerjik bir şekilde. "Kendimi bir su kabı ve bir çift makasla o bahçede dolaşırken görüyorum."

"Duvar ustası olduğunu sanıyordum, yoksa bilardo tahtası mı?" diye sordu Mart, meraklı bir bakışla.

Machine Translated by Google

"Beni dürüst bir işe çevirebilirim," diye yanıtladı onurlu bir tavırla. "O kadarını söyleyebilir misin?"

"Yapamam," diye itiraf etti Mart. "Bana bir sopa koyup beni bir takasa zorlasaydın, bugün Troy'a tuğla örerdim."

Bu karşılık, sağlam küçük babayı oldukça kör etti. Suçlama asılsızdı ve yine de Mart burada oturuyordu - bir beyefendi. Mart, oğlunun suçlamasının içerdiği tehlikeli kabul karşısında şaşkına dönerken, Bertha'ya döndü.
"Yaşlı adamın günlerinin geri kalanını bizimle geçirmesine aldırmıyor musun sevgilim?"

"Sen doktorsun Mart. Burası senin evin, benim değil."

Ondaki değişikliği hissetti. "Oh hayır, değil; orası bizim evimiz. Onu asla sadece senin için almazdım." Bir an durakladı. "Babam iyi niyetli yaşlı bir hergele ve ben gidip yaramazlık yapmamasını sağlayacağım."

Patrick bunu aldı. "Öyle ve kendi yaşam tarzına boyun eğmek istiyor.
Batıya gidersem, bahçıvan olarak maaşım bu - ve, kahretsin, ben de reg'ler çizeceğim. Batıya gitmek isterim ('Fan ve McArdle'ı görmek beni mutlu ederdi) ve Coloraydo'da seninle bir yıl geçirmeye itirazım yok, ama Patrick Haney'in herhangi bir konuda iddialı olacağını düşünme , oğlu bile değil."

Bertha'nın kalbi bu bağımsızlık notu karşısında sempatiyle titredi ve yürekten şöyle dedi: "Umarım gelirsiniz Bay Haney. Kaptan yalnızdır ve onu teselli edersiniz."

"Düşüneceğim," dedi yaşlı adam. "Anlamak için zamanım olmalı," diye ekledi tuhaf bir şekilde. "Bir kez daha kendi çatı katımda pipomu tüttürmeliyim ve her şeyi Kate ve Donahue'larla konuşmalıyım." Onlarla yemeğe kalmayı reddetti (ki bu Lucius için bir rahatlama oldu) ve Clare County'den bir geveze gibi kaçtı.

Odadan çıkar çıkmaz Bertha kocasına döndü ve "Mart, seninle bu konuyu konuşmak istiyorum" dedi.

Machine Translated by Google

Sözlerinde olduğu kadar sesinde de bir şey, onun hızla dönmesine ve endişeyle ona bakmasına neden oldu.

"Peki ya? Ne var, sevgilim?"

"Aklımda bir şey var ve bu gece dinlenmeden önce onu tükürmem gerekiyor. Seni bırakmaya karar verdim. Seninle yaşamak doğru gelmiyor."

Durmadan ona baktı ama yüzünde gri bir solgunluk belirmeye başladı. Sessizce sordu: "İyi mi gitmek istiyorsun?"

Kalbi hızlı atıyordu ama onunla cesurca yüzleşti. "Evet, Mart, seninle yaşamak ve paranı benim yaptığım gibi harcamak doğru gelmiyor."

"Neden olmasın? Benim değil, senindir. Harcadığın her kuruşun hakkını verirsin."

"Hayır, istemiyorum!" ağladı, tutkuyla. "Artık iyileştiğine ve Lucius geldiğine göre, ben hemşire bile değilim."

"Onu göndereceğim."

"Hayır, hayır; o benden daha değerli."

"Böyle konuşmaları dinlemeyeceğim Bertie. Benim için en değerli şey olduğunu biliyorsun. Sensiz yaşayamam." Sesi kalınlaştı. "Yüce Allah aşkına, böyle şeyler söyleme, kalbimi titretiyorlar! Dişlerim şu anda takırdıyor! Şaka yapıyorsun, ciddi olmadığını söyle."

"Ama anlıyorum. Kalıp benim için böyle şeyler yapmana izin veremeyeceğimi görmüyor musun?" -dairelerini işaret etti- "hepsini kazanmak için bu kadar az şey yaptığımda? Mart, ben Bu konuda dürüst olmam gerek, benim için daha fazla para harcamana izin veremem. Kendi halkına yardım et ve beni bırak. Benim için yaptıklarının bedelini ödemek için hiçbir şey yapmıyorum. Gitmem daha iyi."

Machine Translated by Google

Olması gerektiği kadar açık olmayı başaramadı, ama gerçek anlamını anlamaktan çok uzak değildi, çünkü kırık bir şekilde cevap verdi: "Bundan korktum kızım. Hepsini düşündüm. Sana harcadığım para, borcumun küçük bir parçası. Benim için hiçbir şey yapmadığını söylüyorsun. Neden, hayatım, odaya her girdiğinde ya da bana gülümsediğinde, benim için çok şey yapıyorsun! bencil yaşlı kurt, ama sandığın kadar kötü değilim. Eğer hoş bir genç Felly gelirse -iyi bir kare adam- raydan çıkacağım ama senin yanında kalmama izin vermeni istiyorum. yaşadığım sürece." Sesi yalvarırcasına boğuktu. "Dünyada sahip olduğum tek şey sensin; şu an için yaşadığım tek şey seni mutlu etmek. Çekip gitme, yaşlı kalbim her yerde büyürken. Yaşayamam ve ölmeye cesaret edemem. sensiz--şimdi bu sonsuz gerçek.

Sevgilim, gitmeyeceğine söz ver - bir süre daha."

Tek kelime etmeden, onun kadar acıyla dolu, sessizce ağlayarak oturdu, kararını yerine getiremedi - yaşamına gelen değişikliği ifade edemedi.

Devam etti. "Aramızdaki farkı işaretliyorum. Ben aşağı inerken senin yukarı çıktığını görüyorum. Kalbim seninle gurur duymaktan büyük. Sen Congdonlar ve Mosses gibi insanlara aitsin - oysa ben sadece yaşlı bir kırıkım- aşağı paten.
Bildiğinden daha kötüyüm. Önce Sibley'e indim, içimde sana karşı bir cehennem var, ama o kısa süre sonra geçti - seni bir erkeğin evlendiği kızı sevmesi gerektiği gibi sevdim - ve şimdi seni azizleri sevdiğim kadar seviyorum. Bu dünyadaki hiçbir şey için genç hayatını mahvetmem - seni bulduğum kadar güzel ve taze bırakmak ve ayrıca sahip olduğum her şeyi sana vermek istiyorum - öyleyse benimle kal, eğer yapabilirsen, diğer adam gelene kadar." İşte araya yeni bir düşünce girdi. "Şimdi geldi mi? Varsa söyle. Onu Chicago'da mı buldun? Dürüst ol sevgilim."

"Hayır hayır!" cevap verdi. "Öyle değil. Sadece çünkü - çünkü doğru görünmüyor."

"O zaman benimle kalmalısın," dedi, "ve benim için bir şeyler yapmamaktan çekinme. Benim için her dakika bir şeyler yapıyorsun - sadece dünyada kalarak.
Seni görebiliyor ya da duyabiliyorsam, Memnun oldum. Ve beni senin için para harcamaktan alıkoyma, çünkü bu benim eğlencemin yarısı. Bana yardım etmen için sana başka nasıl ödeme yapabilirim? Evden ayrıldığımızdan beri yüzün beni rahatsız ediyor.

Machine Translated by Google

Eskisi gibi gülmüyorsun. Burayı sevmiyor musun? Eğer yapmazsan, geri döneceğiz. Bunu yapalım mı?"

Cömertliği karşısında şaşkına dönen kadın sadece başını sallayabildi.

Yüzü temizlendi. "Pekâlâ, sen ne zaman söylersen alay batıya gidecek. Umarım yaşlı babaya itiraz etmezsin. Yaparsan..."

"Ah hayır; ondan hoşlanıyorum."

"O zaman onu alırız; ama unutma, seni rahatsız edecek hiç kimsenin evimize girmesine izin vermem. Sevmediğim bir adam gibi gözüme bir an önce kül olurum ateşin yanında oturmaktan. ve ihtiyar size bir yükse, gider." Ayağa kalktı ve acı içinde kadının oturduğu yere geldi ve alçakgönüllü bir keder sesiyle yavaşça şöyle dedi: "Senden beni sevmeni istemiyorum - şimdi - buna değmem; ve bir zamanlar ben öyle sanmıştım." Bir oğlumun benim adımı taşımasını isterdim, ama öyle olmasa daha iyi. Bu yükü asla sana yüklemem. Tek istediğim ara sıra senin ellerinin dokunuşu ve ölürken senin varlığın - ben' Yalnız ölmekten korkuyorum. 'İhtiyar Mart için dimi karanlık, uzun bir yolculuk olacak ve yola çıktığında yüzünün hatırlamasını istiyor."

Machine Translated by Google

BÖLÜM XXII

YILANIN BOBİNİ

Jerome Humiston konuşurken yüce, yüzü Bertha Haney'e şiirsel görünse de, özünde onun tanıdığı tüm erkeklerden çok daha yıkıcıydı; çünkü tüm kadınların kırılganlıklarının aynı olduğunu kanıtlamaktan şeytani bir zevk aldı. Aynı zamanda, çapkınlığın yenilik talep ettiği, mücadelenin esas olduğu ve kolayca fethetmenin zafer sevincinden mahrum kalmak olduğu o çürüme dönemine de ulaşmıştı.

O da, bu kızın parası için yaşlı ve meteliksiz bir kumarbazla evlendiği ve kolayca kazanılacaklardan biri olduğu sonucuna varmıştı.
Onun ağırbaşlı ihtiyatlı havası onu kızdırdı - memnun etti. "O aptal bir kedi yavrusu değil," dedi zihinsel olarak, ikinci görüşmelerinden sonra. "Büyük bir kariyer peşinde. Güzelliği, gençliği ve fıçı parasıyla çok ileri gidecek ve ben onun rehberi olacağım - kurnazlığımı kaybetmedikçe. Bir gün servetini benimle paylaşacak ve ona yaşamayı öğreteceğim."

Ertesi gün onunla stüdyosunun kapısında ciddi ve şefkatli bir gülümsemeyle karşılaştı. "Gelmene sevindim," dedi, "ama burada sana gösterecek çok az şeyim olduğunu itiraf etmeliyim. Resimlerimin hepsi galeride ve bazıları henüz asılmamış. Sonraki Haftaya hepsi yerli yerinde olacak. Ama ben çay kaynatırken oturun. Bu atölyenin sahibi arkadaşlarım çıktı, birazdan gelirler."

"Bugün kalabileceğime inanmıyorum. Kaptan aşağıda."

"Lütfen bir dakika oturun. Yapmazsanız incinirim."

Stüdyo, duvarlarında birkaç geniş tuval bulunan büyük ve çıplak bir ahırdı - Humiston'a pek benzemiyordu; Amerika'da kalışının kısa olması nedeniyle kendi stüdyosuna sahip olamayacağını açıkladı. "Gelmene sevindim. Gelecek hafta seni 'gösterime' götürmeme izin vermelisin. Taze, genç, Batılı gözlerin tam ihtiyacım olan şey." Bu yanlıştı, çünkü tüm eleştirilere karşı sabırsızdı. "Rahatlamaya ihtiyacım var," diye ekledi yorgun bir şekilde gülümseyerek. "BEN

Machine Translated by Google

Batı'da demiryolu ücretimi ödeyecek kadar satmadı."

Hem hasta hem de üzgün görünüyordu ve Bertha onun için üzülüyordu. "Bizimle gezmeye gelmeyecek misin?"

"Kalıp benimle konuşmanı tercih ederim."

"Ah, bunu yapamam! Kaptan beni bekliyor. Seni getirmemi söyledi."

"Ama gitmek istemiyorum. Otomobillerden nefret ediyorum. Manzara görmekten nefret ediyorum. Bu kasabadan iğreniyorum. Amerika'daki her şeye gıcık oluyorum - sen hariç. yalnız."

"Hayır, hayır," dedi sertçe. "Sözümü tutarım. Birkaç dakikaya döneceğimi söyledim ve gidiyorum."

Teslim olmuş bir şekilde içini çekti. "Pekala, ama seni görmeme izin verecek misin?"

"Aslında, her gün yemeğe gel. Otelin dışında pek dolaşmıyoruz. Çoğunlukla her zaman altıda yemek yiyoruz."

"Geleceğim ve resimlerimi göstermeme izin vermemelisin."

"Elbette! Benimle eve götürmek için bir tane almak istiyorum."

Büyük bir açık sözlülük yaptı. "Fotoğraflarımdan birini satın alma yeteneğin beni ilgilendirmez, çünkü öyle; ama bunun dışında, sende bana çekici gelen bir şey var. Bana Batı'yı daha iyi düşündürüyorsun. --Amerika'nın. Resimlerimde eleştirmenlerin gözden kaçırdığı bir şey bulacağınızı hissediyorum." Sonra, kederli bir anilikle ekledi: "Kesinlikle Joe sana mutsuz evliliğimi anlatmıştır..."

"Hayır, yapmadı."

"Karım benim işimle ilgilenmiyor. Hayatın ufacık yanı dışında hiçbir şeyle ilgilenmiyor. Sende bana çekici gelen şey bu - sen öylesin"

Machine Translated by Google

hevesli. Böyle harika imkanların olduğunu hissediyorum. Bir adamı büyük şeylere teşvik edersin."

İkisi de nerede olduğunu unutmuş gibi duruyorlardı ve kadın utanmış ama onun sözlerinden büyülenmiş, özellikle de sesine tutulmuş halde, onu serbest bırakana kadar bir harekette bulunmaya cesaret edemedi. Etrafına baktı. "Bu odayı sevmemenize şaşırmıyorum; burası benim için çok soğuk ve bunaltıcı. Burada çalışamam. Keşke Paris'teki çalışma odamı görebilsen. Belki bir gün sana göstermeme izin verirsin. en mutlu günler Fransa'da geçti. Artık Amerikalıdan çok Fransızım."

Elini tekrar tuttu ve çalışkan neşeli tavrına geri dönerek, onun resimlerini görmeye geleceğine söz verdiğine onu tanıklığa çağırdı.
"Ve lütfen unutma, sözüne kulak vereceğim ve seninle yemek yiyeceğim - belki de bu gece."

"Pekala, gel," diye yanıtladı ve ona karşı takındığı tanıdık, neredeyse alçakgönüllü tavır karşısında şaşkınlıkla uzaklaştı.

O gece gerçekten de onlarla yemek yemiş ve Kaptan'ı kendisine inandırmıştı. "Yine gel," dedi yürekten. Ve büyük sanatçı duygulu bir şekilde cevap verdi: "Yani, söylemesi garip, bu büyük kasabada neredeyse herkesin olabileceği kadar yalnızım." Bu bir yalandı, ama Haney'nin sempatisi uyandı. "Senin için her zaman boş bir sandalye olacak," diye tekrarladı, kendisinin de sanatı teşvik ettiğini hissederek.

Humiston bu oyunu benzersiz ve keyifli bir beceriyle sürdürdü. Kaptan'la Batı'dan ve siyasetten, Bertha'ya aşktan ve sanattan ve özünde yalnız olan hayatından bahsetti. Paris'te buluşabilmeleri dileğine sık sık geri döndü. "Yurtdışına çıkmak sana sonsuz fayda sağlar," diye ısrar etti. "İhtiyacın olan Paris'te üç yıl yaşamak. Güzelliğin ve paranla ve her şeyden önce kişisel çekiciliğinle bir kraliçe gibi hüküm sürebilirsin. Gitmemeni merak ediyorum. Bu dünyada bana Paris'i göstermekten daha büyük zevk verecek hiçbir şey bilmiyorum."

Machine Translated by Google

Bertha'nın bu yaklaşımlar karşısındaki sessizliği onu yanılttı. Göğsünün zonklaması, kirpiklerinin düşmesi, ona içgüdüsel olarak güvenmemesinden kaynaklanıyordu. Onun Batı'nın kaba madencilerinden ve kovboylarından daha tehlikeli olduğuna inanamadı ve yine de tüm yasa ve gelenek engellerini aşan bir şekilde sürme hakkını açıkça iddia eden birine karşı artan korkusuyla geri çekildi. Zihninin uçuşu kartalınki gibiydi - şimdi sevinçle güneşe yükseliyor, şimdi gri denize inerek öldürmek için. Zaman zaman, onun yanına oturup konuşmaya istekli olması gerektiğine -o çok yetenekli, çok bilgili, çok ünlü - bir tür minnettarlık hissetti.

Chicago gazeteleri hâlâ onun çalışmalarına ve teorilerine yönelik eleştirilerle doluydu ve bu tartışma ve ayrıca portresinin dergilerde yer alması, onu küçük Bayan Haney'nin gözünde çok yüce bir insan haline getirmişti. onu etkilememek için çok ince bir şekilde pohpohlayıcıydı. Kaptan'a da düşkün görünüyordu ve sık sık şehir gezilerinde onlara katılırdı ve Humiston'u Paris'te tanıyan ve Bertha'yı tanımayan adamlar bilerek başlarını salladılar. "Jerry her zamanki gibi kendini eğlendiriyor.
Kim olduğunu merak ediyorum?"

Bir gün resimlerinin asıldığı küçük galeride onunla otururken yoksulluğunu anlattı. "Gerçek şu ki, diğer erkekler ısmarlama resim yaparken ve Salon için 'stunts' yaparken, işim yüceltilene kadar rafine etmeye, yeni tonlar, yeni cazibeler aramaya, çizgiyi renge, hikayeyi ahenge tabi kılmaya devam ettim. Halkımın ötesinde Bir zamanlar eşyalarımı satın alanlar beni takip edemezler; ancak arada sırada bir erkek ya da bir kadın benim peşinde olduğum şeyi hisseder ve bu yüzden yaşarım. Güzel olan her şeyi resimlemek için tutarım , Amerika yok."

Fotoğrafları hakkında ne düşündüğünü söylemeye çalışmadığı için onu daha çok sevdi ve fotoğraflardan birini eve götürmek için ısrar edince onu hemen durdurdu. "Senden bana acımanı istemiyorum," dedi sertçe. Ve bu, şimdiye kadar kullandığı en ince iltifat dokunuşunda yatıyordu: Cahil bir dağ kızının, tüm uyarılara rağmen, bu kadar seçkin, çok yetenekli bir adamı himaye etmekle suçlanabileceği fikri. Neden parasını bu harika sanatçıya yardım etmek için kullanmasın?

Machine Translated by Google

Bir resim üzerinde ısrar etti ve onun için bir tane seçmesini istedi. Springs'de büyük bir evim var ve sizden bir şey istiyorum.

"Bu koleksiyondan değil," dedi. "Şöhretimin dayandığı bunlar değil. Beni temsil edenler mahzende."

Gözleri soru sorarcasına büyümüştü. "Bununla ne demek istiyorsun?"

"Amerikalı bayiler en iyi şeylerimi sergiye dahil etmeyecekler - onlar çok 'doğrudan'. Burada bir depodalar. Onları size göstermek istiyorum. Gelecek misiniz?" diye sordu meraklı gözlerle.

Ve o, büyük halktan üstün olma duygusuyla kabul etti. Humiston neşeyle yükseldi. "Şimdi gidip onları görelim."

Onun nazik dostluğu, hevesi Bertha'ya dokundu ve asansöre binmesine yardım etmek için ya da geçitte tökezlemediğinden emin olmak için kolundan tuttuğunda, Bertha kıpırdandı - Ben'in eli onu hareket ettirdiği için değil, yine de kanı kıpırdadı. gözle görülür şekilde hızlandı. Son zamanlarda dağlardan gelmiş, dünyanın en önemli sanatçılarından birinin eşliğinde, büyük bir şehir caddesinin kalabalığının ortasında burada yürümesi harika değil miydi?

Humiston, kurnaz, zalim, vicdansız, şehri kötüye kullanmasına geri döndü ve ona Amerikalı tüccarların sanattan gerçekten hoşlanmadıklarını açıkladı.
"Satacak her şeyi satıyorlar, herhangi bir ucuz leke, ama yine de en iyi şeylerimi sergilemeyi reddetmeye cüret ettiler! Pittsburg ve Buffalo'da da aynıydı; hepsi birbirine benziyor. Ama bu yoğun malzeme kasabalarından ne bekleyebilirsiniz? Güzellik onlar için sadece güzellik demektir."

Humiston'un arkadaşlarıyla girip çıktığını görmeye alışkın olan dükkânın satıcısı, Bertha'yı birkaç resminin bir düzine resim arasında asılı olduğu daha uzak odaya götürürken ressama özel bir ilgi göstermedi. Galeride kimse yoktu ve tam diğer resimlerin nerede olabileceğini merak ederken (duvardan oyulmuş ve kısmen resimlerle gizlenmiş olan) bir kapıyı açtı ve gülümseyerek şöyle dedi: "İşte iç

Machine Translated by Google

tapınak şakak .. mabet. Girmek."

Biraz tereddütle itaat etti, çünkü kiler odası iyi aydınlatılmamış ve içinde vahşi bir kuşun karanlık, etrafı saran duvarlara karşı güvensizliği vardı.

Humiston kapıyı arkasından kapadı ve kederli bir şekilde, "Başyapıtlarımı göstermek için arkadaşlarımı bu deliğe getirmek zorunda olmak zor değil mi?" diyerek onu takip etti. Ve bununla, deneyimde olağandışı bir şey olmadığı sonucuna vardı.

Uzun, çıplak bir salondu, kutularla doluydu ve üstleri üst üste yığılmıştı ve Humiston yerde yığılmış bazı tuvallerin üzerine eğilirken Bertha huzursuzca etrafına bakındı. Birini özenle seçiyor gibiydi. Tavandan bir elektrik lambası sallanıyordu ve altında büyük bir şövale duruyordu ve bunun üzerine bir tuval yerleştirdi ve gözlerini ona dikerek geri adım atarak ruhla şöyle dedi: "Bu benim en iyilerimden biri. yeni Salon - işte numara. Yine de bu çürük kasabada sergilenmeyebilir."

Bertha, banyodaki çıplak bir kızın resmi olduğu için tuvalden geri çekildi. Eleştirmenler, "Çıplak değil, çıplak" demişlerdi ve satıcılar buna bu gerekçeyle itiraz ettiler ve Batılı kız için hem şok edici hem de çirkindi. Daha nefesini tutmadan önce, hem baştan çıkarma hem de savunma olan bir tonda devam etti: "Dünyada dişi biçiminden daha güzel bir şey yoktur; o çiçeklerin çiçeğidir. Neden boyanmasın? " Ve sonra, hâlâ Yunanlıların güzelliğe olan sevgisinin geri dönüşünü savunurken, ahlaki yozluğunu filozofun pelerini ile örterek, onun önüne başka bir tuval yerleştirdi - çok saf, çok hayvani, kadınsı alçakgönüllülüğü ve Ona bakan birinin, onu çizen adamın yozlaşmış bir iblis, ahlaksız modellerin bir ortağı, kadınların dünyasında bir anarşist olduğunu hemen anlayabileceği. Sadece lanetlilerin ziyafet salonlarına uygundu.

Bertha ona baktı - ayartıcının yakınlığı duygusuyla büyülendi. Sanki bir satir aniden kanunsuz ruhunu ona ifşa etmiş gibiydi. Düşüncesi bir an için ayaklarını zincirledi ve sessizliği onu cesaretlendirdi.

Machine Translated by Google

Kaçmak için dönerken bile kolunu belinde, nefesini yanağında hissetti. "Gitme!" yalvardı ve gözlerinde Charles Haney'nin yüzünde gördüğü bakışın aynısı vardı. Sonunda ortaya çıktı. Sanatçı ruhu, sarhoş bir serseri kadar amaç bakımından alçalabilirdi. Onu güçlü elleriyle döverek koridordan aşağı koştu ve parlak bir şekilde aydınlatılan sergi odasına öyle korkmuş, öfkeli bir kızlık resmi fırlattı ki, satıcı ona hayretle baktı. Şaşkın bakışı Bertha'yı tehlikesi konusunda uyardı. Muazzam bir irade gücüyle kendini toparlayarak kapıyı kapattı ve beyninde bir öfke ve utanç kargaşasıyla yavaşça sokağa çıktı.

O anda tanıdığı her erkek, onu yok etmeye çalışan vahşi bir iblismiş gibi görünüyordu. Büyük ressamın kendi görüşüne iltifat etmesinin nedenini şimdi anlıyordu. En başından beri onu kör etmeye çalışmıştı. Yolları Charles Haney ve benzerlerininkinden daha inceydi, ama ruhu daha yüksek değildi; gerçekten daha aşağılıktı, çünkü o, ilim ve nur dağıttığını iddia edenlerdendi. Dünyaya güzellik katıyormuş gibi yaparak, bir kadının ruhu pahasına kendini beslemeye hazırdı.

Bayan Moss'un Paris'teki yaşamıyla ilgili ipuçlarını hatırladı ve sonunda onun saygısını ve güvenini bilerek yanlış anladığını anladı. Bu hainliğin farkına varmak içini bir nefret ve tiksinti ile doldurdu. Ben Fordyce diğerleri gibi miydi? Samimiyeti, tatlı gülümsemesi başka bir yaklaşım biçimini mi gizledi? Öpücüğü sadakatsizliğinde bu kadar aşağılık mıydı, kucaklaması da tasarımında vicdansız mıydı?

Parlayan cadde boyunca oteline doğru sarkık bir kafayla yürüdü.
Artık Humiston'ın en kötüsünü biliyordu. Üstünlük varsayımları üzerinde düşünürken çaresiz bir gazapla yandı. Şu anda tüm ışıltılı, huzursuz, cömert şehirden nefret ediyordu ve ruhu batıdaki zirvelerin sessizliğini özlüyordu. Savaş zamanında sığınacak bir kule arayan biri olarak kocasına döndü.

Machine Translated by Google

BÖLÜM XXIII

BERTHA'NIN UÇUŞU

Ertesi gün dengesini tam olarak toparlamadan Lucius ona Humiston'dan bir mektup getirdi - onun iyi olduğuna dair ümidini dile getirdiği tatlı, küstah bir not ve üstü kapalı bir ifadeyle yalvarmaya devam etti: "Bunu yaptığın için üzgünüm. resimlerimin geri kalanını görmek için kalmasın. hepsini doğuştan gelen zevkinize ve düşünce saflığına bir iltifat olarak söyledim. onları boyarken görmenizi bekledim - saf sanatsal zevkle. beni yanlış anladınız. umarım. seni tekrar görmeme izin vereceksin. senin portreni yapmama izin vereceğine söz verdiğini hatırlamalısın."

Kibar ikiyüzlülükte yetenekli olmasa da, Bertha bu satırların sakin küstahlığının altında o kadar şeytani bir şekilde amansız bir şey okuyabildi ki korku ve tiksintiden soğudu. Böyle bir takipçiyle başa çıkmak için ona uygun hiçbir deneyimi yoktu ve bir zamanlar çadırının kapısının yanındaki yapraklarda hareket eden bir çıngıraklı yılanın nefes nefese dehşetiyle titrerken, elindeki kağıdın hışırtısıyla ürperdi. İlk dürtüsü, tüm meseleyi Kaptan'ın önüne koymak oldu, ancak onun ölümcül öfkesinin uyandığında, bu korkunç çalılığın diğer tarafından kaçmasına ve yılanı elinde bırakmasına karar verdi. Batı'ya dönmek için can atıyordu. Springs'deki küçük bir grup insan onu cezbetti; güvenmeleri gerekiyordu. Congdon, Crego ve Ben - tanıdığı ve saygı duyduğu bu adamlar.

Dışarıdaki büyük Doğu dünyasından duyduğu neşe geçmeye başlamıştı ve oteller ve kulüpler hakkında aylak aylak aylak aylak dolaşan adamların cesur bakışları ve kaba iltifatlarıyla tekrar karşılaşmaktan korkuyordu.

Odasına girerken Haney'e döndü ve şöyle dedi: "Mart, eve gitmek istiyorum - her gün."

"Pekâlâ Bertie, ben hazırım ya da yaşlı babayı alır almaz hazır olacağım.
Ama biletlerimiz olan şovu görmek istemiyor musun?"

"Hayır, bu eski şehirden bıktım. Eve gitmek için deliyim."

Machine Translated by Google

"O zaman evde." Sert bir şekilde seslendi; "Lucius!" Adam, kayıtsız, gürültüsüz, telaşsız göründü. Kaptan emir verdi: "Beni bir çöp kutusuna atın ve hanıma yardım etmesi için birini çağırın; bu gece gün batımı izini süreceğiz. 'Ayrıca yaşlı babamı da ara ve onu buraya getir. Burada bir sonraki ekspresle batıya göç ediyoruz."

Adam sessizce durumu kontrol altına aldı ve birkaç dakika içinde Kaptanın komutları bir askeri hassasiyetle yerine getiriliyordu. kamp.

Humiston'un mektubundan korkan Bertha, halka açık yemek odasına gitmeyi reddetti. Ressamla karşılaşabileceği korkusu onu sarmıştı ve onu düşünmek hem bir utanç hem de bir eziyetti; bu nedenle öğle yemeğini gönderdi ve Lucius'un kendisi onları bekleyecek zaman buldu.

Yemeklerinin ortasındayken, Haney sormak yerine, "Tabii ki bizimle dönüyorsun, Lucius" dedi.

"Düşündüm efendim, ama sözleşmemizde yok."

Bertha, "Onu koyabiliriz," dedi.

"Artık sensiz yapamayız," diye ekledi Mart.

Lucius memnun görünüyordu. "Bunun için teşekkür ederim Yüzbaşı. Batı'yı pek umursamıyorum ama size hizmet etmeyi uygun buluyorum."

Hany kıkırdadı. "Hizmet mi diyorsunuz? Tabii dostum, komuta sizde. Ben sadece arka sıralarda yüksek bir erim."

Lucius'un sarı yüzü kızardı ve gözleri titredi. "Umarım varsaymamışımdır-"

"Sandık! Hayır, yükümlü olan biziz. Bir ovalının yeşil kerestede bir rehbere ihtiyacı olduğu kadar size ihtiyacımız var; ve bize sosyal şefkatli bakmak gibi düzenli bir işe aldırmazsanız, buna hazırım. ile doğru yapmak

Machine Translated by Google

sen - ve Bayan Haney de benim hissettiğim gibi hissediyor."

"Tabii Mart - Lucius'un tek sorunu bana yapacak çok az şey bırakması.
O çok kullanışlı - eğer bir şey varsa."

"Bu eskiyecek," diye yanıtladı Haney. "Pekala, o zaman, fiyat dışında her şey anlaşıldı ve sanırım bunu düzeltebiliriz. Nakit ödeyemezsem, madene girmenize izin veririm."

Lucius gülümsedi. "Teşekkürler Kaptan; bu tamamen benimle bir ödeme meselesi değil; isteklerim az."

Bertha, pek çok kez sormayı düşündüğü soruyu sormak için bu anı yakaladı. "Lucius, planın ne? Hayatın boyunca bunu yapmaya niyetli olamazsın? Bize hırsını söyle - belki sana yardım edebiliriz."

Uzaklara baktı ve yüzüne daha derin bir gölge düştü. "Bir zamanlar hırslarım vardı Bayan Haney, ama rengim bana karşıydı. Evet, sanırım olduğum gibi kalacağım. Vale olmanın kesin bir güvencesi var. Siz beyazlar beni tam olarak nerede bulacağınızı biliyorsunuz ve ben Seninle nasıl tanışacağımı biliyorum. Benim mesleğimde durum farklıydı - küstahlığımdan dolayı hep lanetleniyordum."

"Mesleğin neydi?" diye sordu Haney.

"Hukuk okudum - ve Washington'da bir ya da iki yıl çalıştım; ama pozisyonumu sevmiyordum; ne beyaz ne de renkliydim, bu yüzden iyi bir şansım olduğunda bir senatörün vücut olarak hizmet etmeye gittim- hizmetkar." Sanki tüm hikâyesi buymuş gibi aniden durdu.

Haney, "Eh, benim gibi cahil, yaşlı bir dağcıya katlanabilirsen, minnettar olacağım ve kürkünü yanlış şekilde ovmamaya çalışacağım" dedi.

Lucius ilk kez çok ciddi oldu. "İşte, efendim, ısrar etmem gereken bir nokta var. Sizinle gidersem, bana eskiden yaptığınız gibi, güvenilir bir hizmetkar gibi davranacaksınız. Size kendimle ilgili bir şey söylediğim için üzgünüm.
Şimdiye kadarki hizmetim çok hoş, çok tatmin ediciydi ve aynı şekilde devam edemezsek ayrılmak zorundayım."

Machine Translated by Google

"Pekala," diye yanıtladı Haney. "Her şey halledildi - Haney'lerin kuvvetlerinin emir subayısınız."

Lucius gittikten sonra Bertha düşünceli bir şekilde, "Keşke bunu bize söylemeseydi," dedi.

Hani gülümsedi. "Ona emir mi verdin? Ona soru sormaktan başka bir şey yaptığını duymadım. 'Lucius, bunu yapacak mısın?' 'Lucius, bunu yapmayacak mısın?'

Bertha endişeliydi ve melezin hizmetlerinden utandı. Şimdi yüzünün sessiz hatlarının altındaki hüznü ve sesinin tonlarında zor kazanılmış kültürü algılıyordu. Yenilgisinin temel trajedisi, hizmetçiler ve hamallarla çevrili sandıkları bağlamasını izlerken, onun için daha dokunaklı hale geldi. Nasıl onun tarzını yanlış anlayabilirdi? Görevlerini sessiz bir zevkle değil, eğitimli hemşire ruhuyla yerine getiriyordu.

Bu dağ kızı, Illinois'i her zaman "Doğu" olarak görmüştü, ancak New York'ta birkaç hafta geçirdikten sonra şimdi Chicago'ya bir Batı kasabası olarak bakıyordu. Gün batımıyla yeniden yüz yüze geldiği için mutluydu ama yine de trene doğru giderken pişmanlığını kabul etti. Lucius'un hünerli rehberliği altında görkemli ve öfkeli Manhattan'ın çoğunu görmüştü. Yukarı Beşinci Cadde'nin saraylarına ve Park'a gıptasız bir hayranlıkla bakmıştı. Haney ile birlikte Riverside Drive'ı, Grant's Tomb'u geçerek ve Washington Heights boyunca, geniş kapsamlı panoramanın sevinciyle dönmüştü. Bataryayı ziyaret etmiş ve gemilerle dolu körfezin sessiz huşu içinde Staten Island'a giden parlak yolu izlemişti.
Günbatımı silahlarının Fort Hamilton'da gök gürültüsünü duymuş ve Brooklyn Donanma Tersanesi'nin labirentlerini delip geçmişti ve her gün direklerle çevrili ada ihtişam içinde genişliyor ve insani amaçlarla kalınlaşıyor, bildiği Amerika'yı çok basit hale getiriyordu. , çok sessiz ve çok uzak.

Geceleri müzik salonlarına ve tiyatrolara gitmiş, gördüğü ve işittiği şeyler zihnini güçlü bir şekilde etkilemişti. Bütün bu gezilerde Haney, karısına kahramanca eşlik etmişti.

Machine Translated by Google

sık sık oturduğu yerde uyuyakaldı; vapurda yerlerine yerleşirken o da, "Allah'a şükür, kurtuldum" demesine rağmen pişmanlıkla şehri terk etti. "Beni yoran gece trafiği değil - gece vardiyasında olmaya alışığım; Lucius'un gündüz belirlediği çılgın hız. Faith, 'sabahları akvaryum ve öğleden sonraları sirkti. Geceleri yanlış yetiştirilmiş balıklar, bale dansçıları, pis maymunlar ve büyük fillerin uzun bir alayıydı rüyalarım. barbut oyunu görmek için ruhumu dinlendir."

"Neden Lucius'a gezi işini bırakmasını söylemedin?"
dedi Bertha.

"Ve bana zayıf dizlerimi zenciye mi açıyorsun? Hayır, hayır, Mike."

"Yalnız dolaşmama izin vermeni istedim."

"Yaptın. Ama buna izin veremezdim, ne de olsa. Arabada oturabildiğim ya da kollarımı iki büklüm olan bir gömleğe sokabildiğim sürece yanında kalacağım sevgilim. "Yalnız dolaşman senin için güvenli değil." bu doğu sokaklarının cehennem suyunda. ayrıca kilo verirken ayaklarım geldiğim zamandan daha hafif boş ve atlar ahırlarında 'stoklanıyor' ve eve doğru ilerlediğimiz için memnunum."

"Ben de öyleyim," diye yürekten kabul etti Bertha, arkasından gökyüzünü dolduran güçlü duvarlara ve kulelere sevgiyle bakarken bile. Ne de olsa yaşamak için şanlı ve heyecan verici bir yerdi. "Bir gün geri gelebilirim," diye kendi kendine söz verdi, ama Humiston'un gölgede bir kurt gibi pusuya yattığı düşüncesi onu gitgide daha çok bir kaçış gibi yaptı.

Yaşlı Haney, kendisine garip gelen her şey hakkında yaptığı açık sözlü yorumla onu eğlendirdi. Ona pek sağlam oturmayan yeni dişleri onu çok rahatsız etti ve bir eliyle dikkatli bir şekilde konuştu, düşerse onları yakalamaya hazırdı, ama gülümsemesi parlak bir sırıtıştı ve kurnaz yaşlı yüzü iyi görünüyordu. Sınırlı ekspresin görkemiyle yüzleşirken.

Machine Translated by Google

"Bu bir bar odası gibi değil," dedi. "Böylece dünyanın dört bir yanında savrulmak kılı kırk yaran değil. Bedad, bunun ne kadar kolay olduğunu bilseydim daha önce McArdle'ı ziyaret ederdim." Herkesin bu şekilde seyahat ettiğine ve Mart'ın yemek ve kamara konusunda sadece olağan olanı yaptığına inanıyormuş gibi yaptı; ve trenin bir uçtan bir uca dolaşıp sadece lüks vagonları ve rahatına düşkün insanları bulduğunda, tartışmanın en iyisine sahipti. Lucius'u kendi seviyesinde bir adam olarak görüyordu ve uzun sohbetleri bir arada tutuyorlardı - renkli adam, bu yoldaşlığı, kendisine verilmiş olan demokrasi ruhu içinde kabul ediyordu. Mart ise geçmişin hayalini kurarak pencereden dışarı bakarak oturdu.

Ertesi gün Şikago'ya yaklaşırken Bertha, Yosunları yeniden görmenin zevkini düşündü. Artık Humiston elendiğine göre, dumanlı şehirde tanıştığı insanlarla ilgili yalnızca en güzel anıları vardı. Sanki ulu ağaçlardan oluşan karanlık bir ormanda, üzerine sıcak güneş ışığının düştüğü hoş bir bal likörü bulmuştu. Stüdyoların tatlı cazibesi, o yüksek yerlerin ışığına ve kahkahasına ulaşmak için içinden geçmek zorunda kaldığı sıkıcı ve ıssız atık nedeniyle daha da çekici hale getirildi.

Chicago daha kasvetli bir şekilde etkileyici hale gelmişti ve aynı zamanda - New York'un daha büyük planları ve daha güçlü girişimleri hakkındaki bilgisi nedeniyle - daha basit görünüyordu ve Bertha, bir zamanlar gözlerini kamaştıran otele yeniden girdi. neşeli ve tanıdık buluyor. Daha az gösterişli olduğu için daha çok hoşuna gitti. Düğmeli adamların gülümseyip "Sizi gördüğüme sevindim, Bayan Haney" demeleri, eve döndüğüne dair hoş bir his verdi. Baş katip çok cana yakındı; hatta dışarı çıkıp el sıkışmak için zaman buldu. "Sana tam olarak eski odanı verememem," dedi, "ama seni yan kata yerleştirebilirim. Eminim çok rahat edeceksin." Bunun üzerine, birkaç hafta önce bıraktığı noktada, sessizce lüks hayatına devam etti.

Bu Batılı kızda, Doğu'nun kültürüne ve inceliğine yönelik güçlü bir biçimde belirgin bir eğilim yatıyordu; ve ev hayatında estetik olan her şeyden uzak büyümüş olmasına rağmen, doğadaki güzeli, sanatta doğru olanı içgüdüsel olarak biliyor ve seviyordu; ve şimdi Doğu'yu Batı'ya bırakmak üzereydi - belki de şehri terk etmek üzereydi.

Machine Translated by Google

köy - şimdiye kadar bilinçsiz olan bir açlıkla kendini ağrıyor buldu. Gitme arzusu ve kalma arzusuyla parçalandı. Marshall Haney'nin parasını alıp bu amaçla kullanmakla yetinse New York, Paris, dünya önünde açıktı.

O gece yatağında yatarken, şehrin trafiğinin uğultusunu ve uğultusunu işittiğinde, aklı bu harika sahneleri, özellikle de gözlerinin doğudan topladığı güzel resimleri hatırladı ve düşündü. Manhattan limanının büyülü, ışıltılı yayılımı, Hudson'ın West Point'teki gümüş rengi manzarası, Grant's Tomb'un muazzam panoraması, yağmurlu bir gecede Beşinci Cadde'nin ipeksi parlaklığı, yukarı Broadway'in gürültü ve ışıltısı, muhteşem sanat salonları , edebiyat ve özellikle müzik ve drama - bunların hepsi birer birer onun doruklarının ve kanonlarının yanında bir yer talep etmek için geri geldi, mor derinliklerin ihtişamını ve şimdiye kadar tek başına sevdiği dağların karlı yüksekliklerini paylaştı- yürekten ve çok iyi.

Sibley'i şimdi olduğu gibi görüyordu -neredeyse güzellikten yoksun bir köy- güzel, sevecen, ev gibi bir yer, ama çok küçük ve çok sıkıcı! Orada yaşamak için geri dönmek oldukça imkansızdı. "Mart'tan ayrılırsam burada yapacak bir şeyler bulmalıyım - Doğu'da. Sibley'e katlanamıyorum."

Springs'i, oradaki evi ve Ben'den dolayı özlemişti - ama sonuçta, kültür satın almak için çok sınırlı fırsatlara sahip olduğunu fark etti. Büyük merkezler onun üzerinde hakimiyet kurmaya başlamıştı. O her zaman kendi cinsiyetinden sırdaşı olmayan yalnız bir küçük ruh olmuştu. Konuşması onunla hiçbir zaman akıcı olmamıştı ve o hala eksiltili, kısa ve bir anlamda ifadesizdi. Hiç gevezeliği yoktu ve kadınların davranışları birçok yönden ona yabancıydı. Bayan Franklin onun öğretmeniydi ve yine de ona saygı duysa da onu sevmeyi asla öğrenmemişti. Ben Fordyce'nin yanında, güzel gözleri yüksek bir amaç için parlayan heykeltıraşın yargısına ve sempatisine dayanıyordu. Onun hem iyi hem de bilge olduğundan emindi.

Mart, otelde ikinci gece uyumayı reddeden babasıyla çok eğlendi. "Sokaktan çok uzakta," dedi. "Sanırım gidip Fan ile kalacağım

Machine Translated by Google

Lucius, Haney'den gelen bir mesajla onunla birlikte gitti: "Fan'a söyle, yarın onu görmeye geleceğim.
Bugün gidemeyecek kadar yorgunum" dedi ve baba sevinçle rahatlayarak uzaklaştı.

"'Oğlumu böyle Babil ihtişamında görmek doğal değil," dedi Lucius'a. "İnanç, cebinde taşıdığı o büyük tomardan bir banknotu çözdüğünü her gördüğümde bana bir dönüş yapıyor. Ona kırmızı bir soğanı soymak gibi geliyor - başka bir şey değil."

Kaptan ertesi gün erkenden kalktı ve kız kardeşinin yeni evinde nasıl geçindiğini görmek ve onu memnun etmek için Bertha da onunla birlikte gitti.
Çoğu hayır kurumu gibi, McArdles'ın aktarılması da tamamen başarılı olmamıştı. Çocuklar oyun arkadaşlarından ve istila ettikleri sokaklardan ve pistlerden koparıldıkları için ağlamışlardı. Karanlık köşeleri, yuvaları, çürümüş tahtaları, talaşları veya kazacakları veya altına saklanacakları kömür yığınları olmayan yeni ve güzel bir ahırda aniden serbest bırakılan şehvetli fareler gibiydiler. Glenwood'daki sokaklar yapraklı şeritlerdi, sokaklar park edilmiş ve betonla kaplıydı ve okul bahçesi doğal olmayan şekilde temiz ve kimsenin tırmanmasına izin verilmeyen güzel genç ağaçların gölgesindeydi.

Ayrıca bahçede yapılacak işler vardı ve bu çocuklar için zahmetli bir işti. Sonra da savaşlarını tekrar tekrar vermek zorunda kaldılar. Bununla birlikte, bunu zevkle yaptılar, kendilerini kandıracak kadar aptal olan temiz, knickerbocker "hanımlar" arasında korkunç bir ün kazandılar.
Bayan McArdle, elbisenin artık gerçek bir deneme olduğunu ilan etti. Kızlar "her zaman bakımlı" olmak zorundaydılar ve erkekler, bakımlı bir tekir kedinin ailesinin yanında bir grup brindle ahır kitleri kadar akranlarıyla şiddetli bir zıtlık içindeydiler.
"Bundan iyice yıprandım Mart," diye itiraf etti. "İki haftadır buradayız ve çocuklar bütün zaman geri dönmek için uluyorlardı ve McArdle çimleri cilalamak ve bahçeyi tohumlamak için bir kaşık gibi çalışıyor."

Ama Mart sadece gülümsedi. "Bu iyi bir disiplin, Fan."

Haney Kıdemli kızının evinden memnundu. "İnanç, yavruların kükremesi ve taklası bana kendi karımı ve çocuğumu geri getiriyor.

Machine Translated by Google

Güzel günlerdi. Birkaç hafta domuz pastırması ve tatlılar için 'sert bir çarpışma oldu', ama onları bir şekilde yakaladım ve sen onun her hareketini yedin - şakırdayarak ve hırlayarak, ama bir kutu yavru kadar mutlu."

Oğlu ve kızı birbirlerine bakıp güldüler; sonra Mart dedi ki: "'Babanın sahip olduğu üzücü bir hatıra, son derece rahatsız edici ve utanç verici bir zihin."

Hepsi yemeğe kaldı ve Kaptan, Lucius'la markete giderken Bertha kollarını sıvadı ve mutfakta yardım etti. Yarım gün izinli olan McArdle, Kaptan Haney ve yakışıklı karısıyla tanışma düşüncesiyle tekrar eve döndü. 7'de işe varmak için gereken saatte kalkmanın zor olduğunu itiraf etmesine rağmen, belirgin şekilde daha az yıpranmış görünüyordu. Bertha'nın kalbi ona ısındı. Rüya gibi, spekülatif bir bakış açısıyla babası gibiydi - diğer zihinlerin yıpranmış modelleri kopyalaması kadar doğal olarak yeni formlar icat eden bir adam. Lucius, Mart'ı daha iyi tanımaya başladıkça ve fırsat buldukça, kendi içlerinde küçük, ancak olası değeri olan birkaç icat için planlar yapma fırsatı buldukça, konuşma gücü kazanıyordu, dedi Lucius.

Bu ziyarette doyurucu, sağlıklı ve tatmin edici bir şey vardı ve Bertha, McArdles'a artan bir sevgiyle gitti. Evden çıkarlarken, "Onları cesaretlendirmene sevindim, Mart," dedi, "ve her şeyi iyi düzeltmişsin. Mac yarım saat benimle konuşarak, bunu bir hayır kurumuna koymadığını açıkladı. -- evi uzun süre sattım."

"Bu Lucius'un fikriydi. Değil mi, Lucius?"

Lucius duymamış gibi görünüyordu.

Genişleyen yapraklarda karaağaçlarla çevrili bir caddede dönüyorlardı, gökyüzü Rockies'in büyük kubbelerinin üzerinden gelip geçenler gibi büyük beyaz bulutlarla doluydu ve hava ılık ve tatlıydı, henüz şehrin bacaları tarafından kararmamıştı. . Bertha'nın kalbi neşeli bir kanatta yükseldi. "Haydi arayalım ve Yosunları gezintiye çıkaralım," diye önerdi.

Machine Translated by Google

"Dünyanın tüm zevkiyle," diye yanıtladı; ve büyük bloğun yan kapısının önüne geldiklerinde, Bertha dışarı fırladı ve Lucius'un ona eşlik etmesini beklemeden aceleyle içeri girdi.

Bayan Moss stüdyo kapısına geldi ve Bertha'nın parıldayan yüzü onu öyle etkilemişti ki, onu yakalayıp içten bir zevkle öptü. "Joe, işte Bayan Haney."

Moss, pencerelerden birinin yanındaki bir sehpanın üzerinde küçük bir figür yapıyordu, ama işini bıraktı ve gülümseyerek ona doğru geldi. "Ne tesadüf! Sadece seninle tartışıyorduk. Nasılsın? Kolumu salla - ellerim çamurlu." Kıvrılmış bileğini aldı ve içtenlikle salladı. "Geri geleceğini söyledim; Julia, 'Hayır. New York'un ihtişamını tattığında, Chicago'ya ve Batı'ya elveda' dedi."

Bertha araya girdi: "İşten ayrılmanı ve makinemizde bir koşuşturma için dışarı çıkmanı istiyorum."

"Ne kadar eşcinsel!" diye bağırdı Moss. "Çalışmalıydım, çünkü kiram geliyor, ama fark ne? İşte burada! Hadi Julia, dükkânı kapatıp sanatın sallanmasına izin verelim."

Julia şüpheliydi. "Söz verdiğini biliyorsun..."

"Elbette yaptım - bu sanatçının ayrıcalığı. Hadi, şimdi, bu gece çalışacağım."

"Bu gece Salonun sirk partisi var."

"Öyle mi! Neyse, önemli değil. Biraz uğultu, kamçılama, serin, temiz hava için açım."

Köşedeki bir ekranın arkasından "dublör yapan" bir aktör gibi kaçarken, birkaç dakika sonra temiz ellerle, gri bir ceket ve şapka takmış olarak yeniden ortaya çıktı. "Acele acele!" O çağırdı. Balık tutmaya davet edilen bir delikanlı gibiydi ya da

Machine Translated by Google

yüzme.

"Sen gittiğinden beri kafam karıştı," diye açıkladı-"belirli bir süs rölyefleri üretmek için bir sözleşme imzaladı; paralı asker olmak hiçbir zaman işe yaramaz. Ama işte burada! Açgözlüydüm, ben para için dışarı çıktı - şimdi bir iş anlaşmasının pençesinde beni gör. Uyuyamıyorum, kır havası alamıyorum - Pazar bütün gün çalışmak zorunda kaldı."

"Yine de borçlarımızın bir kısmını ödeyecek," diye açıkladı Bayan Moss, "ve çocukların yazlık takımlarını alacak."

"Yazlık takımlar! Neden yazlık takımlar? Çocukken yılda sadece bir takım elbisem vardı - ve bu bir tutkuydu."

Asansörden aşağı inerken hayranlıkla Bertha'ya baktı. "Aman Tanrım! Ne kadar fit görünüyorsun. Julia, neden böyle bir şapka ve pelerin almıyorsun?"

"Neden yapmıyorum? Neden biliyor musun?" Sonra cep telefonunun önüne çıktıklarında, "Neden bana böyle bir araba vermiyorsun?" dedi.

"Yapacağım," dedi, sanki bu fikir aklına yeni gelmiş gibi. "Bu hafta bir tane ayarlayacağım."

Lucius'un yanına oturmuş olan Mart, onların içten selamlamalarından etkilenmiş ve ısınmıştı ve caddeyi okul çocukları kadar neşeli bir şekilde yuvarlayarak yuvarlandılar - kendi kendine yeten Lucius bile Joe'nun tuhaf konuşmalarına gülümsedi. Bertha'nın kalbi, arkadaşlarına zevk vermenin keskin zevkiyle kabardı. Bu gerçekten de paranın tüm harika güçlerinin başında geliyordu - insanın misafirperver olmasını, ziyaretçilerin her zaman hoş karşılandığı bir eve, sevgili dostların binebileceği bir arabaya sahip olmasını sağlıyordu; şimdilik her şeyden vazgeçme kararlılığı zayıfladı.

Lake Shore Drive'ı süpürürlerken Moss sevinçten çılgına dönmüştü. Şapkasını çıkardı ve suyun üzerinden esen berrak, temiz ve kristalimsi rüzgarı derin derin içmek için arabada ayağa kalktı.

Machine Translated by Google

Parkta çocuklar top oynuyorlardı ve yeşil çimen ile yumuşak ve tüylü yaprakların birleşimi çok güzeldi. Su kuşları dışarıdaydı, tutsak vinçler ağlıyordu ve yollar arabalar ve arabalarla doluydu.
Her şey çok neşeliydi, ölüm ve kış uzaktaydı.

Moss, biraz ayık bir halde, gölü tüm şehir bulvarlarına taşıyarak ve bu su yollarını "tabii ki Joe Moss tarafından tasarlanan" yeni tip görkemli köprülerle kaplayarak Chicago'yu yeni ve daha büyük bir Venedik yapma planını ortaya koymaya başladı. ekledi; "Venedik'i eski ve güzel bir şarkı kitabında solmuş bir baskıya benzetebiliriz."

Konuşması Bertha'nın hayal gücünü ele geçirdi - Chicago'nun süslendiğini görmek istediği için değil, endişelerinde son derece fedakar olduğu için. Bir erkeğin dünyayı daha güzel hale getirmek için yaşaması onun için harika bir keşifti. Sıradan bir vatandaşın fiziksel refahı veya ahlakı konusunda özel bir endişesi yoktu, ama şehrin kabalığı, çirkin biçimleri sürdürme isteği onu törpüledi, kızdırdı.

Ona kendi fikrini değiştirmek için can atıyordu ama yolculukları bitene, stüdyoda oturana kadar bekledi ve bir an özel sohbet etmek mümkün oldu. Onun parça parça ünlemlerinin uyarıcısı ile ürpererek, dürtüsel bir şekilde başladı: "Eğer ben bu dünyadan para kazanmak isteyen zavallı bir kız olsaydım, bana ne yapmamı tavsiye ederdin?"

"Evlenmek!" Cevabı şakacıydı, ama onun hoşnutsuzluğunu gözlemleyerek ekledi: "Bunu tam olarak bu tonda söylediğim için üzgünüm ama aynı zamanda gerçekten ciddiyim. Bir kadın başka şeyler de yapabilir, ama eğer isterse evlenmeli. dünyadaki yerini doldurmak ve mutlu olmaktır."

Tereddüt edildiğini ve hayal kırıklığına uğradığını algıladı ve daha da ileri gitmek zorunda kaldı: "Kesinlikle hiçbir kıza, bununla geçinmek umuduyla resim veya heykel okumasını tavsiye etmem. Sanatın böyle olmayan tek yönü. dekoratif - ev dekorasyonu kesin ve değerli bir meslektir insanlar heykele çok fazla ihtiyaç duymazlar ama güzel duvarları ve güzel mobilyaları severler. son derece başarılı birkaç tane biliyorum

Machine Translated by Google

kadın dekoratörler - ama hiç kimseye geçimini sağlamanın kolay bir yolu olarak çalışmasını tavsiye etmem, çünkü dekoratif anlam ya doğuştan bir hediyedir ya da sıkı bir çalışmadan sonra kazanılır."

"Orada mı öğretiyorlar?" Göle doğru başını salladı. "Orayı beğendim," dedi özlemle. "Görüyorsun, okulda pek bir şov alamadım. On dört yaşımdayken anneme yardım etmek için dışarıda kalmaya başladım. Çok şey kaçırdım.
İmkanım olsa şimdi telafi etmek isterim."

Moss biraz daha derine inmeye hevesliydi. "Hayatınız bizim için heyecan verici derecede romantik - hakkında okuduğumuz türden bir şey. Congdon harika bir eviniz olduğunu yazıyor. Ziyaret için bile olsa evden ayrılmaktan nefret edeceğinizi düşünüyorum."

Elleri yalvarma dürtüsüne direniyormuş gibi gerildi; sonra cevap verdi: "Evet - ama o zaman, görüyorsun, o gerçekten benim değil - Kaptan'ın."

"Evlilik yoluyla senin."

"İnsanlar böyle diyor ama bilmiyorum. Bazen bunun herhangi bir parçası üzerinde hiçbir hakkım olmadığını düşünüyorum. Sahip olduğun şeyi kazanmak zorundasın, değil mi?"

Yüreğindeki bu şüphe neydi? Sesindeki açıklanamayan duygu onu derinden etkilemişti. Dikkatli bir şekilde yaklaştı. "Elbette, Frank Congdon'ı tanıyoruz - biz Doğuluları 'bağlamayı' seviyor ve onun ipliklerini gereken indirimle alıyoruz. Sanırım Kaptan Haney, diğer birçok Batılı adam gibi şansını şimdi ve tekrar denemeye hazır. bu his gerçekten bir kumarbaz."

Onunla yüz yüze geldi. "Hayır, o gerçekti. Bir salon tuttu - onu ilk tanıdığımda, ama benim için her şeyden vazgeçti. Evlenene kadar onunla evlenmeye söz vermezdim. Dışarıdaki herkes onun kariyerini biliyor, ve çoğu insan parasını gizlice aldığını düşünüyor, ama almadığını söylüyor ve sözüne güveniyorum.Bana ya da evimize harcadığı her dolar, sahip olduğu bazı madenlerden çıkıyor. Ona almayacağımı söyledim. salonun parasının bir dolarına dokun - ve ben umursamıyorum. Bazı insanlar umurumda olmadığını düşünüyor, ama umurumda.

Machine Translated by Google

herhangi bir erkek gibi düz. Kabul etmese de, onun için de oldukça zor.
Bu şekilde oturmaktan fena halde bıkmış olmalı. Ona, benim yüzümden tüm
eski dostlarını kesmesine gerek olmadığını söylüyorum. Acı çekmediğini söylüyor,
ama bu bir bronco'yu ağıla kapatıp sürünün tepelere dönmesine izin vermek gibi."

"Belki de senin ahbaplarından daha eğlenceli olduğunu düşünüyor."

Örtülü iltifatı görmezden geldi ve devam etti:

"Yine de, ona çok yakın çizgiler çekiyor. Olduğu gibi özgür ve kolay bir hayat yaşayan
bir adamı alıp, onu bir anda kanatlayıp, bazılarını görmeden onu bir sandalyeye
bağlayamazsınız. acı çekiyor. Bilmiyor musun?"

"Şikayet ediyor mu?"

"Bir inilti değil. Bazen keşke yapsaydı. Hayır, sadece bekler - ama korkarım bir
gün yalnızlaşacak, gevşeyip oyuna geri dönecek."

Bu şekilde heykeltıraş onun sırrına çok yaklaşmıştı ve daha derin bir özgüvenle
titriyordu, çok nazikçe: "Elbette, senin kadar genç ve çekici birinin olması bana
biraz garip geliyor. onun tipinde bir adamla evli olabilirim, ama sanırım kazadan
önce yakışıklı biriydi."

Gözleri parladı. "En heybetli adamlardan biriydi! Mesleğini hiç sevmedim - ve başta
ona güvenmedim; ama kendini tüm işten çıkardığında - benim için - ondan
hoşlanmadan edemedim. ; o çok yufka yürekli ve eli açıktı. Onun yardımına
ihtiyacımız vardı, tamam. Annem hastaydı ve kardeşimin çiftliği şanssız oynuyordu.
Ama onunla parası için evlendim sanmayın - ondan hoşlandım. sonra ve ayrıca
-pekala, doğru şeyi yaptığımı sanıyordum -ama şimdi-pekala, sanırım." Aniden sona
erdi ve Moss bu son kelimenin titremesiyle sırrını okudu. Kocasını hiç sevmemişti.
Yazık ve sözüne bir tür sadakat onu kendi tarafına çekmişti ve şimdi bir görev
duygusu onu oraya bağladı.

Machine Translated by Google

Samimi bir sempatiyle şöyle dedi: "Hepimiz bazen yanlış yaparız ki, bundan iyilik çıkabilir. Geleceği öngöremezdiniz - en iyilerimiz herhangi bir eylemin etkisini ancak tahmin edebilir. Bildiğinizin en iyisini yaptınız. şu anda.
Şimdi yüzleşmeniz gereken sorunun geçmişle sadece küçük bir ilişkisi var. Hiç kimse bir başkasının şaşkınlığına tamamen giremez - çıkarımlarımdan bir tanesinden bile emin değilim - ama eğer düşünüyorsanız - ayrılık, diyebilirim ki, bu krizle diğeriyle karşılaştığınız kadar cesurca tanışın. Ama böyle bir soruya bencilce karar vermemiz gerektiğine inanmıyorum. Ben her zaman kişisel mutluluğun bulunduğu tarafı arayanlardan değilim, çünkü özünde bencil olan bir mutluluk uzun sürmez. Kaptan sadece sizin için yaşıyor - bunu herkes görebilir. Senin için yaptığı şey derin bir sevgiden kaynaklanıyor. Ona ne olacak - onu terk edersen?"

Bir an duraksadı ve onun gözyaşlarını bastırmasını izledi; Sonra ekledi: "Söylediklerin için hazırlıksız olduğumu söylemeyeceğim, çünkü ilk görüşmemizden itibaren tüm ilişki tamamen mutlu olamayacak kadar anormal görünüyordu. Para arzu edilen pek çok şeyi satın alacak, ama Aynı zamanda, senden beklemek çok fazla--Ona karşı hislerin değiştiyse--"

Hassasiyeti, ona duyduğu sempati, konuşmasının olağandışı tereddütünden belli oluyordu ve Julia Moss, "Joe, ışıkları aç, hava kararıyor" diye seslenmeseydi, kadın tamamen çökecekti.

Bertha'nın duygularının bilincinde olarak, kendisine söyleneni hemen yapmadı.
"Keşke bunu Julia ile konuşsaydın," diye bitirdi nazikçe; "o çok akıllı küçük bir kadın."

Bertha başını salladı. "Seninle konuşmak niyetinde değildim. Beni neyin ele geçirdiğini bilmiyorum. Ne yaptığımı söylemeye hakkım yoktu."

Onu rahatlattı. "Bana anlattıkların ve tahmin ettiğim kısım oldukça güvenli.
Sen onunla kendin konuşmaya hazır olana kadar Julia'nın senin güvenini paylaşmasına bile izin vermeyeceğim."

Stüdyoyu yavaşça aydınlatırken Bertha şaşırdı ve alacakaranlıkta iki ya da üç ziyaretçinin daha içeri sızdığını görünce biraz rahatsız oldu ve

Machine Translated by Google

çay masasının etrafında gruplanmışlardı ve Kaptan yine hevesli bir grubun merkezindeydi. "Ona bir Eskimo gibi davranıyorlar," diye düşündü acı acı ve çembere katılmak ve onu soruşturmalarından korumak için ayağa kalktı.

Haney kendini son derece iyi hissediyordu ve eski zamanlardaki canlılığı ve keskin nişancılığıyla o kadar çok konuşuyordu ki, küçük dinleyicileri oldukça büyülenmişti. Alaska'da geçirdiği bir yılın deneyimlerini büyüttü. "O günlerde orada madencilik yapmak kumar işini yavaşlattı" dedi. (Bertha'ya "ticaretten" çıkmak için bir girişimde bulunduğunu söylemişti, ama Bertha, onu daha az kendini beğenmiş bir gerekçeye dayandırmaktan memnundu.) O, dinleyicilerini çok keskin bir şekilde acımasız, uzun zamandır hissetmelerini sağlamayı başardı. - o güneşsiz kışın çizilmiş vahşeti. O uzak diyardaki insanların neden aşağılık inlerde içki içmek ve kumar oynamak için bir araya geldiklerini ve Moss'un dünyanın kutup kenarlarına koşarak kaçabilen ve yüzlerinde gülerek lanetler okuyarak ölebilen o büyük çocukların şaşkınlığı ve sevinciyle neden parladığını açıkladı. dudaklar.

"Hepinizi ne için yaptınız?" diye sordu açık açık. "Para için?"

"Kısmen - ama daha çok zor bir şey yapma aşkı için. Cimriden başka kimse kendini altın aşkıyla cezalandırmaz - insanların karlarla savaşması, malın satın alacağı aşk yüzündendir."

Haney bunlardan bahsederken Bertha'nın gözleri düşünceli bir şekilde heykeltıraşın yüzüne çevrildi ve aklı Mart'ın canlı bir şekilde tasvir ettiği sahnelerden uzaktı. Hayatının bu yanı artık onu eğlendirmiyordu - tam tersine, vahşi kariyerinin herhangi bir şekilde ifşa edilmesinden kaçındı. Hayranlığına düşkün olduğu kadar eleştirisinde de haksızdı ve alnını kararark onun geveze anlatı akışını kısa kestiğinde Julia onun hoşnutsuzluğunu anladı.

Haney kibarca özür diledi. "Bileğinde sopa olan kafesteki yaşlı, çırılçıplak kartalın, eskiden kestiği halkaları, pençesini koyduğu balıkları rüyasında görmesi çok doğal. O günlerde hiçbir insanın ağırlığından, geceden, dereden korkmazdım." Benim için çok keyifli bir savaştı ve şimdi burada, istediğim her şey için parmaklarımı şıklatmak için kadife üzerinde otururken, dönüp ona bakıyorum.

Machine Translated by Google

sinsi bir türle şiddetli eski zamanlar, hepsini yeniden yaşamak dileğiyle.
Bertie zayıflığımı biliyor. Sonsuza kadar konuşacaktım, devam mı etti beni; ama onun suçu yok - acımasız, kötü, dikkatsiz bir hayattı."

"Batıya geldiğimde," dedi Moss içtenlikle, "birlikte kamp yapmaya gideceğiz ve her gece ateşin yanında sigara içeceğiz ve bana yolculuklarınız hakkında her şeyi anlatabilirsiniz. Sizi temin ederim ki bunlar benim için destansı."

Dr. Brent, biraz sonra Bertie'ye özel bir söz söyledi. "Şimdi yüksek ülkeye geri dönüyorsunuz ve Kaptan'ı oldukça yakından izlemeniz gerektiğini göreceksiniz. Springs'e ulaştığında kalbinin hızla çarptığını fark edecek. daha yükseğe çıkmasına izin vermeyin, altı bin fitin üzerine çıkarsa şansını deneyecektir.

Steel of Denver'a gelip ilk birkaç gün nasıl durduğunu görmek için onu muayene etsen iyi olur. Steel'den bahsediyorum çünkü onu tanıyorum - Springs'te bir sürü iyi adam olduğundan şüphem yok."

"Daha kötüyse ben ne yapacağım?"

"Onu buraya geri getirin ya da deniz seviyesine gidin - sadece yüksek geçişlerden sakının."

Machine Translated by Google

BÖLÜM XXIV

HANEYS DOĞRULARA DÖNÜYOR

Çoğu erkeği gerçekten harekete geçiren güçler, küçük, somut, bireysel yaşam deneyimleridir. Ebeveynleri için bir çocuğun ölümü, cumhuriyetin düşüşünden daha önemlidir. Napolyon, İtalyan seferlerinde Josephine'i unutmadı ve yarım milyon adamın katı komutanı Grant, Vahşi Doğada bile, ocak başındaki servetleri, çığır açan savaşlarıyla çok yakından iç içe geçmiş sade küçük kadını hatırlamaktan asla geri durmadı.

Ben Fordyce emek ve sermaye sorununa ve devletin politik mücadelelerine ilgisini kaybettiği için (çünkü bunlar karanlığın güçleriyle kendi savaşından daha az önemliydi), Bertha da soyut, sosyolojik üzerine pek az şey düşünüyordu. huzursuzluğu - çekişme bireyseldi, sorunlar kişiseldi - ve sonunda, sorudan, şüpheden bıktı, bir kez daha Haney'in altınında yatan koruyucu güce teslim oldu ve onun kullanımından, insanlar üzerindeki egemenliğinden zevk almasına izin verdi. . Bu üstünlük duygusunda sarhoşluk gibi bir şey vardı, bu bitmek bilmeyen hesaptan kurtuluş ve içine düştüğü şüphenin üzerine çıkmak, birden kanatlar edinmek gibiydi.

Şehrin yaşamına girmek için her şansı kabul etti, şehrin ışık ve lüksünden elinden geldiğince emin olmaya karar verdi ve karşılığında Lucius'a cömertçe yaptığı öğle ve akşam yemekleri için planlar verdi.

Mart, tüm kararlarını içten bir sesle destekledi. "Haneyler için çok iyi bir şey yok!" defalarca kahkaha attı.

Diğer neşelerin ortasında bir Cumartesi McArdle'ları öğle yemeğine davet etti ve ardından hepsini gürültülü bir çete olarak tiyatroya götürdü -Patrick Haney de torunları kadar bir oğlan çocuğuydu, McArdle tek başına onun kadar mutsuzdu. hem de huzursuz.

Springs'teki ev için pervasız el hazineleri satın alarak dükkanları dolaştı ve bu kocasını diğerlerinden daha fazla tatmin etti.

Machine Translated by Google

savurganlık, her makale için evinin kalıcılığının bir göstergesi gibiydi. Ruh halini desteklemek için onu daha da büyük harcamalar yapmaya çağırdı. "Satın alın, bir kraliçe gibi satın alın," diye sık sık emretti, bir seçenek üzerinde düşünürken. "En iyisini al!"

Sihirli bir çek defteriyle yapılan tüm bu büyülerde hem talimat hem de suçluluk duygusu vardı ve Bertha ev sahibesi rolünde zarafet ve saygınlık içinde büyüdü. Tanıdık çevresi genişledi, ancak şehirdeki ilk arkadaşları olan Yosunlar onun sevgisinde yer değiştirmedi. Onlara göre cömert periyi, izin verdikleri kadar hoş şekillerde oynamaya devam etti. Tiyatro, yaşam okulu kadar onun zevki olmaya devam etti ve neredeyse her akşam yemeğini bir kutu partisi izledi. Katolik iştahında bir çocuk gibiydi, çünkü Shakespeare ekmeğini, Ibsen kızartmalarını ve komik opera kremalı puflarını neredeyse eşit bir zevkle yiyip bitiriyor ve zihinsel olarak bu karışım üzerinde gelişiyordu. Dışarıdan bakınca dünyanın en şanslı kadınlarından biri gibi görünüyordu.

Yine de her geçen gün, yanındaki sakat yaşlı adama karşı daha az hoşgörülü oluyordu. Somurtmadı, somurtmadı ya da kısaca ona cevap vermedi, ama sık sık onu unutuyordu - ona cevap vermiyordu - huysuzluk veya tiksintiden değil, zihni başka insanlarla meşgul olduğu için. Yavaş yavaş, farkında olmadan, elinden geldiğince kendini eğlendirmek için onu bırakma alışkanlığına girdi, çünkü ona en büyük neşeyi veren uğraşları özellikle umursamadığını biliyordu. Bu kasıtsız ihmalin sonucu olarak, doğal olarak, otel koridorlarında aylak aylak aylak aylak aylak aylak aylak aylak aylak aylak aylak aylak aylak aylak dolaşan bar odalarının süngercilerinin eline düştü. Yalnızlıktan korkardı ve arkadaşlarını etrafında tutmak için içki konusunda müsrif biri haline geldi. Kumarbaz olarak uzun kariyeri boyunca sert ve kasıtlı olarak ılımlı, sonunda aşırı içmeye başladı ve mutsuz bir öğleden sonra Bertha'ya oldukça sarhoş döndü.

Bu zayıflık belirtisi karşısında hem ürkmüş hem de iğrenmişti ve Lucius'un iksirlerinin sisi onu o kadar kör etmemişti ki, Lucius'un onu yatağa kaldırmasına yardım ederken, Lucius'un dokunuşunun giderek artan isteksizliğini fark etti. Hareketsiz, kaba şekli şu anda ona iğrenç bir şekilde itici geliyordu ve onunla fiziksel temas korkunç bir şeydi. Kaybetseydi geriye ne kaldı

Machine Translated by Google

Onu takdire şayan kılan özdenetim miydi? Diğer kusurlarını her zaman, "Neyse, içki içmiyor" diyerek nitelendirmeyi başarmıştı.
Artık bununla övünemezdi.

Onun için çok sefil bir geceydi. Akşam yemeğinde (ilk kez) onun hakkında yalan söylemek zorunda kaldı ve bunu o kadar kötü yaptı ki, Joe Moss onun sorununu sezdi ve Whistler hakkında uzun ve eğlenceli bir hikayeyle cömertçe yardımına geldi.

Misafirlerini götürdüğü oyun gülmesine yardımcı olmadı, çünkü kocasından nefret eden, annelikten korkan ve kendinden nefret eden bir kadının hayatını şeytani bir beceriyle ortaya koyuyordu - şaşırtıcı, harikulade karmaşık ve araştırıcı bir oyun- iyi insanlar için et, akıl sağlığı yerinde olmayan veya ahlaki açıdan dengesiz olanlar için değil. Gerçekte, Bertha bunun ancak yarısını gördü ve daha azını anladı, çünkü koca dediği ve onun sarhoşluk saatlerini uyuması için yatağına bıraktığı adamın kurşundan ellerini ve kızarmış yüzünü unutamıyordu. Şimdi ona acıyordu - ama yeni bir şekilde. Merhameti küçümsemeyle karışmıştı ve bu, Marshall Haney'in battığı derinliği başka herhangi bir duygudan çok daha açık bir şekilde gösteriyordu.

Gece yarısı eve geldiğinde kapısını dinledi, ama içeri girmedi, çünkü Lucius - bu tür konularda yetenekliydi - Kaptan'ın "iyi olduğunu" bildirdi.

Daha önce hiç görmediği kadar karanlık ve trajik bir ruh hali içinde kendi odasına gitti. Cezası, bela zamanı başlamıştı. "Eğlencemin bedelini ödemem gerektiğini düşünüyorum," dedi kendi kendine, "ama düşündüğüm şekilde değil." Haney şu anda tam bir fiziksel yıkım gibi görünüyordu ve çaresizliğinin onda yarattığı değişim çok radikaldi.

Ertesi sabahki derin tövbekar ruh hali, onu neredeyse önceki geceki alaycı şakacılığı kadar incitti ve itti. Bu alçakgönüllü itirafa küstah bir alaycılığı tercih ederdi. "'Benimle övünüyordum," dedi üzgün bir şekilde, "gözleri kum dolu ve dilim burkulmuşken beni hiç kimse yakalamadı - ve şimdi bana bak! gösterişli bir bar odasında bir sürü düz tabanlı mokasen.

Machine Translated by Google

Ama merak etme sevgilim, tam burada yaşlı Mart geliyor. Bundan daha fazlasını görmeyeceksin. Unut bunu canım, şimdi olmaz mı?"

Tabii ki söz verdi, ama aralarındaki uçurum genişledi ve onun yeniden ayartılmasına boyun eğeceği korkusu şehirde kalışını kısalttı, çünkü Lucius uyarıyla açıkladı: "Kaptan, bar odasının bir köşesine yerleşiyor. Etrafında bir sürü siyah muhafız var ve her geçen gün kaçmasını daha da zorlaştırıyor. Eve gitmenizi tavsiye ederim," diye bitirdi sessizce. "Yaylar artık onun için daha güvenli bir yer."

Sırtlanlar sakat aslanın etrafında dolaşmaya başlamıştı ve sadık hizmetkar bunu karısından daha iyi biliyordu.

"Tamam, eve gidiyoruz," diye yanıtladı ve "ev" düşüncesi hem tatlı hem de tehlikeliydi.

Haney kararını acıklı, anlık bir sevinçle karşıladı. "Hazırım, sadece bekliyordum" dedi. "Sonuçta, kendi kulüben herhangi bir kasabadaki bir inci saraydan daha iyidir ve ayrıca sıcak oluyor."

Bertha, büyük bir üzüntüyle Yosunlardan ayrıldı. Joe onun için bir ağabey gibi olmuştu - bir erkek kardeş ve bir öğretmen ve Ben Fordyce'nin yanında, diğer insanlardan daha sık onun düşüncesindeydi. Ona karşı duyduğu korkunun bir kısmını kaybetmişti ama onun karakterinin temel erkekliğini ve basitliğini anladıkça sevgisi derinleşmişti. Sanatçı dünyasını Humiston gibi adamların üzerine koydukları utançtan kurtardı.

Bunca mutlu saatler geçirdiği, çalışma ortamından ve yüksek gayretinden bu kadar zihinsel ve ahlaki gelişim sağladığı stüdyoya son kez girdiğinde üzgündü ve bu hüzün yüzüne bir güzellik kattı. daha önce hiç ulaşamamıştı. O da daha yaşlı görünüyordu; ve onu kapısından ilk giren kızla karşılaştıran Moss, ondaki bu değişikliği yarım yıldan daha az bir süreden daha az etkilediğine inanamıyordu. Bunun bir kısmının şapka ve cüppelerdeki ince zevkten kaynaklandığını bilmeyecek kadar hevesli bir gözlemciydi, ama hepsinden önemlisi

Machine Translated by Google

bu yüzeysel özellikler, güvenlik ve güç ifadesinde hızla gelişti.

Onu her zamanki gibi içten bir baş hareketiyle selamladı ve (elleri kilden arınmış halde) tokalaşmak için ilerledi. "Sakın bana veda etmeye geldiğini söyleme."

"İşte bu," dedi kısaca. "Kaptan'ı eve götürmek benim işim. Bu otelde yatarak kötü alışkanlıklar ediniyor."

Yüzü bulutlandı. "Bundan korktum," diye yanıtladı nazikçe. "Evet, eve gitsen iyi olur. Bir erkeğin iyi ve rahat vakit geçirmesi bir kadın için olduğundan daha zordur. Ama otur, Julia birazdan gelecek; onu görmeden gitmemelisin."

Trenler ve diğer sıradan yerler hakkında biraz daha konuştuktan sonra aniden kişiselleşti. "Bir şeyler satın almaktan ve dolar dikmekten çok zevk alıyorum, ancak bu tür işlerin sonunu görmeye başlıyorum.
Evinizi mobilya ve ıvır zıvırla doldurduktan sonra ne yapacaksınız?"

"Yak onları."

"Ve her şeye yeniden başlıyorsun? Kasabayı satın alamazsın. Bir süreliğine gerçek bir sirk, ama bunun bir sınırı olduğunu görebiliyorum. Öğrendikten sonra buraya, şu mücevherlerden birine gidebilirsin- istediğin her şeyi depolar ve sipariş edersin - hiçbir şey istemezsin Burada benim olmayan bir sürü param var, onu harcamak için bir gay girdap yaşıyorum, ama şu anda sonumu görebiliyorum. çizgi hayatın tüm eğlencesini alırdı. Ne yapacağım ben?"

Moss oturdu ve düşünceli bir şekilde ona baktı. "Bilmiyorum. Eskiden param olsaydı başlardım ve 'insanlara iyilik yapardım' diye düşünürdüm, ama hayırseverliğin lanet olası bir küstahlık olmadığından hiç emin değilim. Birkaç yıl önce 'Mahalle Yerleşimleri', ücretsiz kütüphaneler, 'Öğlen Dinlenmeleri', 'Açık Hava Fonları' ve geri kalanı için içeri gir derdim, ama şimdi 'Neden?' Fedakarlık dalgamızı yaşadık ve bir dalga düşünmeye meyilliyim.

Machine Translated by Google

bencillik hepimize iyi gelir ama sen bu sorunlarla uğraşmak için çok gençsin. Eve git ve yapabiliyorken mutlu ol. Altın parlarken keyfini çıkarın. İş benim tek eğlencem - gerçek, kalıcı eğlence - ve bunun devam edeceğinden pek emin değilim . Ne yaparsan yap, kendin ol. Benim ya da bir başkasının sana sahip olmak isteyeceğini düşündüğün kişi olmaya çalışma. Senden hoşlanıyorum çünkü sen çok açık sözlüsün; Çağın hastalığını üstlenir ve görevini yerine getirmeye başlarsan kalbim kırılır."

Ne demek istediğini kısmen anlayarak onu dinledi, ama cevap verdi: "Görevin bütün işler olduğunu düşünmek için yetiştirildim."

"Evet, öğretmenin de Tanrı'ya karşı görev, başkalarına karşı görev demekti. Eh, insanın kendine karşı görevi var. Para ve görev savaşı günümüzün en büyük karışımı. Fakir olmak daha kolay, o zaman tek yapman gereken endişe ekmek, ayakkabı ve zona."

"Bu kadar. Bazen keşke Altın Kartal'a geri dönseydim diyorum, burada ben..." cümlesini ortasında bitirdi.

O güldü. "Günde yetmiş sente mısır soyduğu günlerin yasını tutan (dolar işaretiyle dövülmüş) orta yaşlı bir finansçı gibisin." Bunun mizahını gördü, ancak Ben Fordyce Joe'nun bilgisi olmadan sorununu anlayamayacağının farkındaydı, bu nedenle ışık ve liderlik arayışından vazgeçti. "Pekala, her neyse, işte burada, siz dostların medeniyet dediğiniz şeyi bırakıyorum. Seni, Julia'yı ve diğerlerini kaybetmekten nefret ediyorum, ama yüksek tepelere giden benim. Bana ne kadar yardım ettiğinizi asla bilemezsiniz. "

"Umarım seni ne kadar iyi yaptığımızı asla bilemezsin . Kötü niyetli biri, seni akşam yemeklerinde ve en ayıplı arabalarda çalıştığımızı söylerdi.
Bununla birlikte, şampanyanız ve kuşlarınızdan memnun olduğumuz kadar şirketimizden memnun kaldıysanız, istifa edeceğiz. Tüm sanat ve yaşam teorilerimi ücretsiz olarak ilerletiyorum. Senin için çok güzel bir şey yapmalıyım - çok iyi dinledin."

Machine Translated by Google

Şakasının altında Moss içtenlikle duygulandı. Yüzünde büyülü bir ayna gibi dünyanın yansıdığı bu meraklı, ciddi, arayan akla, bu bozulmamış çocuğa veda etmek zordu. Onu samimi bir sevgiyle seviyordu - talip olanın bencil, yiyip bitiren tutkusundan, kardeşlik sevgisinden daha yakın ve bir anlamda daha yüce olan saf bir tutku. Şu anda onunla ilişkisinin ne olduğunu söylemek onun için zor olurdu. Arkadaşlıktan, kardeşçe ilgiden daha fazlasıydı ve yine de âşığınkinden kesinlikle daha azdı.

Julia içeri girdi ve pişmanlığını açıkça dile getirdi ve ikisi de o anda veda etmeyi reddetti. "İstasyonda görüşürüz," dediler ve Bertha, bu sözden dolayı ayrılmanın acısını daha az hissederek gitti.

Daha sonra, hareket saati yaklaşırken, gelmemelerini umdu. "Seni tekrar göreceğim" demek, Anglo-Sakson hayatında çok şey ifade eden kısa bir "hoşçakal" demekten daha az zordu.

Bununla birlikte, diğer birkaç arkadaşıyla birlikte geldiler, ancak deponun telaşı ve karmaşası içinde pek fazla duygu dile getirilemezdi ve uzun süre kalacağını hissetse de, vaatlerde savurgandı. yakında dön.

Patrick Haney oradaydı ama onlarla gitmeyi reddetti. "Tabii ki şimdi atlama yerindeyim ve daha fazla göç etmek, kendimi öldüren kızılderililerin ellerine bırakmak olur." Konuşması, durumun ihtiyaç duyduğu komedi dokunuşuydu. Haney'e biraz daha ciddi bir tavırla, "Boş kalacağım Fan," dedi ve yanıtladı:

"Pekala, 'Fan'ın dediği gibi" ve yukarı tırmanmak için trene girdiler.

Haney'in kendisi sadece dönüşün sevincini yaşıyordu. Kütüphane arabasının pencerelerinden birine oturdu ve karanlık çökene kadar hafif, düşünceli bir gülümsemeyle çayırların kabarmasını inceledi ve artan irtifanın onu nasıl etkileyeceğini görmek için ertesi sabah erkenden hevesli ve meraklı bir şekilde kalktı. Sadece

Machine Translated by Google

akşam yemeğini yedikten sonraki ikinci gün baskı altında hissetmeye başladı.

"Yüksekliğin kokusunu alıyorum," diye itiraf etti - "nefesim biraz daralıyor, ama 'dorukları tekrar görmek güzel."

Bu uzun yolculukta kız-karı, Ben Fordyce'nin parlak yüzünde tehlikeli bir şekilde durdu. Doğulu arkadaşlarından ayrıldığı için duyduğu pişmanlığı sonunda alıp götüren şey onu tekrar görme düşüncesiydi. Doğu dünyasının ihtişamı sonunda soldu ve o da memnuniyetle dağlara doğru yükseldi. Her şüphe, aynı anda hem saf hem de kontrolünün ötesinde olan bir zevkle yutuldu.

Ben'in istasyonda olacağından emindi, çünkü Lucius ona varış saatini bildirmişti ve o anında cevap vermişti. "Orada olacağım ve seni gördüğüme çok sevindim" - bu az ve basit sözler Marshall Haney'e yönelikti, ama sanki Ben onları onunla konuşmuş gibi onu heyecanlandırdı. Onunla tekrar tanıştığı için olduğu kadar, geri döndüğü için mutlu muydu?

"İyi bir delikanlı," dedi Haney, zarfı cebine koyarken. "Acaba yakında evleniyor mu? Şimdi karar verse iyi olur. Sanırım Alice bu iklim için uzun sürmedi - zavallı kız!"

Kendi içinde çok basit olan yorumu, Bertha'nın anlık kendini aldatmasının merkezine yerleşti. "Onu düşünmeye hakkım yok. O Alice Heath'e ait!" Ama kendisinin Marshall Haney'e ait olduğu duygusu gitmişti. Ona hizmet borçlu olduğu doğruydu, ama sarhoş olduğu geceden beri, yasayı kutsallaştıran ayinle, canı gönülden karısı olma düşüncesinden kesinlikle ve nihayet vazgeçmişti. Doğru, sözünü tutmuştu, bir daha gücenmemişti ama yaramazlık yapılmıştı. Söz verdiğinde üzerinde durdukları uçağa geri dönmek imkansızdı.

Gün ve saat, sade âşığı kendi dünyasından memnun edecek türdendi. Sık dokunmuş kadifeden güçlü bir kaftan olan toprak, çeşitli yeşillerde yumuşak bir şekilde benekli, batıya doğru, safran gökyüzünün yükselen dışbükeyliği altında, üzerinde küçük buhar tutamlarının yandığı bulutlu bir sunağa doğru süpürüldü.

Machine Translated by Google

Altın közlere kadar inerken, altında lacivert Rampart serisi uzanıyordu. Atlılar, özgür geziciler ve hızlı ve yorulmak bilmeyen çöl inekleri için bir dünyaydı. Rüzgârların akışı, büyük uçurum boyunca oluşan ve hiçbir engel tanımayan, kanatlarının gücünden ve ufka dokunan silahlarının ağırlığından memnun olan insanların karınca gibi evlerini süpüren fırtınalar için bir oyun alanıydı.

Bertha bu toprakları severdi ama sadece tepelere yakın olduğu için. Çok sevdiği uzak zirvelerin loş biçimleri hemen ötede yükselmemiş olsaydı, onun ıssız, sınırsız, ağaçsız, barınaksız manzarası karşısında titreyecekti. Yaklaştıkça şüphesini kaybetti ve onları evin kapısı olarak karşıladı. Yüreğinde kabaran özlem dalgası dışında her şeyi unuttu.

Tren yavaşça yanaşırken, kalabalığın arasında Ben'in kararlı yüzünü gördü ve pencereye vurma noktasına geldi. Bu bakışta yıpranmış ve yaşlı görünüyordu, ama onu görünce, güneşli gülümsemesi parlak bir şekilde dudaklarına geri döndü ve gözlerinden güneş ışığı gibi parladı. Titreyen bir sesle seslendi: "İşte burada!"

Kendini açığa vurma, bu kendinden geçmiş çığlıkta ve onu ayakta tutan mutlu acelede yatıyordu; ama şüphelenmeyen, halinden memnun olan Haney, eve gitmenin masum ve sınırsız sevincinde kıskançlık için bir neden bulamadı.

Koridorda ilerleme dayanılmaz derecede yavaş görünüyordu, çünkü önündeki yolcular inatla halsizdi, yolunu kapattılar, ama sonunda sevgilisinin yüzüne bakarak durdu, hevesli elini avuçlarının arasına sıkıştırdı.

"Eve Hoşgeldin!" diye seslendi ve onu göğsüne sıkıştırmak arzusuyla neredeyse kontrolünün ötesinde hareket ediyormuş gibi kendine çekti. O anda tüm şüphelerini ve tereddütlerini unuttular - birbirlerinin yakınlığı duygusuna yenik düştüler.

Kendine hakim olan ilk kişi o oldu ve onu hızlı, kararlı bir hareketle iterek Lucius'un yavaşça basamaktan aşağı indirdiği Mart'a yardım etmek için döndü.

Machine Translated by Google

Congdon'la yüzleşirken kalbi hâlâ acıyla atıyordu, ama Congdon alaycı bir bakışla, "Umarım küçük kasabamızı sıkıcı bulmazsınız, Bayan Haney," derken selamına karşılık vermeyi başardı.

Sıkıcı! Sevincini haykırmak istedi. Kollarını boyunlarına dolamak için büyük siyah takıma koşmak istedi. Sıkıcı! Tüm dünyada bu küçük kasaba ve onun abartılı zirveleri kadar yüce başka bir yer yoktu.

"Bayan Congdon nerede?" sonunda sormayı başardı.

"Ziyaretçisi var ve gelemedi," diye yanıtladı. "Fakat hakkında çok şey duyduğumuz o cep telefonu nerede?"

"Hızlı kargo ile geliyor."

"Nakliye! Şikago'daki işleriniz hakkında duyduğum tüm bilgilere göre bunun fazla bagaj olarak gelmesini bekliyordum."

Serin, lezzetli yeşil bir alacakaranlıktı -karanlık değil- batıda küçük bir ay orağı vardı ve eve doğru geniş caddeye çıktıklarında, evren, garip bir şekilde tatlı ve tatmin ediciydi. Sanki bir yaşı geride bırakmış gibi görünüyordu - aklına çok şey gelmişti - gidişiyle dönüşü arasında duran yeni deneyimler kalabalığı o kadar yoğundu ki bu hareketli şehir hayatında zihni o kadar hızlı genişlemişti ki. . "Bir daha asla gitmeyeceğim," dedi Ben'e. "Bu ülke bana yakışıyor."

"Bunu söylediğine sevindim," diye yanıtladı yumuşak bir sesle. En doğal şekilde Congdon'u Haney ile arka koltuğa oturtmuş ve Bertha'nın yanındaki yeri almıştı ve bu yakınlık onu zevkle ve alışılmamış bir kafa karışıklığıyla doldurmuştu. Ne kadar büyüktü! ve büyük sokak lambalarının ışığında gümüş-beyaz parıldarken, berrak, genç profili ne kadar da muhteşem görünüyordu. Manyetik genç vücudu hiç bu kadar güçlü, bu kadar tehlikeli olmamıştı. Sert kolunun kendisininkine değmesi hem bir zevk hem de bir korkuydu. Sonunda tamamen kadındı, uyanıktı, aşkın dolup taşan gelgitiyle çarpıyordu - şaşkındı, kendinden geçmeyle başı dönüyordu. Konuşması zordu ve düşüncesinin ne sırası ne de tasarımı vardı.

Machine Translated by Google

Fordyce de kontrol altındaydı ve konuşmanın yükü, kasabadaki önemli ya da mizahi olayları ayrıntılarıyla anlatmak için eğlenceli bir şekilde vur-kaç yöntemiyle ilerleyen Congdon'a düştü ve böylece geniş cadde boyunca yuvarlandılar. Ev olarak adlandırdıkları, ışıklarla aydınlatılmış, görkemli sarayın önünde büyük taş basamaklar.

Önce Ben fırladı, Bertha'nın elini tutmak için başka bir fırsattan memnundu, zonklayan acıyı koynuna geri koyan bir toka - onu hem kendisinden hem de ondan bir tür korkuyla doldurdu - ve Kaptan'ı beklemeden Bertha'yı beklemeden dışarı çıktı. Bayan Franklin'in gülümseyerek karşıladığı geniş kapıya doğru yürüdü.

Onu selamlarken genç karısı koridorda dans ederek ağladı: "Ah, ne kadar büyük ve güzel değil mi! Ve bizim yerimiz olduğuna sevinmedin mi?" Geri dönen bir güvenlik ve sahiplenme duygusu tarafından ezilmiş görünüyordu ve bir çocuğun tüm coşkusu ve terk edilmesiyle odadan odaya koştu - ama aniden kendi odasının ortasında, sanki acımasız bir el kalbini tutuyormuş gibi aniden durdu. . "Ama o benim değil ! Her şeyden vazgeçmeliyim!"

Bu rahatsız edici düşünceyi kafasından atarak, adamların rahat bir şekilde oturdukları ve bol miktarda buzlu likör yudumladıkları kütüphaneye aceleyle geri döndü.

Haney parlıyordu. "Bu havayı tekrar koklamak beni çok yeni yapıyor," diyordu. "Dağ havasına tutunmak için kötü bir plan bu. Akciğerlerim biraz daraldı, ama tekrar genişleyecekler. Bir ay sonra ata bineceğim."

Ben anlayışla karşılıyordu ama gözleri yalnızca Bertha'yı görüyordu, onun gelişimi (zihinde olduğu kadar tavırlarında da) onu şaşırttı ve sevindirdi. Gözleminin en keskin ve hafızasının en inatçı olduğu bir dönemde gelen yolculuğu, onu kurnazca, hızla olgunlaştırmıştı. Binlerce resimle işlenmiş, garip kelimeler ve yüzlerle hareket ettirilmiş, bilinçsizce her yeni anlayışın rengine dönüşmüş, tesadüfen işitilen her müzik ve şiir türünden tatlılık ve çekicilik türetmiş, bir gül gibi açmıştı.

Machine Translated by Google

Orta yaşlılar, alışkanlıklarını, önyargılarını ve hastalıklarını yanlarında taşıyarak dünyayı dolaşmaya, gittikleri gibi geri dönmeye eğilimlidirler; ama gençlik, Bertha'nın bir gün içinde çocuktan yetişkine dönüştürülmeye hazır, üzerine inşa edilmeye hevesli dünyaya maceraları gibi.

"Yeni bir ayrım elde etti!" Ben onun odada dolaşmasını izlerken, çok esnek, çok güçlü ve çok zarif, ama tek bir övgü sözü söylememeye dikkat etse de gözlerindeki hayranlık parıltısını tutamadı.

Bir saat sonra iyi geceler deyip Congdon'la uzaklaşırken, kalbi gizli, asi bir ateşle yandı. "Bu şanlı kızın, yıllarının en tatlı, en çekici yıllarını, iğrenç ve sakat bir yaşlı adamla yaşamaya mahkûm edilmesi nefret edilecek bir şey değil miydi?" Onu Mart Haney ile aynı çatı altında bırakmak, onu saygısızlığa ve umutsuzluğa maruz bırakmak gibiydi.

Congdon onu açık açık övmeden önce kapıdan henüz çıkmışlardı. "Mart öldüğünde, bir adam için ne büyüleyici bir lokma!"

Fordyce hemen cevap vermedi ve verdiğinde sesi kısıtlıydı. "Onun tehlikede olduğunu düşünmüyorsun, değil mi?"

"Aksine. Yükselişte gibi görünüyor; ama ondan daha uzun yaşayacağına dair güvenli bir bahis ve sonra onu yılda yüz bin dolar harcayacağını düşün! Bal çömleklerinden bahset! - ve sinekler!" Bir an sessizlikten sonra, düşünceli bir şekilde ekledi: "Kişinin fikirlerinin değişmesi ne tuhaf. Bir yıl önce onun ona derinden borçlu olduğunu sanıyordum; şimdiyse, bütün parasıyla, onun kendisinden vazgeçtiklerini ona geri ödeyemeyeceğini hissediyorum. Yine de çenesi onu olduğu gibi yaptı. Para bir kadına uygulandığında tuhaf bir güçtür. Fayanslı banyolar, ipek çoraplar ve boneler seks konusunda harikalar yaratır. Bu yolculukta çok gelişti."

Congdon'dan ayrıldıktan sonra Ben, dairesine gitti ve Alice'e telefon ederek Haneylerin geldiğini ve onları kendi çatıları altında iyi durumda bıraktığını söyledi.

Machine Translated by Google

"Kaptan'ın sağlığı nasıl?" geçersiz dedikodunun hastalıklı ilgisiyle sordu.

"Yüksekliği biraz hissediyor ama bu muhtemelen geçici bir durum. İkisi de eve döndüğü için çok mutlu görünüyor."

"Bir hata yaptı. Burada yaşayamaz - bundan kesinlikle eminim. O nasıl?"

"Çok iyi - ve güzel giyinmiş, asıl mesele bu," diye ekledi, mizahına hafif bir dönüşle. "Seni özellikle sordular."

Uyuyamayınca, beyninde kör bir kıskançlık ve kalbinde sıcak bir açlıkla gece yürümeye çıktı, Haney'in o ışıltılı kıza yakınlığını düşününce daha önce hiç hareket etmemiş gibi hareket etti. Birliktelikleri korkunç, inanılmazdı.

Artık kendini aldatmaya çalışmıyordu. Genişleyen kişiliği, ilk karşılaşmalarından itibaren onu büyüleyen bu genç karısını seviyordu. Bedensel çekiciliğe sahip olan yalnız değildi - tek bir erkeği önceden belirlenmiş kadına götüren gizemli yollardan ona seslendi. Alice Heath'e duyduğu sevgi, Bertha Haney'e olan tutkusunun parlak, sıçrayan, kırmızı aleviyle karşılaştırıldığında, dostluğun menekşe rengi bir ışınından başka bir şey değildi. Ona Batı'nın gizemli gücünü ve romantizmini temsil ediyordu - şaşırtıcı esnekliğini, sınırsız adaptasyon kabiliyetini simgeliyordu. Dolambaçlı ve garip görünen ama sonuçta çok basit ve doğrudan olan bir şekilde, kendisini olduğu kadar ailesini de yoksulluktan kurtarıp, hakları olan rahatlığa geri getirmişti. Garip, erkeksi, beklenmedik bir ifadeyle, hiçbir zaman garip ya da ucuz olmamıştı. Congdon haklıydı, yüksek şeyler yapabilirdi. Elbette hatalar yaptı, ama bunlar sığ bir kişiliğin yapacağı hatalar değildi - daha çok, güçlü ve bol bir hayal gücünün taşmasıyla ortaya çıktılar.

"İhtiyacı olan tek şey, doğru türden insanlarla iletişim kurmak. En yüksek kültüre sahip," dedi.

Machine Translated by Google

Onun için, şu anda bildiği dünyadaki herhangi bir kadından daha hayati olduğunu, ancak bu itirafta hiçbir temel kabul etmediğini kabul etti. Ona olan aşkını elde etmenin yollarını aramıyordu - aksine, ona yeniden güvenip saygı duyacağı kadar asil davranmaya kararlıydı. "Aşkım onurludur" dedi. "Başlangıçta olduğu gibi ilerleyeceğim - neden olmasın? - her dürüst adamın yapabileceği gibi onun arkadaşlığından zevk alarak."

Alice ile ilişkisi sorunu o kadar kolay çözülmedi. Şimdi onu sinirlendirmeye gelmişti. Değişken, çevik, huysuz, histerik geçersizliği onu dayanılmaz bir şekilde etkilemeye başlamıştı. Yaptığı her şey yanlıştı. Bunu kabul etmek bile acımasızdı, ama artık bunu ne kendisinden ne de ondan gizleyemiyordu. İkisinin de Batı'ya doğru yola çıktıkları vaadi, tam güveni ve mutluluğu hatırlamak derinden, ne yazık ki acı vericiydi. İyileşmesinden ne kadar emindiler, ne kadar neşeli ve amaçlarından ne kadar emindiler! Şimdi sadece erken evlilik talebini dinlemeyi reddetmekle kalmadı, aynı zamanda onu yüzlerce şekilde engelledi ve sinirlendirdi.

Sessiz gecede yürürken, birlikteliklerini geciktirmekte haklı olduğunu kabul etmek zorunda kaldı. Yine de ona ne kadar bağımlı olduğunu. Hayatı, onunkiyle o kadar trajik bir şekilde sarmalanmıştı ki, elini sallamayı düşünmek sefil bir egoistin eylemi gibi görünüyordu.

"Ve özgür olsam bile, hiçbir şey çözülmedi."

Durum çözülmez ve trajik hale geldi. İyi yetişmiş, sağlıklı bir şekilde yetiştirilmiş Amerikan gençliği tarzında, bu tür karmaşıklıkları yalnızca romancıların konusu olarak düşünmüştü. "Benim tavrımda bir gizlilik olmalı ama ikiyüzlülük olmamalı," diye karar verdi. Bertha'nın yüzünün sürekli ışığını, elinin sık sık dokunuşunu özlemişti. Kahkahası çok çekici, adımları çok sağlam, çok hafif, çok zarifti. Göğsünün zarafeti--yanının geniş çizgisi--

Orada durdu. Bu yönde tehlike yatıyordu. "Bana güveniyor ve güvenini geri ödeyeceğim. Danışmanı olarak beni seçti, servetini benim ellerime bıraktı! - Peki, neden olmasın? Onurlu bir adamın bu kadar zor bir ilişkiyi bile sürdürüp sürdüremeyeceğini göreceğiz. Onu her gün ziyaret edeceğim, Congdon kadar özgürce misafirperverliğinin tadını çıkaracağım ve görevimi yerine getireceğim.

Machine Translated by Google

Alice'e söz ver - eğer benden isterse."

Ama bu karanlık kararın derinlerinde, geleceğine, mutluluğuna dair söylenmemiş bir inanç yatıyordu - çünkü bu gençliğin ayrıcalığıdır. Loş dağlar, batan hilal ve ovanın sessizliği bir şekilde hem mutluluk hem de barış kehanetinde bulunuyor gibiydi.

Machine Translated by Google

BÖLÜM XXV

BERTHA'NIN KARARI

Eski odasında uyanmak ve sabah ışığının altın dalgalar halinde doruklara vurduğunu görmek, köpeklerinin körfezini duymak ve çimenlerin üzerindeki fıskiyelerin mırıldanan sesini dinlemek güzeldi. Bayan Franklin, Mosses'in seçmesine yardım ettiği bez ve porselenlere hayranlığını ifade ederken, asmalarla kaplı verandada, önünde parlayan yeni kahve kazanı ile kahvaltıda oturmak nefis bir lükstü.

Köpeklerle bahçede dolaşmak muhteşemdi ve ata binip rüzgarın esrikliğiyle çılgına dönmüş halde mesaya binmek çok sarhoş ediciydi. Evde ilk gün kimse ona ayak uyduramazdı. Bir şeyden diğerine koştu. Tüm hazinelerini açtı ve dağıttı. Annesine telgraf çekti ve 'arkadaşlarını aradı. Hizmetçilere talimat verdi ve atların toynaklarından dikiş makinesine kadar her şeyi inceledi. Her şeyin yolunda olup olmadığını anlamak için evi baştan aşağı dolaştı. Yapma arzusuyla çılgına dönmüştü.

Öğle yemeği sadece bir ara öğle yemeğiydi, ama sonunda Haney ve Miss Franklin ile arabasına oturduğunda, "Kendimi biraz uykulu ve yorgun hissediyorum" diyerek koltuğuna geri düştü.

"Yapacağını düşünmeliyim!" diye bağırdı öğretmeni.

"Bütün dörtnala koşan yaratıklar arasında en harikası sensin. Umarım buna devam etmezsin."

Haney sessiz bir kelime söyledi. "Yapmayacak . Elbette, yapamayacak. Yarına hiçbir şey kalmayacak."

Yolculukları muzaffer bir ilerlemenin doğasındaydı. Şimdiye kadar onlara boyun eğmekte tereddüt eden pek çok kişi bu sabah boyun eğdi ve Mart büyük bir memnuniyetle şunu söyledi: "Kasaba çok samimi görünüyor. Sanırım senato için beni bombalayacağım."

Machine Translated by Google

Bertha içeride bir iş yaparken vagonun beklediği banka kapısında gerçek bir karşılama düzenledi ve kalabalık turistler, şık ve parlak ekibe ve el sıkışmak için koltuğundan eğilmiş gri bıyıklı, onurlu yaşlı adama baktılar. , yerel patronun kim olduğunu merak etti ve pencereden içeri bakma şansı olanlar, banka başkanının onuruna maun inini terk ettiği yakışıklı kızla daha fazla ilgileniyorlardı.

Gerçekte, Bertha neredeyse hiç çabalamadan kasabanın tanınmasını kazanmıştı. Ona karşı hiçbir zaman gerçekten hiçbir şey kurmamış olanlar, bu dönüşü teslim olma anı olarak değerlendirdiler. Hayatı hakkında hiçbir gizem yoktu. Artık biliniyordu ve kimse onun hakkında kötü bir şey bilmiyordu - neden mahkûm edilsin ki?

Böyle bir akıllıca yorum akımı şimdi ayarlandı ve Bayan Haney, şimdiye kadar başını sallamadan yanından geçen bayanlar tarafından kendisine yaklaşıldığını buldu. Hepsini sakince karşıladı ve davetlerine açık bir şekilde cevap verdi: "Kaptan pek dışarı çıkmak istemiyor ve onu yalnız bırakmaktan hoşlanmıyorum. Gelin ve bizi görün."

Şimdi içinde onu korkutan bir tür nefes darlığı yaratan Fordyce dışında herkesle barışmıştı. Onun gelişini özlemişti ama yine de korkuyordu ve birkaç gün boyunca onunla doğrudan konuşmaktan kaçındı. Bu çekingenliğine saygı duyuyordu ama Doğu hakkında yorumunu almak için can atıyordu.

Bir gece bahçede akşam yemeğini beklerken, "New York'u nasıl buldunuz?" diye sordu.

"Beni korkuttu," diye yanıtladı. "Beni yonca kabuğundaki bir uğur böceği gibi hissettirdi ama Kaptan'ı asla aşamadı," diye ekledi gülümseyerek. "'Haney'ler için fazla iyi bir şey yok' diyor ve biz de hızımızı artırdık. Lucius'u serbest bıraktık. Kötü bir para harcadık - tam boy bir otel satın almaya yetecek kadar."

Onun savurganlıkları hakkındaki tuhaf, kurnaz yorumu Ben'i fazlasıyla eğlendirdi ve bir dizi soru sorarak ondan çekti.

Machine Translated by Google

yozlaşmış sanatçıyla boğuşması dışında, neredeyse tüm göze çarpan deneyimleri.

"Lucius, olduğunu söyledikleri mücevheri mi çıkardı?"

Coşkuyla cevap verdi. "Öyle olduğunu söylemeliyim! Bilmek istediğimiz her şeyi ve daha fazlasını biliyordu. O olmasaydı, birkaç Ute gibi ortalıkta dolanırdık. Şüpheye düştüğümüzde Lucius'a sor, sloganımız buydu."

Yaşlı Haney ve McArdle'ların hikayelerini anlattı ve Ben gülerek "Başka birinin hayatını yönetmek zor - bunu öğrendim" diyene kadar çocukların yeni evlerindeki denemelerini anlattı.

Ve Haney kıkırdayarak Mac'in "kuyruğunda kırmızı bir paçavra olan bir tavuk gibi biraz şaşkın olduğunu - zihninde bölünmüş gibi olduğunu" itiraf etti. Babama gelince, hala beni gelişmiş bir plana sahip bir hırsız olarak düşünüyor.

Ayrıca Bertha'nın çalışmalarından da söz ettiler, çünkü Bayan Franklin, Bayan Haney'in konumundan kadınlara gerekli gördüğü bazı sanatlarda hemen günlük eğitim vermeye başladı ve her zaman buluşma anında Alice'den bahsettiler - yani. , Haney değişmez bir nezaketle sağlığını sordu ve Ben de düzenli olarak yanıtladı: "Pek iyi değil." Bir keresinde ekledi: "Artık onu dışarı çıkaramıyorum. Gittikçe daha umutsuz görünüyor."

Bu rapor Bertha'yı derinden rahatsız etti ve Alice'in çizilmiş ve trajik yüzünün görüntüsü onu perişan etti. Hasta kadının bakışlarında onu dehşete düşüren bir şey vardı ve onunla yalnız kalmamaya dikkat ediyordu. Çektiği acı ve bunun Ben üzerindeki etkisi düşüncesi, dünyasının parlaklığına karanlık bir gölge düşürdü. Ayrıca Mart'ın kendisine karşı tavrının değişmesi nedeniyle artan bir huzursuzlukla doldu. Eve dönüşünün heyecanıyla eski sağlığının ve moralinin büyük bir kısmını geri kazanmak üzereydi. Gözleri aydınlandı, gülümsemesi daha sıklaştı, alnının çekici çizgileri düzeldi ve ara sıra kısalan nefesler dışında durumu düzeliyor gibiydi.

Machine Translated by Google

Canlılığın bu erişimi Bertha için aşikardı ve ona olduğu gibi ona da neşe getirmeliydi; ama olmadı, çünkü canlılığını geri kazanmasıyla birlikte ona karşı tutumu daha az hasta ve daha çok âşık oldu. Doğrudan bir şey söylemedi -başta- ama kadın onun şakacı sözlerinin ve hüzünlü bakışlarının anlamını çok iyi yorumlayabiliyordu. Bir keresinde dikkatini kolundaki geri dönen güce çekti. "Yaşlı adam henüz ölmedi," diye coştu, sakat kolunu kaldırıp yumruğunu sıkarak. "Kazadan beri kendimi hiç olmadığım kadar genç hissediyorum" ve konuşurken onun gözlerinin ışığında aslana dair bir şeyler sezdi.

Bir gece, sandalyesinin yanından geçerken, ona uzandı ve onu yakaladı ve dizine doğru çekti. "Oturun bir göz atın. Her zaman hareket halindesiniz.

Kucağından kurtulmaya çalıştı, yüzü korku ve öfkeyle bulutlandı. "Aptal olma," dedi sert bir sesle.

Alçakgönüllülükle onu serbest bıraktı: "Kızma, sevgilim, senin gibi bir geyik yavrusuyla çiftleşmeyi düşünmek benim, yaşlı, sakat bir kurdun aptallığı. Seni suçlamıyorum. Yollarına git."

O kadar alçakgönüllülükle tövbekar ve teslim olmuş sesiyle, onun aşk ruh halinin üzerine yüklediği yükün ağırlığıyla titreyerek odasına gitti.

Hareketine daha çok içerledi çünkü şu anda hayat çok neşe doluydu. Her sabah hoş görevlerle doluydu ve her öğleden sonra Ben'le madenleri tartışmak için ofise gittiler ve akşamları Mart'ın uykusu gelip esneyene kadar bir iki saat sigara içerek, konuşarak verandada oturmak için çağırdılar. . Bayan Gilman ya da Bayan Franklin her zaman oradaydı ve konuşma genel olmasına rağmen, Ben zaman zaman onun kulakları için konuşuyordu, ama her zaman kişisel olmayan bir şekilde konuşuyordu ve inceliği, ihtiyatlılığı için onu onurlandırdı. onun evli bir kadın olarak konumuna saygı duyması, onu utandırabilecek her şeyden ne kadar özenle kaçındığının farkındaydı.

Machine Translated by Google

Ve şimdi, Mart'ın mütevazi dava açması sayesinde, yarı unutulmuş vicdanları yeniden canlandı. Huzursuzluğu yeniden başladı. Sonunda ve kesinlikle ona bir karar verildi. Anında tüm şüpheleri ve arzuları tarafından kuşatıldı ve gökyüzü bela bulutlarıyla karardı.

Mart'ı mutlu etmek hâlâ onun dileğiydi, ama yol seçmek o kadar kolay değildi, bir zamanlar göründüğü kadar takip etmesi de o kadar kolay değildi. Briers ayaklarının önünde kalındı. Servetinin ona getirdiği tüm rahatlık ve itibarla ısınan ve korunan arkadaşı olarak kalmaktan o kadar çok kişisel zevk, o kadar bencil zevk vardı ki, görevini yarı yarıya bırakması bir tür ihanet gibi görünüyordu. . Eşi olmak, çocuklarının annesi olmak, ona lütuftan yararlanma hakkı verirdi. "Yapamam!" diye bağırdı - "Yapamam, yapamam!" Ve yine de iradesini yapmamak, emekli olarak kalmak ve maceraperest olarak suçlanmaktı.

Bir yerde büyük bir filozoftan şu sözleri okumuştu: "Herhangi bir erkeğe çocuk doğuran kadın, mallarının yarısına derhal yasal olarak el konmalıdır, çünkü bu yüce eylemle hayatını bir asker kadar gerçek bir şekilde eline alır. İstilacı bir orduya saldıran. Anneliğin ıstırabı her kadını kutsasın."

Çitinin diğer tarafında baştan çıkarıcı özgürlük yatıyordu. Bazen yeniden Golden Eagle Oteli'nin küçük ofisinde olmak, şimdi zevk aldığı bundan daha mükemmel bir mutluluk olacakmış gibi görünüyordu - ama bu da bir yanılsamaydı. Kullandığı parayı nasıl geri ödeyebilirdi? Marshall Haney'den ayrıldığı anda sadece fakir olmakla kalmayacak, aynı zamanda ona derinden borçlu olacaktı. Ona borcunu ödeyecek ve okulunu mümkün kılacak parayı nereden bulabilirdi?

Kararmış gözlerinde şaşkınlık vardı. Mutluluk ve keder, şüphe ve zevk her yol boyunca büyüdü - kalın bir şekilde iç içe geçti - ve karar her gün daha zor hale geldi. Sadece bir kumarbaz parası için evlenme suçlaması altında yatmak nefret uyandırıcıydı ve yine de annesini ve kendisini yoksulluğa geri döndürmek başkalarına bir delinin eylemi gibi görünüyordu. Hayatının problemini düşünürken, tüm kız gibi kalp hafifliğini kaybetti.

Machine Translated by Google

ve lüks yatağında düşünceli, sorunlu bir kadın yatıyordu.

Mart'la içine düştüğü yarı-evlat, yarı-kardeşlik ilişkisini sonsuza kadar sürdürebilirdi, ama onun dokunuşunun onda her zamankinden daha belirgin hale getirdiği o diğer en mahrem, en temel birliktelik düşüncesi, onda daha önce hiç olmadığı kadar belirgin bir etki yaratmıştı. tiksinme, olumlu tiksinme ürpertisi. Artık onun elinin tokasına dayanamıyordu ve kendisine rağmen, deneyimlerin zıttı olarak, Ben Fordyce'nin yakışıklı yüzünde ve güçlü ve zarif vücudunda yatan çekiciliği kabul etmek zorunda kaldı.

"Gitmeliyim - en azından bir süreliğine. Çiftliğe geri dönüp bunu düşüneceğim."

Ve yine de çiftlik bile kısmen Haney'nindi! Ona olan borcundan nasıl kurtulabilirdi? Geçimini sağlamak için neye dönebilirdi? Bu büyük evi ve atlarını, bahçesini, elbiselerini ve mücevherlerini terk etmek için kahramanca bir kararlılık gerekiyordu, ama geri dönmesi gereken uzun yorucu ve sıkıcı günler ne olacak?

Bu düşüncelerin durmadan değişmesiyle yıpranmış, yarı uyanık bir vizyon olan bir rüyanın içine düştü. Haney'i kurtarmaya geldiği gece, Haney'nin odasına ayaklarını sürüyerek gelip, "Nereye gidiyorsun sevgilim?" diye sorduğunda, giydiği elbiseyle bir çanta hazırladığını sandı.

Cevap verdi: "Çiftliğe - her şeyi düşünmek için."

Gözlerine yaşlar geldi ve şöyle dedi: "Gittiğin zaman güneş benden çıkacak, Bertie. Fazla kalma."

Yakında döneceğine söz verdi, ama asla geri dönmeme niyetiyle yola çıktı.

Trende kimse onu tanımıyordu, çünkü peçesini iyice çekmişti ve kıpırdamadan oturuyordu. Görünüşe göre tuhaf bir şekilde madene yaklaştı ve geçişte Williams onu durdurmak ve geri dönmesi için ikna etmek için trene bindi. O

Machine Translated by Google

çok gergindi. "Mart'ın hasta olduğunu bilmiyor muydun?" dedi, sitem dolu bir sesle. Sanki bu tuhaf küçük adamın otel kapısından içeri girdiğini gören kızla kendisi arasında yılların engin bir ırmağı akıyor gibiydi - ama o değişmedi. "Bunu yapamazsın!" Dudakları duyguyla titreyerek devam etti.

"Ne şeyi?" diye sordu.

"Fordyce bana zavallı Mart'ı denize atacağını söyledi."

"Benim fikrim bu - onun karısı olamam ve bu yüzden çıkıyorum" diye yanıtladı.

"Ama kızım, bunu yapamazsın!" ve heyecanıyla yemin etti. "Mart'ın sana ihtiyacı var - hepimizin sana ihtiyacı var. Bu onu öldürür."

"Yardım edemem!" boğazında ve beyninde sonsuz bir yorgunlukla cevap verdi. "Öpüyorum ve kardeşime geri dönüyorum."

"Nedenini anlamıyorum."

"Çünkü Mart'ın parasını almaya hakkım yok."

"Böyle bir şeyi düşündüğün için delisin. Sen bir kraliçesin! Bıraktığın parayı kim yakalayacak?" diye sordu ve çaresizce ekledi: "Sana inanmıyorum. Şaka yapıyorsun, bizi deniyorsun."

"Bu lüksü kazanmak için hiçbir şey yapmıyorum."

"Hiçbir şey yapmıyorum! Tanrım, Mart Haney'i yeni baştan yarattın. Onu dönüştürdün - dedikleri gibi, onu kurtardın. Sana bir şey söyleyeyim küçük kız kardeş, Mart sana tapıyor. Bu ona iyi geliyor. sadece seni görmek için.
Ayın pastırma kızartmasını beklemiyorsun, değil mi? Yıldızlar pompa çalıştırmaz!
Mart memnun. Onunla ne zaman konuşsan ya da yanından geçsen, sonuna kadar mutlu oluyor - biliyorum, çünkü ben de aynı şeyi hissediyorum."

Machine Translated by Google

Konuşmasında rüya gören kızın kalbine giden bir şeyler vardı. Onun dünyasında güvenilecek biri varsa, o da kendisi için bir gülümsemeyi bile istemeyen ve Mart'a sarsılmaz sadakati kendi kaçışını adi ve acımasız bir davranış haline getiren bu çirkin küçük adamdı; ve yine de o yalvarırken bile yüzü soldu ve Sibley'deki trenden adım attığını hayal etti, eskiden her trenin daha alçakgönüllü yolcularını Golden Eagle Hotel'in kapısına getiren korsanlar tarafından bile fark edilmedi.

Kaldırımda yürüdü, tuğlaya dönüştüğünü görünce şaşırdı. Otel gitmişti ve yerinde "Haney'nin Yeri" yazan bir salon duruyordu. Bu kalbini tekrar sertleştirdi. "Bu halleder!" dedi acı acı. "Eski işine geri döndü."

Çiftliğe giden yol çok uzun ve sıcak görünüyordu, ama parası yoktu, araba kiralayacak bir kuruş bile kalmamıştı ve kendi kendine şöyle diyordu: "Mart bunu bilseydi, Lucius'u ve makineyi gönderirdi. . Sanırım beni bu toz içinde yürürken gördüğüne üzülür. Eski kahverengi elbisemin üzerimde olması iyi bir şey." Gardırobunda asılı duran muhteşem elbiselerin üzerinden sevgiyle, pişmanlıkla geçti. "Onlara ne olacak?" diye sordu. "Fan onları giyemez." Bu, Fan ve en büyük kızının görkemiyle ortalıkta gezinen, opera pelerini anneyi sadece yarı yarıya sararken, kız Doğu'daki son akşam yemeğinde giydiği elbiseyle yerde hışırdayarak savrulan bir vizyonu çağrıştırdı. Aynı anda hem güldü hem ağladı - onların bu şekilde istismar edildiğini görmek acı vericiydi.

Sonra aniden, çiftliğin arka tarafında, mesanın üzerinde duran, eğri büğrü, cadaloz gibi sedir ağaçlarının koruluğuna girer gibi oldu. "Arada bir böyle görüneceğim," diye hayal etti ve elini bin yıllık güneş ve rüzgarla yıpranmış, boğumlu ve gri olan birine koydu ve hatta o orada dururken, yaşlı kocakarılar inlerken Etrafında dönen Ben aniden onunla yüzleşti.

İlk dürtüsü kaçmaktı, yüzü o kadar üzgün ve acıydı ki. Ona acımaya başladı. Çocukluğu sanki bir gey pelerini gibi üzerinden kaymış ve altındaki sert adamı ortaya çıkarmış gibiydi.

Machine Translated by Google

Onunla ciddi, kendine yeten, ancak kısıtlanmış bir tutkuyla tanıştı ve başlarken sesi son derece sakindi: "Sana Marshall Haney'in mirasıyla ne yapmak istediğini sormaya geldim? Eylemine taraf olmayacağım. . Vasiyetini planlamasına yardım ettim ve doğru olanı yapacağın konusunda sana güvenebileceğini söyledi ve sana onun iradesinin senin olması gerektiğini söylemeye geldim."

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu.

"Öldü!" o cevapladı.

Onun bu kadar net, özlü ve keskin sözlerini duyunca kalbi buza döndü; sonra sedir ağaçları feryat etmeye ve inlemeye ve eldrich kederiyle sallanmaya başladı, ama en çok vicdan azabı çeken kendi umutsuzluğunu kanıtlamak için bir ses çıkaramadı; ve kargaşada rüyası aniden sona erdi ve gece rüzgarının açık penceresinden garip bir şekilde ıslık çaldığını duymak için uyandı.

Her şeyin bir gece terörü olduğunu, Mart'ın hâlâ hayatta olduğunu ve kararının henüz geri dönülmez bir şekilde verilmediğini tam olarak anlayana kadar, görüşünün azalan dehşetiyle titreyerek sessizce yattı.

Rüyasının getirdiği, kendi seçtiği yoksulluğun canlı saatini yeniden yaşarken, kederden değil, dehşetten yeniden ürperdi. Evet, zenginliğin büyüsü onu Sibley ve çiftlik için şımartmıştı. Oraya geri dönmek imkansızdı. "Doğu'yu deneyeceğim," dedi. "Mosses bana yardım edecek."
Yine de -büyük hanımefendiyi oynadıktan sonra- Şikago'ya dönmek çok zor olurdu. Diyelim ki arkadaşları soğuk gözlerle ve tereddütlü sözlerle onu karşılamalı? Diyelim ki onlar da kendisini değil de parasını sevmişlerdi?
Williams kadar doğru görünen Joe'nun bile bencil bir dalkavuk olduğunu kanıtlaması gerektiğini varsayalım. Ah evet, Haney'in parasının büyüsü artık ona ait olmayan farklı bir şehir olurdu.

Bu en derin sefalet ve umutsuzluk saatinde, altınlarının parıltısı bir fırtınadan sonraki güneş ışığı gibi geri döndü; ve yine de, bu büyük evin efendisi olarak kalma kararlılığıyla yeni günün ne kadar tatlı bir şekilde şafağa çıkacağını hayal etmesine izin verirken, eski korku, yeni tiksinti onu rahatsız etmek için geri döndü. Ben Fordyce'e olan sevgisi de geldi ve

Machine Translated by Google

Alice, Ben'in artan ilgisizliği yüzünden kırık bir kalpten
ölüyordu - tüm bu kafa karışıklıkları güneş ışığının gelişini alay konusu yapıyordu.

Yeni güne eskisi kadar kararsız ve daha çok üzülerek kalktı. Bir şey
açıktı -Ben bir daha onu ziyarete gelmemeli- Alice aşkına hukuk
danışmanının kişisel olmayan tavrını korumalıydı. Barış görüntüsü bile
ancak bu şekilde kazanılabilirdi.

Machine Translated by Google

BÖLÜM XXVI

ALICE HANEY'İ ZİYARET ETTİ

Alice Heath, Haney'nin sık sık bahsettiği "Beyaz Ölüm"den çok daha incelikli bir şeyden ölüyordu. Ben'in yanındayken incelenen şefkatiyle işkence gördü, en büyük zevkinin şimdi Bertha'nın arkadaşlığında olduğunu çok iyi bilerek, o yokken iki kat acı çekti. Kuşkuları umutsuzluğa dönüşmüştü. Bazı coşkunluk anlarında, gençlik ve sağlık iddialarını tam olarak, cömertçe kabul edecek kadar kişisel olmayan tutkunun doruklarına çıktı - kendisinin ve Marshall Haney'in suçluların, mutluluk arzusu sadece birer aşk olan genç aşıklar değil, suçlular olduğunu kabul etti. nesilleri birbirine bağlayan mistik gücün karşı konulmaz tezahürü.

"Neden sessizce üzerimizden kalkıp onları mutlu etmiyoruz?" kendine sordu. "Aşkımız ne kadar bencil bir niteliğe sahip? İşte ben sadece kinci, umutsuz bir hastayım - Kendimden nefret ediyorum, vücudumdan ve olduğum her şeyden nefret ediyorum. Kırışık yüzümden, buruşmuş ellerimden, düz göğsümden tiksiniyorum. sadece ölüme gelin olmak için. Bıktım dünyadan - her şeyden bıktım - ve yine de ölmüyorum. Neden ölemiyorum?"

Bu ruh halleri hiçbir zaman son bir kırılma darbesine izin verecek kadar yükselmedi (ya da yeterince alçalmadı) ve her birini bir gözyaşı seliyle bitirdi, kalbi ondan uzaklaşmış olan güzel genç aşık için her zamankinden daha büyük bir özlemle doluydu. . Geldiğinde onu karşılamamak zordu, ama onu göndermek çok daha zordu, çünkü hayatın başka bir tesellisi, o günün başka bir amacı yoktu.

Daha aklı başında anlarında kendi kabahatinin farkındaydı. Hastalıklı sorgulamasının, bitmeyen kederlerinin yaşam gücünü tükettiğini ve hiçbir doktorun onu bir daha tatlı uykuya sevk edemeyeceğini, hiçbir rüzgarın ya da bulutun yanan beynine serinlik getiremeyeceğini biliyordu. "Artık hiçbir erkeğin sevgisine layık değilim," diye itiraf etti yüksek benliğine.

Machine Translated by Google

Ben'in onurunu sorgulamadı - o, inancını koruyanlardandı. "Bertha Haney'in uzaklardaki sevgilisinden başkası olma ümidi yok ve bana verdiği sözü yerine getirmeye hazır, ama kendisini bana bağlamasına izin vermeyeceğim. vaktinden önce yaşlanmış, kısır ve yavaş yavaş azalmaya mahkum bir eşin yükü." Kalbi başka yerde olan, huzursuz arzusunu karısının kollarına sığdıramayan bir kocaya sahip olma düşüncesine de isyan ediyordu - ama yine de ondan vazgeçemiyordu.

Eti ağırlığını ve kanı sıcaklığını kaybederken, zihni daha da gizemli bir parlaklıkla yandı, öyle tehlikeli bir yüceltme ışınları yaydı ki, hiçbir dünyevi sakinin yapamayacağı şekilde, onu çevreleyenlerin kıskançlıkla korunan sırlarını algılayabildi. ve Bertha'nın kaderine karşı verdiği mücadelenin gecesinde, genç karısının zihnindeki kargaşayı duyular üstü bir şekilde sezdi.

İlk başta acımasız, acı bir zevkle güldü, ama sonunda asil benliğini yendi ve Haney ile özel konuşma yapmaya karar verdi. Genç aşıkların giderek derinleşen tutkusunda bir tehlike sezdi. Aşklarının yakında tüm engelleri aşacağından korkmaya başladı ve bunu engellemek isteyecek kadar aklı başında ve cömert bir ruhu vardı.

Harekete geçme kararı, sabah gazetesinde "gelişmekte olan bir skandala" üstü örtülü imada bulunulan geveze bir paragrafla hızlandı. Bütün öğleden sonra bunu düşünerek yattı ve kalktığında Haney'i ziyareti için giyinmek oldu. Hasta olduğu ve ruh halinden neredeyse histerik olduğu için bir araba sipariş etti ve bir röportaja karar vererek onu yalnız bulmayı umarak kumarbazın evine gitti.

Verandadaki yerinde oturmuş, bahçıvanın ağaca ilaç püskürtmesini izliyor olması tesadüf oldu. Ziyaretçisini çok candan bir şekilde karşıladı ve onu bir koltuğa davet etti. "Bertie şehirde, ama yakında dönecek."

"Gittiğine sevindim Kaptan Haney, çünkü size yalnız söyleyeceğim bir şey var."

Machine Translated by Google

"Gerçekten de var mı? Pekâlâ, dinlemekten başka yapacak bir şeyim yok - bahçıvana patronluk taslamak bana düşmez."

Huzursuz gözlerle etrafına bakındı, saldırıya başlamanın çok zor olduğunu fark etti. "Burayı ne kadar iyileştirdin," dedi alakasız bir şekilde, sesi en derin heyecanı ele veriyordu.

Beyaz yüzüne şaşkınlıkla baktı. "Nasılsınız gün hanım?"

"Daha iyiyim, teşekkür ederim ama biraz nefesim kesildi - sanırım çok hızlı yürüdüm."

"Yükseklik kalbinizi de zıplatıyor mu?" diye sordu hevesle.

"Hayır, tüm derdim aklımda, yani ciğerlerim," diye yanıtladı. Ardından, korkunç bir şenlik girişimiyle ekledi: "Şimdi semptomlar hakkında güzel ve uzun bir konuşma yapalım - çok rahatlatıcı. Bugünlerde nasıl hissediyorsun? "

Haney alışılmamış bir kederle cevap verdi. "Bugün o kadar iyi değilim, şansım kötü. Bugün doktorların haklı olduğunu düşünme günüm. Hepsi kalbimin burada çok çalıştığı konusunda hemfikir." Karamsarlığı gerçekten Bertha'nın karamsar sessizliğinden kaynaklanıyordu.

"Bunu duyduğuma üzüldüm. Deniz seviyesinde güvenli bir şekilde yaşayabileceğinizi mi düşünüyorlar?"

"Öyle diyorlar. Benim kendi hissim, iklimin suçlanmayacağı yönünde. 'Bu yaş.
Kötü bir rüzgarın ilk esintisiyle düşmeye hazır, içi boş bir ağaç gibiyim.
O şeytan beni paramparça ettiğinden beri hiç erkek olmadım."

Sağ elini onun koluna koydu. "Sizin ve benim iki güzel, sağlıklı gencin önünde durup onları mutluluktan uzaklaştırmak ayıp değil mi?"

Ona katlanılamayacak kadar delici bir bakış attı. "Sen yele--ne?--kim?"

Machine Translated by Google

"Bertha'yı kastediyorum."

"Mutluluğunun önünde duruyor muyum?"

Gergin, çekik dudaklarla konuşarak soruyu net bir şekilde karşıladı. "Evet, tıpkı Ben'in yolunda yaptığım gibi. İkimiz de evliliğe uygun değiliz ve onlar da öyle."

Gözleri dalgalandı. "Bu doğru. Ben onun eşi değilim - yine de onu mutlu ettiğimi düşünüyorum." Bir an sessiz kaldı, sonra bocaladı: "Elini ağrıyan bir yere koyuyorsun - kesinlikle öyle. 'Bu doğru, parayı diğer eksikliklerimi gidermeye çalıştım." Neredeyse alçakgönüllülükle bitirdi.

"Para çok şey yapabilir ama mutluluğu satın alamaz."

"Bu da doğru - ama 'rahatlığı satın alabiliyor ve bu uzun vadede mutluluğa kapı aralıyor, diye düşünüyorum. Ama onu izliyorum ve buna katılmaya niyetim yok. onun yolu, bayan. Ona öyle söyledim ve galip gelen delikanlı geldiğinde yoldan çekilmek istiyorum."

"Bunu söyledin mi?" Yüzü ani bir yoğunlukla onun yüzüne uzandı ve gözlerinde yılan benzeri bir parlaklık parladı. "O kadar ileri gittin mi?"

"Sahibim."

"O zaman harekete geç, çünkü sözünü yerine getirme zamanı geldi. Bertha, mutlu bir şekilde evlenen her kızın sevmesi gerektiği gibi, bir erkeği zaten seviyor ve şimdi bile onun adıyla meşgul olan dedikodular var."

Sert bir darbe aldı ve yavaşça şöyle dedi: "İnanmıyorum! Adam kim? - söyle bana!" Bunu inkar edilemeyecek bir tonda istedi.

Hızla cezasını verdi. "Ben'i seviyor. Görmedin mi?
İlk buluşmalarından beri onu seviyordu. Uzun zamandır tanıyorum, neredeyse ilk günden beri; artık herkes biliyor ve sosyete muhabirleri imalarına başlıyor. Bir sonraki şey onun resmi olacak

Machine Translated by Google

sansasyonel basın ve bir skandal. Bunu bilmiyor musun? Olmamalı!
Onlara yol açmalıyız - sen ve ben. Yolu tıkarız."

Koltuğuna geri gömüldü ve yüksek tehlike içeren bir oyunda rakiplerinin yüzlerini izlerken yapmadığı kadar dikkatli, dikkatli ve sessizce onu sarkan kaşlarının altından inceledi. Kadının sesinde ve gözlerinde esrarengiz, neredeyse elfçe bir şey vardı ve yine de daha sözleri tam olarak söylenmeden gerçek ona açıklanmıştı.

Gözleri sert bakışlarını kaybetti, koltuğunun kollarını kavrayan elleri gevşedi. "Emin misin?" tekrar sordu, ama daha nazikçe. "Emin olmalısın," diye bitirdi, neredeyse tehditkar bir şekilde.

"Kıskanç bir kadına güvenebilirsin," diye yanıtladı. "Onları suçlamıyorum - buna dikkat edin. Suçlu olan biziz - sakat ve yolda olan bizleriz ve üzerimize düşeni yapmak bizim görevimiz. kendi sefil benliklerimizin birkaç yıllık bencil tatmini?"

Rahatlamak için hissetti. "Gençler; bekleyebilirler," diye kekeledi boğuk bir sesle.

"Ama beklemeyecekler !" diye yanıtladı. "Aşk onlarınki gibi bekleyemez. Anlamıyor musun? Kendilerini unutma tehlikesiyle karşı karşıyalar mı? Görmüyor musun? Ben başka hiçbir şeyden bahsetmez, ondan başka hiçbir şeyin hayalini kurmaz ve o her gün günaha karşı savaşır ve bunu gösterir. Her şey benim için o kadar açık ki onları bir arada görmeye dayanamıyorum. Tanıştıkları ilk geceden beri birbirlerini seviyorlar - bunu ilk birlikte at bindiğimiz gün hissetmiştim. Onun her düşüncesini özümseyene kadar Ben'in hayatına girmesini izledim. O iyi bir çocuk ve ben onu öyle tutmak istiyorum. İddiana saygı duyuyor ve bana sadık olmaya çalışıyor ama dayanamıyor. Kendimi feda etmeye hazırım ama bu onu kurtarmaz. Karınızı seviyor ve siz onu serbest bırakana kadar ona, kendisine ve size haksızlık etme tehlikesiyle karşı karşıya. Ben vazgeçtim. Bu dünyada benim için başka bir şey yok! Bir kadın -kadın- gittiğinde onun giysisine sarılarak ne elde etmeyi umuyorsun? "

Machine Translated by Google

Gözlerindeki ve sesindeki vahşilik, gönül işlerinde inceliksiz olan Haney'i derinden etkiledi. Tanıdığı kadınlar çoğunlukla kaba yapılıydı ya da tutku ve amacın kaba dosdoğruluğuna sahipti ve bu kadının sözleri ve üslubu onu hemen şaşırttı ve dehşete düşürdü. Bir koca olarak değersizliği hakkında söylediği her şey doğruydu. İlk başta Bertha'yı karısı yapmaktan daha ucuza kazanmak için Sibley'e gitmişti - ama bundan tövbe etmişti ve ölüm döşeğinde (düşündüğü gibi) onu altınla donatmaya çalışmıştı. O zamandan beri yaşıyordu, ama sadece yarım bir adam olarak. O ana kadar sağlığına kavuşmayı ummuştu ama şimdi içindeki tüm umutlar öldü.

Bunun bir kısmını hemen kabul etti, ama kırgın bir şekilde bitirdi: "'Bu benim için belirlediğin zor bir görev. O benim bağrımdaki damar. 'Konuşmak kolay, ama yapmak' kalbini almak gibi. iki elini de fırlatıp atıyorsun.Çocuğu sevdiğini biliyordum - delikanlının ondan hoşlandığından hiç şüphem yoktu - ama ona böyle gideceğine inanmıyordum. Henüz inanamıyorum - ama Onun yolunda durmayacağım. Ona söylediğim gibi, onu yaşlı bir hulk'a bağlamayı beklemiyordum, onunla evlendiğimde öleceğimi sanıyordum ve o zaman sadece paranın beni beslemesi için törene katıldım. onu ve dünyanın fırtınalarından onu korumak istedim onu fena halde sıkıştığı bir delikten çıkarmak istedim ve insanlarını rahatlatmak istedim onu bu eve getirdim param her zaman Onu harcadığını görmek beni sevindiriyor ve bu şeylerin -benim paramın- zavallı, yaşlı, sakat bedenimi telafi edeceğini umuyordum. Kaba bir adamdım. hiçbir bağı olmayan erkekler her zaman yaşadılar, ta ki ben onunla tanışana kadar, sonra oyunu bıraktım. Onu utandırabilecek her şeyi bir kenara koydum. Ben kurbağa değilim, bayan--onun ruhunda onu benim seviyemin dışına çıkarabilecek bir şey olduğunu biliyorum. Yirmi yaş daha genç ve iyi bir adam olsaydım onu aptal yerine koyabilirdim - ama şimdi tartışmanın bir anlamı yok. Onunla bu gece konuşacağım-"
Aniden duraksadı ve keskin bir sorgulamayla ona döndü: "Bunu Ben'le tartıştınız mı?"

Önünde beliren fırtına karşısında titremeye başlamıştı. "Hayır - cesaretim yoktu."

Hafif acı bir gülümseme üst dudağını kıpırdattı. "Bana söylediklerini ona söyleyeyim mi?"

Machine Translated by Google

"Hayır hayır!" ani bir korkuyla, "Ona söyleyeceğim" diye haykırdı.

"Emin olun. Bu editörlere gelince, onlarla başa çıkmak için kendime göre bir yöntemim var. Haklı olup olmadığınızı yakında anlayacağım. Hasta bir kadınsınız ve derler ki, tuhaf fantezileriniz var. Kıskanç olduğunu kabul et ve kıskanç kadınların cehennem ateşinden ve vitriolden yapıldığını duydum.Her neyse, bana olan inancımı sarsmadın kızım -ama Ben'e sahipsin,çünkü erkeğin kalbini biliyorum . Konu kadın olduğunda hepimiz aynıyız."

"Lütfen beni yanlış anlama - ikisini de iyi ve doğru oldukları gibi tutmak için size geliyorum - onları kötülüğe kışkırtmamalıyız."

"Söylediklerini anlıyorum bayan ve bence dürüstsün, ama yanılıyor olabilirsin. Doğu'da güzel genç arkadaşlarla buluşmasını gördüm; ona hayran olduklarını görebiliyordum - ama onları geri çevirdi. Kolayca. Kendi adıma bildiğim gibi, zayıf fikirli bir ukala değil - benim için daha çok utanç verici."

"Elbette Ben'in kalbini doldurması nedeniyle başkalarını geri çeviriyor."
Kendi kendine empoze ettiği görevden yorulmaya başladı.

O da yorgundu. "Göreceğiz, göreceğiz," diye tekrarladı düşünceli bir şekilde ve karanlık bir sessizlik içinde bulutlarla kaplı doruklara baktı - dudaklarının çizgileri çölde ölen yaşlı bir aslanınki kadar kederli, ok- vurulmuş ve yalnız. Kalbini delen eli unutmuştu.

Böyle atıldı, ayağa kalktı, gözleri parşömen cildinde derin opaller gibi yanıyordu.

"Hayat çok acımasız!" dedi. "Aşkın bana hiç gelmemiş olmasını binlerce kez diledim. Aşk, yalnızca sonunda üzüntü demektir. Ben benim hayatımdı, tek ilgi alanımdı - ve şimdi - unutmaya başladığı gibi - Ah, yapabilirim" Dayanma! Beni öldürecek!" Koltuğuna geri çöktü ve yüzünü gömerek öyle bir tutkuyla hıçkırdı ki, hafif bedeni fırtınada sallandı.

Haney döndü ve sessizce ona baktı - artık umutsuzluğunun gerçekliğinden şüphe etmeden, hıçkırıklarıyla derinden acımaya başladı. Sesini söylediğinde

Machine Translated by Google

son derece tatlı ve çok hassastı.

"'Bu acı bir dünya, bayan ve benim kalbim senin gibiler için kanıyor. 'İyi ki cennet ümidiniz var, çünkü, eğer söylediğiniz her şey doğruysa, bu dünyadan benim gibi aldatılmış ve aç olarak gitmelisiniz. Benim sahip olmadığım bir teselliye sahip ol - bu senin yaptığın değil. Benim yaptığım gibi hayatını boşa harcamadın.
Bütün bunlar, hayatın iyi ya da kötü herkesin şansını denediği bir oyun olduğu dışında neyi gösteriyor? Kartlar, ne olduğumuza bakmadan sana ve bana karşı düşüyor. Sadece yağmuru ve güneşi aldığım gibi şansımı denediğimi söyleyebilirim."

Paroksizmi geçti ve tekrar ayağa kalktı, peçesini yüzüne iyice çekti. "Hoşçakal. Bir daha asla görüşmeyeceğiz."

"Öyle söyleme," dedi acıyla ayağa kalkarak. "Asla uzun bir zaman değil ve hoşçakal demek zalim, üzücü bir kelime. Hadi 'çok uzun' diyelim ve iyi şanslar."

"Bana kızgın değilsin?" sormak için döndü.

"Hiç de değil, bayan - bencilliğime gözlerimi açtığın için teşekkür ederim."

"Güle güle."

"Elinize sağlık! Ve yeni anlaşmada şansınız bol olsun, bayan."

Kapıya döndüğünde, onu bıraktığı gibi ayakta dururken gördü, alnı beyaz, üzgün ve sert, omuzları sanki gücü ve yaşam sevgisi aniden geri çekilmiş gibi sarkmıştı.

Hâlâ bu ruh halindeyken Ben'e onu hemen görmek istediğini haber gönderdi ve o da gecikmeden cevap verdi.

Kadındaki değişiklik onu dehşete düşürdü. Haney ile yaptığı röportaj onu derinden zayıflatmış, üşütmüştü. Altın alevi aniden sönen ve Fordyce'nin içi ışıkla dolmuş enfes bir lamba gibiydi.

Machine Translated by Google

anlık, pişmanlık duyan hassasiyet. Görev duygusu silahlandı ve onun başlamasını beklemeden şöyle dedi: "Seni bu evde bir emekli olarak görmekten nefret ediyorum. Kendi evinde, bizim evimizde, bakabileceğim bir yerde olmalısın. Gel, seni bu özel hastaneden çıkarmama izin ver - hepsi bu."

Birkaç gün içinde eski düzeyine döneceğine dair onu temin etmek için acınası bir şekilde mücadele etti, ama o tamamen paniğe kapıldı ve daha fazla gecikmeyi dinlemeyi reddetti.

"Çevreniz kötü, bir değişikliğe ihtiyacınız var."

Onu ruhuna okudu, bu argümanın aşktan değil, acıma ve kendini suçlamadan kaynaklandığını biliyordu; bu nedenle, hafif bir ses tonuyla cevap verdi: "Henüz bir aşçı ve ikinci kızın komutasını alamıyorum, Bennie canım; ayrıca, bunun benim için kötü bir atmosfer olduğu konusunda hepiniz yanılıyorsunuz. Burada çok rahatım, kendi kız kardeşim Julia'dan daha kibar olamaz Hayır, hayır, iş hayatına biraz daha güvenli bir şekilde yerleşene kadar birkaç ay daha bekle; bununla bir veya iki volt daha elektrik alabilirim. zaman." Sonra, onun yüzünün karardığını ve etinden bir titreme geçtiğini görünce, kontrolünü kaybetti ve ani, acı bir şiddetle patladı: "Neden beni atıp sağlıklı ve aklı başında güzel bir kızla evlenmiyorsun? neden kendini ve beni aldatıyorsun?"

Onun sorusu karşısında irkildi, devam etmesine karşı haykırmaktan fazlasını yapamayacak kadar şaşkındı.

O kontrol edilmeyecekti. "Kendimize karşı dürüst olalım. Hiç bir zaman daha iyi olamayacağımı gayet iyi biliyorsun - eğer yapmazsan yaparım. Bu şekilde yıllarca kalabilirim ama asla mızmızlıktan başka bir şey olmayacağım. geçersiz. Şimdi bu acı gerçek. Benimle evlenmemelisin - sana izin vermeyeceğim!"
Sonra ruh hali değişti. "Yine de tek başına gitmek çok zor - küçük bir yol için bile."

Gözleri sıcak gözyaşlarına kapandı, başı düştü ve Ben, kolunu onun boynuna dolayarak ve titreyen yüzünü göğsüne bastırarak, onu çok nazikçe azarladı: "Böyle şeyler söylemene izin vermeyeceğim, canım - sen.

Machine Translated by Google

Yapmamalısın! Bugün kendinde değilsin."

"Ah evet, öyleyim! Zihnim çok açık, fazlasıyla açık. Ben canım, tüm söylediğim - kendini bana bağlamayacaksın. Artık hiç hayalim yok. Bir daha asla iyi olmayacağım - ve bunu bilmelisin."

"Ah evet, yapacaksın! Vazgeçme! Sadece bugün yorgunsun. Gerçekten geçen haftadan çok daha iyisin."

"Hayır, değilim! Artık kendimizi kandırmayalım. İklim değişikliği bana iyi gelmedi. Çok bekledik. Her şey bir hataydı. Chester'a geri döneyim - korkarım ki Burada ölmek.Bu toprağa gömülme düşüncesine dayanamıyorum.O kadar kasvetli,yalnız ve yabancı.Tatlı, sevecen tepelere geri dönmek istiyorum-belki orada ölümle barışabilirim-- Bu ovada toprağa batmak çok korkunç."

Onun kederli yalvarışlarının ağırlığına karşı mücadele etti. "Bu sadece bir ruh hali canım; çok yorgunsun ve her şey sana karanlık görünüyor - böyle günlerim var - herkes bu depresyon saatlerine sahip, ama onlarla savaşmalıyız. İkimiz için de çok daha iyi olurdu. eğer kocan olsaydım, o zaman seninle olabilir ve her saat başı seni kollayabilirdim. bu kasvetli ruh halleriyle savaşmana yardım edebilirdim. bu benim saatlik bakımım olurdu. gel, dışarı çıkalım ve bir kulübe bulmak için ciddi olarak işe koyulalım. "

Bir an için susturuldu, ama karşı savunmasını bitirdiğinde derin bir bakışla ona baktı ve sessizce şöyle dedi: "Ben, her şey yanlış. En başından beri yanlıştı. bu güzel sözleri söylüyorsun ve sen ne dediğinin farkında değilsin. senin için çok yaşlıyım - şimdi dinle - bu doğru! ruhen yirmi yaş büyüğüm. on yıldır gerçekten iyi değilim. Sen bununla savaşmaktan bahsediyorsun. Kavga etmedim mi? Yatakta olmam gerekirken dans ettim. Yıllardır erken bir çürüme önsezisine sahibim - bu yüzden gücüm konusunda bu kadar umursamaz davrandım. gençliğimin sıkıcı bir şekilde geçmesine izin veremedim - ve şimdi gitti!

Bekle!--Seni başka şekillerde aldattım. Kara düşüncelerle doluydum, baştan beri kıskanç ve bencildim. Dünyanın en güzel kızını hak ediyorsun ve senin mutluluğunun önünde durmak benim için acımasız bir utanç.

Machine Translated by Google

sadece karanlığımı birkaç saatliğine aydınlatman için. Ne söylemek istediğini biliyorum - benimle mutlu olabileceğini düşünüyorsun. Ben, seni bana sadık tutan aptalca onur duygun - bunu istemiyorum - buna sahip olmayacağım! Sözünü geri al." Onu itti ve parmağındaki yüzüğü büktü. "Bunu al, sevgili oğlum, tamamen özgürsün. Git ve mutlu ol."

Acı ve şaşkınlık içinde elini geri çekti. "Alice, bana böyle şeyler söylemek için delisin." Gözlerinde acıyla onu inceledi.
"Çılgınsın. Doktoru hemen sana göndereceğim."

"Hayır, çılgın değilim. Ne dediğimi çok iyi biliyorum - kararımı verdim. Bu yüzüğü bir daha asla takmayacağım." Sözlerini kendi aleyhine çevirdi. "Çılgın bir kadınla evlenmemelisin."

"Öyle demek istemedim - ne demek istediğimi biliyorsun. Tüm söylediğin hastalıklı ve mantıksız ve ben onu dinlemeyeceğim. Bugün hastalıklı bir hayalin içindesin ve ben gidip sana bir mektup göndereceğim. deliliğinizden sizi iyileştirmek için doktor."

Yüzüğü adamın eline tutuşturdu ve ayağa kalktı, yüzü gergindi, gözleri harika bir şekilde büyük ve parlaktı. O anda sağlığını yenilemiş ve ışıltılı gençliğinin buyurgan zarafetini yeniden kazanmış gibi görünüyordu, çünkü coşkuyla şöyle dedi: "Artık özgürüm! Bana her şeyi yeniden sormalısın - ve istediğin zaman, hayır diyeceğim."

Oturup ona baktı, çok şaşkın, cevap için kelime bulamayacak kadar endişeliydi. Gerçekten de birdenbire delirdiğini düşündü - ama yine de söylediği her şey korkunç derecede mantıklıydı. Kalbinde onun doğruyu söylediğini biliyordu. Evlilikleri artık imkansızdı - bu suratın üzerindeki gelin duvağı düşünmek bile korkunçtu.

Devam etti: "Şimdi kaç - birazdan ağlayacağım ve bunu yaparken görmeni istemiyorum. Lütfen git!"

Machine Translated by Google

Sertçe ayağa kalktı ve konuştuğunda sesi endişeyle titriyordu. "Julia'yı hemen sana göndereceğim."

"Hayır, değilsin. Eğer yaparsan onu görmeyeceğim. Bana yardım edemez - kimse yapamaz, ama sen - ve bir daha beni görmene bile izin vermeyeceğim. Ben gidiyorum. yarın Chester'a eve; o yüzden bana veda öpücüğü ver ve git."

Onu öptü ve nişan yüzüğü elinde sıkıca perçinleyerek kör gibi dışarı çıktı. Geniş, soğuk, gri bir bulut (ilk kez) onun güneşli, genç dünyasını tamamen kaplamış gibi görünüyordu.

Machine Translated by Google

BÖLÜM XXVII

MARSHALL HANEY'İN CÜMLELERİ

Alice Heath'in arabası uzaklaştıktan sonra, Haney koltuğuna döndü ve gözlerini uzaktaki doruklara dikmiş halde kendini hasta kadının tüm söylediklerini gözden geçirmeye verdi ve ayrıca oyunun bir tahmini üzerine girdi.

Onun ifşası için tamamen hazırlıksız değildi. Gerçekten de, Bertha'nın bir gün başka ve daha genç bir adamda kalbinin açlığını kesinlikle bulması gerektiğini bilmeyecek kadar akıllıydı, ama arzusu o karanlık günü çok uzaklara koymuştu. Üstelik, kendisine güvenme sözüne güvenmişti ve onun sözünü yerine getirmediğini düşünmek onu incitiyordu; yine de bunda bile onun için bahaneler aradı.

"Onu bilmeden sevebilir. Her neyse, o iyi bir genç delikanlı, onun için benim gibi ihtiyar bir kadından çok daha iyi." Değersizlik duygusu, diğer ve daha tatlı duyguların çözücüsü oldu. Serveti artık aralarında genişleyen derin uçuruma köprü kuramayacak gibi görünüyordu.

Bu gün ona, Alice Heath'in rahatsız edici çağrısından önce bile siyah bir gökyüzü göstermişti, çünkü Bertha kahvaltıda kara kara kara kara kara kara kara kara kara düşünüyor, öğle yemeğinde ise suskundu ve masadan kalktıktan hemen sonra kimseye tek bir açıklama bile yapmadan tek başına çekip gitmişti. evinin üyesi. Yanında köpeklerini bile almamıştı ve kapıdan çıkıp yürürken yüzü asık ve neredeyse asıktı. Bütün bunlar ona o kadar benzemiyordu ki, Mart çok endişeliydi. Alice Heath'in uyarısının her kelimesine ağırlık ve önem verdi.

Bertha neredeyse saat altıya kadar gitmişti ve kapıdan girip ağır ağır yürüyerek yukarı çıkarken ruh hali hiç de hafiflemiş gibi görünmüyordu. Mart'ın alçakgönüllü sorgusuna, "Sizin derdiniz ne sevgilim?" cevap vermedi, hemen odasına gitti.

Machine Translated by Google

Yaşlı kumarbaz, alıştığı sandalyesinde oturup onun dönüşünü beklerken acınası bir şekilde çaresiz ve kimsesiz görünüyordu. Arılar ve kuşlar asmaların arasında meşguldü ve muhteşem evinin tüm iyi yağlanmış makineleri, tatlı kız-karısına hizmet etmesi için sonuna kadar ilerliyordu. Mutsuzsa, bu yumuşak kilimlerin, bu leziz tabakların, bu parıldayan gümüşün ne değeri vardı? Gerçekte, görevlerini hareketsiz yapan ve görünüşe göre genç hanımlarının zihnindeki herhangi bir değişiklikten habersiz olan uşakların hızlı, iyi eğitimli eylemlerinde alaycı ve ürkütücü bir şey vardı.

Mutfakta aşçı, rostoyu izlerken çorbayı dikkatlice karıştırıyordu. Becerikli ve dalgın olan Lucius, masayı hazırlıyor, kahve servisini ayarlıyor ve porselenlere karar veriyordu. Armut ağaçlarının altındaki koltukta Miss Franklin, Bayan Gilman'la sohbet ediyordu ve ahırda arabacının atlara akşamları yeşil çimen tadı verdiği duyulabiliyordu - "ama yine de her şey ne kadar boş, amaçsız ve aptalca. Bertha mutsuzsa," diye düşündü usta.

Onun aşağı inmeyeceği korkusuyla paniğe kapıldı; ama sonunda onun merdivenlerde hafif basışını duydu ve o görüş alanına girdiğinde donuk gözleri ondaki dönüşümden ürktü. En sade cübbesini giymişti ve hiç mücevher takmamıştı. Hissettiği ama analiz edemediği başka yollarla, ruh halindeki bazı uğursuz değişiklikleri ifade etti. Nedenini tanımlayamıyordu ama adım onu korkuttu, o kadar ölçülü ve kararlı görünüyordu ki.

Annesini ve Bayan Franklin'i aradı ve "Akşam yemeği açıklandı mı?" diye sordu.

Sesi sakin ve doğaldı ve Mart rahatlamıştı. Şaka yapma girişiminde bulunarak yanıtladı, "Lucius şu anda çorba kasesinden bana göz kırpıyor."

Masaya oturduklarında Bayan Gilman, "Neden canım, o eski beli nereden çıkardın?" diye bağırdı.

"Sibley'i ziyaret etmek işe yarayacak mı?"

Machine Translated by Google

"Aslında hayır! Hayır demeliyim. Oraya geri döndüğünde en iyilerini giymeni istiyorum. Giymezsen bunu hakaret sayarlar."

Bertha'nın solgun yüzünü hafif bir gülümseme aydınlattı. "Bütün bunları bu kadar zorlayacaklarını sanmıyorum."

"Sibley'e mi gidiyorsun?" diye sordu Mart, sesinde endişeli bir tonla.

"Düşündüm. Annem bu gece gidecek ve sanırım onunla kaçacağım. O geceden beri hiç geri dönmedim."

Kendini tutmasında, bakışlarındaki soyutlamada ve özellikle iştahsızlığında uğursuz bir şey vardı. Misafirlerini pek dikkate almıyordu ve içten bir hesapla derinden meşgul görünüyordu. Birkaç hafta önce onu heyecanlandıracak olan güzelce yayılmış masa, bakışlarını bile tutamayacak durumdaydı ve yemeği başarılı bir sonuca ulaştıran Lucius (usta ve dikkatli) oldu - çünkü anne huşu içinde ve çaresizdi. zenginliğin neredeyse ulaşamayacağı kadar yüksek ve parıldayan bir şeye dönüştüğü kraliçe kızının huzurunda.

Bayan Franklin elinden gelenin en iyisini yaptı, ama o hafif ve dans eden entelektüel ayaklardan biri değildi ve zaten Haney'i hiçbir zaman anlamamıştı. Toplamda kasvetli ve zor bir yarım saatti.

Kahve geldiğinde Bertha aniden ayağa kalktı, "Bahçeye çık Mart, sana bir şey söyleyeceğim" dedi.

Hesap sorulduğunu hissederek itaat etti ve canlı turuncu bir gün batımının ışığının olağanüstü yeşile çevirdiği çimenlerin üzerinde yavaşça yürüdüklerinde, bunun son kez bakması gerektiğinin önsezisiyle batıya baktı. gün batımı zamanında kral zirvesi. Şefin üzerinde alevli bir bulut miğferi parladı ve daha düşük olan tüm yükseklikler, her bir dişli zirvenin perspektifsiz yükseldiği, canavarca bir karton silueti gibi keskin bir şekilde diğerine karşı durduğu derin, mor bir bankaydı.

Machine Translated by Google

Gerçekten çok tatlı, kokulu ve huzurlu bir saat olmalıydı.
Çeşmeden gelen suyun mırıltısı, dinlenmeye yerleşen bir arı kovanının uğultu sesine sahipti ve acı çeken adama, bu sevgili dünyasının, sevimli dünyasını yitirmesinin kara kaosa dönüşmesi imkansız görünüyordu. karısı getirecekti.

Kanepe teldendi ve öyle kavisliydi ki, yerlerine oturduklarında yüzleri karşı karşıyaydı ve onun böyle narin, zarif, kadınsı görüntüsü, onu, kendisini paramparça eden kiralık katile karşı bir nefret öfkesiyle doldurdu. onu zamanından önce yaşlandırıyor, sakat, iktidarsız, hareketsiz ve yaralı.

Bertha onun başlamasını beklemedi ve ilk sözleri kurşun gibi çarptı.
"Mart, Sibley'e geri dönüyorum."

Şaşkın gözlerle ona baktı - alnı kederli çizgilerle kırıştı. "Ne kadar süreliğine?"

"Bilmiyorum - iyi bir zaman olabilir. Ben her şeyi düşünmek için uzaklara gidiyorum." Sonra kararlı bir şekilde, "Hiç geri gelmeyebilirim, Mart" diye ekledi.

"Tanrı aşkına, böyle söyleme kızım! Öyle demek istemiyorsun!" Sesi boğazını dolduran acıyla boğuk çıkıyordu. "Artık sensiz yaşayamam.
Gitme - bu taraftan."

" Gitmeliyim Mart. Bu teklife henüz karar vermedim. Artık seninle yaşamayı bilmiyorum."

"Neden olmasın? Neyin var sevgilim? Bana biraz daha katlanamaz mısın? Ben sadece bir erkek olduğumu biliyorum - ama doğruyu söyle. Benimle kalamaz mısın - -biz olduğumuz gibi mi?"

Onunla gerçekle tanıştı, ama gerçeğin tamamıyla değil. "Herkes seninle paran için evlendiğimi düşünüyor Mart - bu doğru değil - ama kanıtlar bana karşı. Bunun yalan olduğunu kanıtlamanın tek yolu doğal olarak çekip işe geri dönmek. -benim hakkımda hissettiğin gibi hissettiğin sürece- ama,

Machine Translated by Google

Mart, bunu yapmak için "kanalıyım". Aklım o kadar karıştı ki artık hiçbir şeyden zevk almıyorum. Evdeki her şeyi, tüm güzel şeylerimi, bana verdiğin elbiseleri ve bibloları severdim. Mutfağı işletmek eğlenceliydi - şimdi her şey bir şekilde tahıllara aykırı. Gerçek şu ki, hiçbiri bana benzemiyor."

Gözleri yaşlarla ıslanmıştı: "Hepsi benim suçum. Hepsi dün gece söylediklerim yüzünden..."

Onu durdurdu. "Hayır, bu değil - senin hatan değil, benim hatam . Bende bir şeyler ters gitti. Bu evi, köpeklerimi, atlarımı ve her şeyi seviyorum - ama yine de onlardan zevk alamıyorum. dahası. Bana ait değiller - işte gerçek bu Mart."

"Onları senin yapacağım sevgilim, hepsini sana devredeceğim."

"Hayır, hayır, bu işe yaramaz. Fikrimin değişmesi gerekiyor. Hepsi aklımda. Görmüyor musun? Tüm kıyafetten uzaklaşmalı ve her şeyi düşünmeliyim. Geri dönebilirsem gelirim ama dönüşüme güvenmemelisin Mart.
Menzilin diğer tarafına yerleşirsem şaşırmamalısın."

"Biliyorum," dedi üzgün bir şekilde. "Sebebini biliyorum ve seni suçlamıyorum. 'Benim gibi yaşlı bir kimsenin seni tutması için değil - ama sana biraz para vermeme izin vermelisin - şimdi benim için hiçbir değeri yok. seninle paylaşmama izin verme, kalbim tamamen kırılacak."

"Bunun bir kuruşuna bile hakkım yok Mart - sana ödeyebileceğimden çok daha fazlasını borçluyum. Hayır, bir sent daha almayı göze alamam."

Yüzünü izleyen duraklamada yeni bir kararlılık ifadesi aldı.
"Bertie, bugün başıma bir şey geldi. Çoktan beri bilmem gereken bir şey öğrendim."

Devam ederken onun şaşkın bakışı derinleşti ve dehşete düştü: "Senin sorunun ne olduğunu biliyorum kızım. Ben'i gördükten sonra yüzün hep parlıyor.
Onu seviyorsun Bertie - ve seni suçlamıyorum -"

Machine Translated by Google

Kapıya yaklaşan bir araba oyalandı ve ayağa fırladı, yüzü kızarmıştı, gözleri iri ve korkmuştu. "Dr. Steele geliyor! Aramasını unutmuştum."

"Ben de öyle," diye yanıtladı ziyaretçisini karşılamak için ayağa kalkarken.

Gri saçlı, dinç bir adam olan Dr. Steele kapıdan girdi ve adımlarının kaderini belirleyecek bir şeyle aceleyle patikadan yukarı çıktı. İkisini de gelişigüzel, gülümsemeden selamladı. "Bir sonraki trene binmeliyim," dedi mekanik bir şekilde saatine bakarak, "ve bu da bana seni yumruklamak için sadece yirmi dakika kalıyor."

Bertha bu açık sözlü, patavatsız bilim adamına hayran kaldı ve eve doğru ilerlerken soğuk bir sessizlik içinde dinledi ve devam etti: "Brent bana gölün aşağısında oldukça iyi olduğunuzu yazıyor. Neden kalmadınız? Sana geri dönmemeni tavsiye ettiğini söylüyor."

"Burası benim evim," diye yanıtladı Haney, basitçe.

Lucius, Bertha'nın Mart'ın omzunda yerini aldı ve üç adam onu dışarıda endişeli bir yalnızlık içinde beklemeye bırakarak kütüphaneye girdiler. Doktorun tavrında onu korkutan, onu yeni düşüncelerle, yeni görevlerle dolduran bir şey vardı.

Steele, eski modaya inanmayan bu soğukkanlı uygulayıcılardan biriydi. "Neşeli öneri" onun için saçmaydı. Bertha ve Haney için korkunç bir sınavdı. Ancak Brent tavsiye etmişti ve buna boyun eğmeyi kabul etmişlerdi ve şimdi buradaydı ve onun kararına göre dinlenmeliydi.

Yarım saat boyunca neredeyse hiç kıpırdamadan salonda bekledi, bu karar o kadar kapsamlıydı ki. Steele odadan çıkıp hızla ona doğru yürürken endişesi korkuya dönüştü. "O çok hasta bir adam," dedi sinirli bir şekilde. "Onu buradan olabildiğince çabuk uzaklaştırın - ama onu heyecanlandırmayın. Daha alçak bir irtifaya ulaşana kadar kendini zorlamasına izin vermeyin. Onu sessiz ve huzurlu tutun ve ona izin vermeyin.

Machine Translated by Google

kendisini nişastalı yiyeceklerle tıkar - ve hepsinden önemlisi, likörleri ondan uzak tutun. Buraya hiç dönmemeliydi. Brent onu burada yaşayamayacağı konusunda uyardı. Onu deniz seviyesine indirin - eğer giderse - ve onunla ilgilenin. Eğer aşırıya kaçmazsa, kalbi yoluna devam edecek. Deniz seviyesinde yıllarca dayanacak."

"Ayrılmaktan nefret ediyor - ayrılmayacağını söylüyor" diye açıkladı.

Bilim adamı omuzlarını silkti. "Pekâlâ! Yol seçimini yapabilir" - anlamlı bir jest yaptı - "yukarı veya aşağı. Biri Yeni Kudüs'e gidiyor ve kısa - burada kalıp kalmayacağını anlayacağı gibi.
İyi geceler! O trene binmeliyim."

"Bir dakika bekle!" peşinden seslendi. "Yapabileceğim bir şey var mı? İlaç bıraktınız mı?"

Döndü ve geri geldi. "Evet, geçici bir uyarıcı ama ilacın pek faydası yok. Yarın kaçabilirsen, yap."

Birkaç dakika kütüphanenin kapısında durup dinledi, bekledi ve sonunda (hiç ses duymadan) kararlı bir şekilde kapıyı açtı ve içeri girdi.

Korkunç bir şekilde solgun olan Haney, gevşek bir keder içinde, neredeyse çökecekti, Lucius dudaklarına bir bardak tutarak rahat bir sandalyede oturuyordu. Atletine kadar sıyrılmıştı ve yenilmiş, gri, yaşlı bir gladyatör gibi görünüyordu, arenada çaresiz kaldı, tek sadık hizmetkarı dışında tüm dünya tarafından terk edildi - ve Bertha'nın kalbi, ona bakarken derin bir acıma ve pişmanlıkla sızladı. ona. Doktorun uyarısı bir emir haline geldi. Sağlığına kavuşurken onu terk etmek yeterince kötüydü, onu terk etmek artık imkansızdı.

Ona koşarak, tüm tiksintisi gitti, tüm hassasiyeti uyandı, kolunu onun omuzlarına doladı. "Ah, Mart, seni incitti mi? Daha mı kötüsün?"

Donuk gözlerini ona kaldırdı, ölümün opak perdeleriyle filme alınmış gibi görünen gözler, ama cesurca, yavaşça gülümsedi. "Düştüm ama çıkmadım sevgilim.
O vahşi doktor beni çok sarstı; Neredeyse sayıyordum--ama ben--hala

Machine Translated by Google

halkada. Koşun beni, Lucius. O testere kemiklerine zihnin madde üzerindeki gücünü göstereceğim - yaşlı şarlatan!"

Hızla iyileşti ve kısa sürede sendeleyerek ayağa kalktı. Sonra, alışılmış mizahına bir geri dönüşle, büyük sağ kolunu uzattı. "Steele gibi eski bir pudingin ağzından çıkan yumrukla işimi kaybetmeyeceğim. Sandığı kadar 'sert' değilim. Beni iplere bağladı, 'doğru, ama yine de onu şaşırtacağım. "

"Ne dedi?" istemekte ısrar etti.

Kafasını salladı. "Bu ikimiz için," diye uyarırcasına Lucius'a başını salladı. "Bir kere gönlüm yüksek kırlara dayanamaz diyor. 'Derin vadiye sen varsın' diyor."

Kararı hazırdı. "Tamam o zaman gidiyoruz!"

Onunla hızla yüzleşti. "BİZ mi dedin Bertie? Söyledin mi tatlım?"

"Yaptım Mart - bir kez daha fikrimi değiştirdim. Bir yere yerleşene kadar yanında kalacağım. İyileşene kadar gitmeyeceğim."

Gözyaşları tekrar gözlerini kör etti ve dudakları seğirdi. "Sen Tanrı'nın kendi meleğisin Bertie, ama ben bunu hak etmiyorum. Hayır, burada kal - ben senin fedakarlığına değmem. Hayır, hayır, buna sahip olamam! Burada Ben'le kal ve bak. mayınlardan sonra."

Yüzü, tekrarlarken kız gibi olmayan çizgilere yerleşti: "Gitmek bana kalmış ve ben gidiyorum Mart! Buranın senin için ne kadar kötü olduğunu bilmiyordum - bilmiyordum, gerçekten! "

"Korkarım yanlış, hepsi yanlış," diye yanıtladı, "ama Tanrı sana her zamankinden daha fazla ihtiyacım olduğunu biliyor."

"Bütün bunları kapat!" diye emretti. "Lucius, onu havanın daha iyi olduğu bir yere götürmeme yardım et."

Machine Translated by Google

Mart adamı uzaklaştırdı. "Bir tane yeter," dedi sertçe; ve böylece, güçlü, genç karısına yaslanarak, doktorun ziyaretinin derin öneminin tamamen farkında olmadan, anne ve Bayan Franklin'in oturdukları alacakaranlığa doğru yavaş yavaş çıktı. "Onlara bir kelime bile yok," diye uyardı Haney - "her halükarda, bu gece değil."

Şimdi ikisi de, paranın çevrelerine çağırdığı tüm bu güzel ve yararlı maddi koşulları anında terk etmenin acısıyla karşı karşıyaydı. Doktorun bu emri çok aptalca, inanılmaz derecede aptalca görünüyordu. Yeryüzünde bu geniş verandalı, serin kapılı evden, bu bahçeden, bu havadan daha sağlıklı, insan yaşamına daha yararlı bir yer olabilir mi?
Kalbin hareketinde birkaç bin fit ne fark yaratabilir?

Ben Fordyce'i görme ümidini bir kenara bırakma düşüncesi, nihayet Bertha'nın diğer tüm pişmanlıklarını bastırdı, çünkü yüce zirve bulutları bastırdı - ama yine de gitmeye kararlıydı. Çok sessizce annesine Sibley ziyaretini ertelemeye karar verdiğini söyledi ve saat 10:30'da karakola gitti ve sakince onu gönderdi. O anda, ertesi gün ayrılışın acısını paylaşmamak için onu şehirden çıkardığı için mutluydu. Doktorun uyarısını Bayan Franklin'e açtı ve birlikte toplanmaya başladılar.

Haney alnını indirip kanayan kalbiyle kendini ihbar ederek yatağına gitti. "Ona hakkım yok. 'Gitme zamanım geldi. Doktor işini biliyorsa, zaten birkaç hafta meselesi, ne zaman oyundaki koltuğum boş olacak. Neden kalmayayım? burada benim evim var ve bu yüzden her şeyi rahatça bitirelim mi?"

Bu çok basitti - yine de gecenin çoğunu doktorun ona söz verdiği o yılları yaşama arzusuyla savaşarak geçirdi. Bir sabahın o sevgili kızının karşısına oturmak, elini saçlarında hissetmek çok tatlıydı. "O sadece bir çocuk - on yıl bekleyebilir ve hala genç olabilir."
Ama sonra şu düşünce geldi: "'Onu beklemek benim gitmekten daha zor. Bu sadece bencillik. Dünyada ne yapabilirim? Onun dışındaki oyunla hiç ilgilenmiyorum. Hayır, Mart, Tüketen haklıdır, dul eşiniz sizi rahatsız etmesin diye kibar ve sessiz kaçmak size kalmış

Machine Translated by Google

herhangi bir dedikodu."

Tabancayı kullanmak kolaydı, kabzası eline uyuyordu ama ona hiçbir şok ya da utanç gelmesin diye ölmek, bu onun sorunuydu. "Onu bir intiharın dul eşi olarak bırakmayacağım," diye karar verdi. "Öyle sinsi, öylesine sıradan davranmalıyım ki, kimse onu ya da Ben'i işaret edemez."

"Madeni bir kez daha ziyaret edebilir miyim?" Steele'e sormuştu. "Hayır," diye yanıtlamıştı doktor. "Bundan bin fit daha yükseğe çıkmak ölümcül olur."

Bunu düşünürken, içinde yaşadığı bedenin mucizesini hissetmeye başladı. Bu kadar hantal ve büyük bir makinenin, atmosfer basıncındaki bir değişikliğin ölümcül olabileceği kadar hassas olabilmesi onu hayrete düşürdü. "Yakında öğreneceğim," dedi, "çünkü yarın menzili geçiyorum."

Bir zamanlar çok loş ve uzak olan görünmeyen dünyanın karanlık gölgesi, şimdi düşüncelerinin ufkunda bir dağ gibi ürkütücü yükseliyordu. Huzur ve tuhaf bir mutluluk (şartlı tahliyede, nekahatte ve elma ağaçlarının altında mutlu bir evde yaşayan bir askerin mutluluğu) bulduğu evden ayrılmak çok zordu - çok zordu - ve şefkat , küçük karısının geri döndüğü ve kalbini tatlılıkla dolduran özen, kararsızlığını ekledi.

Sonunda derin bir uykuya daldı, hala kendiyle tartışıyordu.

Ertesi sabah, bir çocuk gibi sessizce uyandı ve gözleri, bir yıldır uyuduğu, asla hayal bile etmediği lüksle çevrili büyük odaya daldığında (bir gün bile olsa), hayat çok kolay görünüyordu. süreklilik ve Steele yanıltıcı bir bencil, insanların barışını kötü bir şekilde yok eden; ama giyinmek için ayağa kalktığında ve kendini camda gördüğünde, sunduğu figür elini kararttı. Bu Mart Haney miydi bu tıraşsız, bitkin ve buruşuk yaşlı adam?

Aynaya doğru eğilerek, sanki bir maskeymiş gibi yüzünü inceledi. Burnun iki yanında derin kırışıklıklar iniyor ve bakışlarına yaşlı, köleci bir mastiffin asık suratlı ifadesini veriyordu. Sinirsiz yanakları buna bağlıydı.